

**เจดีย์ปัญหา
ธรรมบางข้อ**

โดย

พระอับดุลบาสา

เฉลยปัญหาธรรมบางข้อ

จัดพิมพ์โดย

สมาคมสภาการกลางศาสนาไทย

(สงวนลิขสิทธิ์)

1415 ศรีวิภา ทาวน์อินทาวน์ ซอย 3/4 ถ.ศรีวิภา ลาดพร้าว 94 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทร. (02) 5307417-8

จัดพิมพ์โดย: สมาคมสภาการกลางศาสนาไทย

(สงวนลิขสิทธิ์)

พิมพ์ครั้งที่สองเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2531 จำนวน 3,000 เล่ม

“Chaleur Punha Tamma Barng Kor”

“Some Answered Questions”

แปลโดย น.พ.วิชชัย วิสุทธีมรรค

คำนำ

การสนทนาระหว่างพระอับดุลบาฮาและคุณลอล่า คิลิฟฟอร์ดบาร์เน่ เกิดขึ้นในระหว่างปีแห่งความยากลำบากคือ ค.ศ. 1904-1906 เป็นช่วงเวลาที่พระอับดุลบาฮาถูกจำกัดอยู่ในเมืองอัคคาโดยรัฐบาลตุรกี และพระองค์ได้รับอนุญาตให้ต้อนรับผู้ที่มาเยี่ยมเยียนเพียงไม่กี่คน ในเวลานั้นพระองค์อยู่ภายใต้การคุกคามจะถูกย้ายไปคุมขังในที่ห่างไกล แต่กระนั้นก็ดีพระองค์ก็ได้มีความรู้สึกหวั่นกลัวและยังคงเปิดเผยพระธรรมอย่างต่อเนื่อง

ในระหว่างสนทนา คุณลอล่า บาร์เน่ได้ขอให้เลขานุการชาวเปอร์เซียของพระอับดุลบาฮาคนใดคนหนึ่งมาอยู่ด้วยเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่เธอบันทึกนี้ถูกต้อง ภายหลังเสร็จการบันทึก พระอับดุลบาฮาทรงอ่านตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงบางถ้อยคำหรือบางบรรทัดด้วยปากกาของพระองค์ ต่อมาคุณลอล่า บาร์เน่ ได้แปลมาเป็นภาษาอังกฤษต้นฉบับภาษาเปอร์เซียที่ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่ศูนย์กลางแห่งโลกที่เมืองไฮฟา ประเทศอิสราเอล

คุณลอล่า บาร์เน่ เป็นบาไฮศาสนิกชนชาวตะวันตกรุ่นแรกๆ และมีภูมิหลังเป็นคริสเตียนมาก่อน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหนังสือเล่มนี้ได้ตอบคำถามหลายอย่างที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ ซึ่งยังไม่เป็นที่เข้าใจหรือเข้าใจผิดอยู่ อย่างไรก็ตามเนื่องด้วยประเทศไทยมีคริสต์ศาสนิกชนเป็นส่วนน้อย ผู้แปลจึงตัดสินใจข้ามบางตอนไปที่พระอับดุลบาฮาทรงพูดละเอียดลึกเข้าไปในศาสนาคริสต์ คงไว้แต่บทที่พอเข้าใจได้โดยคนทั่วไป ในหนังสือภาษาไทยเล่มนี้มีอยู่ 65 บท ซึ่งเมื่อดูในต้นฉบับภาษาอังกฤษจะพบว่า มี 84 บท

“เฉลยปัญหาธรรมบางข้อ” เป็นหนังสือสำหรับผู้แสวงหาที่มีจิตใจเปิดกว้างเป็นอิสระ พระอับดุลบาฮาได้ทรงให้คำตอบไว้อย่างเรียบง่าย พระองค์ทรงปรับคำตอบของพระองค์ให้เข้ากับพื้นฐานความรู้ของคุณลอล่า บาร์เน่ และดังนั้นจึงไม่ควรพิจารณาว่าเป็นความรู้ที่หมดสิ้นสมบูรณ์ แต่กระนั้นก็ตามคำเฉลยเหล่านี้ได้เปิดไปสู่มิติใหม่ของความเข้าใจ หากผู้แสวงหาจะเต็มใจที่จะรับความคิดใหม่ที่กว้างกว่าสิ่งที่เขาเคยเรียนรู้มา เป็นความคิดที่จะช่วยให้เขาดำรงชีวิตอย่างมีความหมายสำหรับตัวเขาเองและสำหรับผู้อื่น เช่นนั้นศาสนาบาไฮให้คำตอบไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

บทที่

หน้า

ตอนที่ 1 อิทธิพลของศาสนทูตในการวิวัฒนาการของมนุษย์

1. ธรรมชาติถูกควบคุมโดยกฎสากลเดียวกัน	2
2. ข้อพิสูจน์และหลักฐานของการดำรงอยู่ของพระเจ้า	3
3. ความจำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษา	5
4. พระอับราฮัม	8
5. พระโมเสส	10
6. พระคริสต์	12
7. พระโมฮัมหมัด	13
8. พระบ็อบ	17
9. พระบาฮาอูลลาห์	18
10. ข้อพิสูจน์ทางธรรม	24

ตอนที่ 2 บางหัวข้อเกี่ยวกับศาสนาคริสต์

11. การถ่ายทอดแนวความคิดทางนามธรรมจำเป็นต้องใช้รูปและสัญลักษณ์	28
12. กำเนิดของพระคริสต์	30
13. ความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์มาจากความสมบูรณ์ของพระองค์	32
14. พิธีพรมน้ำของพระคริสต์ (แบพติส)	33
15. สัญลักษณ์ของขนมปังและเหล้าองุ่น	35
16. ปาฏิหาริย์	37
17. การฟื้นคืนชีพของพระคริสต์	39
18. การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และวันแห่งการพิพากษา	41
19. ตรีเอกา	43
20. อตัมและอีฟ	45
21. คำอธิบายเกี่ยวกับการหมั้นประมาทพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์	48
22. ชะตาลีขิต	50

ตอนที่ 3 พลังและภาวะของศาสนทูต

23. ห้าลักษณะของสปิริต	52
24. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามารถเป็นที่เข้าใจโดยผ่านทางศาสนทูตเท่านั้น	54
25. สามสถานะของศาสนทูตทั้งหลาย	57

26.	ความรู้ของศาสนทูต	59
27.	วัฏจักรสากล	61
28.	อานุภาพและอิทธิพลของศาสนทูตทั้งหลาย	62
29.	ศาสนทูตสองประเภท	64
30.	คำอธิบายบทกลอนในพระคัมภีร์ตีตาลี-อัคคัส “ไม่มีภาคีสำหรับอรุโณทัย สถานของบัญชาสวรรค์ในความไร้บาปสูงสุด”	66

ตอนที่ 4 จุดกำเนิดพลังและภาวะของมนุษย์

31.	การแปรเปลี่ยนของสกุล	70
32.	จักรวาลไม่มีการเริ่มต้น (จุดกำเนิดของมนุษย์)	72
33.	ความแตกต่างระหว่างมนุษย์และสัตว์	75
34.	การเติบโตและการพัฒนาของเผ่าพันธุ์มนุษย์	78
35.	ข้อพิสูจน์ทางจิตของจุดกำเนิดของมนุษย์	80
36.	จิตและปัญญาของมนุษย์ดำรงอยู่ตั้งแต่แรกเริ่ม	82
37.	การปรากฏของจิตในร่างกาย	84
38.	ความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากับสิ่งสร้างสรรค์	86
39.	จิตของมนุษย์สืบมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า	88
40.	วิญญาณ จิต และปัญญา	90
41.	พลังทางกายและพลังสติปัญญา	91
42.	สาเหตุของความแตกต่างในอัตลักษณ์ของมนุษย์	92
43.	ขีดความรู้ของมนุษย์และศาสนทูต	95
44.	ความเข้าใจของมนุษย์เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า	97
45.	ความเป็นอมตะของจิต (1)	99
46.	ความเป็นอมตะของจิต (2)	101
47.	ความสมบูรณ์ไม่มีขีดจำกัด	103
48.	วิวัฒนาการของมนุษย์ในอีกภพหนึ่ง	105
49.	ภาวะของมนุษย์และความก้าวหน้าภายหลังจากความตาย	106
50.	คำอธิบายบทกลอนหนึ่งในพระคัมภีร์ตีตาลี- อัคคัส	108
51.	ชีวิตนิรันดร์และการเข้าไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า	109
52.	ชะตา	111
53.	อิทธิพลของดวงดาว	112
54.	อิสระของเจตนา	114
55.	นิमितและการติดต่อทางจิต	116

56.	การรักษาโดยวิธีทางจิต	118
57.	การรักษาทางยา	120

ตอนที่ 5 หัวข้อทั่วไป

58.	ไม่มีความชั่วร้ายดำรงอยู่	123
59.	ความทรمانมีสองชนิด	124
60.	ความยุติธรรมและความปรานีของพระเจ้า	125
61.	วิธีถูกต้องในการปฏิบัติต่ออาชญากร	127
62.	การประท้วงหยุดงาน	130
63.	การกลับชาติมาเกิด	133
64.	การได้รับความรู้สี่วิธี	138
65.	ความจำเป็นที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนทูต	140

ตอนที่ 1

****อิทธิพลของศาสนทูต
ในการวิวัฒนาการของมนุษย์****

ธรรมชาติถูกควบคุมโดยกฎสากลเดียวกัน

ธรรมชาติคือสภาวะ คือสภาพความเป็นจริง ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือชีวิตและความตาย หรือกล่าวคือการรวมตัวและการสลายตัวของสรรพสิ่งทั้งปวง

ธรรมชาตินี้อยู่ภายใต้ระบบที่ตายตัวและสมบูรณ์ อยู่ภายใต้กฎที่กำหนดไว้และออกแบบไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งธรรมชาติจะไม่หนีพ้นไปจากกฎเหล่านี้ ที่จริงแล้วหากท่านสังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน มองดูด้วยสายตาอันเฉียบแหลมตั้งแต่อะตอมเล็กที่สุดที่มองไม่เห็นจนถึงวัตถุหึมาที่ดำรงอยู่เช่นดวงอาทิตย์หรือดวงดาวต่าง ๆ ไม่ว่าท่านจะพิจารณาดูแบบแผน องค์ประกอบ รูปลักษณะหรือการเคลื่อนไหวของมัน ท่านจะพบว่าทั้งหมดอยู่ในระบบอันสมบูรณ์ที่สุด อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน ซึ่งจะไม่มีการเบี่ยงเบนออกไป

แต่เมื่อท่านมองดูธรรมชาติในตัวมันเอง ท่านจะเห็นว่าธรรมชาติไม่มีสติปัญญา ไม่มีเจตนา ตัวอย่างเช่น ธรรมชาติของไฟคือการเผา มันเผาไปโดยปราศจากเจตนาหรือสติปัญญา ธรรมชาติของน้ำคือความเหลว มันไหลไปโดยปราศจากเจตนาหรือสติปัญญา ธรรมชาติของดวงอาทิตย์คือความสว่างไสว มันฉายแสงไปโดยปราศจากเจตนาหรือสติปัญญา ธรรมชาติของไอคือการลอยขึ้น มันลอยขึ้นไปโดยปราศจากเจตนาหรือสติปัญญา ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าการเคลื่อนไหวทางธรรมชาติของทุกสรรพสิ่งถูกบังคับอยู่ ไม่มีการเคลื่อนไหวตามสมัครใจกเว้นสัตว์และมนุษย์ มนุษย์สามารถต่อต้านและหันเหไปจากธรรมชาติ เพราะเขาค้นพบโครงสร้างของสรรพสิ่งต่าง ๆ และโดยการค้นพบนี้เขาควบคุมพลังธรรมชาติ สิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดที่มนุษย์คิดขึ้นมานั้นก็เนื่องมาจากการค้นพบโครงสร้างของสรรพสิ่งต่าง ๆ ตัวอย่างเช่นมนุษย์ประดิษฐ์โทรเลขซึ่งเป็นสื่อการคมนาคมระหว่างโลกตะวันออกและโลกตะวันตก ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่ามนุษย์ควบคุมธรรมชาติ

ทีนี้เมื่อท่านเห็นระบบ แบบแผน กฎดังกล่าวในโลกแห่งการดำรงอยู่ ท่านกล่าวได้หรือว่าทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากธรรมชาติ แม้ว่าธรรมชาติไม่มีสติปัญญาหรือการรับรู้ ถ้าไม่ มันเป็นที่ประจักษ์ว่าธรรมชาตินี้ซึ่งไม่มีสติปัญญาหรือการรับรู้อยู่ในเงื้อมมือของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธานุภาพ ผู้ซึ่งเป็นผู้ปกครองโลกแห่งธรรมชาติ พระองค์ทรงทำให้ธรรมชาติแสดงปรากฏตามที่พระองค์ปรารถนา

สิ่งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในโลกแห่งการดำรงอยู่และเป็นสิ่งจำเป็นอันหนึ่งของธรรมชาติคือมนุษย์ เมื่อพิจารณาจากแง่นี้ มนุษย์คือกิ่ง ธรรมชาติคือราก เช่นนั้นเจตนาและสติปัญญามีอยู่ในกิ่งแต่ไม่มีอยู่ในรากได้หรือ

ดังนั้นเป็นที่ประจักษ์ว่าธรรมชาติในสาระของมันอยู่ในเงื้อมมือของอำนาจของพระเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธานุภาพผู้ทรงอนันต์ พระองค์ควบคุมธรรมชาติให้อยู่ในกฎเกณฑ์อันเที่ยงแท้และทรงปกครองมัน

ข้อพิสูจน์และหลักฐานของการดำรงอยู่ของพระเจ้า

ข้อพิสูจน์หนึ่งถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าคือความจริงที่ว่ามนุษย์มิได้สร้างตัวเองขึ้นมา ผู้สร้างและออกแบบมนุษย์มิใช่ตัวมนุษย์เอง

เป็นที่แน่นอนและโต้แย้งไม่ได้ว่าผู้สร้างมนุษย์ต้องไม่เป็นเช่นมนุษย์ เพราะสิ่งสร้างสรรค์ที่ไม่มีอำนาจไม่สามารถสร้างสิ่งมีชีวิตอีกสิ่งหนึ่งขึ้นมาได้ ผู้สร้างต้องมีความสมบูรณ์ทุกอย่างเพื่อจะสร้าง

เป็นไปได้อะไรที่สิ่งสร้างสรรค์สมบูรณ์แต่ผู้สร้างไม่สมบูรณ์ เป็นไปได้อะไรที่รูปภาพเป็นผลงานชิ้นเอกแต่ผู้วาดไม่สมบูรณ์ในศิลปะของเขา ยิ่งไปกว่านั้นรูปภาพไม่สามารถเป็นเช่นผู้วาด มิฉะนั้นรูปภาพก็จะสร้างตัวเองขึ้นมาได้ ไม่ว่ารูปภาพจะสมบูรณ์เพียงไร เมื่อเทียบกับผู้วาดแล้ว มันอยู่ในระดับสูงสุดของความไม่สมบูรณ์

ความไม่แน่นอนคือจุดกำเนิดของความไม่สมบูรณ์ พระเจ้าคือจุดกำเนิดของความสมบูรณ์ ความไม่สมบูรณ์ของโลกอันไม่แน่นอนคือข้อพิสูจน์ถึงความสมบูรณ์ของพระเจ้า

ตัวอย่างเช่นเมื่อท่านมองดูมนุษย์ ท่านเห็นว่าเขาอ่อนแอ ความอ่อนแอนี้ของสิ่งสร้างสรรค์ คือข้อพิสูจน์ถึงอำนาจของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพผู้ทรงอนันต์ เพราะถ้าหากไม่มีอำนาจ ความอ่อนแอก็ไม่สามารถเป็นที่จินตนาการได้ ดังนั้นความอ่อนแอของสิ่งสร้างสรรค์ คือข้อพิสูจน์ถึงอำนาจของพระเจ้า เพราะถ้าหากไม่มีอำนาจก็จะไม่มีความอ่อนแอ จากความอ่อนแอนี้จึงเป็นที่ประจักษ์ว่ามีอำนาจอยู่ในโลก ในโลกอันไม่แน่นอนมีความยากจน ดังนั้นความมั่งคั่งต้องดำรงอยู่ เนื่องด้วยความยากจนปรากฏชัดอยู่ในโลก ในโลกอันไม่แน่นอนมีความโง่เขลา ดังนั้นความรู้ต้องดำรงอยู่ เพราะถ้าหากไม่มีความรู้ก็จะไม่มีความโง่เขลาเช่นกัน ความโง่เขลาคือการไม่ดำรงอยู่ของความรู้ และถ้าหากไม่มีการดำรงอยู่ การไม่ดำรงอยู่จะไม่เป็นที่ทราบได้

เป็นที่แน่นอนว่าโลกอันไม่แน่นอนทั้งหมดอยู่ภายใต้กฎอันหนึ่งซึ่งหนีไม่พ้น แม้แต่มนุษย์ก็ถูกบังคับให้ต้องจำนนต่อความตาย การนอนหลับและเงื่อนไขอื่นๆ กล่าวคือมนุษย์ถูกควบคุมอยู่ส่วนหนึ่ง และผู้ที่ถูกควบคุมนี้ต้องมีผู้ควบคุม เพราะลักษณะเฉพาะของสิ่งมีชีวิตคือความจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ดังนั้นต้องมีผู้ที่ไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด

ในท่านองเดียวกันมีมนุษย์ที่เจ็บป่วย จึงเป็นที่เข้าใจว่าต้องมีผู้ที่มีสุขภาพดี เพราะถ้าไม่มีสุขภาพดี ความเจ็บป่วยของเขาก็พิสูจน์ไม่ได้

ดังนั้นเป็นที่ทราบว่ามีพระผู้ทรงมหิทธานุภาพผู้ทรงอนันต์ซึ่งครอบครองความสมบูรณ์ทั้งปวง เพราะหากพระองค์มิได้เป็นผู้ครอบครองความสมบูรณ์ พระองค์ก็ต้องเป็นเช่นสิ่งสร้างสรรค์ของพระองค์

เช่นเดียวกันกับโลกแห่งการดำรงอยู่ทั้งหมด สิ่งเล็กที่สุดก็พิสูจน์ว่ามีผู้สร้าง ตัวอย่างเช่น ชั้นขนมปังนี้ พิสูจน์ว่ามีผู้สร้างมันขึ้นมา

ขอความสรรเสริญจงมีแต่พระผู้เป็นเจ้า ความเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดเกิดขึ้นกับสิ่งเล็กที่สุด ยัง พิสูจน์ถึงการดำรงอยู่ของผู้สร้าง ดังนั้นจักรวาลอันไพศาลไร้ขอบเขตนี้สามารถสร้างตัวเองขึ้นมาโดยการ กระทำของวัตถุและสสารได้หรือ ช่างเป็นความผิดพลาดอันแปลกประหลาดที่สมมุติฐานเช่นนั้น

การอ้างเหตุผลอันชัดเจนนี้ให้ไว้สำหรับผู้ที่ย่อมแอ แต่ถ้าหากการรับรู้ภายในเปิดออก ข้อพิสูจน์ อันชัดเจนนับแสนจะเป็นที่เห็นได้ ดังนั้นเมื่อมนุษย์รู้สึกถึงพลังวิญญาณที่ดำรงอยู่ภายใน เขาไม่ จำเป็นต้องอาศัยการอ้างเหตุผลถึงการดำรงอยู่ของพลังวิญญาณ แต่สำหรับบรรดาผู้ที่ถูกพรากจาก ความอารีของพลังวิญญาณ จำเป็นต้องมีการอภิปรายอ้างเหตุผลกัน

ความจำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษา

เมื่อเราพิจารณาการดำรงอยู่ เราเห็นว่าโลกแห่งแร่ธาตุ พืช สัตว์ และมนุษย์ ล้วนจำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษา

หากพื้นดินที่ไม่ได้รับการเพาะปลูก มันจะกลายเป็นป่าที่มีวัชพืชไร้ประโยชน์เติบโต แต่เมื่อมีผู้มาเพาะปลูกและหว่านไถพื้นดิน มันจะออกพืชผลที่หล่อเลี้ยงสิ่งมีชีวิต ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าดินจำเป็นต้องได้รับการเพาะปลูกจากชาวนา จงพิจารณาต้นไม้ ถ้าหากปราศจากผู้เพาะปลูก ต้นไม้เหล่านั้นจะไร้ผล และเมื่อไร้ผล มันก็ไม่มีประโยชน์แต่ถ้ามันได้รับการดูแลจากคนสวน ต้นไม้ที่ไร้ผลเหล่านี้จะออกผลมากมาย และโดยการเพาะปลูก การใส่ปุ๋ยและการต่อกิ่ง ต้นไม้ที่เคยออกผล ที่มีรสขมก็จะออกผลที่หวาน เหล่านี้คือข้อพิสูจน์ที่มีเหตุผล ในยุคนี้ประชาชนของโลกจำเป็นต้องมีการอ้างเหตุผล

เป็นความจริงเช่นเดียวกับสัตว์ จงสังเกตว่าเมื่อสัตว์ได้รับการฝึกฝน มันจะกลายเป็นสัตว์เชื่อง และถ้ามนุษย์ถูกปล่อยไว้โดยไม่ได้รับการฝึกฝน เขาจะกลายเป็นคนดุร้าย ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเขาถูกปล่อยไว้ตามธรรมชาติ เขาจะต่ำยิ่งกว่าสัตว์ ขณะที่ถ้าเขาได้รับการศึกษาเขาจะกลายเป็นเทวดา เพราะสัตว์จำนวนมากมิได้กินพวกเดียวกันเองแต่คนบางกลุ่มในแอฟริกากกลางฆ่าและกินกันเอง

ที่นี้จึงได้ตรึงตรองดู การศึกษาได้นำโลกตะวันออกและโลกตะวันตกมาอยู่ภายใต้การปกครองของมนุษย์ การศึกษาได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมอันน่าพิศวง การศึกษาได้แพร่กระจายวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ การศึกษาได้ก่อให้เกิดการค้นพบและปรากฏการณ์ใหม่ๆ หากไม่มีผู้ให้การศึกษา ก็จะไม่มีความเรียกว่าความสบาย อารยธรรม เครื่องอำนวยความสะดวกหรือมนุษยชาติ หากมนุษย์ถูกปล่อยไว้ตามลำพังในความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวโดยมิได้เห็นเพื่อนมนุษย์คนอื่นๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาจะกลายเป็นสัตว์ป่า ดังนั้นจึงเป็นที่ชัดเจนว่าจำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษา

แต่การศึกษามีสามชนิดคือ การศึกษาทางวัตถุ การศึกษาทางมนุษย์ การศึกษาทางธรรม การศึกษาทางวัตถุเกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าและการพัฒนาของร่างกายโดยการได้รับอาหาร ความสบายและความผ่อนคลายทางกาย การศึกษานี้เหมือนกันทั้งในสัตว์และมนุษย์

การศึกษาทางมนุษย์แสดงถึงอารยธรรมและความก้าวหน้า กล่าวคือ การปกครอง การบริหารงาน การกุศล การค้า ศิลปะและหัตถกรรม วิทยาศาสตร์ การประดิษฐ์และการค้นพบสิ่งใหม่ๆ และสถาบันที่ซับซ้อนทั้งหลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต่อมนุษย์ในฐานะที่เขาต่างจากสัตว์

การศึกษาทางธรรมคือการศึกษาของอาณาจักรของพระเจ้า คือการบรรลุความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ และนี่คือการศึกษาที่แท้จริง เพราะในภวะนั้นมนุษย์จะกลายเป็นจุดรวมของพระพรแห่งสวรรค์เป็นการแสดงปรากฏของวจนะ “ให้เราสร้างมนุษย์จากรูปจำลองและความคล้ายคลึงของเรา” นี่คือนิยามหมายของโลกแห่งมนุษยชาติ

บัดนี้เราจำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษาผู้หนึ่งซึ่งในเวลาเดียวกันเป็นทั้งผู้ให้การศึกษาทางวัตถุ ทางมนุษย์และทางธรรม และอำนาจของเขาจะมีผลในทุกสถานการณ์ ดังนั้นหากใครกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและสติปัญญาสมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษาดังกล่าว” เขากำลังปฏิเสธสิ่งที่ชัดเจนราวกับเด็กที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องได้รับการศึกษา ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามเหตุผลและปัญญาของข้าพเจ้า และดังนั้นข้าพเจ้าจะบรรลุความสมบูรณ์แห่งการดำรงอยู่” หรือราวกับคนตาบอดกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องมีสายตา เพราะคนตาบอดอื่นๆ อีกมากมายชีวิตอยู่ได้โดยไม่ลำบาก”

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างและชัดเจนว่ามนุษย์จำเป็นต้องมีผู้ให้การศึกษา และผู้ให้ศึกษานี้ต้องมีความสมบูรณ์ทุกด้านอย่างไม่มีข้อสงสัยและเป็นเลิศเหนือมนุษย์ทั้งปวง หากเขาเป็นเหมือนมนุษย์คนอื่นๆ เขาจะไม่สามารถเป็นผู้ให้ศึกษามนุษย์ทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขาต้องเป็นผู้ให้การศึกษาทางวัตถุ ทางมนุษย์และทางธรรมในเวลาเดียวกัน กล่าวคือ เขาต้องเป็นผู้สอนให้มนุษย์ทั้งหลายจัดระเบียบและดำเนินธุรกิจทางวัตถุ วางระบบสังคมเพื่อก่อตั้งความร่วมมือและการช่วยเหลือกันและกัน เพื่อว่าธุรกิจทั้งหลายทางวัตถุจะถูกจัดเป็นระบบและควบคุมไว้พร้อมสำหรับสถานการณ์ใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น ในทำนองเดียวกันเขาต้องก่อตั้งการศึกษาทางมนุษย์ กล่าวคือเขาต้องฝนปัญญาและความคิดอย่างที่จะทำให้มนุษย์บรรลุการพัฒนาที่สมบูรณ์ เพื่อว่าความรู้และวิทยาศาสตร์จะเพิ่มพูน สภาพความเป็นจริงของสิ่งต่างๆ ความลึกลับของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายและคุณสมบัติของการดำรงอยู่จะถูกค้นพบ และเมื่อวันเวลาผ่านไป คำสั่งสอน การประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ และสถาบันต่างๆ จะได้รับการปรับปรุง และจากสรรพสิ่งทั้งหลายที่สัมผัสได้ จะมีการพบข้อสรุปในเรื่องต่างๆ โดยการใช้เหตุผล

เขาต้องให้การศึกษาทางธรรมด้วยเช่นกัน เพื่อว่าสติปัญญาและความเข้าใจจะหยั่งรุ่มรามาถึงแห่งการดำรงอยู่ จะได้รับประโยชน์จากสายลมบริสุทธิ์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ และเข้าไปสัมผัสกับหมู่เทวัญผู้ประเสริฐสุด เขายังต้องฝึกฝนสภาพความเป็นจริงของมนุษย์เพื่อว่าสภาพความเป็นจริงของมนุษย์จะกลายเป็นศูนย์กลางของลักษณะปรากฏแห่งสวรรค์ถึงระดับที่คุณลักษณะและพระนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าจะโชติช่วงอยู่ในกระจกแห่งสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ และบทกลอนศักดิ์สิทธิ์ที่ว่า “เราจะสร้างมนุษย์ในรูปแบบจำลองและความคล้ายคลึงของเรา” จะกลายเป็นจริง

เป็นที่ชัดเจนว่าอานุภาพของมนุษย์ไม่สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้ และลำพังแต่สติปัญญาไม่สามารถรับภาระอันยิ่งใหญ่นี้ได้ บุคคลเพียงคนเดียวปราศจากการช่วยเหลือและสนับสนุน สามารถวางรากฐานของสิ่งก่อสร้างอันประเสริฐนี้ได้ได้อย่างไร เขาต้องอาศัยความช่วยเหลือจากอานุภาพแห่งธรรมของพระผู้เป็นเจ้าจึงจะสามารถรับภาระนี้ได้ ศาสนทูตพระองค์เดียวให้ชีวิตแก่โลกของมนุษยชาติ เปลี่ยนรูปโฉมและพิภพ พัฒนาสติปัญญา ฟื้นฟูชีวิต วางรากฐานของการดำรงอยู่ใหม่ สถาปนารากฐานของการสร้างสรรค์อันมหัศจรรย์ จัดระบบของโลก นำชาติและศาสนาทั้งหลายมาอยู่ภายใต้ร่มเงาของธงเดียวกัน ปลดปล่อยมนุษย์ออกจากโลกแห่งความไม่สมบูรณ์และชั่วร้าย และดลใจให้มนุษย์ปรารถนาและตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติและความสมบูรณ์ที่ได้มาภายหลัง

แน่นอนว่าไม่มีสิ่งใดที่ปราศจากอนุภาพของพระผู้เป็นเจ้าสามารถประสบความสำเร็จในงานอันยิ่งใหญ่นี้ เราควรพิจารณาสิ่งนี้ด้วยความยุติธรรม เพราะนี่คือสำนักงานแห่งความยุติธรรม

ศาสนาซึ่งรัฐบาลและประชาชนทั้งหมดของโลกพร้อมด้วยกำลังและกองทัพทั้งหมดของพวกเขา ก็ยังไม่สามารถประกาศหรือแพร่ขยายแต่ศาสนาทูตพระองค์เดียวสามารถส่งเสริม โดยปราศจากการช่วยเหลือหรือสนับสนุน สิ่งนี้สามารถทำได้โดยอำนาจของมนุษย์หรือไม่ ในนามของพระผู้เป็นเจ้า ตัวอย่างเช่น พระคริสต์เพียงลำพังได้ยกธงแห่งสันติภาพและความเที่ยงธรรม อันเป็นงานซึ่งรัฐบาลผู้มีชัยทั้งหลายพร้อมกับกองทัพทั้งหมดของพวกเขาไม่สามารถทำได้ จงพิจารณาดูชะตาของจักรวรรดิและประชาชนต่างๆ จักรวรรดิโรมัน ฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย อังกฤษ ฯลฯ ทั้งหมดถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน ภายใต้เด็ทท์เดียวกัน กล่าวคือ การปรากฏของพระคริสต์ได้ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่ชาติต่างๆ เหล่านี้ บางชาติภายใต้อิทธิพลของศาสนาคริสต์ได้สามัคคีกันอย่างยิ่งจนพวกเขาละชีวิตและทรัพย์สินสมบัติเพื่อกันและกัน ภายหลังสมัยของคอนสแตนติน ความแตกแยกได้บังเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา สิ่งที่เราต้องการชี้ให้เห็นคือพระคริสต์ได้คำจุนศาสนาที่กษัตริย์ทั้งหลายของโลกไม่สามารถสถาปนาได้ พระองค์ได้ทรงประสานสามัคคีศาสนาต่างๆ และเปลี่ยนแปลงประเพณีโบราณ จงพิจารณาดูว่าความแตกแยกอันใหญ่หลวงเพียงไรเคยดำรงอยู่ในหมู่ชาวโรมัน ชาวกรีก ชาวซีเรีย ชาวอียิปต์ ชาวฟินิเซีย ชาวอิสราเอล และประชาชนอื่นๆ ของยุโรป พระคริสต์ได้ทรงขจัดความแตกแยกนี้ และทรงเป็นเหตุแห่งความรักระหว่งชุมชนเหล่านี้ ถึงแม้ต่อมาภายหลังจักรวรรดิต่างๆ ได้ทำลายความสามัคคีนี้ก็ตาม งานของพระคริสต์ก็สำเร็จแล้ว

ดังนั้นผู้ให้การศึกษาสากลต้องเป็นผู้ให้การศึกษาเพียงทางวัตถุเท่านั้น แต่ในเวลาเดียวกันต้องเป็นผู้ให้การศึกษาทางมนุษย์และทางธรรมด้วย และเขาต้องมีอนุภาพเหนือธรรมชาติ เพื่อจะดำรงตำแหน่งครูแห่งสวรรค์ ถ้าหากเขามีได้แสดงอนุภาพศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าว เขาจะไม่สามารถให้การศึกษา เพราะถ้าหากเขาไม่สมบูรณ์ เขาจะให้การศึกษาที่สมบูรณ์ได้อย่างไร หากเขาโง่เขลา เขาจะทำให้ผู้อื่นฉลาดได้อย่างไร หากเขาไม่ยุติธรรม เขาจะทำให้ผู้อื่นยุติธรรมได้อย่างไร หากเขาหมกหมุ่นทางโลก เขาจะทำให้ผู้อื่นฝึกฝนทางธรรมได้อย่างไร

ที่นี่เราต้องพิจารณาอย่างยุติธรรม ศาสนทูตเหล่านี้ที่ได้มาปรากฏมีคุณวุฒิเหล่านี้หรือไม่ ถ้าหากพวกเขาไม่มีคุณวุฒิและความสมบูรณ์เหล่านี้ พวกเขามีใช่ผู้ให้การศึกษาที่แท้จริง

ดังนั้นเป็นงานของเราที่ต้องพิสูจน์ต่อผู้ที่รู้จักคิดโดยการอภิปรายที่มีเหตุผลถึงความเป็นศาสนาทูตของพระโมเสส พระคริสต์ และศาสนาทูตอื่นๆ และข้อพิสูจน์และหลักฐานที่เราแสดงต้องไม่วางรากฐานอยู่บนความเชื่อที่สืบทอดกันมา แต่อยู่บนการอภิปรายอย่างมีเหตุผล

บัดนี้เป็นที่พิสูจน์โดยเหตุผลแล้วว่า โลกแห่งการดำรงอยู่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีผู้ให้การศึกษา และการศึกษานั้นต้องเป็นผลมาจากอนุภาพของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีข้อสงสัยว่าอนุภาพศักดิ์สิทธิ์นี้มาจากการตลใจ และโลกจำเป็นต้องได้รับการศึกษาโดยอนุภาพนี้ซึ่งอยู่เหนืออำนาจมนุษย์

พระอับราฮัม

หนึ่งในบรรดาผู้ที่มีอำนาจภาพนี้และได้รับการช่วยเหลือคือพระอับราฮัม พระองค์ทรงประสูติในดินแดนที่อยู่ระหว่างแม่น้ำสองสาย¹ จากครอบครัวที่ไม่ทราบเกี่ยวกับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงขัดแย้งชาติและประชาชนของพระองค์เองและครอบครัวของพระองค์ด้วยโดยการปฏิเสธเทพเจ้าต่างๆ ของพวกเขา โดยลำพังและปราศจากการช่วยเหลือ พระองค์ทรงต้านทานชนเผ่าหนึ่งที่มีอำนาจ อันเป็นงานที่มีโชครวมดาและไม่ง่าย ราวกับในยุคนั้น เมื่อใครคนหนึ่งไปหาชาวคริสเตียนแล้วปฏิเสธพระคริสต์ หรือใครคนหนึ่งหมิ่นประมาทพระคริสต์ต่อประชาชนในสำนักของพระสันตะปาปา

ประชาชนเหล่านี้มิได้เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวแต่เชื่อพระผู้เป็นเจ้าหลายองค์ ซึ่งพวกเขาอ้างถึงว่าสามารถแสดงปฏิหารีย์ ดังนั้นพวกเขาจึงลุกขึ้นต่อต้านพระอับราฮัมและไม่มีใครช่วยเหลือพระองค์ เว้นแต่ลัทธิผู้เป็นลูกชายของน้องชายพระองค์ และบุคคลอีกหนึ่งหรือสองคนผู้มีใช้เป็นคนสำคัญ ในที่สุดเมื่อพระอับราฮัมตกอยู่ในความตึงเครียดที่สุดจากการต่อต้านของศัตรู พระองค์จำต้องออกจากบ้านเกิด ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาเนรเทศพระอับราฮัมเพื่อว่าพระองค์จะถูกบดขยี้และถูกทำลาย และร่องรอยของพระองค์จะไม่หลงเหลืออีกต่อไป

จากนั้นพระอับราฮัมไปยังบริเวณดินแดนศักดิ์สิทธิ์ เหล่าศัตรูของพระองค์คิดว่า การถูกเนรเทศของพระองค์จะนำไปสู่การถูกทำลาย และความพินาศของพระองค์ เพราะบุรุษที่ถูกเนรเทศจากบ้านเกิด ถูกริตถอนสิทธิและถูกกดขี่โดยรอบด้าน แม้ว่าเขาจะเป็นกษัตริย์ก็ตาม ไม่น่าเป็นไปได้ที่เขาจะสามารถรอดพ้นจากความสูญสิ้นได้ แต่พระอับราฮัมทรงยืนหยัดและแสดงออกซึ่งความแข็งแกร่งอันเหนือธรรมชาติ และพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้การถูกเนรเทศนี้กลายเป็นเกียรตินิรันดร์ของพระอับราฮัม เพราะว่าพระอับราฮัมได้ทรงสถาปนาเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่ประชาชนที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าหลายองค์ ผลจากการถูกเนรเทศของพระอับราฮัมทำให้บรรดาผู้สืบเชื้อสายจากพระองค์กลายเป็นผู้มีอำนาจและดินแดนศักดิ์สิทธิ์เป็นของพวกเขา ซึ่งเป็นผลให้คำสั่งสอนของพระองค์แพร่ไปกว้างไกล ครอบคลุมได้ปรากฏขึ้นใหม่ในหมู่ชนรุ่นหลัง และโจเซฟกลายเป็นผู้ปกครองในอียิปต์ ผลจากการถูกเนรเทศของพระอับราฮัมทำให้พระโมเสสและพระคริสต์ปรากฏขึ้นมาจากทายาทรุ่นหลัง เกิดแอกาผู้ให้กำเนิดอิสมาอิลซึ่งหนึ่งในผู้สืบสกุลของเขาคือพระโมฮัมหมัด ผลจากการถูกเนรเทศของพระองค์ พระบ็อบได้ปรากฏขึ้นมาจากทายาทรุ่นหลัง² และศาสนทูตทั้งหลายแห่งอิสราเอลรวมอยู่ในผู้สืบเชื้อสายจากพระอับราฮัม และจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป

¹ เมโสโปเตเมีย

² พระบ็อบคือผู้สืบเชื้อสายมาจากพระโมฮัมหมัด

ในที่สุดผลจากการเนรเทศของพระอับราฮัม ยุโรปทั้งหมดและส่วนใหญ่ของเอเชียได้มาอยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งความคุ้มครองของพระเจ้าแห่งอิสราเอล จงดูว่าอนุภาพอะไรที่ได้ช่วยให้บุรุษผู้ลี้ภัยจากประเทศของเขาสามารถก่อตั้งครอบครัวดังกล่าว สามารถสถาปนาศาสนาดังกล่าวและเผยแพร่คำสั่งสอนดังกล่าว ใครสามารถพูดได้หรือว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เราต้องมีความยุติธรรม บุรุษนี้เป็นผู้ให้การศึกษาหรือไม่

เนื่องด้วยการถูกเนรเทศของพระอับราฮัมจากเมืองเออร์ไปยังอเลฟโปในซีเรียได้ก่อให้เกิดผลเช่นนี้ เราต้องพิจารณาดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นจากการถูกเนรเทศของพระบาฮาอุลลาห์หลายครั้งจากเมืองเตหะรานไปยังแบกแดด จากนั้นไปยังคอนสแตนติโนเปิ้ล ไปยังรูมีเลียและไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

จงดูซิว่าพระอับราฮัมเป็นผู้ให้การศึกษาที่สมบูรณ์เพียงไร

พระโมเสส

พระโมเสสเป็นคนเลี้ยงแกะเป็นเวลานานอยู่ในที่อ้างว้าง เมื่อดูจากภายนอก พระองค์เป็นเพียงบุรุษผู้หนึ่งที่เติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่กตัญญู และเป็นที่รู้จักในหมู่ประชาชนว่าเป็นผู้ที่ได้ก่อฆาตกรรม พระองค์เป็นที่เกลียดชังอย่างยิ่งของรัฐบาลและประชาชนของฟาโรห์

บุรุษดังกล่าวนี้ได้ปลดปล่อยชาติที่ยิ่งใหญ่ให้เป็นอิสระจากความเป็นนักโทษ ทำให้พวกเขาพึงพอใจ นำพวกเขาออกจากอียิปต์ไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

ประชาชนกลุ่มนี้ได้รับการอุ้มชูจากใจกลางแห่งความตกต่ำขึ้นมาสู่ยอดสูงแห่งความรุ่งโรจน์ พวกเขาเคยเป็นนักโทษและต่อมาได้รับอิสระ พวกเขาเคยเป็นประชาชนผู้โง่เขลาที่สุดและต่อมากลายเป็นผู้ที่ฉลาดที่สุด ผลจากการที่พระโมเสสก่อตั้งสถาบันต่างๆ พวกเขาได้บรรลุสถานะที่ทำให้พวกเขามีเกียรติในหมู่ชาติทั้งหลาย หากใครคนหนึ่งต้องการจะสรรเสริญชายคนหนึ่งเขาจะกล่าวว่า “แน่นอนเขาเป็นชาวอิสราเอล” พระโมเสสได้ทรงสถาปนาวิทยาศาสตร์และกฏพลเรือน กฏเหล่านี้ได้ให้ชีวิตแก่ประชาชนของอิสราเอลและนำพวกเขาไปสู่ระดับสูงสุดของอารยธรรมที่เป็นไปได้ในช่วงเวลานั้น

พวกเขาได้พัฒนาถึงระดับดังกล่าวจนผู้ชาญฉลาดแห่งกรีกพิจารณาชาวอิสราเอลผู้เรื่องนามว่าเป็นแบบอย่างแห่งความสมบูรณ์ คนหนึ่งดังกล่าวคือโซเครตีสซึ่งได้มาเยี่ยมซีเรีย และนำคำสั่งสอนเกี่ยวกับเอกภาพของพระเจ้าและเป็นอมตะของวิญญาณมาจากชาวอิสราเอล เมื่อเขากลับมาที่กรีก เขาเผยแพร่คำสั่งสอนเหล่านี้ ต่อมาประชาชนชาวกรีกลุกขึ้นต่อต้านเขา กล่าวหาเขาว่าเป็นผู้ไม่มี ความเคารพนำเขาขึ้นฟ้องต่ออารีโอปากัส และตัดสินประหารชีวิตเขาด้วยยาพิษ

ที่นี้บุรุษผู้หนึ่งซึ่งพูดติดอ่าง เติบโตขึ้นมาในบ้านฟาโรห์ เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นฆาตกร หลบตัวอยู่ด้วยความกลัวเป็นเวลานาน และเป็นคนเลี้ยงแกะ บุรุษผู้นี้สามารถสถาปนาศาสนาอันยิ่งใหญ่ได้อย่างไร ในเมื่อนักปรัชญาที่ชาญฉลาดที่สุดทั้งหลายของโลกแผ่อิทธิพลได้ไม่ถึงหนึ่งในพันของพระองค์ นี่เป็นเรื่องมหัศจรรย์โดยแท้จริง

บุรุษผู้หนึ่งซึ่งติดอ่าง ไม่สามารถแม้แต่จะสนทนาได้ถูกต้องได้ประสบความสำเร็จในการค้าจนศาสนาอันยิ่งใหญ่นี้ หากเขามีได้รับการช่วยเหลือโดยอานุภาพของพระเจ้า เขาจะไม่สามารถดำเนินงานอันยิ่งใหญ่นี้ได้ ความจริงนี้ปฏิเสธไม่ได้ นักวิทยาศาสตร์ นักปรัชญาชาวกรีก บุรุษผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายแห่งโรม กลายเป็นผู้มีชื่อเสียงในโลก พวกเขาแต่ละคนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาหนึ่งเท่านั้นกาเลนและฮิปโปเครตีสมีชื่อเสียงในด้านการแพทย์ อริสโตเติลมีชื่อเสียงในด้านตรรกวิทยาและการใช้เหตุผล พลาโตมีชื่อเสียงในด้านจริยธรรมและศาสนศาสตร์ คนเลี้ยงแกะคนหนึ่งสามารถบรรลุความรู้ทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างไร ไม่มีข้อสงสัยว่าเขาต้องได้รับการช่วยเหลือจากอานุภาพอันไม่มีขีดจำกัด

จงพิจารณาว่าการทดสอบและความยุ่งยากอะไรเกิดขึ้นสำหรับประชาชน เพื่อจะป้องกันการกระทำอันโหดร้าย พระโมเสสได้ตีชาวอียิปต์คนหนึ่ง และหลังจากนั้นพระองค์เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นฆาตกรเรื่องนี้ยิ่งเป็นที่สะดุดตาเพราะชายที่พระโมเสสฆ่านั้นเป็นประชาชนของชาติที่มีอำนาจ จากนั้นพระโมเสสหนีไป หลังจากนั้นพระองค์ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นศาสนทูต

ทั้งที่พระโมเสสมีชื่อเสียงอันชั่วร้าย กระนั้นพระองค์ได้รับการนำทางอย่างน่าพิศวงเช่นไรโดยอำนาจเหนือธรรมชาติ และสถาปนาสถาบันและกฎอันยิ่งใหญ่ต่าง ๆ

พระคริสต์

ต่อมาหลังจากนั้น พระคริสต์เสด็จมาและกล่าวว่า “เรากำเนิดมาจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” แม้ว่าปัจจุบันเป็นเรื่องง่ายสำหรับคริสเตียนจะเชื่อคำยืนยันนี้ แต่ในเวลานั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก ตามคัมภีร์ใหม่ ชาวพาร์ซีส์กล่าวว่า “คนนี้มีไขว่ลูกชายของโจเซฟแห่งนาซาเร็ทที่เรารู้จักหรือ ดังนั้นเขากล่าวได้อย่างไรว่าเขามาจากสวรรค์”

กล่าวโดยย่อ บุรุษนี้ซึ่งในสายตาของทุกคนเป็นผู้ต่ำต้อยได้ลุกขึ้นด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่และเล็กลัมศาสนาหนึ่งที่มีอายุ 1,500 ปี ในช่วงเวลาที่แม้แต่การหันเหเพียงน้อยที่สุดออกไปจากศาสนานั้น อาจทำให้ผู้ฝ่าฝืนตกอยู่ในอันตรายหรือถึงตายได้ ยิ่งไปกว่านั้นในยุคของพระคริสต์ ศีลธรรมทั่วโลกและสภาพของชาวอิสราเอลอยู่ในความสับสนและทุจริต อิสราเอลอยู่ในภาวะตกต่ำและน่าสังเวชที่สุดและตกเป็นทาส ครั้งหนึ่งชาวอิสราเอลถูกจับเป็นนักโทษ โดยชาวชาลเตียนและเปอร์เซีย อีกครั้งหนึ่งพวกเขาถูกจับเป็นทาสโดยชาวอะซีเรียน จากนั้นพวกเขากลายเป็นทาสรับใช้ของชาวกรีก เมื่อพระคริสต์เสด็จมา พวกเขาถูกปกครองและเป็นที่ยเกลียดชังโดยชาวโรมัน

บุรุษหนุ่มผู้นี้คือพระคริสต์ โดยความช่วยเหลือของอำนาจเหนือธรรมชาติ พระองค์ได้ทรงล้มเลิกกฎของพระโมเสส ปฏิรูปศีลธรรมใหม่ และทรงวางรากฐานแห่งความรู้แจ้งอันนั้นทำให้ชาวอิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้นพระองค์ทรงนำชาวอันนาอินดีแห่งสันติภาพสากลมาสู่มนุษยชาติทั้งหมด

บรรดาผู้ที่พยายามกำจัดพระคริสต์ในเริ่มแรกคือชาวอิสราเอลและวงศ์ตระกูลของพระองค์เอง ดูภายนอกแล้วพวกเขามีชัยเหนือพระองค์ และทำให้พระองค์ตกอยู่ในความตึงเครียดอันน่ากลัวที่สุด สุดท้ายพวกเขาสวมมงกุฎหนามให้แก่พระองค์และจับพระองค์ตรึงไม้กางเขน แต่พระคริสต์ขณะตกอยู่ในความทุกข์ยากและความทรمانที่สุดได้ทรงประกาศว่า “ดวงอาทิตย์นี้จะสว่างไสว แสงธรรมนี้จะฉายออกไป ความงามของเราจะล้อมรอบพิภพ และศัตรูของเราทั้งหมดจะตกต่ำลง” เป็นไปตามที่พระองค์ทรงกล่าว เพราะกษัตริย์ทั้งหมดของโลกไม่สามารถต้านทานพระองค์ ไม่เพียงเท่านั้นทรงของพวกเขาก็โค่นลง ขณะที่ทรงของพระคริสต์ผู้ถูกกดขี่ได้รับการชูขึ้นสู่ยอดสุด

แต่สิ่งนี้ขัดกับหลักเหตุผลทั้งหมดของมนุษย์ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและกระจ่างว่า พระคริสต์ผู้ทรงรุ่งโรจน์เป็นผู้ให้การศึกษาก็แท้จริงของโลกแห่งมนุษยชาติ และพระองค์ได้รับการช่วยเหลือและคำจูนโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า

พระโมฮัมหมัด

บัดนี้เรามาที่พระโมฮัมหมัด ชาวอเมริกันและชาวยุโรปได้ยืมเรื่องราวจำนวนหนึ่งเกี่ยวกับพระองค์ซึ่งพวกเขาคิดว่าเป็นความจริงแม้บรรดาผู้เล่าเหตุการณ์เป็นผู้ด้อยความรู้หรือไม่ก็เป็นปรปักษ์พวกเขาส่วนใหญ่คือพระ คนอื่นๆ คือชาวมุสลิมที่ด้อยความรู้ซึ่งได้กล่าวย้าความเชื่อที่ไม่มีมูลเหตุเกี่ยวกับพระโมฮัมหมัดซึ่งพวกเขาเชื่อว่าเป็นการสรรเสริญพระองค์

ดังนั้นชาวมุสลิมที่มลายบางคนได้ถือว่าการมีภรรยาหลายคนเป็นแกนแห่งการสรรเสริญของพวกเขา ถือว่าเป็นความอัศจรรย์ เป็นปฏิหารีย์ และนักประวัติศาสตร์ชาวยุโรปส่วนใหญ่เชื่อตามเรื่องราวจากประชาชนผู้ด้อยความรู้เหล่านี้

ตัวอย่างเช่น ชายโง่เขลาผู้หนึ่งพูดกับนักบวชว่า ข้อพิสูจน์อันแท้จริงของความยิ่งใหญ่คือ ความกล้าหาญและการหลั่งเลือด จากนั้นภายในวันเดียวในสนามรบ สวากคนหนึ่งของพระโมฮัมหมัดได้ตัดศีรษะชาย 100 คน สิ่งนี้ทำให้นักบวชไขว่เขวและอนุมานว่าฆาตกรรมได้รับการพิจารณาว่าเป็นการพิสูจน์ความศรัทธาในพระโมฮัมหมัด แต่ทว่านี่เป็นเพียงจินตนาการ ในทางตรงข้ามการทำศึกของพระโมฮัมหมัดเป็นการป้องกันตัวเสมอ ข้อพิสูจน์ในเรื่องนี้คือ ระหว่าง 13 ปีในเมกะกะพระองค์และสาวกทั้งหลายได้ทนต่อการประหารอันรุนแรงที่สุดในช่วงเวลานั้นพวกเขาเป็นเป้าหมายของชนแห่งความเกลียดชัง สหายของพระโมฮัมหมัดบางคนถูกสังหารและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาถูกริบ คนอื่นๆหนีไปดินแดนต่างถิ่น ภายหลังการประหารอันรุนแรงที่สุดโดยคุไรไซท์ผู้ซึ่งตั้งใจจะสังหารพระโมฮัมหมัด พระองค์ได้หนีไปยังเมืองเมดีนาในตอนกลางคืน กระนั้นเหล่าศัตรูของพระองค์ก็ได้หยุดการประหาร แต่ติดตามพระองค์ไปยังเมดีนา และติดตามสาวกทั้งหลายของพระองค์ไปถึงอบิสซินเนีย

ชนเผ่าอาหรับเหล่านี้อยู่ในความป่าเถื่อนที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับพวกเขา คนเถื่อนในแอฟริกาและชาวอินเดียในอเมริกามีความก้าวหน้าราวกับปลาโต คนเถื่อนในอเมริกาได้ฝังลูกทั้งเป็นดังที่ชาวอาหรับเหล่านี้ฝังลูกสาวของพวกเขาทั้งเป็น และภาคภูมิใจว่าเป็นการกระทำที่มีเกียรติ ดังนั้นผู้ชายหลายคนจะข่มขู่ภรรยาโดยกล่าวว่า “หากลูกสาวกำเนิดมาจากเจ้า ข้าจะฆ่าเจ้า” แม้จนกระทั่งปัจจุบันชาวอาหรับยังคงเกลียดชังลูกสาวของพวกเขา ยิ่งกว่านั้นผู้ชายได้รับอนุญาตให้มีภรรยาได้ 1,000 คน และสามีสวนใหญ่มีภรรยามากกว่าสิบคนอยู่ในบ้าน เมื่อชนเผ่าเหล่านี้ทำสงคราม ผู้ชนะจะจับภรรยาและลูกของชนเผ่าที่พ่ายแพ้ไปเป็นนักโทษและปฏิบัติต่อพวกเขาเยี่ยงทาส

เมื่อชายซึ่งมีภรรยา 10 คนตาย ลูกชายของหญิงเหล่านี้จะครอบครองแม่ของตน และหากลูกชายคนหนึ่งโยนเสื้อคลุมครอบศีรษะของภรรยาของพ่อของเขาและกล่าวว่า “หญิงคนนี้เป็นสมบัติของข้าตามกฎหมาย” เมื่อนั้นผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนั้นจะกลายเป็นนักโทษและทาส เขาจะทำอะไรกับเธอได้ตาม

ปรารถนา เขาสามารถฆ่าเธอ จับเธอขังในบ่อน้ำ เชียนตี สาปแช่ง ทรมานเธอจนตาย ตามอุปนิสัยและ
ธรรมเนียมชาวอาหรับ เขาคือนายของเธอ เป็นที่กระจางชัดว่าความประสงค์ร้าย ความริษยา ความ
เกลียดชังและความเป็นศัตรูต้องดำรงอยู่ระหว่างภรรยาและลูกในครอบครัวซึ่งไม่จำเป็นต้องขยายความ
เกี่ยวกับเรื่องนี้ อีกครั้งหนึ่งจึงพิจารณาว่าสภาพและชีวิตของหญิงที่ถูกกดขี่เหล่านี้เป็นอย่างไร
ยิ่งกว่านั้นวิถีการดำรงชีวิตส่วนใหญ่ของชาวอาหรับคือการปล้นสะดมและขโมย พวกเขาอยู่กับการต่อสู้
และสงครามอย่างต่อเนื่อง ฆ่ากันและกัน ปล้นและทำลายล้างทรัพย์สินของกันและกัน จับผู้หญิงและ
เด็ก ๆ ซึ่งพวกเขาจะนำไปขายให้แก่คนแปลกหน้า บ่อยครั้งเท่าไรที่ลูกสาวและลูกชายของผู้ปกครองซึ่ง
เปลี่ยนกลางวันไปเป็นกลางคืนแห่งความสนุกสนานและหรรษาเต็มที่ ได้เห็นกลางคืนของพวกเขาถูก
เปลี่ยนไปเป็นรุ่งเช้าแห่งความอดสู่น่ากลัว ความยากจนและการถูกคุมขัง เมื่อวานนี้พวกเขาเป็น
ผู้ปกครอง วันนี้พวกเขาเป็นนักโทษ เมื่อวานนี้พวกเขาเป็นสตรีผู้ยิ่งใหญ่ วันนี้พวกเขากลายเป็นทาส

พระโมฮัมหมัดได้รับการอบรมเลี้ยงดูท่ามกลางชนเผ่าเหล่านี้และภายหลังจากที่ได้ทนการ
ประหัตประหารจากชนเผ่าเหล่านี้เป็นเวลา 13 ปี พระองค์ได้หนีไปเมดินา แต่ประชาชนเหล่านี้มิได้หยุด
การกดขี่ พวกเขาพร้อมกันกำจัดพระองค์และสาวกทั้งหลายของพระองค์ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้เองที่
พระโมฮัมหมัดถูกบังคับให้ต้องใช้อาวุธ นี่คือความจริง เรามิได้โต้แย้งอย่างดันทุรังหรือต้องการปกป้อง
พระองค์แต่เราพูดตามความยุติธรรม จงพิจารณาด้วยความยุติธรรม หากพระคริสต์เองตกอยู่ใน
สถานการณ์ดังกล่าวท่ามกลางชนเผ่าที่กดขี่และป่าเถื่อน และถ้าหากพระคริสต์และสาวกทั้งหลายได้ทน
ความลำบากเหล่านี้ด้วยความอดทนจนในที่สุดต้องหนีออกจากบ้านเกิด และกระนั้นชนเผ่าที่ไร้กฎหมาย
เหล่านี้ยังคงติดตามพระองค์ เช่นฆ่าผู้คน ปล้นสมบัติของพวกเขา จับผู้หญิงและเด็ก พระคริสต์จะทำ
อย่างไรกับชนเผ่าเหล่านี้ หากการกดขี่นี้บังเกิดขึ้นกับพระองค์เพียงผู้เดียว พระองค์ย่อมยกโทษให้แก่
พวกเขา และการยกโทษดังกล่าวจะเป็นที่น่าสรรเสริญที่สุด แต่ถ้าหากพระองค์เห็นว่าฆาตกรที่ดูร้ายและ
กระหายเลือดเหล่านี้ต้องการฆ่า ปล้นและทำร้ายบรรดาผู้ถูกกดขี่และต้องการจับกุมผู้หญิงและเด็กเป็นที่
แน่นอนว่าพระองค์ย่อมจะปกป้องพวกเขา และย่อมจะต่อต้านเหล่าผู้กดขี่ เช่นนี้จะคัดค้านการกระทำ
ของพระโมฮัมหมัดได้อย่างไร พระโมฮัมหมัดกับสาวกและผู้หญิงและเด็กของพวกเขา มิได้ยอมจำนนต่อ
ชนเผ่าป่าเถื่อนเหล่านี้ การปลดปล่อยชนเผ่าเหล่านี้จากความกระหายเลือดเป็นความกรุณาอันยิ่งใหญ่
ที่สุด และการชู้เชิญและเหนี่ยวรั้งพวกเขาคือความปรานีอันแท้จริง พวกเขาเป็นเหมือนชายที่ถือถ้วยยา
พิษอยู่ในมือ ซึ่งกำลังจะดื่ม เพื่อนคนหนึ่งได้ทำลายถ้วยและช่วยเขาไว้ หากพระคริสต์ตกอยู่ใน
สถานการณ์คล้ายกัน เป็นที่แน่นอนว่า ด้วยอาณูภาพแห่งชัยชนะ พระองค์ย่อมจะปลดปล่อยชายหญิง
และเด็ก ๆ จากอู่เล็บของสุนัขป่าที่กระหายเลือดเหล่านี้

พระโมฮัมหมัดมิเคยสู้รบต่อต้านชาวคริสเตียน ในทางตรงข้ามพระองค์ทรงปฏิบัติต่อพวกเขา
ด้วยความกรุณาและให้อิสราภาพอันสมบูรณ์แก่พวกเขา ชุมชนคริสเตียนหนึ่งอาศัยอยู่ที่นาจรีนซึ่งอยู่
ภายใต้การดูแลและการคุ้มครองของพระองค์ พระโมฮัมหมัดทรงกล่าวว่า “หากใครละเมิดสิทธิพวกเขา
เราเองจะเป็นศัตรูกับคนนั้น และเราจะนำเขาดำเนินคดีต่อพระพิภคของพระเจ้า” ในโอกาสที่
พระองค์ทรงประกาศ เป็นที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ชีวิต ทรัพย์สินและกฎหมาย ของชาวคริสเตียนและ

ชาวิวอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของพระเจ้า และถ้าหากชาวมุสลิมแต่งงานกับหญิงคริสเตียน สามีต้องไม่ขัดขวางเธอมิให้ไปโบสถ์หรือบังคับเธอให้สวมผ้าคลุมหน้า และถ้าหากเธอเสียชีวิตเขาต้องมอบศพของเธอไว้ในความดูแลของพระคริสเตียน หากชาวคริสเตียนต้องการสร้างโบสถ์ อิสลามควรช่วยพวกเขา ในกรณีสงครามระหว่างอิสลามและศัตรู ชาวคริสเตียนควรได้รับการยกเว้น มิต้องเข้าร่วมต่อสู้ เพราะว่าพวกเขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอิสลาม นอกจากนี้พวกเขาต้องการต่อสู้เพื่อปกป้องอิสลามด้วยความปรารถนาของพวกเขาเอง แต่พวกเขาควรจ่ายเงินจำนวนน้อยหนึ่งประจำปีเป็นการชดเชยสำหรับการคุ้มครองนี้ ในที่สุดมีโครงการอย่างละเอียด 7 ฉบับเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งสำเนาบางฉบับยังคงมีอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม นี่คือความจริงที่มีต่อการรับรอง กฎฎีกาของพระเจ้ากาหลิบที่สองยังคงอยู่ในความอารักขาของบีซอพแห่งเยรูซาเล็ม และเรื่องนี้ไม่มีข้อสงสัย

กระนั้นก็ตามเมื่อช่วงเวลาหนึ่งผ่านไป โดยการฝ่าฝืนของทั้งชาวมุสลิมและชาวคริสเตียน ความเกลียดชังและความเป็นศัตรูได้ผุดขึ้นระหว่างพวกเขา โดยไม่คำนึงถึงความจริงข้อนี้ การเล่าเหตุการณ์ของชาวมุสลิม ชาวคริสเตียน และคนอื่นๆ เป็นเพียงเรื่องที่โกหกซึ่งมีต้นตอมาจากความบ้าคลั่งศาสนาหรือความโง่เขลา ยกเว้นเรื่องที่ผุดมาจากความเป็นศัตรู

ตัวอย่างเช่นชาวมุสลิมกล่าวว่า พระโมฮัมหมัดได้ทรงผ่าดวงจันทร์ และดวงจันทร์ตกลงมาบนภูเขาในเมกกะ พวกเขาคิดว่าดวงจันทร์เป็นวัตถุเล็กๆ ซึ่งพระโมฮัมหมัดแบ่งออกเป็นสองส่วนและโยนส่วนหนึ่งลงไปบนภูเขานั้น และโยนอีกส่วนหนึ่งไปยังอีกภูเขาหนึ่ง

เรื่องราวดังกล่าวมาจากความบ้าคลั่งศาสนาโดยแท้ เช่นเดียวกัน ความเชื่อสืบทอดกันมานักบวชนำมาอ้าง และเหตุการณ์ที่พวกเขาจับผิด ล้วนแต่ปราศจากมูลความจริงหรือไม่ก็แต่งเติมเลเยเกิดขึ้น

กล่าวโดยย่อ พระโมฮัมหมัดปรากฏในทะเลทรายแห่งฮีจาซในคาบสมุทรอาราเบียซึ่งเป็นสถานที่อ้างว้าง แห้งแล้ง มีแต่ทรายและไม่มีผู้อาศัย บางบริเวณเช่นเมกกะและเมดินาร้อนระอุที่สุด ประชาชนเป็นคนจรจัดที่มีกิริยาและธรรมเนียมของผู้ที่อาศัยอยู่ในทะเลทราย ไร้การศึกษาและวิทยาศาสตร์โดยสิ้นเชิง พระโมฮัมหมัดเองเป็นผู้ไม่รู้หนังสือ และพระคัมภีร์กูรออันได้รับการจารึกตั้งเดิมบนกระดุกแกะหรือบนใบตาล รายละเอียดเหล่านี้แสดงถึงสภาพของประชาชนที่พระโมฮัมหมัดถูกส่งไปหา คำถามแรกที่พระโมฮัมหมัดถามพวกเขาคือ “ทำไมเจ้าไม่ยอมรับพระคัมภีร์ไบเบิล และทำไมเจ้าไม่เชื่อในพระคริสต์และพระโมเสส” คำถามนี้ทำให้พวกเขาลำบากใจและโต้แย้งว่า “บรรพบุรุษของพวกเรามิได้เชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิล จงบอกเราทำไมจึงเป็นเช่นนั้น” พระองค์ตอบว่า “พวกเขาหลงผิด เจ้าควรปฏิบัติเช่นบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิล แม้ว่าพวกเขาจะเป็นบรรพบุรุษของเจ้า”

ในดินแดนดังกล่าวและท่ามกลางชนเผ่าที่ป่าเถื่อนดังกล่าว บุรุษซึ่งไม่รู้หนังสือคนหนึ่งได้ให้กำเนิดพระคัมภีร์เล่มหนึ่ง ซึ่งเขาได้อธิบายคุณลักษณะและความสมบูรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ความเป็นศาสนทูตของพระศาสดาทั้งหลาย กฎของพระเจ้าเป็นเจ้าและข้อเท็จจริงบางอย่างทางวิทยาศาสตร์

ท่านรู้ว่าการสังเกตของยุคใหม่ กล่าวคือระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 1 จนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 15 นักคณิตศาสตร์ทั้งหมดของโลกเห็นพ้องกันว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาลและดวงอาทิตย์เคลื่อนไหว นักดาราศาสตร์³ ผู้มีชื่อเสียงผู้สนับสนุนทฤษฎีใหม่ ได้ค้นพบการเคลื่อนไหวของโลกและการอยู่นิ่งของดวงอาทิตย์ ก่อนถึงสมัยของเขา นักดาราศาสตร์และนักปรัชญาทั้งหมดของโลกเชื่อว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาล และใครก็ตามที่พุดขัดแย้งกับความเชื่อนี้จะได้รับพิจารณาว่าเป็นผู้โง่เขลา ถึงแม้ไพธากอรัสและพลาโตในระหว่างช่วงท้ายของชีวิตได้รับเอาทฤษฎีที่ว่า การเคลื่อนไหวแต่ละปีของดวงอาทิตย์รอบจักรราศีมีได้มาจากดวงอาทิตย์ แต่มาจากการเคลื่อนไหวของโลกรอบดวงอาทิตย์ ทฤษฎีนี้ถูกลืมไปแล้วและความเชื่อที่ว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาลเป็นที่ยอมรับโดยนักคณิตศาสตร์ทั้งหมด แต่มีบทกลอนบางบทที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์กุดอ่านขัดกับความเชื่อนี้ หนึ่งในบทกลอนเหล่านี้คือ “ดวงอาทิตย์เคลื่อนไหวอยู่กับที่” ซึ่งแสดงถึงความอยู่กับที่ของดวงอาทิตย์และการเคลื่อนไหวของดวงอาทิตย์รอบแกนอันหนึ่ง ในอีกบทหนึ่ง “ดวงดาวแต่ละดวงเคลื่อนไหวอยู่ในฟ้าของมันเอง” บทกลอนนี้อธิบายถึงการเคลื่อนไหวของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวอื่นๆ นักคณิตศาสตร์ทั้งหมดหัวเราะเยาะคำกล่าวเหล่านี้ในพระคัมภีร์กุดอ่านและลงความเห็นว่าเป็นทฤษฎีที่มาจากความโง่เขลา แม้แต่อิหม่ามทั้งหลายของอิสลาม เมื่อพวกเขาเห็นว่าบทกลอนเหล่านี้ขัดกับความเชื่อที่ว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาล พวกเขาจำต้องอธิบายความหมายของบทกลอนเหล่านั้นให้เปลี่ยนไป

จนกระทั่งคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า หรือเกือบ 900 ปี ภายหลังจากสมัยพระโมฮัมหมัด นักดาราศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง⁴ ได้สังเกตและค้นพบสิ่งสำคัญโดยใช้กล้องส่องทางไกลที่เขาประดิษฐ์ขึ้น มีการค้นพบการหมุนรอบโลก การอยู่กับที่ของดวงอาทิตย์ และการเคลื่อนไหวของดวงอาทิตย์รอบแกนอันหนึ่งเป็นที่กระจ่างชัดว่าบทกลอนของพระคัมภีร์กุดอ่านต้องตรงกับความจริง และความเชื่อที่ว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาลเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

กล่าวโดยย่อ ประชาชนชาวตะวันออกมากมายนับได้รับการอบรมเลี้ยงดูเป็นเวลา 13 ศตวรรษ ภายใต้ร่มเงาศาสนาของพระโมฮัมหมัด ในระหว่างยุคกลาง ขณะที่ยุโรปอยู่ในความป่าเถื่อนที่สุด ชาวอาหรับได้ขึ้นมาเหนือชาติอื่นๆ ของโลกในด้านความรู้ ศิลปะ คณิตศาสตร์ อารยธรรม การปกครองและวิทยาศาสตร์อื่นๆ ผู้ให้ความกระจ่างและให้การศึกษาแก่ชนเผ่าอาหรับเหล่านี้ และเป็นผู้ก่อตั้งอารยธรรมและความสมบูรณ์ของมนุษยชาติในหมู่เชื้อชาติต่างๆ เหล่านี้ คือบุรุษผู้หนึ่งที่ไม่รู้หนังสือ นั่นคือพระโมฮัมหมัด บุรุษเรื่องนามคนนี้เป็นผู้ให้การศึกษาที่ถ้วนทั่วหรือไม่ จำเป็นต้องพินิจอย่างเที่ยงธรรม

³ โคเปอร์นิคัส

⁴ กาลิเลโอ

พระบ็อบ

สำหรับพระบ็อบ ขอวิญญานของเราสละเพื่อพระองค์ ขณะเมื่ออยู่ในวัยหนุ่ม กล่าวคือ เมื่อพระองค์มีอายุ 25 ปี พระองค์ได้ทรงยืนหยัดประกาศศาสนา เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่มุสลิมชื่อว่า พระองค์มีเคยศึกษาในโรงเรียนไหนด และมีได้รับความรู้จากครุคนใด ประชาชนทั้งหมดของเมืองซีราช เป็นพยานต่อสิ่งนี้ กระนั้นพระองค์ได้ทรงปรากฏอย่างทันใดต่อประชาชน และได้รับการประสิทธิประสาทด้วยความรอบรู้สมบูรณ์ที่สุด ถึงแม้พระองค์เป็นเพียงพ่อค้าคนหนึ่ง พระองค์ก็ได้สร้างความงุนงงให้แก่หิมามทั้งหมดของเปอร์เซีย โดยลำพังและด้วยวิธีที่เกินกว่าการคาดคิด พระองค์ได้ทรงคำจุนศาสนาของพระองค์ด้านชาวเปอร์เซียทั้งหลายที่มีชื่อเสียงในด้านความบ้าคลั่งศาสนา บุรุษผู้เรื่องนามผู้นี้ได้ลุกขึ้นด้วยอำนาจ เขาเป็นหลักที่คำจุนศาสนา ศีลธรรม สภาพความเป็นอยู่ อุปนิสัยและธรรมเนียมของเปอร์เซีย และทรงสถาปนากฎระเบียบใหม่และศาสนาใหม่ ถึงแม้บุคคลสำคัญทั้งหลายของรัฐนักบวชเกือบทั้งหมดและประชาชนได้ลุกขึ้นทำลายและกำจัดพระองค์ กระนั้นพระองค์ทรงต้านทานพวกเขาโดยลำพังและเขย่าเปอร์เซียทั้งประเทศ

บรรดาหิมามและประชาชนจำนวนมากมาได้สละชีวิตด้วยความปิติเพื่อศาสนาของพระองค์

รัฐบาลชาติ ผู้คงแก่เรียนและบุคคลสำคัญทั้งหลายต้องการดับแสงธรรมของพระองค์ แต่พวกเขาไม่สามารถทำได้ ในที่สุดดวงจันทร์ของพระองค์ผุดขึ้น ดวงดาวของพระองค์ฉายแสง รากฐานของพระองค์ได้รับการสถาปนาอย่างมั่นคง อรุโณทัยสถานของพระองค์เรืองรองสุกใส พระองค์ทรงถ่ายทอดการศึกษาของพระผู้เป็นเจ้าให้แก่ฝูงชนที่อยู่ในความมืดมน ทรงก่อให้เกิดผลอันน่าพิศวงต่อความคิด ศีลธรรม ธรรมเนียม และสภาพความเป็นอยู่ของชาวเปอร์เซีย พระองค์ทรงประกาศต่อสาวกทั้งหลายถึงข่าวอันน่ายินดีของการแสดงปรากฏของดวงอาทิตย์บาฮา และทรงเตรียมพวกเขาให้เชื่อในบาฮา

การปรากฏของสัญลักษณ์อันน่าพิศวงและผลอันใหญ่หลวงดังกล่าว ผลกระทบที่มีต่อจิตใจของประชาชนและความคิดที่มีอยู่ทั่วไปการสถาปนารากฐานของความก้าวหน้า และการจัดตั้งหลักธรรมแห่งความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองโดยพ่อค้าหนุ่มคนหนึ่ง เหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดว่าเขาคือผู้ให้การศึกษาที่สมบูรณ์ ผู้ที่มีความเที่ยงธรรมจะเชื่อสิ่งนี้โดยไม่ลังเล

พระบาฮาอุลลาห์

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงปรากฏขณะเมื่อเปอร์เซียจมอยู่ในความมืดมน ความโง่เขลาและความบ้าคลั่งศาสนาอย่างตาบอดที่สุด

ตามประวัติศาสตร์จากทางยุโรป ท่านได้อ่านเรื่องราวอย่างละเอียดเกี่ยวกับศีลธรรม ธรรมเนียม และความคิดของชาวเปอร์เซียในช่วงศตวรรษท้ายๆ ไม่มีประโยชน์ที่จะกล่าวซ้ำ กล่าวโดยย่อ เปอร์เซียได้ตกต่ำอย่างยิ่งจนเป็นเรื่องที่น่าเศร้าสำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งแต่ก่อนเปอร์เซียเคยรุ่งโรจน์และมีอารยธรรม มาบัดนี้ได้กลายเป็นประเทศที่เสื่อมโทรม พังทลายและสับสน และประชาชนของเปอร์เซียได้สูญเสียศักดิ์ศรี

ในระหว่างเวลานี้เองที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงปรากฏขึ้น บิดาของพระองค์เป็นรัฐมนตรีผู้หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดของเปอร์เซียรู้ว่าพระองค์มีเคยศึกษาในโรงเรียนไหน มิได้สมาคมกับอิหม่ามหรือผู้มีความรู้ทั้งหลาย ช่วงแรกของชีวิตพระองค์มีความสุขอย่างยิ่ง สหายของพระองค์คือชาวเปอร์เซียที่อยู่ในตำแหน่งสูงสุดแต่มิใช่เป็นผู้คงแก่เรียน

ทันทีที่พระบ็อบถูกแสดงให้ปรากฏ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า “บุรุษผู้นี้คือพระผู้เป็นนายแห่งธรรม และเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะศรัทธาในพระองค์” แล้วพระองค์ได้ลุกขึ้นช่วยเหลือพระบ็อบแสดงข้อพิสูจน์และหลักฐานต่างๆ ในสัจธรรมของพระบ็อบ ทั้งๆ ที่อิหม่ามของวิทยาศาสตร์ได้ยุยงรัฐบาลเปอร์เซียให้ต่อต้านพระบ็อบ และยังได้ประกาศโครงการ มีคำสั่งให้สังหารหมู่ ปล้น ฆาตกรรมประหารและขับไล่สาวกทั้งหลายของพระบ็อบ ในทุกมณฑล พวกเขาเริ่มต้นการฆ่า เผา ปล้นสะดมบรรดาผู้ที่เปลี่ยนมาเป็นศาสนาใหม่ และแม้แต่โจมตีผู้หญิงและเด็ก โดยไม่คำนึงถึงอันตรายนี้ พระบาฮาอุลลาห์ได้ลุกขึ้นประกาศพระวาระของพระบ็อบด้วยพลังและความแข็งแกร่งที่สุด พระองค์มิได้หลบซ่อนตัวแม้แต่ขณะเดียว พระองค์อยู่ท่ามกลางเหล่าศัตรูอย่างเปิดเผย พระองค์ทรงอยู่อยู่กับการแสดงหลักฐานและข้อพิสูจน์ และได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ประกาศพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า ในหลายโอกาสพระองค์ได้ทนต่อเคราะห์ร้ายอันใหญ่หลวง และทุกขณะพระองค์เสี่ยงต่อการถูกประหาร

พระองค์ถูกจับล่ามโซ่ ขังอยู่ในคุกใต้ดิน ทรมานสมบัติและมรดกจำนวนไพศาลของพระองค์ถูกปล้นและริบ พระองค์ถูกเนรเทศ 4 ครั้ง จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง และได้พักผ่อนเพียงเมื่ออยู่ใน “คุกอันยิ่งใหญ่ที่สุด”⁵

แม้กระนั้นก็ตาม พระองค์มิเคยหยุดการประกาศถึงความยิ่งใหญ่ของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า แม้เพียงชั่วขณะ พระองค์แสดงออกซึ่งคุณความดี ความรู้และความสมบูรณ์ จนเป็นที่อัศจรรย์ใจของชาว

⁵ อัคคา

เปอร์เซียทั้งหมด ผู้คงแก่เรียนและนักวิทยาศาสตร์ทั้งหมดในเตหะราน แบกแดด คอนสแตนติโนเปิ้ล รัมมิลีเย และแม้แต่ในออคคาที่ได้เข้าพบพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นมิตรหรือศัตรู มิเคยไม่ได้รับคำตอบอันมั่นใจและเพียงพอสำหรับคำถามอะไรก็ตามที่เสนอต่อพระองค์ ทั้งหมดยอมรับว่าพระองค์เป็นเอกในความสมบูรณ์ทั้งปวง

ในแบกแดด อิหม่าม นักบวชชาวยิวและคริสเตียนมักจะชุมนุมกับนักวิชาการชาวยุโรปอยู่บ่อยๆ ด้วยความสามัคคีอันศักดิ์สิทธิ์ แต่ละคนมีคำถามที่จะเสนอ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีวัฒนธรรมต่างๆ กัน พวกเขาแต่ละคนได้รับคำตอบอันมั่นใจและเพียงพอและกลับไปด้วยความพอใจ แม้แต่เหล่าอิหม่ามชาวเปอร์เซียที่อยู่ในกาบิลาและนาจาฟก็ได้เลือกส่งผู้ฉลาดคนหนึ่งไปหาพระองค์ เขาคือมุลลา ฮาซัน ฮามู เขาเข้าไปพบพระบาฮาอูลลาห์และถามคำถามจำนวนหนึ่งในนามของอิหม่ามเหล่านั้น ซึ่งพระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงให้คำตอบแก่พวกเขา จากนั้นฮาซัน ฮามูจึงกล่าวว่า: บรรดาอิหม่ามต่างยอมรับความรู้และคุณความดีของพระบาฮาอูลลาห์โดยไม่ลังเล และพวกเขาทุกคนมั่นใจว่าพระองค์หาที่เปรียบมิได้ในด้านความรู้ และยังเป็นที่ยกย่องว่าพระองค์ไม่เคยศึกษาเล่าเรียน แต่กระนั้นบรรดาอิหม่ามได้กล่าวว่า: เราไม่พึงพอใจต่อสิ่งนี้ เราไม่ยอมรับฐานะของพระองค์เพราะปรีชาญาณและความเที่ยงธรรมของพระองค์ ดังนั้นเราขอให้พระองค์แสดงปาฏิหาริย์เพื่อเป็นที่พอใจและสงบจิตใจของเรา

พระบาฮาอูลลาห์ทรงตอบว่า: ถึงแม้เจ้าไม่มีสิทธิที่จะขอเช่นนี้เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นผู้ทดสอบสิ่งมีชีวิตที่พระองค์สร้างขึ้น มิใช่พวกเขาจะมาทดสอบพระองค์ แต่เอาเถิดเรายอมรับคำขอนี้ แต่ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่การแสดงละครที่เปิดให้ชมทุกโมงยามและจะขอให้มีการแสดงใหม่ๆ ทุกวันได้ ถ้าเป็นเช่นนั้น ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก็จะกลายเป็นเพียงของเด็กเล่น ดังนั้นบรรดาอิหม่ามทั้งหลายจงประชุมกันและเลือกปาฏิหาริย์อย่างหนึ่ง และจงบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรว่า หลังจากการแสดงปาฏิหาริย์นี้แล้ว พวกเขาต้องไม่มีความสงสัยในตัวเราอีกต่อไปและพวกเขาทั้งหมดจะยอมรับสัจธรรมของศาสนาของเรา ขอให้พวกเขาปิดผนึกกระดาดแผ่นนี้แล้วนำกลับมามอบให้เรา เกณฑ์ที่ยอมรับต้องเป็นดังนี้: ถ้าปาฏิหาริย์ได้ปรากฏขึ้นพวกเขาจะต้องไม่สงสัยอีกต่อไป แต่ถ้าไม่เราจะถูกตัดสินว่าเป็นผู้หลอกลวง ฮาซัน ฮามู ผู้คงแก่เรียนได้ลุกขึ้นแล้วตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดอีกที่จะกล่าว” จากนั้นเขาจูบเข้าพระบาฮาอูลลาห์ถึงแม้ว่าเขามิได้เป็นสาวกของพระองค์และจากไป เขาเรียกชุมนุมเหล่าอิหม่ามและแจ้งข่าวอันศักดิ์สิทธิ์นี้ต่อพวกเขา อิหม่ามเหล่านั้นได้ปรึกษากันและกล่าวว่า “บุรุษผู้นี้เป็นผู้มีเวทมนตร์ บางทีเขาอาจใช้เวทมนตร์สะกดพวกเรา แล้วพวกเราจะไม่ทำอะไรพูด” ด้วยความเชื่อดังนี้ พวกเขาจึงไม่กล้าดำเนินเรื่องต่อไป

ฮาซัน ฮามูได้กล่าวถึงเรื่องนี้ในที่ประชุมหลายแห่ง ภายหลังออกจากกาบิลา เขาไปที่เคิร์มันซาร์ห์ และเตหะรานและแพร่กระจายเรื่องราวนี้อย่างละเอียดไปทุกแห่งหน และเน้นถึงความขยาดล่าถอยของอิหม่ามเหล่านั้น

กล่าวโดยย่อ ศัตรูทั้งหมดของพระองค์ในโลกตะวันออกยอมรับความยิ่งใหญ่ ความรู้และคุณความดีของพระองค์ และแม้พวกเขาเป็นศัตรูของพระองค์ กระนั้นพวกเขามักพูดถึงพระองค์ว่า “พระบาฮาอุลลาห์ผู้เลื่องลือ”

ในขณะที่แสงธรรมอันยิ่งใหญ่นี้ผุดขึ้นอย่างทันใดบนขอบฟ้าของเปอร์เซีย ประชาชนทั้งหมด รัฐมนตรี อีหามและชนชั้นต่าง ๆ ลุกขึ้นต่อต้านพระบาฮาอุลลาห์ ติดตามพระองค์ด้วยความเกลียดชัง และประกาศว่า “บุรุษผู้ต้องการระงับและทำลายศาสนา กฎหมาย ชาติและจักรวรรดิ” เหมือนกับที่พระคริสต์ถูกกล่าวถึง แต่พระบาฮาอุลลาห์โดยลำพังและไม่ได้รับการช่วยเหลือ ได้ทรงต้านทานพวกเขาทั้งหมดโดยมิเคยแสดงความอ่อนแอแม้แต่น้อย ในที่สุดพวกเขากล่าวว่า “ตราบไตที่บุรุษผู้นี้ยังอยู่ในเปอร์เซีย จะไม่มีความสันติและความสงบ เราต้องเนรเทศเขาเพื่อว่าเปอร์เซียจะกลับคืนมาสู่สภาวะสงบ”

พวกเขาประเดิมนำความรุนแรงบังคับให้พระองค์ขออนุญาตออกจากเปอร์เซียด้วยคิดว่าโดยวิธีนี้แสงธรรมของพระองค์จะถูกดับลง แต่ผลกลับเป็นตรงกันข้าม ศาสนาของพระองค์ได้ขยายขอบเขตและเปลวไฟของศาสนาร้อนแรงยิ่งกว่าเดิม เริ่มแรกศาสนาแพร่ไปทั่วเปอร์เซียเท่านั้น แต่การถูกเนรเทศของพระบาฮาอุลลาห์ได้ทำให้ศาสนาแผ่ไปยังประเทศต่าง ๆ ต่อมาเหล่าศัตรูของพระองค์กล่าวว่า อิรัก อาราเบีย อยู่ไม่ไกลจากเปอร์เซียนัก เราต้องส่งเขาไปยังอาณาจักรที่ไกลออกไป เหตุนี้เองที่รัฐบาลเปอร์เซียมุ่งมั่นส่งพระบาฮาอุลลาห์จากอิรักไปยังคอนสแตนติโนเปิล อีกครั้งหนึ่งที่เหตุการณ์ได้พิสูจน์ว่าศาสนาของพระองค์มิได้อ่อนแอลงแม้แต่น้อย พวกเขาจึงกล่าวอีกว่า “คอนสแตนติโนเปิลเป็นทางผ่านและที่พักแรมของประชาชนและเชื้อชาติต่าง ๆ รวมทั้งชาวเปอร์เซียด้วย” ด้วยเหตุนี้พวกเขาได้เนรเทศพระองค์ต่อไปที่รูมีเลีย แต่เมื่อถึงที่นั่นเปลวไฟได้มีอำนาจยิ่งขึ้นและศาสนามีเกียรติยิ่งกว่าเดิม สุดท้ายพวกเขาบอกว่า “สถานที่เหล่านี้ไม่ปลอดภัยจากอิทธิพลของบุรุษผู้นี้ เราต้องส่งเขาไปที่อื่นซึ่งเขาจะสูญสิ้นอำนาจและครอบครัวของสาวกทั้งหลายของเขาจะต้องทนความทรมาณอันน่ากลัวที่สุด” ดังนั้นพวกเขาได้เลือกคุกเมืองอัคคาซึ่งสำรองเป็นพิเศษไว้สำหรับฆาตกร ขโมย โจรปล้นถนน ซึ่งที่จริงแล้วพวกเขาจัดพระองค์ว่าเป็นประเภทเดียวกับคนเหล่านี้ แต่อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าได้ถูกแสดงให้เห็นปรากฏ พระวจนะของพระองค์ได้รับการเผยแพร่ออกไปและความยิ่งใหญ่ของพระบาฮาอุลลาห์เป็นที่ประจักษ์ชัด เพราะจากคุกนี้และภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว พระองค์ได้ทำให้เปอร์เซียมีความรู้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น พระองค์ทรงมีชัยเหนือศัตรูทั้งหมด และพิสูจน์ต่อพวกเขาว่า พวกเขาไม่สามารถต้านทานศาสนาของพระองค์ คำสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้ทะลุทะลวงไปทุกเขตแดน และศาสนาของพระองค์ได้รับการสถาปนา

แท้จริงแล้วในทุกภาคของเปอร์เซียศัตรูของพระองค์ได้ลุกขึ้นต่อต้านพระองค์ด้วยความเกลียดชังอันร้ายกาจ จำคุก ฆ่าและเขี่ยนตีสาวกทั้งหลายของพระองค์ เฝ้าและพังทลายที่อยู่อาศัยนับพันพยายามทุกวิถีทางที่จะกำจัดและบดขยี้ศาสนาของพระองค์ แม้กระนั้นก็ตาม ศาสนาได้มีเกียรติรุ่งเรืองขึ้นจากคุกที่ซึ่งเหล่าฆาตกร โจรปล้นถนนและขโมยคำสั่งสอนของพระองค์แผ่ไปไกล คำเคี่ยวเข็ญของ

1 บริเวณที่ตั้งของแบกแดด

พระองค์มีผลต่อบรรดาผู้ที่เคยเกลียดชังพระองค์ที่สุดหลายคนและทำให้พวกเขากลายเป็นสาวกที่แข็งแกร่งของพระองค์ แม้แต่รัฐบาลเปอร์เซียเองก็ได้ตื่นขึ้นและเสียใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจากความผิดของอิหม่าม

เมื่อพระบาฮาอุลลาห์มาสู่คุณี่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ผู้ชาวนลาดทั้งหลายได้ตระหนักว่าชาวอันนายนิตีที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้ไว้ผ่านทางศาสนทูตทั้งหลายเมื่อ 2-3 พันปีก่อนได้ถูกแสดงให้ปรากฏอีกครั้ง และพระผู้เป็นเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อสัญญาของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดเผยต่อศาสนทูตบางพระองค์และได้ทรงประทานชาวอันนายนิตีว่า “พระผู้เป็นนายแห่งกองทัพเทวัญจะถูกแสดงให้ปรากฏในดินแดนศักดิ์สิทธิ์” พันธสัญญานี้ได้บรรลุผลสำเร็จแล้ว เป็นการยากที่จะเข้าใจว่าพระบาฮาอุลลาห์ถูกบังคับให้ออกจากเปอร์เซียและปักเต็นท์ของพระองค์ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์นี้ได้อย่างไร แต่เป็นเพราะการประหัตประหารของศัตรูทั้งหลายของพระองค์ การถูกขับไล่และการถูกเนรเทศของพระองค์ เหล่าศัตรูของพระองค์ตั้งใจว่าการถูกจำคุกจะทำลายและกำจัดศาสนาของพระองค์จนหมดสิ้น แต่ที่จริงแล้วคุณี่ได้ช่วยเหลืออย่างยิ่งและเป็นหนทางในการพัฒนาศาสนา ชื่อเสียงทางธรรมของพระบาฮาอุลลาห์แผ่ไปถึงโลกตะวันออกและโลกตะวันตก รัชมีของดวงอาทิตย์แห่งจักรวรรดิได้ส่องสว่างไปทั่วโลก ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้พระองค์เป็นเพียงนักโทษคนหนึ่ง เต็นท์ของพระองค์ได้รับการปักบนภูเขาคามเมล และพระองค์เสด็จไปมาด้วยความตระหง่านสูงสุด มิตรสหายและคนแปลกหน้าทุกคนที่ได้เข้าพบพระองค์ได้กล่าวว่า “บุคคลนี้คือเจ้าชายไม่ใช่ชนักโทษ”

ทันใดที่พระองค์มาถึงคุณี่ พระองค์ทรงเขียนสาส์นถึงพระเจ้าโนโปเลียน⁷ ซึ่งส่งผ่านไปทางเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส เนื้อหาของสาส์นนั้นคือ “จงถามดูว่าเราทำผิดอะไรและเหตุใดเราจึงถูกคุมขังอยู่ในคุณี่” พระเจ้าโนโปเลียนมิได้ตอบ จากนั้นสาส์นฉบับที่สองได้ส่งไปยังเขาซึ่งจาริกอยู่ในคัมภีร์ซูราตุล-ไฮคัล ใจความโดยย่อคือ “ดูกร โนโปเลียน เนื่องด้วยเจ้ามิได้ฟังการประกาศของเราและมีได้ตอบสนองการประกาศนี้ ในไม่ช้าอาณาจักรของเจ้าจะถูกยึดไปและเจ้าจะถูกทำลายจนหมดสิ้น” สาส์นนี้ส่งไปถึงพระเจ้าโนโปเลียนทางไปรษณีย์โดยซีซาร์ เคตตาฟาญู ซึ่งเป็นที่ทราบกันในหมู่มิตรสหายทั้งหมดที่ร่วมเนรเทศกับพระบาฮา-อุลลาห์ เนื้อหาของคำเตือนนี้ไปถึงเปอร์เซีย เพราะขณะนั้นพระคัมภีร์คิตาบุล-มุฮินได้แพร่กระจายอยู่ในเปอร์เซีย และเนื้อหาของสาส์นนี้อยู่ในพระคัมภีร์เล่มนั้น เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1896 เนื่องด้วยพระคัมภีร์ซูราตุล-ไฮคัล ได้แจกจ่ายในเปอร์เซียและอินเดียและสาวกทุกคนได้รับพวกเขา รอคอยดูว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่นานหลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1870 สงครามระหว่างเยอรมันกับฝรั่งเศสก็ระเบิดขึ้น แม้ไม่มีใครในตอนนั้นคาดคิดว่าเยอรมันจะชนะ แต่พระเจ้าโนโปเลียนได้พ่ายแพ้ อับอาย เขายอมแพ้ศัตรู ความรุ่งโรจน์ของเขาเปลี่ยนเป็นความตกต่ำ

ธรรมจาริกอื่นๆ ได้ส่งไปยังกษัตริย์อื่นๆ เช่นกัน และหนึ่งในจำนวนเหล่านี้คือ จดหมายถึงกษัตริย์นาซิริดีน ซาร์ ในสาส์นฉบับนั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า “จงรวบรวมบรรดาอิหม่ามแล้วเรียกเราไป แล้วถามถึงข้อพิสูจน์และเหตุผล เพื่อว่าความจริงและความเท็จจะเป็นที่ตระหนัก” กษัตริย์นา

1 พระเจ้าโนโปเลียนที่ 3

ซิริดิน ซาห์ได้ส่งสาส์นนี้ไปยังอิหม่ามและเสนอว่าพวกเขาควรรับคำทำนี้ แต่พวกเขาไม่กล้า จากนั้น กษัตริย์ซาร์ห์ขอให้อิหม่าม 7 คนที่มีชื่อเสียงที่สุดในหมู่พวกเขาให้ตอบคำทำนี้สักพักหนึ่งพวกเขา นำสาส์นศักดิ์สิทธิ์นั้นมาคืนแล้วกล่าวว่า “บุรุษผู้นี้เป็นผู้ต่อต้านศาสนาและเป็นศัตรูของกษัตริย์ซาร์ห์” กษัตริย์ซาร์ห์แห่งเปอร์เซียหัวเสียเป็นอย่างยิ่งและกล่าวว่า “นี่เป็นปัญหาเกี่ยวกับข้อพิสูจน์และเหตุผล ความจริงหรือความเท็จ มันเกี่ยวข้องกับอะไรกับความเป็นศัตรูต่อรัฐบาล อนิจจา เราได้นับถืออิหม่าม เหล่านี้มากมายเพียงไรซึ่งไม่สามารถแม้แต่ตอบสาส์นนี้”

กล่าวโดยย่อ ทุกอย่างที่บ้านที่กอยู่ในธรรมจาริกถึงกษัตริย์ทั้งหลายกำลังบรรลุเป็นความจริง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1870 ถ้าเราเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราจะพบว่าทุกอย่างได้ปรากฏขึ้นดังที่ คาดการณ์ไว้ เหลือเพียงส่วนน้อยซึ่งจะถูกแสดงให้เห็นปรากฏภายหลัง

เช่นกัน ประชาชนชาติต่าง ๆ และนิกายอื่น ๆ ซึ่งมีได้เป็นสาวกได้อ้างเหตุของสิ่งอัศจรรย์หลาย อย่างไปที่พระบาฮาอูลลาห์ บางคนเชื่อว่าพระองค์เป็นอรหันต์ และบางคนเขียนถึงพระองค์ หนึ่งใน จำนวนนี้คือ ซียิด ดอโอดี เป็นมุสลิมซุนนีผู้คงแก่เรียนแห่งแบกแดด เขาได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งซึ่ง บันทึกพฤติกรรมเหนือธรรมชาติบางอย่าง แม้ปัจจุบันนี้ ทุกภาคของโลกตะวันออกมีประชาชนบางคนที่ มิได้เชื่อในความเป็นศาสนทูตของพระองค์ แต่เชื่อว่าพระองค์เป็นอรหันต์และศรัทธาในปาฏิหาริย์ของ พระองค์

สรุป ทั้งศัตรูและมิตรของพระองค์รวมทั้งบรรดาผู้ที่ได้เข้าเฝ้าพระองค์ต่างยอมรับและเป็นพยาน ต่อความยิ่งใหญ่ของพระบาฮาอูลลาห์แม้ว่าพวกเขามิได้เชื่อในพระองค์ กระนั้นพวกเขายอมรับความ ยิ่งใหญ่ของพระองค์ และทันใดที่พวกเขาไปสู่เบื้องพระหัตถ์ของพระองค์ได้บังเกิดผลทำให้พวกเขาไม่ สามารถเอ่ยคำพูด เป็นจำนวนกี่ครั้งกันที่ศัตรูตัวฉกาจของพระองค์มุ่งมั่นอยู่ในใจว่า “เมื่อได้พบกับ พระองค์ ข้าจะพูดสิ่งนี้สิ่งนั้น จะโต้แย้งและถกเถียงกับพระองค์” แต่เมื่อเขาได้ไปอยู่ต่อเบื้องหน้าพระองค์ เขาตกตะลึง งุนงงและพูดไม่ออก

พระบาฮาอูลลาห์ไม่เคยศึกษาภาษาอาหรับ พระองค์มิได้มีผู้ทวดวิชาหรือครู มิได้เข้าโรงเรียน แต่ความคมคายและความสละสลวยของคำอธิบายของพระองค์ที่เป็นภาษาอาหรับและธรรมนิพนธ์ ภาษาอาหรับของพระองค์ ได้สร้างความประหลาดใจและงุนงงให้แก่นักวิชาการภาษาอาหรับ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย และทุกคนยอมรับและประกาศว่าพระองค์หาที่เปรียบมิได้

ถ้าเราตรวจสอบพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างรอบคอบ เราจะเห็นว่าพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าไม่เคยกล่าวต่อผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ว่า: “เราพร้อมที่จะแสดงปาฏิหาริย์ใดก็ตามที่ท่านปรารถนาและจะ ยอมรับการทดลองใดก็ตามที่ท่านเสนอ” แต่ในสาส์นถึงกษัตริย์ซาร์ห์ พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงกล่าวอย่าง ชัดเจนว่า: จงรวบรวมบรรดาอิหม่ามและเรียกเราไป เพื่อว่าหลักฐานและข้อพิสูจน์ทั้งหลายจะเป็นที่ ประจักษ์”

เป็นเวลา 50 ปีที่พระบาฮาอุลลาห์ได้เผชิญเหล่าศัตรูของพระองค์ประจูดังฎฎา พวกเขาทั้งหมดต้องการกำจัดพระองค์และพยายามทำลายพระองค์ นับพันครั้งที่พวกเขาวางแผนตริ้งกางเขนและทำลายพระองค์ และในระหว่าง 50 ปี พระองค์ตกอยู่ในอันตรายตลอดเวลา

ปัจจุบันนี้เปอร์เซียตกอยู่ในภาวะแห่งความเสื่อมโทรมและพังพินาศ จนบรรดาผู้ชาญฉลาดไม่ว่าจะเป็นชาวเปอร์เซียหรือชาวต่างประเทศที่ตระหนักถึงสภาพอันแท้จริงของธุรกิจต่างๆ ล้วนยอมรับว่าความก้าวหน้า อารยธรรมและการผดุงประเทศเปอร์เซียขึ้นอยู่กับ การเผยแพร่คำสั่งสอนและการพัฒนาทฤษฎีของมหาบุรุษองค์นี้

ในยุคของพระคริสต์ ที่จริงแล้วพระองค์ให้การศึกษาสาวกเพียง 11 คน คนสำคัญที่สุดคือปีเตอร์ ซึ่งเมื่อถูกทดสอบ เขาปฏิเสธพระคริสต์ถึง 3 ครั้ง กระนั้นก็ดีต่อมาศาสนาของพระคริสต์ได้แผ่ไปทั่วโลก ปัจจุบันนี้พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงให้การศึกษามุคคัลจำนวนมากหลายพัน ซึ่งภายใต้การคุกคามของคมดาบ พวกเขาเปล่งเสียงขึ้นไปสู่สวรรค์สูงสุดว่า “ยาบาฮาอุลลาฟา” และไนไฟแห่งการทดสอบ ใบหน้าของพวกเขาเปล่งปลั่งประจูดทอง จงไตร่ตรองดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต

สุดท้ายนี้ เราต้องมีความเที่ยงธรรมและยอมรับว่าพระบาฮาอุลลาห์เป็นผู้ให้การศึกษาเช่นไร สัญลักษณ์อันอัศจรรย์เพียงไรปรากฏขึ้นโดยพระองค์ อานุภาพและอำนาจอะไรบังเกิดขึ้นในโลกโดยพระองค์

ข้อพิสูจน์ทางธรรม

ในโลกแห่งวัตถุนี้ กาลเวลามีวัฏจักร สถานที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลที่แปรเปลี่ยน และสำหรับมนุษย์ มีความก้าวหน้า ถอยหลัง และมีการศึกษา

บางเวลาเป็นฤดูใบไม้ผลิ อีกเวลาหนึ่งเป็นฤดูใบไม้ร่วง เป็นฤดูร้อนและฤดูหนาว ในฤดูใบไม้ผลิมีเมฆหลังฝนอันมีค่า มีสายลมอ่อนนุ่มที่ให้ความสดชื่น อากาศมีอุณหภูมิพอเหมาะ ฝนตก ดวงอาทิตย์ส่องแสง สายลมพัดพาก่อนเมฆ โลกได้รับการฟื้นฟู ลมหายใจแห่งชีวิตปรากฏ ในพืช สัตว์และมนุษย์ สิ่งมีชีวิตบนโลกผ่านจากสภาวะหนึ่ง ๆ ไปสู่อีกสภาวะหนึ่ง ทุกสรรพสิ่งได้รับการสวมเครื่องแต่งกายใหม่ พื้นดินที่แห้งแล้งมีพืชมาปกคลุม ภูเขาและที่ราบเขียวชะอุ่ม ต้นไม้แตกใบและดอก สวนผลิติดอกและต้นอ่อน โลกกลายเป็นอีกโลกหนึ่งและมีพลังชีวิต โลกที่เป็นวัตถุไร้ชีวิตพบกับพลังชีวิตใหม่และก่อให้เกิดความงดงามไม่รู้สิ้นและความสดชื่น ดังนั้นฤดูใบไม้ผลิคือเหตุชีวิตใหม่และให้พลังซึมซาบใหม่

หลังจากนั้นฤดูร้อนมาถึง ความร้อนทวีขึ้น การเติบโตและการพัฒนามีอานุภาพสูงสุด พลังชีวิตในอาณาจักรพืชบรรลุสู่ระดับความสมบูรณ์ ผลไม้ปรากฏผลออกมา และเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวพร้อมแล้ว เมล็ดกลายเป็นรวงข้าว อาหารได้รับการสะสมไว้สำหรับฤดูหนาว หลังจากนั้นฤดูใบไม้ร่วงอันวุ่นวายก็มาถึง ลมที่อับเฉาแห้งแล้งพัดมา มันเป็นฤดูแห่งการเจ็บป่วย ทุกสรรพสิ่งร่วงโรยและอากาศอันอบอุ่นเจลาจ สายลมอ่อนของฤดูใบไม้ผลิเปลี่ยนเป็นลมแห้งแล้งของฤดูใบไม้ร่วง ต้นไม้ที่เขียวชะอุ่มกลับกลายเป็นร่วงโรยและไร้ผล ดอกไม้และไม้หอมเหี่ยวเฉาลง สวนที่งามกลายเป็นผู่่นขยะ ตามมาด้วยฤดูหนาวอันเยือกเย็นและพายุรุนแรง มีหิมะ ฝน ลูกเห็บ พายุ ฟ้าคำราม สายฟ้าแลบ น้ำแข็งและความหนาวเหน็บ พืชทั้งหมดตาย สัตว์ทั้งหลายโรยรานาสมเพช

เมื่อมาถึงสภาพเช่นนี้ ฤดูใบไม้ผลิที่ให้ความสดชื่นกลับมาอีก วัฏจักรได้รับการฟื้นฟูใหม่ ฤดูใบไม้ผลิพร้อมกับความสดชื่นและความงามของมันแผ่คลุมไปยังที่ราบและภูเขาทั้งหลายด้วยความเอิกเกริกตระการตา เป็นครั้งที่สองที่สภาพของสิ่งมีชีวิตได้รับการฟื้นฟู สรรพสิ่งสร้างสรรค์เริ่มสดชื่นขึ้นมาอีกร่างกายเติบโตและพัฒนา ที่ราบอันกว้างกลับกลายเป็นเขียวสดและอุดมสมบูรณ์ ต้นไม้ดอกออก ฤดูใบไม้ผลิของปีที่แล้วกลับมาด้วยความสมบูรณ์และรุ่งโรจน์ ดังกล่าวนี้คือวัฏจักรและลำดับของการดำรงอยู่ คือวัฏจักรและการหมุนเวียนของโลกทางวัตถุ

วัฏจักรทางธรรมของศาสนทูตก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ยุคของการปรากฏของศาสนทูตคือฤดูใบไม้ผลิแห่งธรรม เป็นความงดงามและความอารีแห่งสวรรค์ เป็นสายลมแห่งชีวิต เป็นการผุดของดวงอาทิตย์แห่งธรรม พลังจิตได้รับการกระตุ้น หัวใจได้รับความสดชื่นและแข็งแกร่ง วิญญาณดีงาม การดำรงอยู่ได้รับการขับเคลื่อน ความเป็นอยู่ของมนุษย์เบิกบาน เติบโตและพัฒนาคุณค่าและความสมบูรณ์ ความก้าวหน้าบังเกิดขึ้นทุกแห่งหน มีการฟื้นคืนชีพและความเศร้าโศกเพราะมันเป็นวันแห่งการ

พิพากษา เป็นเวลาแห่งความวุ่นวายและความลำเค็ญ ในเวลาเดียวกันเป็นฤดูแห่งความปีติ ความสุข และความงามอันสมบูรณ์

หลังจากนั้นฤดูใบไม้ผลิทำให้ชีวิตสิ้นสุดลงในฤดูร้อนที่อุดมผล พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้รับการเชิดชู กฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเผยแพร่ออกไป ทุกสรรพสิ่งบรรลู่สู่ความสมบูรณ์ โຕะแห่งสวรรค์ปูดอก สายลมแห่งความศักดิ์สิทธิ์อาบกลิ่นไปยังโลกตะวันออกและโลกตะวันตก คำสอนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพิชิตโลก มนุษย์ได้รับการศึกษา ผลอันน่าสรรเสริญบังเกิดขึ้น ความก้าวหน้าทุกแห่งหนปรากฏในโลกแห่งมนุษยชาติ และความอารีแห่งสวรรค์ล้อมรอบทุกสรรพสิ่ง ดวงอาทิตย์ผุดจากขอบฟ้าแห่งอาณาจักรสวรรค์ด้วยอำนาจและความร้อนอันยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อมันถึงจุดสูงสุดมันก็เริ่มคล้อยตกลง แล้วฤดูร้อนแห่งธรรมตามมาด้วยฤดูใบไม้ร่วงซึ่งการเติบโตและพัฒนาหยุดชะงัก ลมอ่อนเปลี่ยนไปเป็นลมแล้ง ฤดูอันอับเฉาขับไล่ความงามและความสดชื่นของสวน ที่ราบและชุ่มไม้ กล่าวคือเสน่ห์และไมตรีจิตไม่หลงเหลืออยู่ คุณลักษณะแห่งสวรรค์ถูกเปลี่ยนไป ความผ่องใสของหัวใจมืดสลับลง ศิลธรรมเปลี่ยนแปลงความดีถูกแทนที่ด้วยความชั่วร้าย ความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์หายไป เหลืออยู่แต่เพียงชื่อของศาสนาและรูปแบบของคำสั่งสอน รากฐานของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกทำลายและสูญสิ้น ไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่เว้นแต่รูปแบบและธรรมเนียม การแบ่งแยกปรากฏขึ้น ความมั่นคงเปลี่ยนไปเป็นความไม่มั่นคง จิตใจตายซาก หัวใจอิดโรย วิญญาณเฉื่อยชา และฤดูหนาวมาถึง กล่าวคือความเยือกเย็นแห่งความโง่เขลาปกคลุมโลก และความมืดแห่งความผิดพลาดของมนุษย์กระจายทั่วไป หลังจากนั้นตามมาด้วยความไม่แยแส การไม่เชื่อฟังและความไม่เกรงใจ ความเกียจคร้าน ความตกต่ำ สัญชาติญาณแห่งสัตว์ ความเยือกเย็นและความไร้ความรู้สึกของหิน มันเป็นเหมือนฤดูหนาวที่โลกถูกพรากจากความร้อนของดวงอาทิตย์ กลับกลายเป็นว่างเปล่า เมื่อโลกแห่งปัญญาและความคิดมาสู่ภาวะนี้ก็เหลือแต่เพียงความตายและการไม่ดำรงอยู่

เมื่อฤดูหนาวได้แผ่อิทธิพลของมัน ฤดูใบไม้ผลิแห่งธรรมหวนกลับมาอีก วัฏจักรใหม่ปรากฏ สายลมแห่งธรรมพัดมา รุ่งอรุณอันเรืองรองส่องแสง เมฆแห่งสวรรค์หลังฝน รัศมีของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมฉายแสง โลกอันเปลี่ยนแปลงคืนสู่ชีวิตใหม่และตกแต่งด้วยอาการอันน่าพิศวง สัญลักษณ์และของขวัญทั้งหมดของฤดูใบไม้ผลิที่แล้วกลับมาอีกครั้งด้วยความงดงามอันยิ่งใหญ่กว่า

วัฏจักรแห่งธรรมของศาสนาเป็นเหมือนกับวัฏจักรของดวงอาทิตย์ ซึ่งหมุนเวียนและได้รับการฟื้นฟูอยู่เสมอ ตะวันแห่งธรรมเป็นประจักษ์ดวงอาทิตย์ซึ่งมีสถานที่ขึ้นลงหลายแห่ง วันหนึ่งมันผุดขึ้นมาจากจักรราศีแคเนเซอร์ อีกวันหนึ่งจากจักรราศีลิบราหรืออากวาเรียสอีกเวลาหนึ่งมันแผ่รัศมีจากจักรราศีอารีศ แต่ดวงอาทิตย์เป็นดวงเดียวกัน ประชาชนผู้มีความเข้าใจคือคนรักของดวงอาทิตย์และมีได้หลงใหลอยู่กับสถานที่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นหรือลง ประชาชนผู้มีความหยิ่งรู้คือผู้แสวงหาดวงอาทิตย์แห่งธรรมมิใช่สถานที่ที่รุ่งอรุณ ดังนั้นพวกเขาจะบูชาดวงอาทิตย์แห่งธรรมไม่ว่ามันจะโผล่ขึ้นมาจากราศีไหนก็ตาม และพวกเขาจะแสวงหาความจริงจากผู้ที่แสดงธรรม ประชาชนดังกล่าวมักบรรลู่ถึงสัจธรรมและมีได้ถูกปิดกั้นจากดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์ ดังนั้นคนรักดวงอาทิตย์และผู้แสวงหาแสงสว่างจะหันไปสู่อุบัติของดวงอาทิตย์เสมอ ไม่ว่าจะส่องแสงมาจากอารีศ แคเนเซอร์หรือเจมี แต่บรรดาผู้โง่เขลาหรือคนรักจักรราศี

หลงใหลกับอรุโณทัยสถาน มิได้หลงใหลกับดวงอาทิตย์ เมื่อดวงอาทิตย์อยู่ที่จักรราศีแคเนเซอร์ พวกเขาหันไปหา แม้ว่าภายหลังดวงอาทิตย์เปลี่ยนไปอยู่ที่จักรราศีลิบรา เนื่องด้วยพวกเขาเป็นคนที่รักจักรราศี พวกเขาหันไปสู่อุณหภูมิที่อบอุ่น และถูกพรากจากอิทธิพลของดวงอาทิตย์เพียงเพราะว่ามันเปลี่ยนที่ ผุด ตัวอย่างเช่นดวงอาทิตย์แห่งธรรมสงแสงมาจากจักรราศีของพระอับราฮัม และจากนั้นมันรุ่งอรุณขึ้นที่จักรราศีของพระโมเสสและส่องสว่างขอบฟ้า หลังจากนั้นมันผุดขึ้นด้วยอำนาจและความสุขใสรันยิ่งใหญ่ที่สุดจากราศีของพระคริสต์ บรรดาผู้ที่แสวงหาธรรมจะบูชาธรรมจากที่ใดตามที่เขาเห็น แต่บรรดาผู้ที่ผูกพันอยู่กับพระอับราฮัมจะถูกพรากจากธรรมเมื่อมันฉายแสงบนโซนาและส่องแสงสว่างมาที่พระโมเสส เมื่อดวงอาทิตย์แห่งธรรมฉายแสงจากพระคริสต์ด้วยความสว่างไสวและความงดงาม บรรดาผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับพระโมเสสยังคงถูกปิดบัง และกรณีอื่นเช่นกัน

ดังนั้นมนุษย์ต้องเป็นผู้แสวงหาธรรม และเขาจะพบธรรมอยู่ในศาสนทุกแต่ละองค์ เขาจะต้องหลงใหลในแสงธรรมแห่งสวรรค์ เขาต้องเป็นประจักษ์ผู้รักแสงสว่างไม่ว่ามันจะส่องมาจากที่ใด ประจักษ์ในดิงเกิลที่รักดอกกุหลาบไม่ว่าจะเติบโตอยู่ในสวนไหน

หากดวงอาทิตย์ผุดขึ้นทางตะวันตก มันก็ยังเป็นดวงอาทิตย์ เราต้องไม่ถอยไปจากมันเพราะสถานที่รุ่งอรุณ ไม่ถือว่าตะวันตกคือสถานที่ดวงอาทิตย์ตกเสมอ ในทำนองเดียวกัน เราต้องมองหาความอารีแห่งสวรรค์และแสวงหาอรุณของพระเจ้า เราต้องเป็นคนรักดวงอาทิตย์ในทุกสถานที่ที่มันปรากฏ จงพิจารณาว่าหากชาวยิวมิได้คงแต่หันไปที่ขอบฟ้าของพระโมเสส และเพียงแต่เอาใจใส่ดวงอาทิตย์แห่งธรรม ไม่ต้องสงสัยว่าพวกเขาย่อมจะยอมรับดวงอาทิตย์ ณ อรุโณทัยสถานของพระคริสต์ซึ่งมีความงดงามอันยิ่งใหญ่ที่สุด แต่อันิจา ด้วยการผูกพันอยู่กับพระวณะภายนอกของพระโมเสส พวกเขาถูกพรากจากความอารีแห่งสวรรค์และความงดงามตระการตา

ตอนที่ 2

บางหัวข้อเกี่ยวกับศาสนาคริสต์

การถ่ายทอดแนวความคิดทางนามธรรมจำเป็นต้องใช้รูปและสัญลักษณ์

หัวข้อที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจปัญหาที่เราได้กล่าวถึงและปัญหาอื่นๆ ที่เรากำลังจะกล่าวเพื่อว่าสาระของปัญหาจะเป็นที่เข้าใจ นั่นคือความเข้าใจของมนุษย์มีสองประเภท หนึ่งคือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ประสาทสัมผัสรับรู้ได้ กล่าวคือสิ่งที่ ตา หู จมูก ลิ้น และการสัมผัสสามารถรับรู้ได้ ดังนั้นดวงอาทิตย์เป็นที่รับรู้ได้เพราะเราสามารถเห็น ในทำนองเดียวกัน เสียงเป็นที่สัมผัสรับรู้ได้เพราะหูสามารถได้ยิน กลิ่นเป็นที่สัมผัสรับรู้ได้เพราะการดมกลิ่นสามารถรู้สึก อาหารเป็นที่สัมผัสรับรู้ได้เพราะการรับรสสามารถรู้สึกกรสหวานเปรี้ยว เค็ม ความร้อนและความเย็นเป็นที่สัมผัสรับรู้ได้เพราะเราสามารถรู้สึก สิ่งเหล่านี้เป็นการดำรงอยู่ที่สัมผัสรับรู้ได้

ความเข้าใจอีกประเภทหนึ่งของมนุษย์เป็นนามธรรม กล่าวคือ การดำรงอยู่ทางนามธรรม ไม่มีรูปลักษณะภายนอก ไม่มีสถานที่ และประสาทสัมผัสไม่สามารถรับรู้ได้ ตัวอย่างเช่น อำนาจการใช้เหตุผลมิใช่สิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ คุณสมบัติทางจิตของมนุษย์มิใช่สิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ ในทางตรงกันข้ามมันคือการดำรงอยู่ทางนามธรรม ดังนั้นความรักเป็นการดำรงอยู่ทางจิตและสัมผัสรับรู้ไม่ได้ เพราะหุไม่ได้ยินความรัก ตามองไม่เห็น จมูกไม่ได้กลิ่น ลิ้นไม่รับรส และการสัมผัสไม่รู้สึกรัก แม้แต่อากาศธาตุซึ่งพลังของมันได้รับการกล่าวในทางพิธีกรรมว่าเป็นความร้อน ความสว่าง ไฟฟ้า พลังแม่เหล็ก ก็เป็นการดำรงอยู่ที่สัมผัสรับรู้ได้ในทำนองเดียวกันธรรมชาติในสาระของมันเองเป็นการดำรงอยู่ทางนามธรรมและสัมผัสรับรู้ไม่ได้ ในการอธิบายการดำรงอยู่ทางนามธรรมเหล่านี้จึงจำเป็นต้องอาศัยสิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ เพราะการดำรงอยู่ที่สัมผัสรับรู้ได้เป็นการดำรงอยู่ทางวัตถุ ดังนั้นการอธิบายการดำรงอยู่ของจิต ภาวะของจิต ระดับของจิต จึงต้องอาศัยการอธิบายในรูปของสิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ เพราะในโลกที่ปรากฏอยู่ ทุกสิ่งที่ดำรงอยู่เป็นสิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ ตัวอย่างเช่น ความทุกข์ความสุขเป็นนามธรรม เมื่อท่านต้องการแสดงคุณลักษณะทางจิตเหล่านี้ ท่านกล่าวว่า “หัวใจฉันถูกบีบคั้น หัวใจฉันเบิกบาน” แม้หัวใจของมนุษย์มิได้ถูกบีบคั้นหรือบานขยายออก นี่ก็คือภาวะทางนามธรรมหรือทางจิต ซึ่งการจะอธิบายภาวะเหล่านี้ ท่านจะต้องอาศัยสิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ อีกตัวอย่างหนึ่ง ท่านกล่าวว่า “บุคคลนั้นคืบหน้าไปไกล” แม้ว่าเขายังคงอยู่ที่เดิม หรือ “ฐานะของผู้นั้นสูงขึ้น” แม้ว่าเขาเดินอยู่บนโลกเช่นคนอื่น ๆ การขึ้นสูงหรือคืบหน้านี้เป็นภาวะทางจิตและเป็นการดำรงอยู่ทางนามธรรม แต่การที่จะอธิบายมันท่านจำเป็นต้องอาศัยสิ่งที่สัมผัสรับรู้ได้ เพราะโลกที่ปรากฏอยู่ไม่มีสิ่งใดที่สัมผัสรับรู้ได้

ดังนั้นสัญลักษณ์ของความรู้คือแสงสว่าง และสัญลักษณ์ของความโงเขลาคือความมืด แต่จงไตร่ตรองดู ความรู้เป็นแสงสว่างที่เห็นได้หรือ ความโงเขลาเป็นความมืดที่สัมผัสรับรู้ได้หรือไม่ ทั้งสองเป็นเพียงสัญลักษณ์ เป็นเพียงภาวะทางนามธรรม แต่เมื่อท่านต้องการอธิบายมัน ท่านเรียกความรู้ว่าแสงสว่าง เรียกความโงเขลาว่าความมืด แสงสว่างแห่งความรู้ และความมืดแห่งความโงเขลา เป็นการดำรง

อยู่ทางนามธรรม สัมผัสรู้ได้ แต่เมื่อท่านพยายามหาคำอธิบายในโลกแห่งวัตถุ ท่านจะต้องอธิบายในรูปที่สัมผัสรู้ได้

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า นักพินิจที่ลงมาสู่พระคริสต์มิใช่ นักพินิจที่เป็นสัตว์ แต่เป็นภาวะทางจิตที่อธิบายไว้โดยสิ่งที่สัมผัสรู้ได้เพื่อให้เป็นที่เข้าใจ ดังนั้นในพระคัมภีร์เก่าได้กล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงปรากฏเป็นประจักษ์หลักฐานแห่งอัศจรรย์ สิ่งนี้มีได้หมายความถึงทางวัตถุ แต่เป็นการดำรงอยู่ทางนามธรรมที่แสดงให้เห็นเป็นมโนภาพที่เข้าใจได้

พระคริสต์ทรงกล่าวว่า “พระบิดาอยู่ในพระบุตรและพระบุตรอยู่ในพระบิดา” พระคริสต์อยู่ภายในพระผู้เป็นเจ้าของ หรือพระผู้เป็นเจ้าของอยู่ภายในพระคริสต์นั้นหรือ? ไม่ ในนามของพระผู้เป็นเจ้าของ ในทางตรงข้ามนี้เป็นภาวะทางนามธรรมที่แสดงให้เห็นโดยสิ่งที่เข้าใจได้

เรามาที่คำอธิบายของพระวจนะของพระบาทสมเด็จพระอูลลาห์เมื่อพระองค์ทรงกล่าวว่า “ดูกรกษัตริย์ เราเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเช่นคนอื่น ๆ หลับอยู่บนที่นอน สายลมของพระผู้ทรงความศรัทธาโรจน์พัดมายังเรา และสอนความรู้เกี่ยวกับทุกสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่แก่เรา สิ่งนี้มีได้มาจากเรา แต่มาจากพระผู้ทรงมหิทธานุภาพ พระผู้ทรงรอบรู้” นี่คือการแสดงปรากฏธรรม เป็นสิ่งที่สัมผัสรู้ได้ มันคือการดำรงอยู่ทางนามธรรม หลุดพ้นจากกาลเวลา หลุดพ้นจากอดีต ปัจจุบันและอนาคต มันเป็นการอธิบายเปรียบเทียบ เป็นอุปมา และความหมายมิได้เป็นไปตามตัวอักษร มันมิใช่ภาวะที่มนุษย์สามารถเข้าใจ การหลับและการตื่นเป็นการผ่านจากภาวะหนึ่งไปสู่อีกภาวะหนึ่ง การตื่นเป็นภาวะของการเคลื่อนไหว การหลับเป็นภาวะของความเงียบ การตื่นเป็นภาวะของการพูด การหลับเป็นภาวะแห่งความลึกลับ การตื่นเป็นภาวะของการแสดงปรากฏธรรม

ตัวอย่างเช่น ภาษาเปอร์เซียและภาษาอาหรับมีการแสดงความหมายโดยใช้คำพูดว่า โลกหลับอยู่ ฤดูใบไม้ผลิมาถึงแล้วโลกตื่นขึ้นหรือโลกได้ตาย ฤดูใบไม้ผลิมาถึงแล้วโลกฟื้นชีวิต การแสดงความหมายเหล่านี้เป็นการอุปมา เป็นสัญลักษณ์และเป็นคำอธิบายอันลึกลับ

กล่าวโดยย่อ ภาวะของศาสนทูตทั้งหลายคือการดำรงอยู่อันเรื่องรองเสมอ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรในสาระของพระองค์ก่อนการประกาศความเป็นศาสนทูต พระองค์เงียบเหมือนคนอยู่ในภาวะหลับ หลังการประกาศความเป็นศาสนทูต พระองค์ทรงพูด ทรงได้รับการส่องสว่าง เหมือนคนอยู่ในภาวะตื่น

กำเนิดของพระคริสต์

คำถาม: พระคริสต์กำเนิดมาจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์อย่างไร?

คำตอบ: เกี่ยวกับปัญหานี้ นักศาสนศาสตร์และนักวัตถุนิยมขัดแย้งกัน นักศาสนศาสตร์เชื่อว่า พระคริสต์กำเนิดมาจากวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ แต่นักวัตถุนิยมคิดว่าเป็นไปไม่ได้และยอมรับไม่ได้ และไม่มีข้อสงสัย พระคริสต์ต้องมีบิดาเป็นมนุษย์

ในพระคัมภีร์กรออ่านกล่าวว่า “เราได้ส่งวิญญาณของเราไปยังเธอ และเขาปรากฏต่อเธอในรูปของบุตรที่สมบูรณ์พร้อม” หมายความว่าพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ปรากฏในรูปโฉมที่คล้ายคลึงกับมนุษย์ ประดุจรูปสะท้อนที่ปรากฏอยู่ในกระจกเงา และกล่าวต่อพระนางแมรี

นักวัตถุนิยมเชื่อว่าต้องมีการสมรส และกล่าวว่าร่างที่มีชีวิตไม่อาจเกิดมาจากร่างที่ไม่มีชีวิต และหากปราศจากเพศชายและเพศหญิงจะไม่มี การตั้งครรรภ์ พวกเขาคิดว่าเป็นไปไม่ได้ไม่เพียงแต่มนุษย์เท่านั้นแต่ยังเป็นไปไม่ได้ด้วยสำหรับพืชและสัตว์ เพราะการสมครสมานของเพศชายและเพศหญิงดำรงอยู่ในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด การคู่กันนี้ยังปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์กรออ่านว่า “ขอความสรรเสริญจงมีแต่พระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ สรรพสิ่งที่กำเนิดมาจากพื้นผิวโลก กำเนิดมาจากตัวมันเอง และจากสิ่งที่มันไม่รู้” กล่าวคือมนุษย์ สัตว์และพืชล้วนดำรงอยู่เป็นคู่

กล่าวโดยย่อ พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์ที่ปราศจากบิดาที่เป็นมนุษย์ไม่สามารถกำเนิดขึ้นมาได้ นักศาสนศาสตร์ตอบว่า “สิ่งนี้มิใช่เป็นไปไม่ได้หรือบรรลุไม่ได้ แต่เป็นสิ่งที่ไม่รู้ และมีความแตกต่างอันใหญ่หลวงระหว่างสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้กับสิ่งที่ไม่รู้ ตัวอย่างเช่น โทรเลขที่ทำให้โลกตะวันออกและโลกตะวันตกสื่อสารกันได้ เคยเป็นสิ่งที่ไม่รู้แต่มิใช่เป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ การถ่ายรูปและการบันทึกเสียงเคยเป็นสิ่งที่ไม่รู้แต่มิใช่เป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้

นักวัตถุนิยมยังยืนยันกรานในความเชื่อของพวกเขา นักศาสนศาสตร์จึงถามว่า “โลกนี้ดำรงอยู่แต่ดั้งเดิมหรือเกิดขึ้นมาภายหลัง” นักวัตถุนิยมตอบว่า วิทยาศาสตร์และการค้นพบที่สำคัญต่าง ๆ ยืนยันว่าโลกเกิดขึ้นมาภายหลัง ในตอนเริ่มต้นเป็นก้อนไฟ และค่อย ๆ เย็นลง ต่อมาผิวโลกก่อรูปสร้างขึ้น และจากผิวโลกนี้พืชได้กำเนิดขึ้น ต่อมาสัตว์และสุดท้ายมนุษย์

นักศาสนศาสตร์กล่าวว่า “จากคำพูดของท่าน เป็นที่กระจ่างและชัดเจนว่า มนุษยชาติเกิดขึ้นมาภายหลัง มิได้ดำรงอยู่ก่อนแต่ดั้งเดิม ดังนั้นมนุษย์คนแรกต้องไม่มีบิดาหรือมารดา เพราะมนุษย์มิได้ดำรงอยู่แต่ดั้งเดิม การที่มนุษย์เกิดมาโดยปราศจากบิดาและมารดาเป็นสิ่งที่ยากกว่าการที่มนุษย์เกิดขึ้นมาโดยปราศจากเพียงบิดาหรือ? เนื่องด้วยท่านยอมรับว่ามนุษย์คนแรกเกิดมาโดยปราศจากบิดาและมารดาจึงไม่มีข้อสงสัยอีกต่อไปว่า มนุษย์ที่เกิดมาโดยปราศจากบิดาเป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้และยอมรับได้ ท่าน

ไม่สามารถพิจารณาว่ามันเป็นไปได้ ถ้าไม่เช่นนั้นท่านเป็นผู้ขัดกับเหตุผล ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านกล่าวว่า ตะเกียงนี้ถูกจุดโดยปราศจากไส้ตะเกียงและน้ำมันแล้วกล่าวว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะจุดตะเกียงโดยปราศจากไส้ตะเกียง สิ่งนี้ขัดกับเหตุผล พระคริสต์มีมารดา และตามที่นักวัตถุนิยมเชื่อ มนุษย์คนแรกไม่มีทั้งบิดามารดา”

ความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์มาจากความสมบูรณ์ของพระองค์

บุรุษผู้ยิ่งใหญ่ก็คือบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะเขาจะเกิดมาจากบิดาที่เป็นมนุษย์หรือไม่ หากการปราศจากบิดาเป็นคุณความดี อุดมย่อมยิ่งใหญ่และเลิศกว่าศาสนทูตทุกพระองค์ เพราะอדםไม่มีทั้งบิดาและมารดา เหตุของเกียรติและความยิ่งใหญ่คือความมั่งคั่ง และความอริของความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ ดวงอาทิตย์เกิดมาจากสสารและโครงสร้างซึ่งสามารถเปรียบได้กับบิดาและมารดา และดวงอาทิตย์เป็นสิ่งสมบูรณ์เลิศ แต่ความมืดไม่มีสสารและโครงสร้าง ไม่มีทั้งบิดา มารดา และความมืดเป็นความไม่สมบูรณ์ สสารที่ก่อกำเนิดร่างกายของอדםคือดิน แต่สสารที่ก่อกำเนิดพระอับราฮัมคือตัวอสุจิที่บริสุทธิ์ เป็นที่แน่นอนว่าตัวอสุจิที่บริสุทธิ์สูงส่งกว่าดิน

...เกียรติและความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์มิใช่เป็นเพราะพระองค์ไม่มีบิดาที่เป็นมนุษย์ แต่เป็นเพราะความสมบูรณ์และความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ของพระองค์ หากความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์คือการที่พระองค์ไม่มีบิดา เช่นนั้นอדםยิ่งใหญ่กว่าพระคริสต์ เพราะอדםไม่มีทั้งบิดาและมารดา.....ความหมายคือหากการไม่มีบิดาที่เป็นมนุษย์คือความรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ เช่นนั้นอדםยิ่งใหญ่กว่าทุกคน เพราะอדםไม่มีทั้งบิดาและมารดา มนุษย์ถูกสร้างมาจากสสารที่มีชีวิตหรือจากดิน อย่างไหนดีกว่ากันแน่นอนว่าเป็นสิ่งดีกว่าหากเขาถูกสร้างขึ้นมาจากสสารที่มีชีวิต แต่พระคริสต์กำเนิดมาจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

สรุป ความมั่งคั่งและเกียรติของวิญญาณที่บริสุทธิ์และของศาสนทูตทั้งหลายมาจากความสมบูรณ์และความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ของพวกเขา และมีใช้มาจากอื่นใด

พิธีพรมน้ำของพระคริสต์ (แบปติส)

คำถาม: ในพระคัมภีร์ใหม่ แมทธิว 1: 13-14-15 กล่าวว่า “เมื่อนั้นพระเยซูเสด็จจากกาลิลีมายังจอร์แดนมาหาจอห์นเพื่อให้จอห์นพรมน้ำแต่จอห์นห้ามพระองค์โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าจำเป็นต้องให้พระองค์พรมน้ำให้ ขอพระองค์โปรดมาหาข้าพเจ้า แล้วพระเยซูตอบจอห์นว่า ขอให้กระทำเถียวนี้ เพราะเราต้องบรรลุลความชอบธรรมตามหน้าที่ ดังนั้นเขาจึงยอมตามพระองค์”

อะไรคือเหตุผลของสิ่งนี้ เนื่องด้วยพระคริสต์ครอบครองความสมบูรณ์ทั้งปวง ทำไมพระองค์จึงจำเป็นต้องได้รับการพรมน้ำ

คำตอบ: หลักของการพรมน้ำคือการชำระล้างโดยการสำนึกผิด จอห์นได้ตักเตือนและเคี่ยวเข็ญประชาชน ทำให้พวกเขาสำนึกผิด จากนั้นเขาจึงพรมน้ำพวกเขา ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าการพรมน้ำนี้เป็นสัญลักษณ์ของการสำนึกผิดในบาปทั้งหมด ความหมายของมันแสดงอยู่ในถ้อยคำเหล่านี้ “ข้าแต่พระเจ้า ข้าแต่พระเจ้า เนื่องด้วยร่างกายของข้าพเจ้าได้รับการชำระล้างจากสิ่งไม่บริสุทธิ์ทั้งกายทั้งหลาย ในทำนองเดียวกันขอทรงชำระล้างวิญญาณของข้าพเจ้าจากสิ่งไม่บริสุทธิ์ของโลกแห่งธรรมชาติ ซึ่งไม่คู่ควรต่อพระที่นั่งแห่งเอกภาพของพระองค์” การสำนึกผิดคือการกลับจากการไม่เชื่อฟังไปสู่การเชื่อฟัง มนุษย์ที่ห่างไกลและถูกพรากจากพระเจ้าได้สำนึกและผ่านการชำระล้าง นี่คือนัยที่หมายถึง “ข้าแต่พระเจ้า ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงทำจิตใจของข้าพเจ้าให้ตั้งงามและบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากทุกสิ่งนอกจากความรักของพระองค์”

เนื่องด้วยพระคริสต์ต้องการให้ธรรมเนียมนี้ของจอห์นเป็นที่ปฏิบัติโดยทุกคนในเวลานั้น พระองค์จึงปฏิบัติตามเพื่อจะปลุกประชาชนและทำให้กฎของศาสนาก่อนสมบูรณ์ แม้ว่าการชำระน้ำเพื่อสำนึกผิดเป็นธรรมเนียมของจอห์น แต่ที่จริงแล้วมันเป็นที่ปฏิบัติกันมาก่อนในศาสนาของพระเจ้า

พระคริสต์ไม่จำเป็นต้องได้รับการพรมน้ำ แต่เนื่องด้วยในเวลานั้นมันเป็นการกระทำที่ยอมรับและนำสรรเสริญ พระองค์จึงปฏิบัติตามอย่างไรก็ตามภายหลังพระองค์ทรงกล่าวว่า การพรมน้ำที่แท้จริงมิใช่การพรมด้วยน้ำทางธรรมชาติ แต่ต้องพรมด้วยพระวิญญาณและน้ำ เพราะในตอนอื่นได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า การพรมต้องใช้พระวิญญาณและไฟ ซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่านี่มิได้หมายถึงไฟและน้ำทางธรรมชาติ เพราะการพรมด้วยไฟเป็นไปไม่ได้

ดังนั้นพระวิญญาณคือสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ น้ำคือความรู้และชีวิต ไฟคือความรักของพระเจ้า เพราะน้ำทางธรรมชาติมิได้ชำระล้างหัวใจมนุษย์ แต่น้ำแห่งสวรรค์และพระวิญญาณซึ่งเป็นความรู้และชีวิตได้ทำให้หัวใจของมนุษย์ตั้งงามและบริสุทธิ์ หัวใจที่ได้รับส่วนแบ่งจากพรของพระวิญญาณจะบริสุทธิ์และตั้งงาม กล่าวคือการดำรงอยู่ของมนุษย์ได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์พ้นจากสิ่งไม่

บริสุทธิ์ของโลกแห่งธรรมชาติ สิ่งไม่บริสุทธิ์แห่งธรรมชาติเหล่านี้คือคุณลักษณะอันชั่วร้าย ความโกรธ
กิเลส ความหมกมุ่นทางโลก ความหยิ่ง การโกหก การเสแสร้ง การฉ้อโกง การหลงตัวเอง ฯลฯ

มนุษย์ไม่สามารถปลดตนเองให้พ้นจากกิเลส เว้นแต่จะได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญูณ
ศักดิ์สิทธิ์ นั่นเองที่พระคริสต์ทรงกล่าวว่า การพรมน้ำด้วยพระวิญญูณ ด้วยน้ำและไฟเป็นสิ่งจำเป็น
กล่าวคือพระวิญญูณแห่งสวรรค์ น้ำแห่งความรู้และชีวิต และไฟแห่งความรักของพระเจ้า มนุษย์
ต้องได้รับการพรมด้วยพระวิญญูณ น้ำและไฟดังกล่าว เพื่อเขาจะเปี่ยมด้วยพระพรนิรันดร์ มิฉะนั้นการ
พรมด้วยน้ำทางธรรมชาติจะมีประโยชน์อะไร ไม่มีประโยชน์ การพรมด้วยน้ำทางธรรมชาติเป็น
สัญลักษณ์ของการสำนึกผิดและการขออภัยบาป

แต่ในวัฏจักรของพระบาฮาอุลลาห์ไม่จำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์นี้ เพราะการพรมน้ำที่แท้จริงด้วย
พระวิญญูณและความรักของพระเจ้าเป็นที่เข้าใจและยอมรับ

สัญลักษณ์ของขนมปังและเหล้าองุ่น

คำถาม: พระคริสต์ทรงกล่าวว่า “เราคือขนมปังที่มีชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อว่ามนุษย์จะได้กินและไม่ตาย” อะไรคือความหมายของคำกล่าวนี้

คำตอบ: ขนมปังนี้หมายถึงอาหารทิพย์และความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ ดังนั้น “หากมนุษย์คนใดกินขนมปังนี้” หมายความว่า หากมนุษย์คนใดบรรลुพระพรแห่งสวรรค์และได้รับแสงธรรม หรือได้รับส่วนแบ่งความสมบูรณ์ของพระคริสต์ เขาจะได้รับชีวิตนิรันดร์ โลหิตยังหมายถึงพระวิญญาณแห่งชีวิตและความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ หมายถึงความมั่งคั่งและการตาและความอารีนิรันดร์ เพราะอวัยวะทั้งหมดของร่างกายได้รับอาหารจากการไหลเวียนของโลหิต

ในพระคัมภีร์ใหม่ จอห์น 6:26 บันทึกไว้ว่า “เจ้าจงแสวงหาเรา มิใช่เพราะว่าเจ้าได้เห็นปาฏิหาริย์ แต่เพราะเจ้าได้กินขนมปัง”

เป็นที่กระจ่างชัดว่า ขนมปังที่สาวกทั้งหลายได้กินคือพระพรแห่งสวรรค์ เพราะในจอห์น 6:33 กล่าวว่า “เพราะขนมปังของพระเจ้าเป็นเจ้าคือบรูษที่ลงมาจากสวรรค์และให้ชีวิตแก่โลก” เป็นที่ชัดเจนว่าร่างกายของพระคริสต์มิได้ลงมาจากสวรรค์ แต่มาจากครรภ์ของพระนางแมรี สิ่งที่ลงมาจากสวรรค์คือพระวิญญาณของพระคริสต์ เนื่องด้วยชาวยิวคิดว่าพระคริสต์พูดถึงร่างกายพระองค์ พวกเขาจึงคัดค้าน เพราะในจอห์น 6:42 ได้กล่าวว่า “และพวกเขา กล่าวว่า นี่มิใช่เยชูบุตรของโจเซฟซึ่งเรารู้จักบิดาและมารดาของเขาหรือ? เช่นนั้นเขากล่าวได้อย่างไรว่า เขาลงมาจากสวรรค์”

จงไตร่ตรองดูว่าเป็นสิ่งชัดเจนเพียงไร สิ่งที่พระคริสต์หมายถึงขนมปังแห่งสวรรค์คือพระวิญญาณของพระองค์ พระพรและความสมบูรณ์ของพระองค์ และคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะในจอห์น 6:63 กล่าวว่า “พระวิญญาณคือผู้กระตุ้นชีวิต เนื้อหนังมิได้ให้ประโยชน์อันใด”

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า พระวิญญาณของพระคริสต์คือพระกรุณาสวรรค์ที่ลงมาจากเบื้องบน ใครก็ตามที่ได้รับแสงธรรมจากพระวิญญาณนั้นกล่าวคือคำสั่งสอนของพระองค์ ก็จะพบชีวิตนิรันดร์ นั่นเอง ในจอห์น 6:35 กล่าวว่า “และพระเยซูทรงกล่าวต่อพวกเขาว่า เราคือขนมปังแห่งชีวิต ใครที่มาสู่เราจะไม่หิว และใครที่เชื่อในเราจะไม่กระหาย”

จงสังเกตว่า “มาสู่เรา” พระองค์หมายถึงการกิน และ “เชื่อในเรา” หมายถึงการดื่ม ดังนั้นเป็นที่กระจ่างชัดว่าอาหารทิพย์คือพระกรุณาสวรรค์ ความมั่งคั่งแห่งธรรม คำสั่งสอนแห่งสวรรค์และความหมายสากลของพระคริสต์ การกินคือการเข้าใกล้สู่พระองค์ การดื่มคือการเชื่อในพระองค์ พระคริสต์มีร่างกายและมีการดำรงอยู่แห่งสวรรค์ ร่างกายของพระองค์ถูกตรึงไม้กางเขน แต่การดำรงอยู่แห่งสวรรค์ยังมีชีวิตอยู่และเป็นอนันต์ และเป็นเหตุแห่งชีวิตนิรันดร์ ประการแรกคือธรรมชาติของมนุษย์

ประการที่สองคือธรรมชาติของสวรรค์ บางคนคิดว่าขนมปังและเหล้าองุ่นในพิธีศีลมหาสนิทมีการดำรงอยู่ของพระคริสต์ และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ลงมาอยู่ในขนมปังและเหล้าองุ่น หลังจากขนมปังและเหล้าองุ่นถูกรับประทาน มันแตกสลายและเปลี่ยนรูปไป ดังนั้นความคิดดังกล่าวเป็นไปได้อย่างไร พระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม แน่หนอนมันเป็นเพียงความเพ้อฝันอันไร้สาระ

สรุป โดยการแสดงปรากฏของพระคริสต์ คำสั่งสอนแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นพระพรอนันต์ได้แพร่กระจายไปไกล ประทีปแห่งการนำทางได้ส่องสว่าง พระวิญญาณแห่งชีวิตได้ประทานมาให้มนุษย์ใครก็ตามที่พบการนำทางจะมีชีวิต ใครที่ยังไม่พบยังอยู่ในความตาย ขนมปังที่มาจากสวรรค์คือพระวิญญาณของพระคริสต์ ซึ่งสาวกทั้งหลายกินและได้รับชีวิตนิรันดร์

สาวกทั้งหลายได้รับอาหารหลายมือจากมือของพระองค์ ทำไมอาหารมือสุดท้ายพิเศษต่างจากมืออื่น เป็นที่ชัดเจนว่าขนมปังแห่งสวรรค์มิได้หมายถึงขนมปังทั่วไป แต่หมายถึงการหล่อเลี้ยงจากพระวิญญาณของพระคริสต์ หมายถึงพระกรุณาและความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ที่สาวกของพระองค์ได้รับส่วนแบ่ง

ในทำนองเดียวกันจงไตร่ตรองดูว่า เมื่อพระคริสต์ประทานศีลแก่ขนมปังและให้ขนมปังนั้นกับสาวกโดยกล่าวว่า “นี่คือร่างของเรา” และทรงให้พรพวกเขา พระองค์ยังอยู่กับพวกเขา ร่างของพระองค์ไม่ได้เปลี่ยนไปเป็นขนมปังและเหล้าองุ่น หากร่างกายของพระองค์เปลี่ยนไปเป็นขนมปังและเหล้าองุ่น พระองค์ย่อมมิได้อยู่กับสาวก

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า ขนมปังและเหล้าองุ่นคือสัญลักษณ์ที่มีความหมาย เราได้ให้พระพรและความสมบูรณ์ของเราแก่ท่าน เมื่อท่านได้รับพระพรนี้ ท่านได้รับชีวิตนิรันดร์ และได้รับส่วนแบ่งจากการหล่อเลี้ยงจากสวรรค์

ปาฏิหาริย์

คำถาม: มีการบันทึกว่าพระคริสต์ได้แสดงปาฏิหาริย์หลายอย่าง บันทึกเกี่ยวกับปาฏิหาริย์เหล่านี้เป็นจริงตามตัวอักษร หรือมีความหมายอื่น วิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ว่าสารของสรรพสิ่งไม่เปลี่ยนแปลง และสิ่งมีชีวิตทั้งหมดอยู่ภายใต้กฎและระบบสากลเดียวกันซึ่งหนีเหวี่ยงไปไม่ได้ ดังนั้นสิ่งที่ขัดกับกฎสากลเป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้

คำตอบ: ศาสนทูตทั้งหลายเป็นต้นกำเนิดของปาฏิหาริย์และสัญลักษณ์อันน่าพิศวงหลายอย่าง สิ่งที่ยากและทำไม่ได้เป็นสิ่งที่เป็นไปได้และง่ายสำหรับศาสนทูต เพราะโดยอานุภาพเหนือธรรมชาติ สิ่งอัศจรรย์ได้ปรากฏขึ้นจากพระองค์ และพระองค์ใช้อานุภาพเหนือธรรมชาตินี้ชักนำโลกแห่งธรรมชาติ สิ่งน่าพิศวงทั้งหลายได้ปรากฏขึ้นจากศาสนทูตทุกพระองค์

แต่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมีการใช้พจน์ที่พิเศษเฉพาะและปาฏิหาริย์และสัญลักษณ์อันน่าพิศวงเหล่านี้ไม่มีความสำคัญต่อศาสนทูตทั้งหลาย พระองค์ไม่ต้องการแม้แต่จะกล่าวถึงมัน เพราะหากเราถือว่าปาฏิหาริย์เป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ มันก็เป็นข้อพิสูจน์สำหรับผู้ที่มีใจสำหรับผู้ที่ไม่เห็น

ตัวอย่างเช่น ถ้าเราเล่าให้ผู้แสวงหาหรือผู้แปลกหน้าฟังเกี่ยวกับพระโมเสสและพระคริสต์ และสัญลักษณ์อันน่าพิศวงทั้งหลาย เขาจะปฏิเสธและกล่าวว่า “ประชาชนมากมายได้กล่าวถึงสัญลักษณ์อันน่าพิศวงทั้งหลายสัมพันธ์กับเทพเจ้าเทียมเท็จต่าง ๆ และ สิ่งเหล่านี้ได้รับการยืนยันอยู่ในพระคัมภีร์ พวกพราหมณ์ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับสิ่งอัศจรรย์อันน่าพิศวงต่าง ๆ ของศาสนาพราหมณ์” เขาจะกล่าวอีกด้วยว่า “เรารู้ได้อย่างไรว่าชาวยิวและคริสเตียนพูดความจริงและพวกพราหมณ์พูดโกหก เพราะทั้งสองต่างก็เป็นความเชื่อที่ยอมรับสืบทอดกันมาซึ่งรวบรวมอยู่ในหนังสือ และอาจเป็นความจริงหรือเท็จก็ได้” อาจมีการพูดแบบเดียวกันกับศาสนาอื่น ๆ: ถ้าสิ่งหนึ่งเป็นจริง ทั้งหมดก็เป็นจริง ถ้าสิ่งหนึ่งเป็นที่ยอมรับ ทั้งหมดต้องเป็นที่ยอมรับ ดังนั้นปาฏิหาริย์มิใช่ข้อพิสูจน์ เพราะถ้ามันเป็นข้อพิสูจน์สำหรับผู้ที่ไม่เห็น มันก็มิได้เป็นข้อพิสูจน์สำหรับผู้ที่ไม่เห็น

แต่ในสมัยของศาสนทูตประชาชนที่หยั่งรู้ได้เห็นว่าสภาวะต่าง ๆ ของศาสนทูตคือปาฏิหาริย์ เพราะสภาวะเหล่านี้เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดและสิ่งนี้คือปาฏิหาริย์อันแท้จริง จงระลึกดูว่าพระคริสต์โดยลำพังปราศจากกองทัพและอยู่ภายใต้การกดขี่อย่างใหญ่หลวง พระองค์ได้ทรงยกธงของพระเจ้าขึ้นต่อประชาชนทั้งหลายของโลก ทรงต้านทานพวกเขา และในที่สุดพิชิตพวกเขาทั้งหมด แม้ดูภายนอกพระองค์ถูกตรึงไม้กางเขนก็ตาม นี่คือนิรันดรปาฏิหาริย์อันแท้จริงซึ่งไม่สามารถปฏิเสธได้ ไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์อื่นใดเกี่ยวกับสัจธรรมของพระคริสต์

ปาฏิหาริย์ทั้งหลายที่ปรากฏไม่มีความสำคัญต่อประชาชนที่แสวงหาธรรม ตัวอย่างเช่น หากคนตาบอดกลับกลายมองเห็น ในที่สุดเขาก็จะมองไม่เห็นเช่นเคย เพราะเขาจะต้องตายและสูญเสียประสาท

สัมผัสทั้งหมดของเขา ดังนั้นการทำให้คนตาบอดสามารถมองเห็นมีความสำคัญเล็กน้อยเมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบ เพราะการมองเห็นจะสูญหายไปมากที่สุด หากทำให้ร่างกายของคนตาบอดฟื้นขึ้นมาจะมีประโยชน์อันใดเพราะร่างกายนั้นจะต้องตายอีก แต่ความสำคัญอยู่ที่การให้ชีวิตนิรันดร์ กล่าวคือชีวิตแห่งธรรม เพราะร่างกายนี้มีได้เป็นอมตะ การดำรงอยู่ของมันเทียบเท่ากับการไม่ดำรงอยู่ ดังที่พระคริสต์ทรงกล่าวต่อสาวกคนหนึ่งว่า “ขอให้คนตายฝังตัวเขาเอง” เพราะ “สิ่งที่เกิดจากเนื้อหนังคือเนื้อหนัง และสิ่งที่เกิดจากวิญญาณคือวิญญาณ”

จงสังเกต บรรดาผู้มีร่างกายที่มีชีวิตอยู่ พระคริสต์ทรงพิจารณาพวกเขาว่าเป็นคนตาบอด เพราะชีวิตคือชีวิตนิรันดร์และการดำรงอยู่คือการดำรงอยู่อันแท้จริง ที่ไหนก็ตามในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวถึงการฟื้นขึ้นมาของคนตาบอด หมายความว่า เขาได้รับพรด้วยชีวิตนิรันดร์และที่มีการกล่าวว่าคนตาบอดกลับกลายเป็นมองเห็น หมายความว่าเขาได้รับการมองเห็นทางธรรม ที่กล่าวว่าคนหูหนวกกลับได้ยิน หมายความว่าเขามีการได้ยินทางธรรม สิ่งนี้พบอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งพระคริสต์ทรงกล่าวว่า “บุคคลเหล่านี้เป็นเหมือนบรรดาผู้ที่อิสซียากล่าวถึง พวกเขามีตาแต่ไม่เห็น มีหูแต่ไม่ได้ยิน และเรารักษาพวกเขา”

นี่มิได้หมายความว่า ศาสนทูตทั้งหลายไม่สามารถแสดงปาฏิหาริย์ พระองค์มีอำนาจทุกอย่าง แต่สำหรับศาสนทูตแล้ว สายตาแห่งธรรม การรักษาทางธรรมและชีวิตนิรันดร์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญกว่า ที่ได้ก็ตามที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บันทึกว่าบุคคลหนึ่งตาบอดและกลับมองเห็นความหมายคือเขาตาบอดทางธรรมและได้รับสายตาแห่งธรรม เขาโง่เขลาและกลับกลายเป็นฉลาด เขาไม่เอาใจใส่และกลับเป็นผู้ไม่เอาใจใส่ เขาฝักใฝ่ทางโลกและกลับมาฝักใฝ่ทางธรรม

เนื่องด้วยสายตาและการได้ยินแห่งธรรม ชีวิตและการรักษาทางธรรม เป็นสิ่งนิรันดร์ มันจึงเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบแล้วอะไรคือความสำคัญและคุณค่าของร่างกายและประสาทสัมผัส? ไม่กี่วันมันก็จะจบสิ้นไปเหมือนความคิดชั่วแล่น ตัวอย่างเช่นหากเราจุดตะเกียงที่ดับให้สว่างขึ้น ตะเกียงนั้นจะต้องดับอีก แต่แสงของดวงอาทิตย์สว่างไสวอยู่เสมอ นี่เป็นสิ่งสำคัญ

การฟื้นคืนชีพของพระคริสต์

คำถาม: อะไรคือความหมายของการฟื้นคืนชีพของพระคริสต์ภายหลัง 3 วัน

คำตอบ: การฟื้นคืนชีพของศาสนทูตทั้งหลายมิใช่เป็นการฟื้นคืนชีพทางร่างกาย ภาวะทั้งหลายของพระองค์ การกระทำ สิ่งที่พระองค์ได้สถาปนาคำสั่งสอน การแสดงความหมาย นิยายเปรียบเทียบและคำแนะนำของพระองค์ ล้วนเป็นความหมายทางธรรมและมีได้เกี่ยวข้องกับสรรพสิ่งทางโลก ตัวอย่างเช่น หัวข้อเกี่ยวกับพระคริสต์มาจากสวรรค์ได้กล่าวไว้หลายแห่งอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ใหม่ว่า บุตรแห่งมนุษย์มาจากสวรรค์ พระองค์อยู่ในสวรรค์และพระองค์จะไปสู่สวรรค์ เช่นกันในพระคัมภีร์ใหม่ จอห์น 6:38 กล่าวว่า “เพราะเราลงมาจากสวรรค์” และในจอห์น 6:42 “และพวกเขา กล่าวว่า นี่มิใช่เยชูบุตรโจเซฟซึ่งเรารู้จักบิดามารดาของเขาหรือ? เช่นนั้นเขากล่าวได้อย่างไรว่าเราลงมาจากสวรรค์” และในจอห์น 3:13 “ไม่มีมนุษย์คนใดได้ขึ้นไปสู่สวรรค์ เว้นแต่ผู้ที่ลงมาจากสวรรค์ ประดุจบุตรแห่งมนุษย์ที่อยู่ในสวรรค์”

จงสังเกตคำกล่าวที่ว่า “บุตรแห่งมนุษย์อยู่ในสวรรค์” ขณะที่พระคริสต์อยู่บนโลกในเวลานั้น และจงสังเกตที่กล่าวว่า พระคริสต์ลงมาจากสวรรค์ แม้พระองค์มาจากครรภ์ของพระนางแมรี และร่างกายของพระองค์เกิดมาจากพระนางแมรี ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าเมื่อมีการกล่าวว่าบุตรแห่งมนุษย์ลงมาจากสวรรค์ นี่มิใช่หมายความตามตัวอักษรแต่มีความหมายแอบแฝงอยู่ มันเป็นความจริงทางธรรมมิใช่ทางวัตถุ ความหมายคือแม้ภายนอกพระคริสต์กำเนิดมาจากครรภ์ของพระนางแมรี ในความเป็นจริงพระองค์ลงมาจากสวรรค์ มาจากศูนย์กลางของดวงอาทิตย์แห่งธรรม มาจากภพของดวงอาทิตย์แห่งธรรม มาจากภพของพระผู้เป็นเจ้าและอาณาจักรธรรมและด้วยเป็นที่กระจ่างชัดว่าพระคริสต์มาจากอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นการหายไปใต้พื้นดินของพระองค์เป็นเวลา 3 วัน มีความหมายแอบแฝงอยู่และมีได้หมายความตามตัวอักษร ในทำนองเดียวกัน การฟื้นคืนชีพของพระองค์ขึ้นมาจากพื้นดินก็เป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายเป็นนัย มันเป็นความจริงทางธรรมไม่ใช่ทางวัตถุ เช่นเดียวกัน การขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์เป็นการขึ้นของวิญญาณมิใช่ร่างกาย

นอกจากคำอธิบายเหล่านี้ ยังเป็นที่พิสูจน์โดยวิทยาศาสตร์ว่าท้องฟ้าไม่ขอบเขต ว่างเปล่า ซึ่งมีดวงดาวและดาวนพเคราะห์จำนวนมากนับไม่ถ้วนหมุนเวียนอยู่

ดังนั้นเรากล่าวว่า ความหมายของการฟื้นคืนชีพของพระคริสต์คือดังต่อไปนี้: สวาททั้งหลายกังวลใจหลังจากพระคริสต์ถูกตรึงไม้กางเขน การดำรงอยู่ของพระคริสต์ซึ่งหมายถึงคำสั่งสอนของพระองค์ พระพรและความสมบูรณ์ และอนุภาพทางธรรมของพระองค์ ถูกซ่อนเร้นปิดบังเป็นเวลา 2-3 วัน หลังจากพระองค์ถูกตรึงไม้กางเขน การดำรงอยู่ของพระองค์มิได้เจ็ดจ้าหรือปรากฏชัด ไม่เพียงเท่านั้นมันสูญหายไป เพราะสวาทมีจำนวนน้อยและพวกเขากังวลใจ ศาสนาของพระคริสต์เป็นประดุจ

ร่างที่ไร้ชีวิต และภายหลังจาก 3 วัน สาวกทั้งหลายเกิดความมั่นใจและหนักแน่น และเริ่มต้นรับใช้ ศาสนาของพระองค์ มุ่งมั่นแพร่กระจายคำสั่งสอน นำคำแนะนำของพระองค์มาปฏิบัติและลุกขึ้นรับใช้ พระองค์ การดำรงอยู่ของพระคริสต์กลับกลายเป็นเจตจำและพระพรของพระองค์ปรากฏขึ้น ศาสนาของ พระองค์พบกับชีวิตคำสั่งสอนและคำตักเตือนของพระองค์เป็นที่กระจ่างชัดและเห็นได้ กล่าวคือศาสนา ของพระคริสต์เป็นประจักษ์ที่ไร้ชีวิต จนกระทั่งชีวิตและพระพรของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มาล้อมรอบ

ดังกล่าวคือความหมายของการฟื้นคืนของพระคริสต์ และนี่คือการฟื้นคืนชีพที่แท้จริง แต่เนื่อง ด้วยนักบวชมิได้เข้าใจความหมายหรือสัญลักษณ์ในพระคัมภีร์ใหม่ จึงเป็นที่กล่าวว่าศาสนาขัดแย้งกับ วิทยาศาสตร์ ดังตัวอย่างเรื่องการขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์นี้ ร่างกายของพระองค์ลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า ซึ่งเป็นสิ่งขัดกับวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อความจริงของเรื่องนี้เป็นที่ชัดเจนและมีการอธิบายความหมายของ สัญลักษณ์ วิทยาศาสตร์ย่อมไม่ปฏิเสธ ในทางตรงข้ามวิทยาศาสตร์และเหตุผลยืนยัน

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และวันแห่งการพิพากษา

ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ได้กล่าวว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาอีก และการเสด็จมาของพระองค์ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์จำนวนหนึ่ง เมื่อพระองค์เสด็จมา สัญลักษณ์เหล่านี้จะมาด้วยตัวอย่างเช่น “ดวงอาทิตย์จะถูกทำให้มืดมน ดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง และดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากฟ้า....และแล้วจะปรากฏสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์บนท้องฟ้า เฝ่าพันธุ์ทั้งหมดของโลกจะโศกเศร้า และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนท้องฟ้าด้วยอำนาจและความรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่” พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงอธิบายบทกลอนเหล่านี้ไว้ในคัมภีร์คิตาบิ-อีดาน ไม่จำเป็นต้องพูดซ้ำ จงไปดูที่พระคัมภีร์นั้นและท่านจะเข้าใจคำพูดเหล่านี้

แต่เรามีบางอย่างที่จะกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในการเสด็จมาครั้งแรก พระคริสต์มาจากสวรรค์ตามที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์เองทรงกล่าวว่า “ไม่มีมนุษย์คนใดได้ขึ้นไปสู่สวรรค์ เว้นแต่ผู้ที่ลงมาจากสวรรค์ ประดุจบุตรแห่งมนุษย์ที่อยู่ในสวรรค์”

เป็นที่ชัดเจนสำหรับทุกคนว่าพระคริสต์ลงมาจากสวรรค์ แม้อุบายนอกพระองค์มาจากกรรมของพระนางแมรี ในการเสด็จมาครั้งแรกพระองค์มาจากสวรรค์ แม้อุบายเหมือนว่าพระองค์มาจากกรรมมารดาในทำนองเดียวกัน การเสด็จมาครั้งที่สอง พระองค์จะมาจากสวรรค์ แม้อุบายเหมือนว่าพระองค์มาจากกรรมมารดา เงื่อนไขที่ระบุอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่สำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เหมือนกับเงื่อนไขของการเสด็จมาครั้งแรก ดังที่เราได้กล่าวไว้แล้ว

ในบทอิสยาห์ประกาศว่า พระเมไซยะจะมีชัยเหนือโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และชาติทั้งหมดของโลกจะมาอยู่ใต้ร่มเงาของพระองค์ อาณาจักรของพระองค์จะได้รับการสถาปนา พระองค์จะเสด็จมาจากสถานที่ที่ไม่รู้จัก คนบาปจะถูกตัดสิน และความยุติธรรมจะมีอยู่ทั่วไป ถึงขนาดที่ว่าสุนัขป่าและแกะ เสือดาวและลูกแพะ เด็กทารกและงูพิษจะชุมนุมกันอยู่ที่น้ำพุเดียวกัน ในทุ่งหญ้าเดียวกันและที่อาศัยเดียวกัน การเสด็จมาครั้งแรกอยู่ในเงื่อนไขเหล่านี้เช่นกันแม้อุบายนอกไม่มีเงื่อนไขใดปรากฏขึ้น ดังนั้นชาวยิวจึงปฏิเสธพระคริสต์และเรียกพระเมไซยะว่ามาซิด⁸ ถือว่าพระคริสต์เป็นผู้ทำลายคฤหาสน์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของ เป็นผู้ละเมิดวันแซบบาทและกฎของพระเจ้า และการตัดสินประหารชีวิตพระองค์ กระนั้นก็ตามเงื่อนไขแต่ละอย่างเหล่านี้มีความหมายเป็นนัยซึ่งชาวยิวไม่เข้าใจ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกขวางกั้นมิได้แลเห็นสัจธรรมของพระคริสต์

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จะมีลักษณะคล้ายกัน สัญลักษณ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ล้วนมีความหมาย และมีได้หมายความว่าตามตัวอักษร สิ่งหนึ่งที่ได้กล่าวไว้คือ ดวงดาวทั้งหลายจะตกลง

⁸ อสุรกาย

มาบนโลก ดวงดาวมีจำนวนนับไม่ถ้วน และนักคณิตศาสตร์สมัยใหม่ได้พิสูจน์ตามวิทยาศาสตร์ว่า ดวงอาทิตย์ใหญ่กว่าโลกประมาณ 1.5 ล้านเท่า และดวงดาวที่อยู่กับที่แต่ละดวงใหญ่กว่าดวงอาทิตย์ประมาณ 1,000 เท่า หากดวงดาวเหล่านี้ตกลงมาบนผิวโลก จะมีสถานที่ไหนให้มันตก มันจะเป็นราวกับว่าภูเขาหิมาลัย 1 พันล้านลูกตกลงมาบนเม็กซิโกตามเหตุผลและวิทยาศาสตร์แล้วสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ทีเดียว ช่างแปลกยิ่งกว่านั้นที่พระคริสต์ทรงกล่าวว่า “บางทีเราอาจจะมาขณะที่เจ้าหลับอยู่ เพราะการเสด็จมาของบุตรแห่งมนุษย์เป็นเหมือนการมาของขโมย” บางทีขโมยจะอยู่ในบ้านและเจ้าของบ้านจะไม่รู้

เป็นที่ชัดเจนและกระจ่างว่า สัญลักษณ์เหล่านี้มีความหมายเป็นนัย และมีได้หมายความว่าตามตัวอักษร สิ่งนี้อธิบายไว้อย่างละเอียดในพระคัมภีร์คิตาบี – อีคาน จงไปดูที่พระคัมภีร์นั้น

ตรีเอกา

คำถาม: อะไรคือความหมายของตรีเอกา พระผู้เป็นเจ้า 3 ภาค

คำตอบ: การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าบริสุทธิ์เกินกว่าความเข้าใจของมนุษย์ เหนือเกินความคิดของผู้ที่ชาญฉลาดทั้งหลาย การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีการแบ่งแยก เพราะการแบ่งแยกและการทวิจำนวนเป็นคุณสมบัติของสรรพสิ่งสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการดำรงอยู่อันผันแปร การแบ่งแยกและทวิจำนวนมิใช่สิ่งบังเอิญที่บังเกิดกับสิ่งที่ดำรงอยู่ด้วยตนเอง

การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าบริสุทธิ์กว่าความเป็นเอกพจน์ เช่นนั้นจะบริสุทธิ์ยิ่งกว่าเพียงไร กว่าความเป็นพหูพจน์ การลงมาสู่เงื่อนไขและระดับต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นสิ่งเสมอกับความไม่สมบูรณ์ และตรงข้ามกับความสมบูรณ์ และดังนั้นเป็นไม่ได้เด็ดขาด การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์นิรันดร์ ทั้งหมดที่กล่าวไว้เกี่ยวกับศาสนทูตทั้งหลายและอัครโอรุโณทัยสถานของพระผู้เป็นเจ้า หมายถึงการสะท้อนแห่งสวรรค์ มิใช่การลงมาสู่ภาวะการดำรงอยู่

พระผู้เป็นเจ้าทรงความสมบูรณ์บริสุทธิ์ สรรพสิ่งสร้างสรรค์คือความไม่สมบูรณ์ ในทางตรงข้าม การแสดงปรากฏของพระองค์ การขึ้นของพระองค์ เป็นเหมือนการสะท้อนของดวงอาทิตย์อยู่ในกระจก ขัดมันที่ใสสะอาด สรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมดเป็นสัญลักษณ์อันชัดเจนของพระผู้เป็นเจ้า ประดุจสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลกที่รัศมีของดวงอาทิตย์ฉายแสงมายังมัน แต่บนที่ราบ ภูเขา ต้นไม้และผลไม้ แสงเพียงส่วนหนึ่งฉายมายังมัน ซึ่งทำให้มันเป็นสิ่งที่เห็นได้ เต็มโตและบรรลุจุดมุ่งหมายของการดำรงอยู่ของมัน แต่ทว่าศาสนทูตอยู่ในภาวะของกระจกใส ซึ่งภายในนั้นดวงอาทิตย์แห่งธรรมปรากฏอยู่ด้วยคุณสมบัติและความสมบูรณ์ทั้งหมด ดังนั้นการดำรงอยู่ของพระคริสต์คือกระจกใสแห่งความงามและความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่ที่สุด ดวงอาทิตย์แห่งธรรมหรือสาระของพระผู้เป็นเจ้าสะท้อนอยู่ในกระจกนี้ และแสดงปรากฏแสงสว่างและความร้อนอยู่ในกระจก แต่จากภาวะอันศักดิ์สิทธิ์และสวรรค์แห่งความบริสุทธิ์ ดวงอาทิตย์มิได้ลงมาอาศัยอยู่ในกระจก ดวงอาทิตย์ยังคงอยู่ในภาวะอันประเสริฐของมันขณะที่แสดงปรากฏอยู่ในกระจกแห่งความงามและความสมบูรณ์

ที่นี้หากเรากล่าวว่า เราเห็นดวงอาทิตย์อยู่ในกระจก 2 บาน บานหนึ่งคือพระคริสต์ อีกบานหนึ่งคือพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือเราเห็นดวงอาทิตย์ 3 ดวง ดวงหนึ่งอยู่บนฟ้า อีกสองดวงอยู่บนโลก เราพูดความจริง และหากเรากล่าวว่าดวงอาทิตย์มีดวงเดียว บริสุทธิ์เป็นหนึ่ง ไม่มีคู่เคียงหรือที่เสมอ เราก็คือพูดความจริงเช่นกัน

ข้อสรุปของการอภิปรายนี้คือ การดำรงอยู่ของพระคริสต์คือกระจกใส และดวงอาทิตย์แห่งธรรมกล่าวคือ สาระแห่งความเป็นหนึ่งปรากฏอยู่ในกระจกด้วยคุณลักษณะและความสมบูรณ์อันไม่มีขีดจำกัดนี้มิได้หมายความว่าดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นสาระของพระผู้เป็นเจ้าถูกแบ่งแยกหรือทวิจำนวน เพราะดวงอาทิตย์

เป็นหนึ่งในแต่มีปรากฏอยู่ในกระจกนี้เองที่พระคริสต์ทรงกล่าวว่า “พระบิดาอยู่ในพระบุตร” หมายความว่าดวงอาทิตย์ปรากฏอยู่ในกระจก

พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือพระพรของพระเจ้าซึ่งปรากฏอยู่ในการดำรงอยู่ของพระคริสต์ฐานะของพระบุตรคือหัวใจของพระคริสต์ และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือฐานะของพระวิญญาณของพระคริสต์ ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนและพิสูจน์แล้วว่า สาระของพระเจ้าเป็นเอกไม่มีที่เสมอ ไม่มีความคล้ายคลึงหรือเท่าเทียม

นี่คือความหมายของพระเจ้า 3 ภาค ถ้ามิได้หมายความว่าเช่นนี้ รากฐานของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคงตั้งอยู่บนคำอ้างที่ขัดกับเหตุผล ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าใจได้ และจะบังคับสติปัญญาให้เชื่อในสิ่งที่มันไม่เข้าใจได้อย่างไร สิ่งๆ หนึ่งไม่สามารถเป็นที่เข้าใจได้โดยสติปัญญาเว้นแต่เมื่อสิ่งนั้นได้รับการอธิบายเป็นรูปลักษณะที่เข้าใจได้ มิฉะนั้นมันเป็นเพียงความพยายามจินตนาการ

บัดนี้เป็นที่ชัดเจนจากคำอธิบายนี้ว่า อะไรคือความหมายของพระเจ้า 3 ภาค ความเป็นหนึ่งของพระเจ้าได้รับการพิสูจน์แล้ว

อดัมและอีฟ

คำถาม: อะไรคือความหมายเกี่ยวกับเรื่องราวของอดัมและการกินผลไม้บนต้น

คำตอบ: ในพระคัมภีร์ไบเบิลเขียนไว้ว่า พระผู้เป็นเจ้าให้ออดัมอยู่ในสวนอีเดนเพื่อเพาะปลูกและดูแลสวนและทรงกล่าวต่ออดัมว่า จงกินผลไม้จากทุกต้นยกเว้นต้นไม้แห่งความดีและความชั่วร้าย เพราะหากเจ้ากินผลจากต้นนั้นเจ้าจะตาย จากนั้นเป็นที่กล่าวกันว่าพระผู้เป็นเจ้าทำให้ออดัมหลับและนำซีโครงซีหนึ่งของอดัมไปสร้างผู้หญิง เพื่อว่าจะเป็นสหายของอดัม หลังจากนั้นเป็นที่กล่าวกันว่ารูธได้ชักจูงผู้หญิงให้กินผลจากต้นไม้นั้นโดยกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าได้ห้ามเจ้ามิให้กินผลจากต้นไม้นั้น เพื่อว่าดวงตาของเจ้าจะไม่เปิดออกและเจ้าจะไม่สามารถแยกความดีจากความชั่วร้าย จากนั้นอีฟได้กินผลจากต้นไม้นั้นและส่งให้ออดัมกิน ซึ่งอดัมก็กิน ดวงตาของทั้งสองเปิดออกและพบว่าตนเองเปลือยกาย เขาทั้งสองจึงนำไปไม้มาปกปิดกาย จากการกระทำนี้ทำให้ทั้งสองได้รับคำตำหนิจากพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวต่อว่าอดัมว่า “เจ้าได้กินผลไม้จากต้นไม้มิใช่หรือ” อดัมตอบว่า “อีฟชักชวนข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็กิน” จากนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงตำหนิอีฟ อีฟกล่าวว่า “รูธชักชวนข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็กิน” ดังนั้นรูธจึงถูกสาปแช่ง และความเป็นศัตรูบังเกิดขึ้นระหว่างรูธกับอีฟ และระหว่างทายาททั้งหลายของรูธและอีฟ และพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่า มนุษย์รู้จักความดีและความชั่วเหมือนเรา บางทีเขาอาจกินผลไม้จากต้นไม้มิใช่หรือและมีชีวิตนิรันดร์ ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงปกป้องต้นไม้มิใช่หรือ

ถ้าเราถือความหมายตามตัวอักษรของเรื่องนี้ตามที่คนจำนวนมากตีความหมาย มันเป็นเรื่องประหลาดมาก เหตุผลไม่สามารถยอมรับยืนยันหรือจินตนาการได้ เพราะแบบแผน รายละเอียด คำพูดหรือคำตำหนิดังกล่าวมิใช่ลักษณะที่มาจากคนที่ฉลาด ยิ่งเป็นไปไม่ได้เพียงไรที่จะมาจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงจัดระบบจักรวาลอันไร้ขอบเขตนี้ไว้อย่างสมบูรณ์ และจัดผู้อาศัยจำนวนนับไม่ถ้วนไว้ด้วยระบบอันแน่นอนด้วยพลังและความสมบูรณ์

เราต้องไตร่ตรองสักหน่อย: หากความหมายตามตัวอักษรของเรื่องนี้มาจากมนุษย์ที่ฉลาดคนหนึ่ง แน่หนอนทุกคนต้องปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าแบบแผนและการแต่งเรื่องนี้มีได้มาจากผู้ที่ฉลาด ดังนั้นเรื่องของอดัมและอีฟกินผลไม้ และทั้งสองถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ต้องถือว่าเป็นสัญลักษณ์ มันบรรจุความลึกกลับแห่งสวรรค์และความหมายเป็นสากลและสามารถอธิบายได้อย่างน่าพิศวงหลายอย่าง เฉพาะบรรดาผู้ที่เริ่มเข้าไปสู่ความลึกกลับ และผู้ที่อยู่ใกล้ตำหนักของพระผู้ทรงอำนาจ จึงจะตระหนักในความลับนี้ ดังนั้นบทกลอนเหล่านี้ในพระคัมภีร์ไบเบิลมีความหมาย

เราจะอธิบายความหมายหนึ่ง อดัมหมายถึงจิตของอดัม และอีฟหมายถึงวิญญาณของเขา เพราะบางตอนในพระคัมภีร์ที่มีการกล่าวถึงผู้หญิง มันเป็นการแสดงถึงวิญญาณของบุรุษ ต้นไม้มิใช่

ความดีและความชั่วหมายถึงโลกแห่งมนุษย์ เพราะโลกแห่งธรรมนั้นดีเลิศและสว่างไสว แต่ในโลกแห่งมนุษย์มีความสว่างและความมืด ความดีและความชั่วดำรงอยู่เป็นเงาไขว้ตรงกันข้ามกัน

ความหมายของงูร้ายคือการผูกพันอยู่กับโลกแห่งมนุษย์ การผูกพันของจิตอยู่กับโลกแห่งมนุษย์ ได้นำพาวิญญาณและจิตของอดัมจากโลกแห่งอิสรภาพไปสู่โลกแห่งพันธนาการ และทำให้เขาหนีจากอาณาจักรของพระเจ้าไปสู่อ้อมอกแห่งมนุษย์ เมื่อจิตและวิญญาณของอดัมเข้าไปสู่อ้อมอกแห่งมนุษย์ เขาได้ออกจากสวรรค์แห่งอิสรภาพและตกลงไปสู่โลกแห่งพันธนาการ จากยอดสุดแห่งความบริสุทธิ์และความดีงาม เขาเข้าไปสู่โลกแห่งความดีและความชั่ว

ต้นไม้แห่งชีวิตคือระดับสูงสุดของโลกแห่งการดำรงอยู่ นั่นคือตำแหน่งของพระวณะของพระเจ้า เป็นเจ้าและศาสนทูตสากล ดังนั้นตำแหน่งนี้ได้รับการอนุรักษ์ไว้ และเมื่อมีการปรากฏของศาสนทูตสากลผู้ประเสริฐสุด มันจะปรากฏชัดเจน เมื่อพิจารณาถึงการแสดงปรากฏของความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ ตำแหน่งของอดัมอยู่ในภาวะตัวอ่อนในครรภ์ ตำแหน่งของพระคริสต์คือภาวะผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ใช้เหตุผลและการปรากฏของศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด⁹ คือภาวะแห่งความสมบูรณ์ของสาระและคุณลักษณะทั้งหลาย นี่เองที่สวรรค์สูงสุด ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นการหมายถึงศูนย์กลางของความบริสุทธิ์โดยสมบูรณ์ กล่าวคือศาสนทูตสากล ตั้งแต่ยุคของอดัมจนถึงยุคของพระคริสต์ ทั้งสองพูดไว้น้อยเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์และความสมบูรณ์สากลแห่งสวรรค์ ต้นไม้แห่งชีวิตนี้คือตำแหน่งของภาวะของพระคริสต์ โดยการแสดงปรากฏของพระองค์ มันได้รับการเพราะปลูกและประดับด้วยผลไม้ของมัน

ที่นี้จึงพิจารณาว่าความหมายนี้เข้ากับความเป็นจริงเพียงไรเพราะจิตและวิญญาณของอดัมเมื่อผูกพันอยู่กับโลกมนุษย์ ได้ผ่านจากโลกแห่งอิสรภาพไปสู่โลกแห่งพันธนาการ การผูกพันของจิตและวิญญาณกับโลกแห่งมนุษย์ซึ่งเป็นบาป ได้สืบทอดไปยังทายาททั้งหลายของอดัม และคืองูร้ายที่อยู่ท่ามกลางและเป็นศัตรูกับจิตของทายาททั้งหลายของอดัม ความเป็นศัตรูนี้คงอยู่ต่อไป เพราะการผูกพันกับโลกได้กลายเป็นเหตุแห่งพันธนาการของจิต และพันธนาการนี้คือบาป ซึ่งได้ถ่ายทอดจากอดัมไปสู่ชนรุ่นหลัง เพราะความผูกพันนี้ มนุษย์จึงถูกพรากจากธรรมะและตำแหน่งอันประเสริฐ

เมื่อสายลมอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ และแสงธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด¹⁰ แผ่กระจายไปกว้างไกล มนุษย์ที่หันมาสู่พระวณะของพระเจ้าและรับการหลังไหลของความอารีของพระองค์ก็ได้รับการช่วยรอดพ้นจากการผูกพันและบาปนี้ ได้รับชีวิตนิรันดร์และได้รับการปลดปล่อยจากโซ่พันธนาการ และบรรลู่สู่โลกแห่งอิสรภาพ พวกเขาหลุดพ้นจากความชั่วร้ายของโลกแห่งมนุษย์ และได้รับคุณความดีแห่งอาณาจักรสวรรค์ นี่คือการหมายของวณะของพระคริสต์ที่ว่า “เราได้ให้โลหิตของเราเพื่อชีวิตของโลก” กล่าวคือ เราได้เลือกความยุ่งยาก ความทรมาน ความหายนะเหล่านี้และแม้แต่การถูกประหารชีวิตก็เพื่อจะบรรลู่จุดมุ่งหมายนี้คือการไถ่บาป นั่นคือการตัดความผูกพันของจิตจากโลกแห่ง

⁹ พระบาฮาอุลลาห์

¹⁰ พระบาฮาอุลลาห์

มนุษย์และสิ่งดูเข้าหาโลกแห่งพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าบุคคลต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นซึ่งจะเป็นสาระแห่งการนำทางของมนุษยชาติ และเป็นการแสดงปรากฏความสมบูรณ์ของอาณาจักรสูงสุด

จงสังเกต หากความหมายเป็นไปตามธรรมดาตามสมมุติฐานของประชาชนของพระคัมภีร์¹¹ มันย่อมเป็นความอยุติธรรมอย่างยิ่ง และเป็นการกำหนดชะตากรรมล่วงหน้า หากอดัมทำบาปโดยเข้าไปใกล้ต้นไม้ต้องห้าม อะไรคือบาปของพระอับราฮัม? อะไรคือความผิดพลาดของพระโมเสส? อะไรคือความผิดของโนอาห์? อะไรคือบาปของโจเซฟ? อะไรคือความอยุติธรรมของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า? และอะไรคือบาปของจอห์น? ความอยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าจะยอมให้ศาสนทูตเหล่านี้ถูกรับมานอนอยู่ในนรกเพราะบาปของอดัม จนกระทั่งพระคริสต์มาและช่วยศาสนทูตเหล่านั้นให้พ้นจากการถูกรับมานอนเจ็บปวดโดยการสละชีวิตของพระคริสต์อย่างนั้นหรือ? ความคิดเช่นนี้ไม่อยู่ในกฎหรือหลักเกณฑ์ใดๆ และไม่สามารถยอมรับได้โดยผู้ที่มีปัญญา

ไม่ มันหมายความว่าตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว อดัมคือจิตของอดัมและอีฟคือวิญญาณของเขา ต้นไม้คือโลกแห่งมนุษย์ และรูปร่างคือการผูกพันกับโลกนี้ซึ่งเป็นบาปและได้ติดต่อกันไปยังทายาททั้งหลายของอดัมโดยสายลมอันศักดิ์สิทธิ์ พระคริสต์ได้ทรงช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากการผูกพันนี้และหลุดพ้นจากบาป บาปของอดัมสัมพันธ์กับตำแหน่งของเขา แม้ว่าจะมีผลบังเกิดจากการผูกพันนี้ กระนั้นก็ตามการผูกพันอยู่กับโลกนี้ถือว่าเป็นบาป เมื่อเปรียบกับการผูกพันอยู่กับโลกแห่งธรรม การกระทำดีของผู้ที่ซื่อสัตย์เป็นบาปของนักบุญ สิ่งนี้เป็นที่ยอมรับ ดังนั้นเมื่อเปรียบกับอำนาจแห่งธรรม อำนาจทางกายมิได้เพียงบดพร่องแต่เป็นความอ่อนแอ ในทำนองเดียวกันเมื่อเปรียบกับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรสวรรค์ ชีวิตนี้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นความตาย ดังนั้นพระคริสต์ทรงเรียกชีวิตนี้ว่าความตาย และกล่าวว่า “ขอให้คนตายฝังตัวเขาเอง” แม้ว่าบุคคลเหล่านี้มีร่างที่มีชีวิต กระนั้นในสายตาของพระคริสต์ชีวิตนั้นคือความตาย

นี่คือความหมายหนึ่งของเรื่องราวอดัมในพระคัมภีร์ไบเบิล จงครุ่นคิดดูจนกว่าท่านจะค้นพบความหมายอื่นๆ

ขอคำอวยพรจงมีแต่ท่าน

¹¹ ชาวยิวและคริสเตียน

คำอธิบายเกี่ยวกับการหมิ่นประมาทพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์

คำถาม: “ดังนั้นเรากล่าวต่อเจ้า บาปและการหมิ่นประมาททุกลักษณะนั้นมนุษย์จะได้รับการยกโทษ แต่การหมิ่นประมาทพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์จะไม่ได้รับการยกโทษ และใครก็ตามที่พูดถ้อยคำต่อต้านบุตรแห่งมนุษย์ เขาจะได้รับการยกโทษ แต่ใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ เขาจะไม่ได้รับการยกโทษทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” (แมทธิว 12:31 – 32)

คำตอบ: การดำรงอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้ามีสองภาวะ หนึ่งคือสถานที่ของการแสดงปรากฏซึ่งเปรียบได้กับตำแหน่งของดวงอาทิตย์ อีกภาวะหนึ่งคือความสว่างไสวของการแสดงปรากฏซึ่งเหมือนกับแสงและความสว่างของดวงอาทิตย์ นี่คือการสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวคือพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์คือพระพรแห่งสวรรค์และความสมบูรณ์อันงดงาม และความสมบูรณ์แห่งสวรรค์นี้เป็นประจักษ์ชัดและความร้อนของดวงอาทิตย์ รัศมีอันเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ประกอบกันเป็นการดำรงอยู่ของดวงอาทิตย์ และหากปราศจากรศมีก็จะไม่มีดวงอาทิตย์ หากการแสดงปรากฏและการสะท้อนความสมบูรณ์แห่งสวรรค์มิได้อยู่ในพระคริสต์ พระเยซูก็ย่อมไม่ใช่พระเมสสิยาห์ พระคริสต์เป็นศาสนทูตเพราะว่าพระองค์สะท้อนความสมบูรณ์แห่งสวรรค์อยู่ในตัวพระองค์เอง ศาสนทูตทั้งหลายคือผู้แสดงปรากฏความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ นั่นคือพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ปรากฏชัดอยู่ในพวกเขา

หากบุคคลหนึ่งอยู่ห่างไกลจากศาสนทูต เขาอาจได้รับการปลุกให้ตื่นเพราะเขามองศาสนทูตผู้แสดงปรากฏความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ไม่ออก แต่ถ้าหากเขาเกลียดชังความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ก็กล่าวคือพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่กระจ่างว่าเขาเป็นเหมือนคางคาวที่เกลียดแสงสว่าง

การเกลียดชังแสงสว่างนั้นไม่มีทางรักษาและไม่สามารถได้รับการยกโทษ กล่าวคือเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะเข้ามาใกล้พระผู้เป็นเจ้า ตะเกียงนี้เป็นตะเกียงเพราะแสงของมัน ถ้าปราศจากแสงมันย่อมมิได้เป็นตะเกียง หากบุคคลหนึ่งไม่ชอบแสงของตะเกียง เขาตาบอดและไม่สามารถเข้าใจความสว่าง และความตาบอดคือเหตุแห่งการถูกขับไล่จากพระผู้เป็นเจ้าอย่างถาวร

เป็นที่กระจ่างชัดว่าวิญญูณทั้งหลายรับความกรุณาจากพระพรของพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปรากฏอยู่ในศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่มาจากตัวตนของศาสนทูต ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งไม่ได้รับความกรุณาจากพระพรของพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ เขาถูกพรากจากพระพรแห่งสวรรค์ และการถูกขับไล่ทำให้วิญญูณไม่สามารถได้รับการยกโทษ

นี่เองที่ประชาชนมากมายผู้ที่เคยเป็นศัตรูกับศาสนทูตและผู้ที่ยังมองฐานะของศาสนทูตไม่ออก เมื่อพวกเขาได้รู้ฐานะของพระองค์พวกเขากลายเป็นเพื่อนกับพระองค์ ดังนั้น ความเป็นศัตรูต่อศาสนทูตมิได้เป็นเหตุแห่งการถูกขับไล่ถาวร เพราะผู้ที่มีความเป็นศัตรูได้เป็นศัตรูกับผู้ถือดวงประทีปโดยไม่รู้ว่าเขา

เป็นประทีปอันเรืองรองของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขามีได้เป็นศัตรูของแสงสว่าง และเมื่อพวกเขาเข้าใจว่าผู้
ถือประทีป คือตำแหน่งการแสดงผลปรากฏของแสงสว่าง พวกเขากลับกลายเป็นมิตรที่จริงใจ

ความหมายคือ การอยู่ห่างไกลจากผู้ถือดวงประทีปมิได้ทำให้ถูกขับไล่ถาวร เพราะเขาอาจได้รับ
การปลุกให้ตื่นภายหลัง แต่ความเป็นศัตรูกับแสงสว่างคือเหตุแห่งการถูกขับไล่ถาวร และไม่มีการรักษา

ชะตาลิขิต

คำถาม: หากพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้การกระทำหนึ่งจะบังเกิดขึ้นจากบางคนและสิ่งนั้นได้ถูกลิขิตไว้ในธรรมจารึกแห่งโชคชะตา เป็นไปได้หรือไม่ที่จะยับยั้งมัน?

คำตอบ: ความรู้ล่วงหน้าเกี่ยวกับบางสิ่งมิได้เป็นเหตุของการบังเกิดขึ้นของสิ่งนั้น เพราะสาระความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าล้อมรอบการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลังและก่อนการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งเหล่านั้นและสาระความรู้มิได้เป็นเหตุของการดำรงอยู่ของสรรพสิ่ง มันคือความสมบูรณ์อย่างหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า แต่สิ่งที่ได้ทำนายไว้จากแรงดลใจของพระผู้เป็นเจ้าผ่านมาทางล้นของศาสนทูตเกี่ยวกับการปรากฏของศาสนทูตตามพันธสัญญาของพระคัมภีร์ไบเบิลนั้น มิได้เป็นเหตุของการแสดงปรากฏของพระคริสต์

ความลับของอนาคตได้เปิดเผยไว้ให้แก่ศาสนทูตทั้งหลาย และดังนั้นศาสนทูตจึงทราบดีเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่พระองค์ได้ประกาศ ความรู้และคำทำนายเหล่านี้มิได้เป็นเหตุของการบังเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น คินนี้ทุกคนรู้ว่าหลังจากนี้เจ็ดชั่วโมง ดวงอาทิตย์จะมืดขึ้น แต่ความรู้ล่วงหน้ามิได้เป็นเหตุทำให้ดวงอาทิตย์มืดขึ้น

ดังนั้นความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรแห่งความผันแปรมิได้ก่อกำเนิดรูปทรงของสรรพสิ่งในทางตรงข้ามมันบริสุทธิ์ปราศจากอดีต ปัจจุบันและอนาคต มันเหมือนกันกับการดำรงอยู่ของสิ่งต่าง ๆ มันมิใช่เหตุของการบังเกิดขึ้นของสิ่งเหล่านั้น

ในทำนองเดียวกัน บันทึกและการกล่าวถึงสิ่งหนึ่งในพระคัมภีร์มิได้เป็นเหตุของการดำรงอยู่ของสิ่งนั้น โดยแรงดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า ศาสนทูตทั้งหลายรู้ว่าอะไรจะบังเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ด้วยแรงดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า ศาสนทูตทั้งหลายรู้ว่าพระคริสต์จะถูกประหารชีวิตและได้ประกาศไว้ก่อน ความรู้ของศาสนทูตเหล่านี้เป็นเหตุของการประหารชีวิตพระคริสต์หรือไม่? ไม่ ความรู้ก็คือความสมบูรณ์อย่างหนึ่งของศาสนทูตและมิได้เป็นเหตุของการประหารชีวิต

นักคณิตศาสตร์ทั้งหลายใช้การคำนวณทางดาราศาสตร์และรู้ว่าเมื่อเวลานั้น ๆ จะบังเกิดจันทรคราสหรือสุริยุคราส แน่แน่นอนว่าการค้นพบนี้มิได้เป็นเหตุของการบังเกิดคราส นี่เป็นเพียงการเปรียบให้เห็น มิใช่ภาพที่แท้จริง

ตอนที่ 3

พลังและภาวะของศาสนทูต

หาลักษณะของสปิริต

กล่าวโดยทั่วไปสปิริต¹² มีอยู่ 5 หมู่ หนึ่งคือสปิริตพีชซึ่งเป็นพลังที่เป็นผลมาจากการรวมตัวกันขององค์ประกอบต่างๆ เป็นการผสมกันของสสารต่างๆ โดยโอองการของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผลมาจากการเชื่อมโยงของสรรพสิ่งอื่นๆ เมื่อสสารและองค์ประกอบเหล่านี้แยกออกจากกัน พลังการเติบโตสูญสลายไป เปรียบให้เห็นอีกอย่างคือไฟฟ้าซึ่งเป็นผลมาจากการรวมตัวกันของอากาศธาตุต่างๆ และเมื่ออากาศธาตุเหล่านี้แยกออกจากกัน พลังไฟฟ้าแตกกระจายสลายไปดังกล่าวนี้อีกคือสปิริตของพีช

ถัดจากนี้คือสปิริตสัตว์ซึ่งก็เป็นผลมาจากการรวมตัวกันและการผสมกันขององค์ประกอบต่างๆ แต่การรวมตัวกันนี้สมบูรณ์ยิ่งกว่าเป็นการผสมกันที่สมบูรณ์โดยโอองการของพระผู้เป็นเจ้า และสปิริตของสัตว์บังเกิดขึ้นนั่นคือพลังของประสาทสัมผัส ซึ่งจะรับรู้การดำรงอยู่ของสรรพสิ่งต่างๆ ที่เห็นได้ ได้ยินได้กินได้ สัมผัสได้และได้กลิ่นได้ เมื่อองค์ประกอบเหล่านี้แยกออกหรือเสื่อมสลาย สปิริตนี้ก็หายไปโดยธรรมชาติ มันเป็นเหมือนตะเกียงที่ท่านเห็น เมื่อน้ำมันไส้ตะเกียงและไฟมารวมกัน แสงสว่างบังเกิดขึ้น แต่เมื่อน้ำมันหมด ไส้ตะเกียงถูกเผาหมด แสงสว่างก็จะสูญหายไป

สปิริตมนุษย์อาจเปรียบได้กับแสงของดวงอาทิตย์ที่ฉายมายังผลึกใส ร่างกายของมนุษย์ซึ่งประกอบขึ้นมาจากองค์ประกอบต่างๆ รวมตัวและผสมกันอยู่ในแบบแผนอันสมบูรณ์ที่สุด ร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งก่อสร้างที่เลิศที่สุด เป็นส่วนประกอบอันประเสริฐสุด เป็นการดำรงอยู่อันสมบูรณ์ที่สุด ร่างกายมนุษย์เติบโตและพัฒนาโดยสปิริตสัตว์ ร่างกายที่สมบูรณ์นี้สามารถเปรียบได้กับผลึกใส และสปิริตมนุษย์เปรียบได้กับดวงอาทิตย์ ถ้าผลึกแตก รัศมีของดวงอาทิตย์ยังคงอยู่ และถ้าผลึกถูกทำลายหรือสูญสลาย ไม่มีภัยอันใดบังเกิดกับรัศมีของดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นนิรันดร์ สปิริตของมนุษย์มีพลังการค้นคว้าห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง สัญลักษณ์อันนำพิศวงเหล่านี้ การค้นพบทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้ อุตสาหกรรมที่ยิ่งใหญ่และเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่สำคัญทั้งหลายที่ท่านทราบ ล้วนเป็นผลมาจากสปิริตมนุษย์ โดยอำนาจของสปิริต อาณาจักรที่มองไม่เห็นและเร้นลับกลายเป็นสิ่งที่เห็นได้ ดังนั้นแม้มนุษย์อยู่บนโลก เขาก็ค้นพบสิ่งต่างๆ ในท้องฟ้า เขาค้นพบสิ่งที่ไม่รู้โดยอาศัยสิ่งที่รู้และเห็นได้ ตัวอย่างเช่นมนุษย์ในซีกโลกนี้เช่นโคลัมบัสได้ค้นพบอีกซีกโลกหนึ่งโดยอำนาจของเหตุผล นั่นคืออเมริกาซึ่งตอนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่รู้ ร่างกายของมนุษย์หนัก แต่โดยใช้เครื่องมือที่เขาประดิษฐ์ เขาสามารถทะยานสูงขึ้น มนุษย์เชื้องช้าในการเคลื่อนไหว แต่โดยเครื่องมือที่เขาประดิษฐ์ เขาเดินทางจากโลกตะวันออกไปยังโลกตะวันตกด้วยความรวดเร็ว กล่าวโดยย่ออำนาจนี้รวบรวมทุกสรรพสิ่งเข้าไว้

¹² สปิริต = พลังประจำสถานะ สปิริตมนุษย์หมายถึงพลังจิต

แต่สปิริตของมนุษย์มีสองลักษณะ คือลักษณะสวรรค์และซาตาน กล่าวคือ สปิริตของมนุษย์โน้มเอียงไปสู่ทั้งความสมบูรณ์สุดและความไม่สมบูรณ์สุด ถ้าสปิริตมนุษย์บรรลุคุณภาพดี มันจะเป็นสิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐสุด ถ้ามันบรรลุความชั่วร้ายมันจะกลายเป็นการดำรงอยู่ต่ำที่สุด

ระดับที่สี่ของสปิริตคือสปิริตสวรรค์ มันคือสปิริตของความศรัทธาและคือความอารีของพระเจ้าเป็นเจ้า มันมาจากลมหายใจของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ และโดยอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า มันกลายเป็นเหตุของชีวิตนิรันดร์ มันคือพลังที่ทำให้มนุษย์ที่หมกมุ่นทางโลกกลับฝึกไปทางธรรม และมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์กลายเป็นผู้ที่สมบูรณ์ มันทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลายเป็นผู้บริสุทธิ์ ผู้ที่เจียบกลายเป็นผู้พูดที่จับใจ มันชำระล้างบรรดาผู้ที่เป็นนักโทษของตัณหา ทำให้ผู้โง่เขลาฉลาด

สปิริตที่ห้าคือพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นี้คือสื่อกลางระหว่างพระเจ้าเป็นเจ้ากับสรรพสิ่งสร้างสรรค์ของพระองค์ และเป็นประดุจกระจกที่หันหน้าเข้าสู่ดวงอาทิตย์ ดังเช่นกระจกใสบริสุทธิ์รับแสงจากดวงอาทิตย์และส่งทอดรัศมีนี้ไปยังสิ่งอื่น ๆ ดังนั้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือสื่อกลางของแสงธรรมจากดวงอาทิตย์แห่งธรรมที่ฉายแสงให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ทั้งหลาย พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ประดับด้วยความสมบูรณ์ทั้งหมด ทุกครั้งที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ปรากฏโลกได้รับการฟื้นฟู วัฏจักรใหม่ได้รับการสถาปนา ร่างกายของโลกแห่งมนุษยชาติสวมใส่อารมณ์ใหม่ มันเปรียบได้กับฤดูใบไม้ผลิเมื่อไรที่มันมาถึง โลกผ่านจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง โดยการมาถึงของฤดูใบไม้ผลิ พื้นดินที่แห้งแล้งและทุ่งหญ้าที่เปล่าเปลี่ยวกลับกลายเป็นเขียวสดและมีดอกบานสะพรั่ง ดอกไม้และรากไม้หอมเติบโต ต้นไม้มีชีวิตใหม่และออกผลวัฏจักรใหม่ได้รับการก่อตั้ง การปรากฏของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นคล้ายกับสิ่งนี้เมื่อไรที่ปรากฏ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ได้ฟื้นฟูโลกแห่งมนุษยชาติและให้พลังใหม่แก่สภาวะของมนุษย์ประดับโลกแห่งการดำรงอยู่ด้วยเครื่องแต่งกายอันน่าสรรเสริญ ขับไล่ความมืดแห่งความโง่เขลา และฉายแสงแห่งความสมบูรณ์ พระคริสต์ได้ฟื้นฟูวัฏจักรนี้ด้วยอำนาจนี้ ฤดูใบไม้ผลิแห่งสวรรค์ได้แผ่คลุมโลกแห่งมนุษยชาติ และสายลมแห่งชีวิตไซยกลิ่นหอมให้แก่จมูกของบรรดาผู้ที่รู้แจ้ง

ในทำนองเดียวกัน การปรากฏของพระบาฮาอูลลาห์เป็นเหมือนกับฤดูใบไม้ผลิใหม่ที่ปรากฏด้วยสายลมศักดิ์สิทธิ์ ด้วยชีวิตนิรันดร์และอำนาจสวรรค์ การปรากฏของพระองค์ได้สถาปนาลัทธิแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในใจกลางของโลก พื้นชีวิตใหม่ให้แก่วิญญาณทั้งหลายและสถาปนาวัฏจักรใหม่ด้วยอำนาจของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

พระผู้เป็นเจ้าสามารถเป็นที่เข้าใจโดยผ่านทางศาสนทูตเท่านั้น

คำถาม: พันธะอะไรที่พระผู้เป็นเจ้ามีอยู่กับศาสนทูตทั้งหลาย

ตอบ: จงรู้ว่า พระผู้เป็นเจ้าหรือสาระแห่งเอกภาพนั้นบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์โดยสมบูรณ์ กล่าวคือ บริสุทธิ์และหลุดพ้นจากสรรพสิ่งทั้งปวง คุณลักษณะอันประเสริฐสุดทั้งหมดของระดับต่างๆ ของการดำรงอยู่เป็นเพียงจินตนาการเมื่อเปรียบเทียบกับพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่เป็นที่มองเห็นได้ ไม่เป็นที่เข้าใจได้ เข้าถึงไม่ได้ เป็นสาระอันบริสุทธิ์ที่ไม่สามารถอธิบายได้ เพราะสาระของพระองค์ล้อมรอบทุกสรรพสิ่ง แท้จริงแล้วสิ่งที่ล้อมรอบนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าสิ่งที่ถูกล้อมและสิ่งที่ถูกล้อมไม่สามารถเข้าใจหรือบรรจุสิ่งที่ล้อมมัน ไม่ว่าสติปัญญาจะพัฒนาไปไกลแค่ไหน แม้ว่ามันจะไปถึงระดับสูงสุดของการเข้าใจ มันก็มองเห็นสัญลักษณ์และคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าในโลกของการสร้างสรรค์ มิใช่ในโลกของพระผู้เป็นเจ้า เพราะสาระและคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้านายแห่งเอกภาพอยู่ในระดับสูงสุดของความบริสุทธิ์ และสติปัญญาไม่มีทางเข้าถึงภาวะนั้น “หนทางถูกปิดและการแสวงหาถูกห้าม”

เป็นที่กระจ่างชัดว่า ความเข้าใจของมนุษย์เป็นคุณลักษณะหนึ่งของการดำรงอยู่ของมนุษย์และมนุษย์เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า คุณลักษณะของสัญลักษณ์จะสามารถล้อมรอบผู้สร้างสรรค์ได้อย่างไร? กล่าวคือความเข้าใจซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งของการดำรงอยู่ของมนุษย์จะสามารถเข้าใจพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าเร้นลับเกินกว่าความเข้าใจทั้งปวงและซ่อนเร้นจากสติปัญญาของมนุษย์ เป็นไปไม่ได้เด็ดขาดที่จะขึ้นไปสู่ระดับนั้น เราเห็นได้ว่าทุกสรรพสิ่งที่อยู่ต่ำกว่าไม่สามารถเข้าใจการดำรงอยู่ของสิ่งที่สูงกว่า ดังนั้นก่อนหิน พื้นดิน ต้นไม้ ไม่ว่ามันจะวิวัฒนาการไปไกลแค่ไหน มันก็ไม่สามารถเข้าใจภาวะการดำรงอยู่ของมนุษย์และไม่สามารถเข้าใจสายตา การเห็นและประสาทสัมผัสอื่นๆ แม้ทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นเหมือนกัน ดังนั้นมนุษย์ผู้ถูกสร้างจะสามารถเข้าใจการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร ความเข้าใจไม่สามารถเข้าถึงระดับนี้ได้ ไม่มีคำอธิบายที่เพียงพอที่จะเข้าใจและไม่มีอานูภาพที่จะชี้บอก อนุของฐลีจะต้องทำอะไรกับโลก และอะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาที่จำกัดกับโลกที่ไม่มีความจำกัด สติปัญญาไม่สามารถเข้าใจพระผู้เป็นเจ้า และวิญญาณพิศวงเมื่ออธิบายเกี่ยวกับพระองค์ “ดวงตามองไม่เห็นพระองค์ แต่พระองค์ทรงเห็นดวงตา พระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจอันไม่มีขีดจำกัด พระผู้ทรงรอบรู้”

เมื่อพิจารณาถึงภาวะการดำรงอยู่นี้ คำกล่าวและคำอธิบายทั้งหมดนั้นบกพร่อง คำสรรเสริญและคำพรรณนาทั้งหมดไม่คู่ควรความคิดทั้งปวงไร้ประโยชน์ และการทำสมาธิทั้งหมดไร้ผล แต่สำหรับสาระของสาระทั้งหลายนี้¹³ สัจจะของสัจจะทั้งหลายนี้¹⁴ ความลึกลับของความลึกลับทั้งหลายนี้ มีการ

¹³ พระผู้เป็นเจ้า

¹⁴ พระผู้เป็นเจ้า

สะท้อน มีแสงอรุณ มีการปรากฏ มีความสว่างไสวในโลกแห่งการดำรงอยู่ อรุโณทัยสถานของความงดงามเหล่านี้ สถานที่ของการสะท้อนเหล่านี้และการแสดงปรากฏเหล่านี้ คือ ศาสนทูตทั้งหลายผู้ซึ่งเป็นกระจกที่แท้จริงของสาระอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า ความสมบูรณ์ ความอารีและความงดงามทั้งปวงที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าเป็นที่เห็นได้และชัดเจนอยู่ในศาสนทูตทั้งหลาย ประดุจดวงอาทิตย์สว่างไสวอยู่ในกระจกใสขัดมันด้วยความสมบูรณ์และความอารีทั้งหมด ถ้ากล่าวว่าการกระจกทั้งหลายคือการแสดงปรากฏของดวงอาทิตย์และอรุโณทัยสถานของดวงดาว นี้มีได้หมายความว่าดวงอาทิตย์ได้ลงมาจากยอดสุดแห่งความศักดิ์สิทธิ์และรวมเข้ากับกระจก มีได้หมายความว่าภาวะที่ไร้ความจำกัดถูกจำกัดอยู่กับสถานที่แสดงปรากฏ พระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม นี่คือการเชื่อของผู้สนับสนุนการเปรียบเทียบรูปแบบ ไม่ คำสรรเสริญ คำพรรณนาและคำยกย่องทั้งปวง ที่เรากล่าวถึงกลับไปสู่ศาสนทูตทั้งหลาย แต่เนื่องด้วยไม่มีใครบรรลุถึงภาวะอันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นไม่มีใครสามารถพรรณนา อธิบาย ยกย่องหรือสรรเสริญพระองค์ ทุกสิ่งที่มีมนุษย์รู้ ค้นพบและเข้าใจเกี่ยวกับพระนาม คุณลักษณะและความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้านั้นพาดพิงถึงศาสนทูตเหล่านี้ ไม่มีทางไปสู่อื่นใด “หนทางถูกปิดและการแสวงหาถูกห้าม”

กระนั้นก็ตามเราพูดเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า และเราสรรเสริญพระองค์โดยอ้างเหตุไปที่พระองค์ในการเห็น การได้ยิน อารมณ์ความรู้สึก ชีวิตและความรู้ เรายืนยันพระนามและคุณลักษณะเหล่านี้มิใช่เพื่อพิสูจน์ความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่การปฏิเสธความไม่สมบูรณ์ของพระองค์ เมื่อเรามองดูโลกที่ดำรงอยู่ เราเห็นว่าความโง่เขลาคือความไม่สมบูรณ์ ความรู้คือความสมบูรณ์ ดังนั้นเรากล่าวว่าสาระอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าคือปรีชาญาณ ความอ่อนแอคือความไม่สมบูรณ์ อารมณ์คือความสมบูรณ์ เราจึงกล่าวว่าสาระอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าคืออารมณ์สูงสุด มิใช่ที่เราสามารถเข้าใจความรู้ การเห็น อารมณ์และชีวิตของพระองค์มันอยู่เหนือเกินความเข้าใจของเรา เพราะพระนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันเดียวกับสาระของพระองค์ และสาระของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจทั้งหมด หากคุณลักษณะทั้งหลายมิได้เป็นอันเดียวกับพระองค์ จะต้องมีการจำนวนของสิ่งที่ดำรงอยู่ก่อน และความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะทั้งหลายและสาระต้องดำรงอยู่เช่นกัน และสิ่งที่ดำรงอยู่ก่อนเป็นเงื่อนไขจำเป็น ดังนั้นลำดับของสิ่งที่ดำรงอยู่ก่อนทั้งหลายจะไม่มีจุดสิ้นสุด นี่เป็นความผิดพลาดอันชัดเจน

คุณลักษณะ พระนาม คำสรรเสริญเหล่านี้พาดพิงถึงศาสนทูตทั้งหลาย และทุกอย่างที่เรานึกคิดหรือคาดคะเน นอกไปจากนี้เป็นเพียงจินตนาการ เพราะเราไม่มีหนทางที่จะเข้าใจสิ่งที่มองไม่เห็นและเข้าถึงไม่ได้ นี่เองที่มีการกล่าวว่า “ทั้งหมดที่เจ้าเข้าใจในมโนภาพอันซับซ้อนของเจ้าโดยภาพลวงแห่งจินตนาการ เป็นเพียงสิ่งสร้างสรรค์หนึ่งเหมือนกับเจ้า และกลับไปสู่เจ้า” เป็นที่ชัดเจนว่าหากเราต้องการจินตนาการพระผู้เป็นเจ้า การจินตนาการนั้นเป็นสิ่งที่ถูกล้อมรอบ และเราคือผู้ที่ถูกล้อมรอบ และเป็นที่น่าอนว่าสิ่งที่ถูกล้อมรอบยิ่งใหญ่มากกว่าสิ่งที่ถูกล้อม ด้วยเหตุนี้เป็นที่แน่นอนและกระจ่างชัดว่า หากเรานึกคิดเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้านอกเหนือไปจากศาสนทูตทั้งหลาย มันเป็นเพียงจินตนาการ เพราะไม่มีทางที่จะเข้าถึงการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งมิได้แยกมาสู่เรา และทั้งหมดที่เรานึกคิดเป็นเพียงจินตนาการ

ดังนั้นจึงได้ตรงดูลูกว่า ประชาชนต่างๆ ของโลกกำลังเวียนอยู่ในจินตนาการและบูชาเทพเจ้าปลอมของความคิดและการคาดเดา พวกเขาไม่ทราบสิ่งนี้ และถือว่าจินตนาการของพวกเขาคือพระเจ้า เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เหนือความเข้าใจและบริสุทธิ์พ้นจากคำพรรณนาทั้งปวง พวกเขาถือว่าตัวเองเป็นประชาชนของพระเจ้าเป็นเจ้า และคนอื่นๆ เป็นผู้บูชาเทพเจ้าปลอม อย่างน้อยรูปปั้นเทพเจ้าคือการดำรงอยู่ของแร่ธาตุ แต่ทว่าเทพเจ้าปลอมของความคิดและจินตนาการของมนุษย์เป็นเพียงความเพ้อฝันและไม่มีแม้แต่การดำรงอยู่ของแร่ธาตุ “ดูกร บรรดาผู้มีประสาทรู้ จงตื่นตัว”

จงรู้ว่าว่าคุณลักษณะทั้งหลายของความสมบูรณ์ ความมั่งคั่งของความอารีแห่งสวรรค์ และประทีปแห่งการดลใจ ปรากฏชัดอยู่ในศาสนทูตทุกคน แต่พระวจนะอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าคือพระคริสต์และพระนามอันยิ่งใหญ่ที่สุดคือพระบาฮาอูลลาห์ เป็นการแสดงปรากฏและหลักฐานที่อยู่เกินกว่าจินตนาการ เพราะทั้งสองพระองค์ครอบครองความสมบูรณ์ทั้งหมดของศาสนทูตทั้งหลายที่มาก่อนและยิ่งกว่านั้นยังครอบครองความสมบูรณ์บางอย่างที่ทำให้ศาสนทูตอื่นๆ ขึ้นอยู่กับพระองค์ ดังนั้นศาสนทูตทั้งหมดแห่งอิสราเอลคือศูนย์กลางแห่งแรงดลใจ พระคริสต์ทรงเป็นผู้รับแรงดลใจด้วยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างเพียงไรระหว่างแรงดลใจของพระวจนะของพระเจ้าและการเปิดเผยพระธรรมของอิสยาห์ เจริเมห์และเอลียาห์

จงคิดดู แสงสว่างปรากฏขึ้นจากการสั่นสะเทือนของอากาศธาตุส่งผลต่อเส้นประสาทตา และภาพจึงเกิดขึ้น แสงสว่างของตะเกียงดำรงอยู่โดยการสั่นสะเทือนของอากาศธาตุ เช่นเดียวกับแสงสว่างของดวงอาทิตย์แต่เป็นความแตกต่างเพียงไรระหว่างแสงของดวงอาทิตย์กับแสงของดาวหรือตะเกียง

สปิริต¹⁵ ของมนุษย์ปรากฏขึ้นในระยะที่เป็นตัวอ่อน ปรากฏอยู่ในวัยเด็กและในวัยผู้ใหญ่เช่นกัน มันสว่างไสวและชัดเจนอยู่ในภาวะแห่งความสมบูรณ์ สปิริตเป็นหนึ่งในระยะตัวอ่อนมันไม่มีพลังการมองเห็นหรือได้ยิน ในภาวะของผู้ใหญ่และความสมบูรณ์ มันปรากฏอยู่ในความมั่งคั่งและสว่างไสวที่สุดในทำนองเดียวกันเมล็ดกลายเป็นใบ ในตอนเริ่มต้น และเมล็ดเป็นสถานที่ที่สปิริตของพืชปรากฏ ในภาวะที่เป็นผลไม้ไม่มีสปิริตเดียวกันอยู่ กล่าวคือพลังของการเติบโตปรากฏอยู่ในความสมบูรณ์ที่สุด แต่เป็นความแตกต่างกันเพียงไรระหว่างใบและผลไม้ เพราะจากผลไม้ได้ปรากฏใบไม้หนึบแน่นแม้มันจะเติบโตและพัฒนาโดยสปิริตเดียวกันของพืช จงสังเกตความแตกต่างระหว่างความเลิศและความสมบูรณ์ของพระคริสต์ ความมั่งคั่งและความสว่างไสวของพระบาฮาอูลลาห์ ความเลิศของศาสนทูตทั้งหลายแห่งอิสราเอลเช่น เอสเซเคียล หรือซามูเอล ทุกพระองค์เป็นผู้แสดงปรากฏแรงดลใจ แต่มีความแตกต่างอันไม่สิ้นสุดในหมู่ศาสนทูตเหล่านี้

¹⁵ ดูหาลักษณะของสปิริตบทที่ 23

สามสถานะของศาสนทูตทั้งหลาย

จงรู้ว่า ศาสนทูตทั้งหลายแม้ว่ามีระดับของความสมบูรณ์อันไม่สิ้นสุด กระนั้นพระองค์มีเพียง 3 สถานะ สถานะที่หนึ่งคือสถานะทางกายภาพ สองคือสถานะแห่งมนุษย์นั่นคือวิญญาณแห่งการใช้เหตุผล สามคือการปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า

สถานะทางกายภาพเป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นมา ประกอบด้วยธาตุต่างๆ และทุกสิ่งที่มีองค์ประกอบจำเป็นต้องมีการสลาย เป็นไปไม่ได้ที่องค์ประกอบจะไม่มีมีการสลาย

สถานะที่สองคือ วิญญาณแห่งการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นภาวะของมนุษย์ นี่ก็เป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นมา และศาสนทูตทั้งหลายมีเหมือนกับมนุษย์ชาติทั้งหมด

จงรู้ว่า แม้วิญญาณของมนุษย์ได้ดำรงอยู่บนโลกมาเป็นเวลานาน กระนั้นมันเป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นมา เนื่องด้วยวิญญาณเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อมันกำเนิดขึ้น มันคงอยู่ต่อไปชั่ววันรันดร์ ในทำนองเดียวกันสิ่งมีชีวิตพันธุ์ต่างๆ บนโลกได้ก่อกำเนิดขึ้นมาภายหลัง เพราะเป็นที่ยอมรับว่า ครั้งหนึ่งในอดีตสิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีได้ดำรงอยู่บนผิวโลก ยิ่งกว่านั้นโลกก็มีได้ดำรงอยู่มาแต่ดั้งเดิม แต่โลกแห่งการดำรงอยู่คงอยู่มาแต่ดั้งเดิม เพราะจักรวาลมีได้จำกัดอยู่โลกนี้เท่านั้น ความหมายคือ แม้ว่าวิญญาณของมนุษย์เป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นมา กระนั้นมันเป็นอมตะ เพราะโลกของสรรพสิ่งเป็นโลกแห่งความไม่สมบูรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์ และโลกแห่งมนุษย์เป็นโลกแห่งความสมบูรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับสรรพสิ่ง เมื่อความไม่สมบูรณ์บรรลุถึงสถานะของความสมบูรณ์ มันกลายเป็นอมตะ นี่คือตัวอย่างที่ท่านจะต้องเข้าใจความหมาย

สถานะที่สามคือการปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า คือพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า คือความอาร์นรันดร์ คือพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด เพราะสรรพสิ่งต่างๆ สัมพันธ์กับโลกอันผันแปร มิได้สัมพันธ์กับโลกของพระผู้เป็นเจ้า สำหรับพระผู้เป็นเจ้า การเริ่มต้นและการสิ้นสุดเป็นสิ่งเดียวกัน ดังนั้นการนับวัน สัปดาห์ เดือน ปี เมื่อวาน วันนี้ สัมพันธ์กับโลกนี้ แต่บนดวงอาทิตย์ไม่มีการนับวันเวลาดังกล่าว ไม่มีเมื่อวาน วันนี้ พรุ่งนี้ ไม่มีเดือนปี ทั้งหมดเท่ากัน ในทำนองเดียวกันพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าบริสุทธิ์ ปราศจากเงื่อนไข เหลดพ้นจากขอบเขต กฎ ข้อจำกัดต่างๆ ของโลกแห่งความผันแปร ดังนั้นภาวะของศาสนทูตซึ่งคือพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าและภาวะของการแสดงปรากฏอันสมบูรณ์ ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด การฟุดขึ้นของภาวะนี้ต่างจากทุกสรรพสิ่ง เป็นเหมือนกับดวงอาทิตย์ ตัวอย่างเช่น การรุ่งอรุณของภาวะนี้ในสัญลักษณ์ของพระคริสต์มีความงดงามและสว่างไสวที่สุด และเป็นสิ่งที่นรันดร์ จงดูว่ากษัตริย์ผู้พิชิต รัฐบุรุษและเจ้าชายจำนวนมากภายใต้ที่เคียดดำรงอยู่ และสูญหายไป ขณะที่สายลมของพระคริสต์ยังคงพัดพาอยู่ แสงธรรมของพระองค์ยังคงส่องแสง กองทัพของพระองค์ยังคงต่อสู้ พระสุรเสียงของพระองค์ยังคงเป็นทำนองอันไพเราะ ก้อนเมฆของพระองค์ยังคง

เป็นมณีที่โปรยปราย สายฟ้าของพระองค์ยังคงประกายแสง การสะท้อนของพระองค์ยังคงแผ่รัศมีและ สว่างไสว เช่นเดียวกับกับวิญญาณทั้งหลายที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระองค์ ซึ่งกำลังส่องแสงด้วย แสงธรรมของพระองค์

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่าศาสนทูตทั้งหลายมี 3 ภาวะ คือภาวะทางกายภาพ ภาวะของวิญญาณ แห่งการใช้เหตุผล และภาวะของการปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า ภาวะทางกายภาพจะต้อง เสื่อมสลายแน่นอน แต่ภาวะของวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลแม้จะมีการเริ่มต้นแต่ไม่มีการสิ้นสุด ไม่เพียง เท่านั้น มันได้รับการประสาทด้วยชีวิตนิรันดร์แต่ภาวะของการปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าที่ พระคริสต์ทรงกล่าวว่า "พระบิดาอยู่ในพระบุตร" ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด เมื่อมีการพูดถึงการเริ่มต้น มันหมายถึงภาวะของการแสดงปรากฏ ภาวะของความเจียมเปรียบเหมือนการหลับ ตัวอย่างเช่น คน หนึ่งกำลังหลับอยู่ เมื่อเขาเริ่มต้นพูดเขาตื่นขึ้น แต่มันก็คือบุคคลเดียวกันไม่ว่าเขากำลังหลับหรือตื่น ไม่ มีความแตกต่างในฐานะ ระดับ ความรุ่งโรจน์ การดำรงอยู่หรือธรรมชาติของเขา ภาวะของความเจียม เปรียบเหมือนกับการหลับ และภาวะของการแสดงปรากฏเปรียบเหมือนกับการตื่น คนที่กำลังหลับหรือ ตื่นก็คือคนเดียวกัน การหลับคือ ภาวะหนึ่งและการตื่นคืออีกภาวะหนึ่ง เวลาที่เจียมเปรียบเหมือนกับ หลับและการแสดงปรากฏและการนำทางเปรียบเหมือนกับการตื่น

ในพระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่า "ในตอนเริ่มต้นคือพระวจนะ และพระวจนะอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า" ดังนั้น เป็นที่กระจ่างและชัดเจนว่าพระคริสต์มิได้บรรลุถึงสถานะของพระเมไซยะและความสมบูรณ์ทั้งหลายใน ขณะที่ได้รับการพรมน้ำ เมื่อพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ล่องสู่พระองค์ด้วยความคล้ายคลึงของนกพิราบ ไม่ เพียงเท่านั้นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในภาวะอันบริสุทธิ์ตลอดอนันตกาล

ความรู้ของศาสนทูต

คำถาม: อานุภาพหนึ่งทีศาสนทูตทั้งหลายครอบครองคือความรู้ ความรู้นี้มีขีดจำกัดแค่ไหน

คำตอบ: ความรู้มีสองชนิด คือความรู้ทางจิตวิสัยและความรู้ทางภวนิสัย นั่นคือความรู้ที่ก่อกำเนิดขึ้นในใจและความรู้ที่มาจากความรู้สัมผัส

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์ทั่วไปมีนั้นได้มาจากการไตร่ตรองหรือหลักฐาน กล่าวคือ มาจากพลังของสติปัญญาซึ่งก่อให้เกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ หรือมาจากการเห็นสิ่งต่าง ๆ แล้วรูปลักษณะก่อกำเนิดขึ้นในกระจกของหัวใจ วงของความรู้นี้มีจำกัดมากเพราะขึ้นอยู่กับความพยายามและการบรรลุถึงความรู้

แต่ความรู้ชนิดที่สองซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการดำรงอยู่เป็นสิ่งที่ก่อกำเนิดขึ้นในใจ เป็นเหมือนกับความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่มนุษย์มีกับตัวเอง

ตัวอย่างเช่น สติปัญญาและจิตของมนุษย์ทราบเงื่อนไขและภาวะต่าง ๆ ของอวัยวะและส่วนประกอบทั้งหลายของร่างกาย ทราบการสัมผัสสัมผัสทั้งหมด ในทำนองเดียวกันสติปัญญาและจิตก็ทราบพลังของตัวเอง ทราบความรู้สึกและภาวะจิตของตนเอง นี่คือน้ำความรู้เกี่ยวกับการดำรงอยู่ที่มนุษย์ทราบ และเพราะว่าจิตล้อมรอบร่างกายและทราบถึงการสัมผัสสัมผัสและพลังของร่างกาย ความรู้ที่มีใช้เป็นผลมาจากความพยายามหรือการศึกษา มันเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ เป็นพรสวรรค์อันแท้จริง

เนื่องด้วยศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าล้อมรอบสาระและคุณลักษณะทั้งหลายของสิ่งสร้างสรรค์ทรงอยู่เหนือสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ทั้งหลายและเข้าใจทุกสรรพสิ่ง ดังนั้นความรู้ของพระองค์เป็นความรู้แห่งสวรรค์มิใช่ความรู้ที่เรียนรู้มา กล่าวคือมันเป็นพระพระอันศักดิ์สิทธิ์ และเป็นกาเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า

เราจะกล่าวถึงตัวอย่างหนึ่งเพื่อจุดประสงค์ในการเข้าใจหัวข้อนี้ สิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐสุดที่อยู่บนโลกคือมนุษย์ มนุษย์รวมเข้าไว้ซึ่งอาณาจักรสัตว์ อาณาจักรพืชและอาณาจักรแร่ธาตุ กล่าวคือภาวะของอาณาจักรเหล่านี้บรรจุอยู่ในมนุษย์ถึงขนาดว่ามนุษย์เป็นผู้ครอบครองภาวะเหล่านี้ มนุษย์รู้ความลึกลับต่าง ๆ ของอาณาจักรเหล่านี้ นี่เป็นเพียงตัวอย่างง่าย ๆ และมีใช้การเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึง กล่าวโดยย่อ ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าทราบความลึกลับของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ดังนั้นพระองค์ทรงสถาปนากฎที่เหมาะสมและเข้ากันได้กับภาวะของโลกแห่งมนุษย์ เพราะศาสนาเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงที่สืบมาจากการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ศาสนทูตผู้ซึ่งเป็นผู้สถาปนากฎอันศักดิ์สิทธิ์จะไม่เข้าใจสิ่งเชื่อมโยงที่สืบมาจากการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลาย นอกจากว่าพระองค์จะทราบการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ และพระองค์จะไม่สามารถสถาปนาศาสนาที่เข้ากับความเป็นจริงและเหมาะสมกับสภาพต่าง ๆ ศาสนทูต

ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้าเป็นเหมือนนายแพทย์ผู้ชำนาญ และโลกอันผันแปรนี้เป็นเหมือนร่างกายของมนุษย์ กฎของพระผู้เป็นเจ้าคือยาและการรักษา นายแพทย์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับอวัยวะทุกส่วนและภาวะของร่างกาย เพื่อว่าเขาจะสามารถสั่งยาที่ต่อต้านโรคร้าย ในความเป็นจริงนายแพทย์ดูโรคแล้วให้การรักษาที่เหมาะสมกับผู้ป่วย เพราะเขาวินิจฉัยแล้วสั่งการรักษา ถ้ายังค้นไม่พบโรค จะสั่งการรักษาได้อย่างไร ดังนั้นนายแพทย์ต้องมีความรู้อย่างถ้วนทั่วเกี่ยวกับสภาพร่างกาย อวัยวะต่างๆ และภาวะของผู้ป่วยต้องเข้าใจโรคและการรักษาทั้งหมด เพื่อจะสั่งยาที่เหมาะสม

ดังนั้นศาสนาเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงที่สืบมาจากการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งต่างๆ และเนื่องด้วยศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าทราบความลับของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์เข้าใจสิ่งเชื่อมโยงนี้ และด้วยความเข้าใจนี้พระองค์สถาปนากฎของพระผู้เป็นเจ้า

วัฏจักรสากล

คำถาม: อะไรคือคำอธิบายที่จริงเกี่ยวกับวัฏจักรทั้งหลายที่ปรากฏในโลกแห่งการดำรงอยู่

คำตอบ: ดวงดาวแต่ละดวงในฟากฟ้าอันไม่มีขอบเขตนี้มีวัฏจักรของการหมุนเวียนที่มีระยะเวลาต่างกัน และแต่ละดวงดาวหมุนอยู่ในวงโคจรของมันเองและเริ่มต้นเข้าสู่วัฏจักรใหม่ ดังนั้นทุก 365 วัน 5 ชั่วโมง และ 48 นาที โลกเราได้หมุนครบรอบวงโคจรและเริ่มต้นเข้าสู่วัฏจักรใหม่ กล่าวคือวัฏจักรแรกได้รับการฟื้นฟู เช่นเดียวกับวัฏจักรวาลทั้งหมดไม่ว่าสำหรับสวรรค์หรือมนุษย์ มีวัฏจักรต่างๆ ของเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เมื่อวัฏจักรหนึ่งสิ้นสุดลง วัฏจักรใหม่เริ่มต้น และเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ของวัฏจักรเก่าถูกลืมไปโดยสิ้นเชิง ไม่มีแม่แต่ร่องรอยหรือบันทึกหลงเหลืออยู่ ดังที่ท่านเห็น เราไม่มีบันทึกเกี่ยวกับเมื่อ 20,000 ปีก่อน แม้ว่าเราได้พิสูจน์ด้วยเหตุผลก่อนหน้านี้แล้วว่า ชีวิตบนโลกนี้ดำรงอยู่มาแต่บรมโบราณ มีไช่หนึ่งแสนหรือสองแสน มีไช่หนึ่งล้านหรือสองล้านปี แต่ดำรงอยู่มาแต่บรมโบราณ และบันทึกและร่องรอยเหล่านั้นสูญหายไปสิ้น

ท่านเองเดียวกัน ศาสนทูตแต่ละพระองค์ก็มีวัฏจักร ในช่วงเวลาของวัฏจักรนั้นมีการปฏิบัติตามกฎและบัญชาของพระองค์ เมื่อวัฏจักรของพระองค์เสร็จสิ้นสมบูรณ์โดยการปรากฏของศาสนทูตองค์ใหม่ วัฏจักรใหม่เริ่มต้น วัฏจักรต่างๆ เริ่มต้นสิ้นสุด และได้รับการฟื้นฟูในลักษณะนี้ จนกว่าวัฏจักรสากลจะบรรลุจุดสมบูรณ์ในโลก เหตุการณ์สำคัญและยิ่งใหญ่ทั้งหลายจะบังเกิดขึ้นซึ่งจะลบล้างร่องรอยและบันทึกทั้งหมดของอดีตไปโดยสิ้นเชิง เมื่อนั้นวัฏจักรสากลใหม่จะเริ่มต้นในโลก เพราะจักรวาลนี้ไม่มีการเริ่มต้น ก่อนนี้เราได้กล่าวถึงข้อพิสูจน์และหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำ

กล่าวโดยย่อ วัฏจักรสากลวัฏจักรหนึ่งในโลกแห่งการดำรงอยู่ หมายถึงระยะเวลาหนึ่งอันยาวนานและยุคอันนับไม่ถ้วนและคำนวณไม่ได้ในวัฏจักรดังกล่าว ศาสนทูตทั้งหลายปรากฏขึ้นด้วยความมั่งคั่งจนกระทั่งศาสนทูตสากลผู้ยิ่งใหญ่องค์หนึ่งทำให้โลกเป็นศูนย์กลางของการส่องสว่างของพระองค์ การปรากฏของพระองค์ทำให้โลกบรรลุสู่ความสมบูรณ์ และการแผ่ขยายวัฏจักรของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่ หลังจากนั้นศาสนทูตองค์อื่นๆ จะปรากฏขึ้นภายใต้ร่มเงาของพระองค์ ซึ่งตามความจำเป็นของกาลเวลา ศาสนทูตเหล่านั้นจะฟื้นฟูปัญหาใหม่บางข้อสัมพันธ์กับปัญหาและธุรกิจทางโลก แต่ยังคงอยู่ภายใต้ร่มเงาของศาสนทูตสากล

เราอยู่ในวัฏจักรที่เริ่มต้นด้วยอดัม และศาสนทูตสากลของวัฏจักรนี้คือพระบาฮาฮ์อูลลาห์

อานุภาพและอิทธิพลของศาสนทูตทั้งหลาย

คำถาม: อะไรคือระดับของอานุภาพและความสมบูรณ์ของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และอะไรคือขีดจำกัดของอิทธิพลของศาสนทูต

คำตอบ: จงพิจารณาโลกแห่งการดำรงอยู่ กล่าวคือโลกทางวัตถุ ระบบสุริยะนั้นมีมดมีตน มีดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของแสงสว่าง ดาวนพเคราะห์ทั้งหมดของระบบหมุนรอบดวงอาทิตย์และได้รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์คือเหตุแห่งชีวิตและการส่องสว่าง ก่อให้เกิดการเติบโตและพัฒนาของสิ่งมีชีวิตทั้งปวงในระบบสุริยะ เพราะหากปราศจากแสงอาทิตย์ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดสามารถดำรงอยู่ได้ ทั้งหมดต้องมีมดมีตนและถูกทำลาย ดังนั้นเป็นที่กระจ่างและชัดเจนว่า ดวงอาทิตย์คือศูนย์กลางของแสงสว่างและเป็นเหตุแห่งชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายในระบบสุริยะ

ในลักษณะเดียวกัน ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือศูนย์กลางของแสงสว่างแห่งธรรม คือแหล่งของความลึกกลับ และศูนย์กลางแห่งความรัก พระองค์สว่างไสวอยู่ในโลกแห่งหัวใจและความคิด และทรงโปรยปรายความกรุณาอันดีมาทำให้โลกแห่งวิญญาณ ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ และฉายแสงด้วยแสงสว่างแห่งความเป็นจริงและความหมาย การให้ความกระจ่างแก่ความคิดมาจากศาสนทูตผู้เป็นศูนย์กลางแห่งแสงสว่างและแหล่งของความลึกกลับ หากปราศจากแสงสว่างและคำสั่งสอนของศาสนทูตเหล่านี้ โลกแห่งวิญญาณและความคิดจะทึบและมีมดมีตน โลกแห่งมนุษย์ย่อมกลายเป็นทุ่งหญ้าแห่งความกระหายและคุณลักษณะของสัตว์ การดำรงอยู่ของทุกสรรพสิ่งย่อมเป็นสิ่งลวงตาและจะไม่มีชีวิตที่แท้จริงนี้เองที่พระคัมภีร์ใหม่กล่าวไว้ว่า “ในตอนเริ่มต้นคือพระวจนะ” ซึ่งหมายความว่า พระวจนะกลายเป็นเหตุของชีวิตทั้งปวง

บัดนี้จึงพิจารณาอิทธิพลของดวงอาทิตย์ที่มีต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก สัญลักษณ์และผลอะไรที่บังเกิดขึ้นเพราะความใกล้และความห่างไกลจากดวงอาทิตย์ เพราะการผุดขึ้นและการตกของดวงอาทิตย์ ในเวลาหนึ่งเป็นฤดูใบไม้ร่วง อีกเวลาหนึ่งเป็นฤดูใบไม้ผลิ หรือเป็นฤดูร้อนและฤดูหนาว เมื่อดวงอาทิตย์ผ่านเส้นศูนย์สูตร ฤดูใบไม้ผลิทำให้ชีวิตปรากฏด้วยความงดงาม และเมื่อเข้าฤดูร้อนผลไม้ออกผลสมบูรณ์ที่สุด เมล็ดและพืชงอกงาม สิ่งมีชีวิตบนโลกบรรลุสู่การพัฒนาและการเติบโตอันสมบูรณ์ที่สุด

ในลักษณะเดียวกัน ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ซึ่งเป็นดวงอาทิตย์ของโลกแห่งการสร้างสรรค เมื่อดวงอาทิตย์ส่องแสงธรรมให้แก่โลกแห่งวิญญาณ ความคิดและหัวใจ ฤดูใบไม้ผลิแห่งธรรมและชีวิตใหม่ปรากฏขึ้น อานุภาพของฤดูใบไม้ผลิอันนำพิศวงเป็นที่เห็นได้ประโยชน์อันนำอัจฉริยะปรากฏชัด ดังที่ท่านได้สังเกต เวลาที่ศาสนทูตแต่ละพระองค์ปรากฏ ความก้าวหน้าผิดธรรมดามันบังเกิดขึ้นในโลกแห่งจิตใจและความคิด ตัวอย่างเช่น ในยุคนี้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงดูว่าการพัฒนาอะไรบังเกิดขึ้นในโลกของจิตใจและความคิด และขณะนี้ก็เป็นเพียงการเริ่มต้นของอรุโณทัย ในไม่ช้าเจ้าจะเห็นว่า พระพรและคำสั่ง

สอนแห่งสวรรค์จะส่องสว่างโลกที่มีตมนี้ และจะเปลี่ยนสภาพของเขตแดนอันน่าสลดเหล่านี้ไปเป็น
สวรรค์อีกแดน

หากเราจะอธิบายสัญลักษณ์และพระพรของศาสนทูตแต่ละพระองค์ จะต้องใช้เวลานานเกินควร
จงคิดและไตร่ตรองดูด้วยตัวท่านเอง แล้วท่านจะเข้าถึงสัจจะในเรื่องนี้

ศาสนทูตสองประเภท

คำถาม: ศาสนทูตมีกี่ประเภท

คำตอบ: ศาสนทูตมีสองประเภท ประเภทหนึ่งคือศาสนทูตอิสระไม่ขึ้นกับใคร อีกประเภทหนึ่งไม่เป็นอิสระและเป็นผู้ติดตาม

ศาสนทูตอิสระคือผู้สถาปนากฎและวัฏจักรใหม่ โดยการปรากฏของพระองค์โลกได้สวมอาภรณ์ใหม่ รากฐานของศาสนาได้รับการสถาปนา มีการเปิดเผยพระคัมภีร์ใหม่ พระองค์รับความอารีจากพระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากสื่อกลาง และการส่องสว่างของพระองค์เป็นสาระอันแท้จริง พระองค์เป็นประจักษ์ดวงอาทิตย์ซึ่งสว่างไสวในตัวเอง แสงสว่างคือสาระของดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์มิได้รับแสงสว่างจากดวงดาวอื่น อรุณทัยสถานของศาสนทูตประเภทนี้ คือแหล่งของพระธรรมและคือกระจกสะท้อนสาระของพระผู้เป็นเจ้า

ศาสนทูตอีกประเภทหนึ่งคือผู้ติดตามและสนับสนุน เพราะพระองค์คือกิงและมีได้เป็นอิสระ พระองค์รับพระธรรมจากศาสนทูตอิสระ และได้รับแสงแห่งการนำทางสวรรค์จากศาสนทูตสากล ศาสนทูตเหล่านี้เป็นประจักษ์ดวงจันทร์ซึ่งมิได้สว่างไสวในตัวเอง แต่รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์

ศาสนทูตอิสระได้แก่พระอับราฮัม พระโมเสส พระคริสต์ พระโมฮัมหมัด พระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์ แต่ศาสนทูตผู้ติดตามและสนับสนุนได้แก่ โซโรมอน เดวิด อิสชียา เจริเมห์และเอสเซเคียล ศาสนทูตอิสระคือผู้สถาปนาศาสนาใหม่ และทำให้มนุษย์กลายเป็นคนใหม่ พระองค์ยกระดับศีลธรรม ส่งเสริมธรรมเนียมและกฎเกณฑ์ใหม่ๆ พื้นฟูวัฏจักรและกฎของพระผู้เป็นเจ้า การปรากฏของศาสนทูตอิสระเป็นประจักษ์ดูไบไม่ผลิที่ตกแต่งสิ่งมีชีวิตบนโลกด้วยอาภรณ์ใหม่ให้ชีวิตใหม่

เมื่อพิจารณาถึงศาสนทูตประเภทที่สองผู้ซึ่งเป็นผู้ติดตาม ศาสนทูตเหล่านี้ก็ส่งเสริมกฎของพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน ประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและวาระของพระองค์ ศาสนทูตเหล่านี้ไม่มีอำนาจหรืออำนาจในตัวเอง นอกจากที่ได้รับมาจากศาสนทูตอิสระ

คำถาม: พระพุทธเจ้าและขงจื้ออยู่ในประเภทไหน

คำตอบ: พระพุทธเจ้าทรงสถาปนาศาสนาใหม่เช่นกัน และขงจื้อคือผู้ฟื้นฟูศีลธรรมและคุณความดี แต่สถาบันของทั้งสองถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง ความเชื่อและพิธีของผู้นับถือพระพุทธเจ้าและผู้นับถือขงจื้อมิได้คงอยู่สอดคล้องกับคำสั่งสอนมูลฐาน ผู้ก่อตั้งศาสนาพุทธเป็นวิญญูณที่ประเสริฐ พระองค์สถาปนาความเป็นหนึ่งหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าแต่ต่อมาหลักธรรมดั้งเดิมของพระองค์ค่อยๆ หายไป ธรรมเนียมและพิธีกรรมอันโง่เขลาได้ผุดขึ้นและเพิ่มจำนวน จนกระทั่งลงเอยที่การบูชารูปปั้น

ที่นี้จึงพิจารณา ดู พระคริสต์ทรงกล่าวยับยั้งครั้งว่าบัญญัติสิบประการในพระคัมภีร์เก่าจะต้องนำมาปฏิบัติ และพระองค์ยืนยันกรานว่าจะต้องคำจูนบัญญัติเหล่านี้ไว้ หนึ่งในบัญญัติเหล่านี้กล่าวว่า “จงอย่าบูชารูปภาพหรือรูปปั้น” ในปัจจุบันมีรูปภาพและรูปบูชามากมายอยู่ในโบสถ์คริสเตียนบางแห่ง ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและกระจ่างว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามิได้คงไว้ซึ่งหลักธรรมดั้งเดิมในหมู่ประชาชน แต่ได้เปลี่ยนแปลงและดัดแปลงไปที่ละน้อยจนกระทั่งถูกทำลายและสูญสิ้นโดยสิ้นเชิงเพราะเหตุนี้การ แสดงปรากฏของพระผู้เป็นเจ้าจึงฟื้นฟูขึ้นใหม่ และสถาปนาศาสนาใหม่ได้รับการสถาปนา แต่ถ้าศาสนามีได้ถูกเปลี่ยนหรือดัดแปลงยอมไม่จำเป็นต้องมีการฟื้นฟู

เมื่อเริ่มต้น ต้นไม้มีความสวยงามเลิศ เต็มไปด้วยดอกและผลแต่ในที่สุดมันกลายเป็นต้นไม้แก่และไร้ผล ร่วงโรยและเน่าเปื่อย นี้เองที่คนสวนที่แท้จริงได้ปลูกต้นอ่อนของต้นไม้ชนิดเดียวกันอีกครั้ง ซึ่งเติบโตพัฒนาขึ้นทุกวัน แผล่ร่มเงาในสวนสวรรค์และออกผลอันน่าชมเชยเช่นเดียวกับศาสนาทั้งหลาย เมื่อเวลาผ่านไปศาสนาแปรเปลี่ยนไปจากรากฐานดั้งเดิม สัจจะในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าหายไปสิ้น พลังของศาสนาไม่หลงเหลืออยู่ ความคิดนอกกรีตปรากฏขึ้น และกลายเป็นร่างที่ไร้วิญญาณ นี้เองที่ศาสนาจึงได้รับการฟื้นฟู

ความหมายคือบรรดาผู้ที่นับถือพระพุทธรเจ้าและผู้ที่น่าถือขงจื้อในปัจจุบันได้บูชารูปปั้น พวกเขาไม่เอาใจใส่แม้แต่น้อยต่อความเป็นหนึ่งหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า และหลงเชื่อในเทพเจ้าต่างๆ ตามจินตนาการ ดังเช่นชาวกรีกโบราณ แต่ในตอนเริ่มต้นมิได้เป็นเช่นนี้ หลักธรรมและเทศบัญญัติต่างจากนี้

จงพิจารณาอีกครั้งว่า หลักธรรมของศาสนาของพระคริสต์ถูกลืมนไปมากเท่าไร และความคิดนอกกรีตมากเท่าไรปรากฏออกมา ตัวอย่างเช่น พระคริสต์ทรงห้ามการแก้แค้นและการฝ่าฝืน ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงบัญชาให้ตอบแทนการทำร้ายและความชั่วร้ายด้วยความกรุณาและปราณี ที่นี้จึงได้รตรองดูในหมู่ชาติคริสเตียนทั้งหลาย สงครามโศกเลือดได้บังเกิดขึ้นมากมายเท่าไร ความกตขี้ ความโหดร้าย ความโลภ ความกระหายเลือดเพียงไรได้บังเกิดขึ้น สงครามมากมายในจำนวนเหล่านี้ดำเนินไปโดยบัญชาของพระสันตะปาปา ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและกระจ่างว่า เมื่อเวลาผ่านไป ศาสนาแปรเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นศาสนาจึงได้รับการฟื้นฟูใหม่

คำอธิบายบทกลอนในพระคัมภีร์คีตาปิ-อัคคัส
“ไม่มีภาคีสำหรับอรุโณทัยสถานของบัญชาสวรรค์ในความไร้บาปสูงสุด”

ในบทกลอนศักดิ์สิทธิ์กล่าวไว้ว่า “ไม่มีภาคีสำหรับอรุโณทัยสถานของบัญชาสวรรค์”¹⁶ ในความไร้บาปสูงสุด ในความเป็นจริงแล้วพระองค์คือผู้แสดงปรากฏ “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” ในอาณาจักรแห่งการสร้างสรรค์ แท้จริงแล้วพระองค์เป็นผู้เป็นเจ้าทรงสร้างฐานะนี้ไว้สำหรับพระองค์เอง และมีได้ให้ใครมีส่วนร่วมในฐานะที่ละเมิดมิได้นี้”

จงรู้ว่าความไร้บาปมีสองชนิด คือความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิมและความไร้บาปที่ได้มาภายหลัง ในลักษณะเดียวกันมีความรู้ที่เป็นสาระดั้งเดิม และความรู้ที่ได้มาภายหลัง และเป็นเช่นเดียวกับนามและคุณลักษณะอื่นๆ ความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิมเป็นลักษณะเฉพาะของศาสนทูตสากล เป็นสาระที่จำเป็นของพระองค์ และสาระของสรรพสิ่งไม่สามารถแยกออกจากสิ่งนั้น แสงอาทิตย์เป็นสาระของดวงอาทิตย์และแยกไม่ได้จากดวงอาทิตย์ ความรู้เป็นสาระหนึ่งของพระเจ้าและแยกออกไม่ได้จากพระองค์ อานุภาพเป็นสาระของพระเจ้าและแยกออกไม่ได้จากพระองค์ หากมันแยกออกจากพระองค์ พระองค์ย่อมมิได้เป็นพระเจ้า หากแสงอาทิตย์แยกออกได้จากดวงอาทิตย์ มันย่อมมิใช่ดวงอาทิตย์ ดังนั้นหากเราคิดว่าความไร้บาปสูงสุดแยกออกจากศาสนทูตสากล พระองค์ย่อมมิได้เป็นศาสนทูตสากลและย่อมขาดความสมบูรณ์

แต่ความไร้บาปที่ได้มาภายหลังมิได้เป็นสาระทางธรรมชาติ ในทางตรงข้ามมันเป็นรัศมีของความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิมที่ดวงอาทิตย์แห่งธรรมสองมายังหัวใจและประทานส่วนแบ่งให้แก่วิญญาณทั้งหลาย ถึงแม้วิญญาณเหล่านี้ไม่มีความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิม กระนั้นพวกเขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า กล่าวคือพระเจ้าทรงอนุรักษพวกเขาไว้ให้พ้นจากบาป ดังนั้นบุคคลที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่มีได้เป็นอรุโณทัยสถานของความไร้บาปสูงสุด จึงได้รับการอนุรักษให้พ้นจากบาปภายใต้ร่มเงาแห่งความคุ้มครองและการพิทักษ์ของพระเจ้า เพราะพวกเขาคือสื่อของความกรุณา ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ หากพระเจ้ามิได้คุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความผิดพลาด ความผิดพลาดของพวกเขาจะช่วยให้บุคคลที่เชื่อกออยู่ในความผิดพลาด และดังนั้นรากฐานของศาสนาของพระเจ้าจะถูกพลิกคว่ำ ซึ่งย่อมไม่เหมาะสมและคู่ควรกับพระเจ้า

กล่าวโดยสรุป ความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิมเป็นของศาสนทูตสากลทั้งหลาย และความไร้บาปที่ได้มาภายหลังได้ประทานให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ทุกคน ตัวอย่างเช่น สภายุติธรรมสากล หากได้รับการก่อตั้งภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด คือสมาชิกทั้งหลายของสภายุติธรรมสากลได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนทั้งหมด สภายุติธรรมนั้นจะอยู่ภายใต้การคุ้มครองและการพิทักษ์ของพระเจ้า หากสภายุติธรรมนี้

¹⁶ ศาสนทูต

ตัดสินโดยเสียงเอกฉันท์หรือโดยเสียงส่วนใหญ่เกี่ยวกับปัญหาใดๆ ที่มีได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์อัครดัตส์ คำตัดสินและคำบัญชานั้นจะได้รับการปกป้องพ้นจากความผิดพลาด สมาชิกแต่ละคนของสภายุติธรรมมิได้มีความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิม แต่สถาบันของสภายุติธรรมอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเรียกว่าไม่มีผิดพลาด

กล่าวโดยย่อ “อรุโณทัยสถานของบัญชาสวรรค์” คือการแสดงปรากฏของวจนะเหล่านี้ “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” ภาวะนี้เป็นของศาสนทูตโดยเฉพาะและไม่มีใครมีส่วนร่วมในสาระของความบริบูรณ์นี้ กล่าวคือ เนื่องด้วยศาสนทูตสากลทั้งหลายมีความไร้บาปที่เป็นสาระดั้งเดิม ดังนั้นอะไรก็ตามที่สืบมาจากพระองค์ย่อมเป็นเหมือนกับสวรรค์และต้องตรงกับความจริง พระองค์มิได้อยู่ภายใต้ร่มเงาของกฎที่มีมาก่อน สิ่งที่พระองค์พูดคือพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและสิ่งที่พระองค์กระทำเป็นการกระทำที่เที่ยงธรรม สวากไม่มีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์และต้องยอมจำนนโดยสิ้นเชิง เพราะศาสนทูตมีปรีชาญาณที่สมบูรณ์

ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่ศาสนทูตสากลทรงกล่าวและกระทำเป็นปรีชาญาณอันสมบูรณ์และสอดคล้องกับความจริง หากประชาชนบางคนไม่เข้าใจความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในบัญชาหรือการกระทำของพระองค์ พวกเขาไม่ควรต่อต้าน เพราะศาสนทูตสากลกระทำตามที่พระองค์ปรารถนา บ่อยครั้งแค่ไหนที่การกระทำของผู้ที่ชาญฉลาดและสมบูรณ์ถูกคัดค้านโดยคนอื่นๆ ที่ไม่สามารถเข้าใจ และพวกเขาประหลาดใจว่าผู้ชาญฉลาดคนนั้นสามารถพูดหรือกระทำสิ่งนั้น การโต้แย้งนี้มาจากความงอแงของพวกเรา และปรีชาญาณของผู้ชาญฉลาดนั้นบริสุทธิ์และพ้นจากบาป ในทำนองเดียวกัน แพทย์ผู้เชี่ยวชาญรักษาผู้ป่วยโดย “กระทำตามที่เขาปรารถนา” และผู้ป่วยไม่มีสิทธิคัดค้าน สิ่งใดที่แพทย์พูดหรือกระทำเป็นสิ่งที่จะต้อง ทุกคนควรถือว่าแพทย์เป็นผู้แสดงปรากฏ “เขากระทำตามที่เขาปรารถนา และบัญชาตามที่เขาต้องการ” เป็นที่แน่นอนว่าแพทย์จะใช้ยาบางอย่างที่ขัดกับความคิดของประชาชนคนอื่นๆ บรรดาผู้ที่ไม่มีความรู้วิทยาศาสตร์และการแพทย์ไม่มีสิทธิต่อต้าน ในนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในทางตรงข้ามทุกคนควรยอมจำนนและปฏิบัติตามที่แพทย์ผู้เชี่ยวชาญพูด ดังนั้นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ “กระทำตามที่เขาปรารถนา” และผู้ป่วยไม่มีส่วนร่วมในสิทธินี้ ความเชี่ยวชาญของแพทย์ต้องได้รับการยืนยันก่อน เมื่อความเชี่ยวชาญของแพทย์เป็นที่ยอมรับแล้ว “เขากระทำตามที่เขาปรารถนา”

เช่นกัน หัวหน้ากองทัพที่ไร้ผู้เทียมทานในด้านยุทธศาสตร์ สิ่งใดที่เขาพูดหรือบัญชา “เขากระทำตามที่เขาปรารถนา” กัปตันเรือที่เชี่ยวชาญในการเดินเรือ สิ่งใดที่เขาพูดหรือกระทำ “เขากระทำตามที่เขาปรารถนา” และเนื่องด้วยผู้ให้การศึกษาที่แท้จริงคือศาสนทูต สิ่งใดที่พระองค์พูดหรือบัญชา “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา”

กล่าวโดยย่อ ความหมายของ “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” คือ หากศาสนทูตกล่าวบางสิ่ง บัญชาหรือกระทำสิ่งใด และสวากทั้งหลายไม่เข้าใจ พวกเขาไม่ควรต่อต้านโดยพยายามคิดว่าทำไมพระองค์ทรงพูดหรือกระทำสิ่งนั้น บุคคลอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้ร่มเงาของศาสนทูตสากลยอมจำนนต่อบัญญัติของกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และไม่เบี่ยงเบนออกไปจากกฎของพระองค์แม้เพียงเท่าเส้นผม การ

กระทำและคำพูดของพวกเขาต้องตรงกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าหากพวกเขาเบี่ยงเบนออกไปจากกฎ พวกเขาจะต้องรับผิดชอบและถูกตำหนิ ณ ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า เป็นที่แน่นอนว่าพวกเขาไม่มีส่วนร่วมใน “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” เพราะภาวะนี้เป็นของศาสนทูตสากลทั้งหลาย โดยเฉพาะ

ดังนั้นพระคริสต์คือผู้แสดงปรากฏพระวณะเหล่านี้ “พระองค์กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” แต่สาวกทั้งหลายไม่ได้รับส่วนแบ่งจากฐานะนี้ เพราะเนื่องด้วยพวกเขาอยู่ภายใต้ร่มเงาของพระคริสต์ พวกเขาไม่สามารถเบี่ยงเบนออกไปจากบัญชาและพระประสงค์ของพระองค์.

ตอนที่ 4

จุดกำเนิด พลัง และภาวะของมนุษย์

การแปรเปลี่ยนของสกุล

ที่นี้เรามาถึงปัญหาของการแปรเปลี่ยนสกุลและการพัฒนาร่างกาย กล่าวคือ มาถึงจุดที่ถามว่า มนุษย์สืบสกุลมาจากสัตว์หรือไม่

นักปรัชญายุโรปบางคนเชื่อในทฤษฎีนี้ และปัจจุบันยากมากที่จะชี้ให้เห็นว่าทฤษฎีนี้ผิดพลาด แต่ในอนาคตจะเป็นที่กระจ่างและชัดเจน และนักปรัชญายุโรปจะตระหนักความผิดพลาดของทฤษฎีนี้ ด้วยตัวพวกเขาเอง เพราะมันเป็นความผิดพลาดอันชัดแจ้งอย่างแท้จริง เมื่อมนุษย์มองดูสิ่งมีชีวิตทั้งหลายด้วยการพินิจอย่างหลักแหลมและพิจารณาสภาพของสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ด้วยความตั้งใจ และเมื่อเขาเห็นสภาพ ระบบ และความสมบูรณ์ของโลก เขามั่นใจว่าในโลกแห่งการดำรงอยู่ ไม่มีสิ่งใดอัศจรรย์กว่าสิ่งที่ดำรงอยู่แล้ว เพราะสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่ดำรงอยู่บนโลกหรือบนฟ้าหรือในอวกาศที่ไม่มีขอบเขตนี้ ล้วนถูกสร้างและประกอบขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ตามที่ควรจะเป็น จักรวาลไม่มีความไม่สมบูรณ์ ดังนั้นหากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดกลายเป็นปัญหาที่บริสุทธิ์และไตร่ตรองต่อไปไม่รู้จบ เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะสามารถคิดถึงสิ่งใดที่ดีกว่าสิ่งที่ดำรงอยู่

อย่างไรก็ตาม หากการสร้างสรรคในอดีตมิได้รับการตกแต่งด้วยความสมบูรณ์สุด การดำรงอยู่ย่อมไม่สมบูรณ์และไม่มีความหมาย และในกรณีนี้การสร้างสรรคย่อมเป็นสิ่งไม่สมบูรณ์ ปัญหานี้ต้องพิจารณาด้วยความตั้งใจและความคิดอย่างสุขุมที่สุด ตัวอย่างเช่น จงคิดว่าโลกแห่งการดำรงอยู่คล้ายกับร่างกายมนุษย์ หากองค์ประกอบนี้ ระบบ ความสมบูรณ์และความงามที่ดำรงอยู่ในร่างกายมนุษย์ แตกต่างไปจากที่เคยเป็นในอดีต มันย่อมเป็นความไม่สมบูรณ์โดยแท้ ที่นี้หากเราคิดว่าครั้งหนึ่งมนุษย์เคยเป็นเพียงสัตว์ เราจะพบว่าการดำรงอยู่ย่อมไม่สมบูรณ์ กล่าวคือไม่มีมนุษย์ และสมาชิกที่สำคัญที่สุดนี้ของร่างกาย ของโลกนี้ซึ่งเปรียบได้กับสมองและจิตใจของมนุษย์ ย่อมขาดหายไป เมื่อครั้งนั้นโลกย่อมไม่สมบูรณ์ทีเดียว ดังนั้นเป็นที่พิสูจน์ว่าหากครั้งหนึ่งมนุษย์เคยอยู่ในอาณาจักรสัตว์ ความสมบูรณ์ของการดำรงอยู่ย่อมถูกทำลาย เพราะมนุษย์คืออวัยวะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกนี้ และหากร่างกายปราศจากอวัยวะที่สำคัญนี้ ร่างกายย่อมไม่สมบูรณ์แน่นอน เราพิจารณามนุษย์เป็นประจักษ์อวัยวะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะในสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหลายมนุษย์คือยอดรวมของความสมบูรณ์ทั้งปวงที่ดำรงอยู่ เมื่อเราพูดถึงมนุษย์ เราหมายรวมถึงผู้ที่สมบูรณ์ ผู้ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก ผู้เป็นยอดรวมของความสมบูรณ์ทางจิตใจและร่างกาย ผู้เป็นประจักษ์ดวงอาทิตย์ท่ามกลางสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย หากคิดว่าครั้งหนึ่งดวงอาทิตย์มิได้ดำรงอยู่ แต่มันเคยเป็นดาวนพเคราะห์ดวงหนึ่ง แน่หนอนในเวลานั้นความสัมพันธ์ของการดำรงอยู่ย่อมไม่เป็นระเบียบ มันจะเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรสำหรับผู้ที่ได้ตรวจดูโลกแห่งการดำรงอยู่ สิ่งที่เราพูดมานี้เพียงพอ

ยังมีข้อพิสูจน์ที่ลึกซึ้งกว่า สรรพสิ่งเหล่านี้ที่ไม่มีสิ้นสุดที่อาศัยอยู่บนโลกไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์ พืช แร่ ธาตุ ล้วนประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่มีข้อสงสัยว่าความสมบูรณ์นี้ที่อยู่ในสรรพสิ่งทั้งหมด

เกิดมาจากการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าขององค์ประกอบต่างๆ ที่รวมตัวกัน เกิดมาจากการผสมกัน ด้วยสัดส่วนที่เหมาะสมและจากอิทธิพลของสรรพสิ่งอื่นๆ เพราะสภาพสิ่งทั้งปวงเชื่อมโยงอยู่ด้วยกัน ประดุจลูกโซ่ และการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันเป็นคุณสมบัติของสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นเหตุแห่ง การดำรงอยู่ การพัฒนา การเติบโตของสรรพสิ่งสร้างสรรค์ เป็นที่ยืนยันโดยหลักฐานและข้อพิสูจน์ว่าทุก สรรพสิ่งมีผลต่อสิ่งอื่นๆ อาจเป็นโดยตรงหรือโดยการสัมพันธ์ ในที่สุดความสมบูรณ์ของแต่ละสรรพสิ่ง กล่าวคือ ความสมบูรณ์ที่ท่านเห็นในมนุษย์หรือนอกจากมนุษย์นั้นมาจากการรวมตัวกันของ องค์ประกอบต่างๆ ขนาด ความสมดุล และอิทธิพลที่ส่งผลต่อกันและกัน เมื่อทุกสิ่งเหล่านี้รวมเข้า ด้วยกัน เมื่อนั้นมนุษย์ดำรงอยู่

เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของมนุษย์มาจากการประกอบกันของอณูและธาตุต่างๆ และอิทธิพลที่ ส่งผลซึ่งกันและกันของสรรพสิ่งต่างๆ ดังนั้นเนื่องด้วยมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเมื่อหนึ่งหมื่นหรือหนึ่งแสนปี ก่อนจากธาตุเหล่านี้ด้วยปริมาตรและสมดุลเดียวกัน ด้วยการผสมผสานอย่างเดียวกันและด้วยอิทธิพล เดียวกันของสรรพสิ่งอื่นๆ แน่หนอนว่ามนุษย์เดียวกันได้ดำรงอยู่เมื่อก่อนเหมือนกับปัจจุบันนี้เป็นสิ่งที่ กระจ่างชัดและไม่ควรโต้แย้ง หนึ่งพันล้านปีหลังจากนี้หากธาตุเหล่านี้ของมนุษย์รวมเข้าด้วยกันโดยวิธี เดียวกันในสัดส่วนพิเศษนี้ และหากธาตุเหล่านี้ประกอบเข้าด้วยกันโดยวิธีเดียวกัน และหากธาตุเหล่านี้ ได้รับความกระทบจากอิทธิพลเดียวกันของสรรพสิ่งอื่นๆ แน่หนอนว่ามนุษย์เดียวกันจะดำรงอยู่ ตัวอย่างเช่น หากหนึ่งแสนปีหลังจากนี้ หากมีน้ำมัน ไฟ ไม้ตะเกียง และตะเกียงและที่จุดตะเกียง กล่าวโดยย่อ หากมี สิ่งจำเป็นทั้งหมดที่ดำรงอยู่ขณะนี้ แน่หนอนตะเกียงเดียวกันจะบังเกิดขึ้น

นี่คือความจริงที่กระจ่างชัดและไม่มีข้อสงสัย แต่การอ้างเหตุผลของนักปรัชญายุโรปเหล่านั้นเป็น ข้อพิสูจน์ที่น่าสงสัยและคลุมเคลือ

จักรวาลไม่มีการเริ่มต้น (จุดกำเนิดของมนุษย์)

จงรู้ว่าสัจจะอันลึกลับที่สุดอันหนึ่งคือ โลกแห่งการดำรงอยู่ นั่นคือจักรวาลที่ไร้ขอบเขตนี้ไม่มีการเริ่มต้น

เราอธิบายแล้วว่า พระนามและคุณลักษณะต่างของพระผู้เป็นเจ้าจำเป็นต้องมีการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ถึงแม้หัวข้อนี้ได้รับการอธิบายอย่างละเอียดแล้ว เราจะพูดถึงอย่างรวบรัด จงรู้ว่าผู้ให้การศึกษาที่ปราศจากนักเรียนไม่สามารถเป็นที่จินตนาการได้ พระราชาที่ปราศจากข้าราชการไม่สามารถดำรงอยู่ อาจารย์ไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาหากปราศจากนักเรียน ผู้สร้างที่ปราศจากสิ่งสร้างสรรค์ย่อมเป็นไปได้ ผู้จัดหาที่ปราศจากสิ่งที่จัดหาไม่สามารถเป็นที่นึกคิดได้ เพราะพระนามและคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าจำเป็นต้องมีการดำรงอยู่ของสรรพสิ่ง หากเราสามารถจินตนาการถึงเวลาหนึ่งที่ไม่มีสรรพสิ่งใดดำรงอยู่ การจินตนาการนี้ย่อมเป็นการปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้นการไม่ดำรงอยู่โดยสมบูรณ์ไม่สามารถกลายเป็นการดำรงอยู่ หากแต่ก่อนสรรพสิ่งต่าง ๆ มิได้ดำรงอยู่ การดำรงอยู่ย่อมไม่บังเกิดขึ้น ดังนั้นสาระแห่งเอกภาพนั้นคือการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งนิรันดร์ กล่าวคือไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด เป็นที่แน่นอนว่าโลกแห่งการดำรงอยู่นี้จักรวาลที่ไม่มีสิ้นสุดนี้ ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด อาจเป็นไปได้ว่าส่วนหนึ่งของจักรวาล ตัวอย่างเช่น ดาวดวงหนึ่งอาจบังเกิดขึ้นหรือสูญสลายไป แต่ดาวอื่นที่ไม่มีสิ้นสุดยังคงดำรงอยู่ จักรวาลย่อมไม่เสียดิบหรือถูกทำลาย ในทางตรงข้าม การดำรงอยู่เป็นสิ่งนิรันดร์ เนื่องด้วยดาวแต่ละดวงมีการเริ่มต้น มันต้องมีการสิ้นสุด เพราะองค์ประกอบทุกอย่างโดยส่วนรวมหรือโดยเฉพาะเจาะจงต้องมีการเสื่อมสลาย ความแตกต่างนั้นเป็นเพียงว่าบางสิ่งเสื่อมสลายเร็ว บางสิ่งเสื่อมสลายช้ากว่า แต่เป็นไปได้ที่องค์ประกอบจะไม่มีการสลาย

ดังนั้นจำเป็นที่เราควรรู้ว่า สรรพสิ่งสำคัญแต่ละอย่างเป็นอย่างไรในตอนเริ่มต้น เพราะไม่มีข้อสงสัยว่าในตอนเริ่มต้น จุดเริ่มต้นเป็นหนึ่งใน จุดเริ่มต้นของทุกจำนวนเป็นหนึ่งในมิใช่สอง ดังนั้นเป็นที่กระจ่างชัดว่าในตอนเริ่มต้นสาระเป็นหนึ่งใน และสาระนั้นไปปรากฏเป็นลักษณะต่างๆ ในแต่ละธาตุ ดังนี้รูปลักษณะต่างๆ บังเกิดขึ้นและกลายเป็นสิ่งคงทน และแต่ละธาตุมีลักษณะพิเศษ แต่ความคงทนนี้ไม่แน่ชัดและไม่บรรลุการดำรงอยู่ที่สมบูรณ์จนกระทั่งภายหลังระยะเวลาอันยาวนานจากนั้นธาตุเหล่านี้รวมตัวและประกอบเข้าด้วยกันเป็นรูปลักษณะอันไม่มีสิ้นสุด การรวมตัวขององค์ประกอบเหล่านี้ก่อให้เกิดสรรพสิ่งต่างๆ อันนับไม่ถ้วน

องค์ประกอบและการรวมตัวนี้โดยปริชาญาณและอำนาจที่ดำรงอยู่ก่อนของพระผู้เป็นเจ้า ถูกสร้างขึ้นมาจากระบบธรรมชาติเดียวกันซึ่งประกอบเข้าด้วยกันด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดตรงกับปริชาญาณและเป็นไปตามกฎสากล ดังนั้นเป็นที่กระจ่างชัดว่า มันเป็นการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่การประกอบและการรวมตัวกันโดยบังเอิญนี้เองที่องค์ประกอบที่รวมตัวกันตามธรรมชาติสามารถ

ก่อให้เกิดสิ่งมีชีวิต แต่องค์ประกอบที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญไม่สามารถก่อให้เกิดสิ่งมีชีวิต ตัวอย่างเช่น หากมนุษย์ใช้สติปัญญาของเขานำธาตุต่างๆ มารวมตัวกันสิ่งมีชีวิตไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้ เนื่องด้วยมันมิได้เป็นไปตามระบบทางธรรมชาติ นี่คือการตอบต่อคำถามที่แสดงนัยไว้ว่า เนื่องด้วยสิ่งมีชีวิตถูกสร้างขึ้นมา โดยการประกอบและรวมตัวกันของธาตุต่างๆ ทำไมจะเป็นไม่ได้สำหรับเราที่จะรวบรวมธาตุต่างๆ และผสมเข้าด้วยกันแล้วสร้างสิ่งมีชีวิตขึ้นมา นี่เป็นสมมุติฐานที่ผิดพลาด เพราะจุดเริ่มต้นขององค์ประกอบนี้ มาจากพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้สร้างองค์ประกอบนี้ และเนื่องด้วยมันเป็นไปตามระบบธรรมชาติ แต่ละองค์ประกอบก่อให้เกิดสิ่งมีชีวิต และการดำรงอยู่บังเกิดขึ้น องค์ประกอบที่มนุษย์ประกอบขึ้นไม่ก่อให้เกิดอะไร เพราะมนุษย์ไม่สามารถเป็นผู้สร้าง

กล่าวโดยย่อ จากการประกอบกันของธาตุต่างๆ จากการสลายขององค์ประกอบเหล่านี้ จากขนาด จากผลของสรรพสิ่งอื่นๆ ที่มีต่อมันได้ก่อให้เกิดรูปร่าง การดำรงอยู่อันไม่มีสิ้นสุด สรรพสิ่งจำนวนนับไม่ถ้วน แต่เป็นที่ชัดเจนว่าโลกที่เป็นอยู่นี้มิได้บังเกิดขึ้นพร้อมกันทีเดียว แต่การดำรงอยู่ของมันค่อยๆ ผ่านระยะต่างๆ จนกระทั่งได้รับการประดับด้วยความสมบูรณ์ที่เป็นอยู่นี้ สรรพสิ่งทั้งหลายในจักรวาลคล้ายคลึงกันและเปรียบเทียบกันได้เพราะต่างก็อยู่ภายใต้ระบบธรรมชาติเดียวกัน กฎสากลเดียวกัน และระบบเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นท่านจะพบว่ากฎที่เล็กที่สุดในจักรวาลมีความคล้ายคลึงกับสรรพสิ่งที่ใหญ่ที่สุดในจักรวาล เป็นที่ชัดเจนว่าสรรพสิ่งเหล่านี้บังเกิดขึ้นจากห้องปฏิบัติการแห่งอำนาจเดียวกันภายใต้ระบบธรรมชาติเดียวกัน และกฎสากลเดียวกัน ดังนั้นมันจึงสามารถเปรียบเทียบซึ่งกันและกันได้ ดังนั้นตัวอ่อนในครรภ์มารดาเติบโตและพัฒนาที่ละน้อย และปรากฏเป็นรูปร่างและสภาพต่างๆ จนกระทั่งมันพัฒนาเต็มที่ไปถึงระดับของความงามอันสมบูรณ์ และปรากฏเป็นรูปร่างที่งดงามที่สุดในทำนองเดียวกันเมล็ดของดอกไม้ที่ท่านเห็นนี้ ในตอนเริ่มต้นเป็นสิ่งเล็กมากและไม่มีความหมาย เมื่อเติบโตและพัฒนาในครรภ์ของพื้นดิน และหลังจากที่ปรากฏเป็นรูปร่างต่างๆ มันมาสู่สภาพนี้ด้วยความสดและความงามอันสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกันเป็นที่กระจ่างชัดว่า โลกนี้ได้เกิดขึ้นมา เติบโตและพัฒนาในครรภ์ของจักรวาล และมาสู่รูปร่างและสภาพต่างๆ จนกระทั่งมันค่อยๆ บรรลุสู่ความสมบูรณ์ในปัจจุบันประดับด้วยสรรพสิ่งจำนวนนับไม่ถ้วน และปรากฏเป็นประจักษ์ระบบอันสมบูรณ์

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าสาระดั้งเดิมซึ่งอยู่ในภาวะแรกเริ่ม และธาตุต่างๆ ที่ผสมกันและประกอบเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นแบบแผนแรกสุดของสาระนั้น ได้เติบโตและพัฒนาที่ละน้อยเป็นเวลาหลายยุคหลายวัฏจักรผ่านจากรูปแบบหนึ่งไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง จนกระทั่งมันปรากฏเป็นความสมบูรณ์ เป็นระบบนี้ โดยปรัชญาญาณสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้เรากลับไปสู่หัวข้อของเราที่ว่า ในตอนเริ่มต้นของการดำรงอยู่ของมนุษย์ในครรภ์ของโลก มนุษย์เป็นประจักษ์ตัวอ่อนในครรภ์มารดา ค่อยๆ เติบโตและพัฒนา ผ่านจากแบบแผนหนึ่งไปอีกแบบแผนหนึ่ง จากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง จนกระทั่งมนุษย์มีความสวยงามและความสมบูรณ์ มีพลังและอานุภาพ เป็นที่แน่นอนว่าในตอนเริ่มต้นมนุษย์มิได้มีความน่ารัก ความงาม ความสง่า มนุษย์ได้พัฒนาที่ละน้อยมาสู่รูปร่างที่มีความงามและสง่า ไม่มีข้อสงสัยว่าตัวอ่อนของมนุษย์มิได้ปรากฏเป็นรูปร่างนี้ในทันที และแต่ก่อนมิได้เป็นการแสดงปรากฏของพระวาทนะ “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าผู้สร้างผู้เลิศที่สุด” ตัวอ่อนของมนุษย์ค่อยๆ ผ่านสภาพและรูปร่างต่างๆ จนกระทั่งมันเป็นรูปร่างที่งาม สมบูรณ์และน่ารักดังที่เป็นอยู่ที่นี่ ดังนั้นเป็นที่กระจ่างและได้รับการยืนยันว่า การพัฒนาและการเติบโตของมนุษย์บนโลกนี้จนกระทั่งเขามีความสมบูรณ์ดังที่เป็นอยู่ที่นี่ คล้ายกับการเติบโตและพัฒนาของตัวอ่อนในครรภ์ของมารดา: มันผ่านจากสภาพหนึ่งไปอีกสภาพหนึ่ง จากแบบแผนหนึ่งไปอีกแบบแผนหนึ่ง จากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง เป็นไปที่ละน้อย เพราะสิ่งนี้เป็นไปตามระบบสากลและกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

กล่าวคือ ตัวอ่อนผ่านระยะและขั้นตอนต่างๆ มากมาย จนกระทั่งมันเป็นรูปร่างที่แสดงปรากฏพระวาทะ “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระเจ้าผู้สร้างผู้เลิศที่สุด” และจนกระทั่งสัญลักษณ์ของเหตุผลและความสมบูรณ์ปรากฏขึ้น ในทำนองเดียวกัน การดำรงอยู่ของมนุษย์บนโลกนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนเป็นภาวะ รูปร่างและสภาพที่เป็นอยู่ที่นี่ ต้องใช้เวลานานและผ่านขั้นตอนมากมายจนมาเป็นสภาพนี้ แต่เมื่อเริ่มต้นของการดำรงอยู่ของมนุษย์ มนุษย์เป็นสกุลหนึ่งต่างหาก ในทำนองเดียวกัน ตัวอ่อนของมนุษย์ในครรภ์ของมารดาเป็นรูปร่างแปลกในตอนแรก จากนั้นมันผ่านจากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง จากภาวะหนึ่งไปอีกภาวะหนึ่ง จากแบบแผนหนึ่งไปอีกแบบแผนหนึ่ง จนกระทั่งมันมีความสวยงามและสมบูรณ์ มนุษย์ขณะอยู่ในครรภ์ของมารดาและในรูปร่างที่แปลกนี้ ต่างจากรูปร่างเมื่อเขาเติบโตสมบูรณ์อย่างสิ้นเชิง กระนั้นเขาก็เป็นตัวอ่อนของสกุลที่เหนือกว่า มิได้เป็นสกุลของสัตว์ สกุนและสสารของมนุษย์ไม่มีการเปลี่ยนแปลง การยอมรับว่าร่องรอยของอวัยวะที่สูญหายไปยังคงมีอยู่ มิได้เป็นข้อพิสูจน์ว่าสกุนไม่คงทนและแปรเปลี่ยนไปจากเดิม อย่างมากมันเพียงพิสูจน์ว่ารูปร่างและอวัยวะของมนุษย์ได้เปลี่ยนไป มนุษย์ยังคงเป็นสกุลต่างหากอยู่เสมอ เป็นมนุษย์มิใช่สัตว์ ดังนั้นหากตัวอ่อนของมนุษย์ในครรภ์มารดาผ่านจากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง และต่างไปจากเดิม นี่เป็นข้อพิสูจน์หรือว่าสกุนของมนุษย์เปลี่ยนไป? หรือว่ามนุษย์ในตอนแรกเป็นสัตว์ แล้วอวัยวะต่างๆ พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งเป็นมนุษย์ ไม่อย่างนั้นนอนความคิดนี้ช่างไร้สาระและไม่มีเหตุผล เพราะข้อพิสูจน์ในความดั้งเดิมของสกุนของมนุษย์และความไม่เปลี่ยนแปลงของธรรมชาติของมนุษย์เป็นที่ชัดเจนและกระจ่าง

ความแตกต่างระหว่างมนุษย์และสัตว์

เราได้พูดหนึ่งหรือสองครั้งแล้วเกี่ยวกับเรื่องสปีด¹⁷ แต่มีได้บันทึกไว้ จงรู้ว่า ประชาชนมีสองพวก พวกหนึ่งปฏิเสธสปีดและกล่าวว่ามนุษย์เป็นสกุลหนึ่งของสัตว์ พวกเขาบอกว่า เราไม่เห็นหรือว่ามีพลังและประสาทสัมผัสเหมือนกัน ชาติต่างๆ เหล่านี้ซึ่งอยู่ในที่ว่างได้รวมตัวกันอย่างไม่มีความสุข และจากการรวมตัวเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดสิ่งมีชีวิตแต่ละอย่าง หนึ่งในสิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีชีวิต¹⁸ มีพลังและประสาทสัมผัส องค์ประกอบที่สมบูรณ์มากเท่าไรสิ่งมีชีวิตนั้นก็ยิ่งประเสริฐมาก การรวมตัวของชาติต่างๆ ในร่างกายมนุษย์สมบูรณ์กว่าองค์ประกอบของสิ่งมีชีวิตอื่น เป็นการผสมกันด้วยความสมดุลอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นมนุษย์จึงประเสริฐและสมบูรณ์กว่า หากเขาบอกว่า “มิใช่ว่ามนุษย์จะมีพลังและสปีดที่สัตว์อื่นๆ ไม่มี: สัตว์มีการรู้สัมผัส แต่มนุษย์มีการรู้สัมผัสบางอย่างมากกว่า แม้ว่าเกี่ยวกับประสาทสัมผัสภายนอกเช่นการได้ยินการเห็น การรับรส การได้กลิ่น การสัมผัส และแม้แต่พลังภายในเช่นความจำ สัตว์มีประสาทสัมผัสที่ไวกว่ามนุษย์” พวกเขาบอกว่า “สัตว์ก็มีสติปัญญาและการรับรู้” สิ่งที่พวกเขายอมรับคือสติปัญญาของมนุษย์ยิ่งใหญ่กว่า

นี่คือสิ่งที่นักปรัชญาทั้งหลายในปัจจุบันกล่าว คือสมมุติฐานของพวกเขา คือจินตนาการของพวกเขา พวกเขาใช้การอ้างเหตุผลและข้อพิสูจน์อย่างหนักแน่นจนเชื้อสายของมนุษย์ถอยหลังไปที่สัตว์ และกล่าวว่าครั้งหนึ่งมนุษย์เคยเป็นสัตว์ แล้วต่อมาสกุลแปรเปลี่ยนไปที่ละน้อยจนกระทั่งเป็นมนุษย์ในปัจจุบัน

แต่นักศาสนากล่าวว่า: มันมิได้เป็นเช่นนั้น แม้มนุษย์จะมีพลังและประสาทสัมผัสภายนอกเหมือนกับสัตว์ กระนั้นมีพลังพิเศษอันหนึ่งในมนุษย์ที่สัตว์ไม่มี วิทยาศาสตร์ ศิลปะ การประดิษฐ์คิดค้น การค้า การค้นพบสภาพความเป็นจริงต่างๆ เป็นผลมาจากพลังจิตของมนุษย์ พลังจิตนี้ห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง เข้าใจสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่ง ค้นพบความลึกซึ้งซ่อนเร้นทั้งหมดของสิ่งมีชีวิต และควบคุมสรรพสิ่งต่างๆ ด้วยความรู้นี้ พลังจิตแลเห็นสิ่งที่มิได้ดำรงอยู่ให้เห็นภายนอก กล่าวคือนามธรรมที่สัมผัสรู้มิได้และไม่มีการดำรงอยู่ให้เห็นได้ ดังนั้นพลังนี้เข้าใจจิตใจ คุณลักษณะ ความรัก และความเศร้าของมนุษย์ซึ่งเป็นนามธรรม ยิ่งกว่านั้นวิทยาศาสตร์ ศิลปะ กฎหมาย และสิ่งประดิษฐ์อันไม่มีสิ้นสุดของมนุษย์เคยเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ลึกลับ และซ่อนเร้น แต่พลังของมนุษย์ได้ค้นพบและทำให้มันปรากฏออกมา โทรเลข การถ่ายภาพ การบันทึกเสียง สิ่งประดิษฐ์และศิลปะอันนำพิศวงทั้งหมด เคยเป็นสิ่งที่ลึกลับซ่อนเร้น แต่มนุษย์ได้ค้นพบและทำให้มันปรากฏออกมา แม้แต่คุณสมบัติของเหล็กและโลหะ

¹⁷ ดูบทที่ 23

¹⁸ มนุษย์

ทั้งหมดก็เคยเป็นสิ่งลึกลับซ่อนเร้น มนุษย์ได้ค้นพบโลหะเหล่านี้ และนำมาตีเป็นรูปร่างใช้ในอุตสาหกรรม เช่นเดียวกันกับการค้นพบและสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ ทั้งหมดของมนุษย์ซึ่งนับไม่ถ้วน

เราไม่สามารถปฏิเสธสิ่งนี้ หากเรากล่าวว่าเป็นผลของพลังที่สัตว์มี เป็นผลของพลังประสาทสัมผัส เราเห็นได้ชัดเจนและกระจ่างว่า เมื่อพิจารณาถึงพลังประสาทสัมผัสเหล่านี้ สัตว์เหนือกว่ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น สายตาของสัตว์หลายชนิดแหลมคมกว่าสายตาของมนุษย์ เช่นเดียวกันกับการดมกลิ่นและการรับรส กล่าวโดยรวบรัด พลังที่สัตว์และมนุษย์มีเหมือนกัน สัตว์มีพลังเหนือกว่า ตัวอย่างเช่น พลังของความจำ หากท่านน่านักพิราบจากที่นี่ไปยังประเทศห่างไกลแล้วปล่อยมัน มันจะบินกลับมาเพราะมันจำทางได้ หากนำสุนัขจากที่นี่ไปยังตอนกลางของทวีปเอเชียแล้วปล่อยสุนัขนั้น มันจะกลับมาที่นี่และไม่หลงทาง เช่นเดียวกันกับพลังอื่นๆ เช่นการได้ยิน การมองเห็น การดมกลิ่น การรับรสและการสัมผัส

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าหากมนุษย์ไม่มีพลังหนึ่งที่ต่างจากพลังของสัตว์ สัตว์ย่อมเหนือกว่ามนุษย์ในการประดิษฐ์คิดค้นและการเข้าใจสภาพความเป็นจริงต่างๆ ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่ามนุษย์มีพรสวรรค์ที่สัตว์ไม่มี สัตว์แลเห็นสิ่งที่มองเห็นได้แต่ไม่เข้าใจนามธรรม ตัวอย่างเช่น สัตว์สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ในขอบเขตของสายตา แต่สิ่งที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของสายตา สัตว์ไม่สามารถเข้าใจหรือแลเห็น ดังนั้นเป็นไปไม่ได้ที่สัตว์จะเข้าใจว่าโลกกลม แต่มนุษย์พิสูจน์สิ่งที่ไม่รู้จากสิ่งที่รู้และค้นพบความจริงที่ไม่รู้มาก่อน ตัวอย่างเช่นมนุษย์เห็นความโค้งของขอบฟ้าแล้วอนุมานว่าโลกกลม ดาวเหนือที่อัคคาอยู่ที่ 33° กล่าวคือ 33° เหนือขอบฟ้า เมื่อมนุษย์มุ่งไปทางขั้วโลกเหนือ ดาวเหนือสูงขึ้นไปที่ละหนึ่งองศาในแต่ละระยะหนึ่งที่เขาเดินทาง กล่าวคือระดับของดาวเหนือจะเป็น 34° แล้วเป็น 40° 50° 60° และ 70° ถ้าหากเขาไปถึงขั้วโลกเหนือดาวเหนือจะอยู่ที่ 90° หรืออยู่ที่ยอดสุด อยู่ตรงเหนือศีรษะ ดาวเหนือนี้และการผุดขึ้นของมันเป็นเรื่องที่เห็นได้ ยิ่งเข้าไปใกล้ขั้วโลกเท่าไร ดาวเหนือก็ยิ่งอยู่ในระดับสูงขึ้น จากสิ่งนี้ทำให้มีการค้นพบสิ่งที่ไม่รู้ นั่นคือขอบฟ้ามีความโค้ง หมายความว่าของฟ้าแต่ละระดับของโลกต่างจากขอบฟ้าอีกระดับหนึ่ง มนุษย์เข้าใจสิ่งนี้และพิสูจน์สิ่งที่มองไม่เห็น นั่นคือความกลมของโลก สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับสัตว์ที่จะเข้าใจ ในทำนองเดียวกันสัตว์ไม่สามารถเข้าใจว่าดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางและโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ สัตว์เป็นนักโทษของประสาทสัมผัส สิ่งที่ประสาทสัมผัสรับรู้ไม่ได้ สัตว์ไม่สามารถเข้าใจ แม้ว่าประสาทสัมผัสของสัตว์มีประสิทธิภาพมากกว่ามนุษย์ ดังนั้นเป็นที่พิสูจน์และยืนยันว่ามนุษย์มีพลังของการค้นพบซึ่งทำให้เขาต่างจากสัตว์ และนี่คือพลังจิตของมนุษย์

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ มนุษย์มักมุ่งไปสู่ความสูงส่ง ความใฝ่ฝันของเขา ประเสริฐเขามักต้องการบรรลุสู่สภาพที่ยิ่งใหญ่กว่าภพที่เขาอาศัยอยู่ และขึ้นไปสู่โลกที่สูงกว่าโลกที่เขาอาศัยอยู่ ความรัก ความประเสริฐเป็นลักษณะเฉพาะอันหนึ่งของมนุษย์ เราประหลาดใจที่นักปรัชญาของอเมริกาและยุโรปจำนวนหนึ่งพึงพอใจต่อการเข้าไปหาโลกของสัตว์ที่ละน้อยซึ่งเป็นการถอยหลัง เพราะความโน้มเอียงของการดำรงอยู่ต้องมุ่งไปสู่สิ่งที่ประเสริฐกว่า กระนั้นก็ตามหากท่านพูดกับพวกเขาว่า คุณเป็นสัตว์ เขาย่อมเจ็บใจและโกรธที่สุด

เป็นความแตกต่างเพียงใดระหว่างโลกของมนุษย์และโลกของสัตว์ ระหว่างความสูงส่งของมนุษย์ และความต่ำของสัตว์ ระหว่างความสมบูรณ์ของมนุษย์และความโง่เขลาของสัตว์ ระหว่างความสว่างของมนุษย์และความมืดของสัตว์ ระหว่างความรุ่งโรจน์ของมนุษย์และความต่ำของสัตว์ เด็กชาวอาหรับอายุ 10 ปีคนหนึ่ง สามารถจัดการกับอุฐสองหรือสามร้อยตัวในทะเลทราย และใช้เสียงของเขาทำให้อุฐเดินไปข้างหน้าหรือถอยหลัง ชาวฮินดูผู้อ่อนแอคนหนึ่งสามารถควบคุมช้างขนาดใหญ่ และช้างกลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด มนุษย์มีชัยเหนือทุกสรรพสิ่ง เขาสามารถต่อต้านธรรมชาติ ขณะที่สรรพสิ่งอื่นๆ เป็นนักโทษของธรรมชาติไม่สามารถเบี่ยงเบนออกไปจากธรรมชาติ มนุษย์เท่านั้นที่สามารถต่อต้านธรรมชาติ ธรรมชาติดึงดูดวัตถุมาที่ใจกลางโลก มนุษย์ต้านแรงดึงดูดนี้โดยใช้เครื่องกลและทะยานขึ้นไปสู่ท้องฟ้า ธรรมชาติป้องกันมนุษย์ไม่ให้ข้ามทะเล มนุษย์สร้างเรือแล้วเดินทางข้ามมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ และยังมีกรณีอื่นๆ อีกไม่รู้จบ ตัวอย่างเช่น มนุษย์ขับเครื่องกลขึ้นไปเหนือภูเขาในที่สูงว่างเปล่า เปลี่ยว แล้วรวบรวมข่าวของเหตุการณ์ในโลกตะวันออกและโลกตะวันตกมาไว้ที่เดียวกัน ทั้งหมดนี้ขัดกับธรรมชาติ ทะเลที่กว้างใหญ่ไม่สามารถเบี่ยงเบนไปจากกฎธรรมชาติแม้แต่ต่อคนเดียว ดวงอาทิตย์ที่ตระการตาไม่สามารถเบี่ยงเบนไปจากกฎธรรมชาติแม้เพียงเท่าปลายเข็ม และไม่สามารถเข้าใจสภาพภาวะ คุณสมบัติ การเคลื่อนไหว และธรรมชาติของมนุษย์

ยังเหลืออยู่อีกประการหนึ่ง นักปรัชญาสมัยใหม่ทั้งหลายกล่าวว่า “เราไม่เคยเห็นสปีริต¹⁹ ในมนุษย์ และทั้งๆ ที่เราทำการค้นคว้าความลับในร่างกายมนุษย์ เราก็มองไม่เห็นพลังของสปีริต เราสามารถจินตนาการพลังของสิ่งที่เราสัมผัสไม่รู้ไม่ได้ได้อย่างไร” นักศาสนศาสตร์ตอบว่า “สปีริตของสัตว์สัมผัสไม่รู้ไม่ได้เช่นกัน และไม่สามารถเป็นที่เห็นได้โดยพลังร่างกายของสัตว์ ท่านพิสูจน์การดำรงอยู่ของสปีริตของสัตว์ด้วยอะไร? ไม่มีข้อสงสัย ท่านใช้สิ่งที่เป็นผลมาจากสปีริตของสัตว์พิสูจน์ว่ามีพลังหนึ่งในสัตว์ที่มีได้มีอยู่ในพืช และนั่นคือพลังของประสาทสัมผัส ท่านอนุมานจากสิ่งนี้ว่ามีสปีริตของสัตว์ ในทำนองเดียวกัน จากข้อพิสูจน์และสัญลักษณ์ที่เราได้กล่าวไว้ เราอ้างเหตุผลได้ว่ามีสปีริตของมนุษย์ เนื่องจากตัวมีสัญลักษณ์ต่างๆ ในสัตว์ที่มีได้มีอยู่ในพืช ท่านกล่าวว่าพลังของประสาทสัมผัสนี้เป็นคุณสมบัติของสปีริตของสัตว์ ท่านยังเห็นด้วยว่าในมนุษย์มีสัญลักษณ์ พลัง และความสมบูรณ์ที่มีได้มีอยู่ในสัตว์ ดังนั้นท่านอนุมานว่ามีพลังหนึ่งในมนุษย์ที่สัตว์ไม่มี”

หากเราต้องการปฏิเสธทุกสิ่งที่สัมผัสไม่รู้ไม่ได้ เช่นนั้นเราต้องปฏิเสธสภาพความเป็นจริงต่างๆ ที่ดำรงอยู่อย่างไม่มีข้อสงสัย ตัวอย่างเช่น อากาศธาตุเป็นสิ่งที่สัมผัสไม่รู้ไม่ได้ ถึงแม้ว่ามันดำรงอยู่อย่างไม่มีข้อสงสัย พลังของการดึงดูดสัมผัสไม่รู้ไม่ได้ แม้ว่ามันดำรงอยู่แน่นอน เรายืนยันสิ่งที่ดำรงอยู่เหล่านี้ด้วยอะไร? จากสัญลักษณ์ของสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นแสงนี้คือการสั่นระรัวของอากาศธาตุและการสั่นระรัวนี้เราอนุมานว่าอากาศธาตุดำรงอยู่

¹⁹ จิต

การเติบโตและการพัฒนาของเผ่าพันธุ์มนุษย์

คำถาม: เกี่ยวกับทฤษฎีของนักปรัชญายุโรปทั้งหลายในเรื่องการเติบโตและการพัฒนาของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ พระองค์คิดอย่างไร

คำตอบ: เรื่องนี้ได้พูดไว้แล้วเมื่อวันก่อน แต่เราจะพูดอีก กล่าวโดยรวบรัด ปัญหานี้จะได้รับการตัดสินโดยการหาว่าสกุลต่าง ๆ มีจุดกำเนิดดั้งเดิมหรือไม่ กล่าวคือสกุลของมนุษย์มีจุดกำเนิดดั้งเดิมหรือว่าสืบมาจากสัตว์ภายหลัง

นักปรัชญายุโรปจำนวนหนึ่งเห็นพ้องว่าสกุลมีการเติบโตและพัฒนา และอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ข้อพิสูจน์หนึ่งสำหรับทฤษฎีนี้ของพวกเขาคือ จากการยืนยันและการศึกษาทางธรณีวิทยา เป็นที่ชัดเจนว่าการดำรงอยู่ของพืชมีมาก่อนสัตว์ และการดำรงอยู่ของสัตว์มีมาก่อนมนุษย์ พวกเขายอมรับว่าทั้งสกุลพืชและสัตว์ได้แปรเปลี่ยนไป เพราะในบางชั้นของผิวโลก พวกเขาค้นพบพืชต่าง ๆ ที่เคยดำรงอยู่ในอดีตแต่บัดนี้ได้สาบสูญไป พืชเหล่านี้ได้พัฒนา เติบโตแข็งแกร่ง มีแบบแผนและรูปร่างเปลี่ยนไป และดังนั้นสกุลได้เปลี่ยนไป ในทำนองเดียวกันชั้นของผิวโลกมีสัตว์บางสกุลซึ่งได้เปลี่ยนแปลงรูปร่างไป หนึ่งในจำนวนนี้คืองู มีสิ่งซึ่งบอกว่างูเคยเคยมีเท้า แต่เมื่อเวลาผ่านไปอวัยวะนี้ได้หายไป ในทำนองเดียวกัน มีสิ่งซึ่งบอกที่เป็นข้อพิสูจน์เกี่ยวกับกระดูกสันหลังของมนุษย์ว่า มนุษย์เคยมีหางเหมือนสัตว์ เมื่อเวลานั้นหางเคยมีประโยชน์ แต่เมื่อมนุษย์ได้พัฒนา หางไม่มีประโยชน์อีกต่อไป ดังนั้นมันจึงค่อย ๆ หายไป เนื่องด้วยงูอาศัยอยู่ในพื้นดินและกลายเป็นสัตว์เลื้อยคลาน มันจึงไม่จำเป็นต้องมีขาอีกต่อไป ดังนั้นขาของงูจึงหายไปและยังมีร่องรอยอยู่ การอ้างเหตุผลที่สำคัญคือ การดำรงอยู่ของร่องรอยของอวัยวะต่าง ๆ พิสูจน์ว่าครั้งหนึ่งเคยมีอวัยวะเหล่านั้นอยู่และเนื่องด้วยปัจจุบันอวัยวะเหล่านั้นไม่ได้ใช้อีกต่อไป มันจึงค่อย ๆ หายไป ดังนั้นอวัยวะทั้งหลายที่สมบูรณ์และจำเป็นยังคงอยู่ อวัยวะที่ไม่จำเป็นจึงค่อย ๆ หายไปโดยการแปรเปลี่ยนของสกุล แต่ร่องรอยของมันยังคงอยู่

คำตอบแรกสำหรับการอ้างเหตุผลนี้คือความจริงที่ว่า การที่สัตว์ดำรงอยู่ก่อนมนุษย์มิได้เป็นข้อพิสูจน์ของการวิวัฒนาการและการแปรเปลี่ยนของสกุล หรือว่ามนุษย์เติบโตมาจากสัตว์ เพราะสิ่งมีชีวิตทั้งหลายปรากฏขึ้นในเวลาต่าง ๆ จึงเป็นไปได้ที่มนุษย์ปรากฏขึ้นมาดำรงอยู่ภายหลังสัตว์ ดังนั้นเมื่อเราพิจารณาอาณาจักรพืช เราเห็นว่าผลไม้ของต้นไม้ต่างชนิดกันสุกไม่พร้อมกัน ในทางตรงข้าม บางชนิดสุกก่อน บางชนิดสุกทีหลัง การสุกก่อนหรือหลังมิได้พิสูจน์ว่าผลไม้ที่สุกทีหลังกำเนิดมาจากผลไม้ชนิดที่สุกก่อน

คำตอบที่สอง สัญลักษณ์และร่องรอยของอวัยวะต่าง ๆ อาจเป็นเหตุผลสำคัญที่สติปัญญายังไม่เข้าใจ มีสิ่งซึ่งดำรงอยู่มากมายเท่าไรที่เรายังไม่รู้เหตุผล ดังนั้นสรีรวิทยาซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของอวัยวะต่าง ๆ กล่าวไว้ว่า สาเหตุของความแตกต่างของสีของสัตว์ ผมหงอกมนุษย์ ความ

แดงของริมฝีปาก สีหลากหลายของนก ยังไม่เป็นที่ทราบ มันเป็นความลับซ่อนเร้นอยู่ แต่เป็นที่รู้ว่ามีมานานตามีสัตว์เพื่อดึงดูดแสงอาทิตย์ เพราะหากมันเป็นสีอื่นคือสีขาว มันย่อมไม่ดึงดูดแสงอาทิตย์ ดังนั้นเนื่องด้วยเหตุผลของสิ่งที่เรากล่าวยังไม่เป็นที่ทราบ เป็นไปได้ว่า เหตุผลของร่องรอยของอวัยวะเหล่านี้ไม่ว่าอยู่ในมนุษย์หรือสัตว์ก็ไม่เป็นที่ทราบเช่นกัน แนนอนมันย่อมมีเหตุผลแม้ว่ายังไม่รู้

คำตอบที่สาม ขอให้เราสมมุติว่าสัตว์บางชนิดหรือแม้แต่มนุษย์เคยมีอวัยวะบางอย่างที่หายไปในปัจจุบัน นี่มิได้เป็นข้อพิสูจน์ที่เพียงพอของการแปรเปลี่ยนและวิวัฒนาการของสกุล เพราะตั้งแต่เริ่มต้นเป็นตัวอ่อนจนเติบโตสมบูรณ์ รูปร่างของมนุษย์ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปร่างหลายแบบ ลักษณะ แบบแผน รูปร่างและสีของมนุษย์เปลี่ยนไป มนุษย์ผ่านจากแบบแผนหนึ่งไปอีกแบบแผนหนึ่ง จากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง กระนั้นก็ตามตั้งแต่เริ่มต้นเป็นตัวอ่อน มนุษย์ก็ยังคงเป็นสกุลมนุษย์ กล่าวคือเป็นตัวอ่อนของมนุษย์มิใช่ตัวอ่อนของสัตว์ แต่สิ่งนี้มีได้ปรากฏชัดในตอนแรก แต่ต่อมามันกลับกลายเป็นได้และกระจ่างชัด ตัวอย่างเช่น ขอให้เราสมมุติว่าครั้งหนึ่งมนุษย์เคยคล้ายกับสัตว์ และปัจจุบันเขาได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไป สมมุติว่านี่เป็นความจริง มันก็มีได้เป็นข้อพิสูจน์ของการเปลี่ยนสกุล ดังที่กล่าวไว้แล้ว มันเป็นเพียงคล้ายกับการเปลี่ยนแปลงของตัวอ่อนของมนุษย์จนกระทั่งเติบโตสมบูรณ์ เราจะกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขอให้สมมุติว่าครั้งหนึ่งมนุษย์เคยเดินด้วยมือและเท้าหรือมีหาง การเปลี่ยนแปลงนี้เหมือนกับการเปลี่ยนแปลงของตัวอ่อนในครรภ์มารดา ถึงแม้ว่าตัวอ่อนเปลี่ยนไปทุกลักษณะ เติบโตและพัฒนาจนกระทั่งมันเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ กระนั้นมันก็เป็นสกุลเฉพาะต่างหากตั้งแต่เริ่มต้น เรายังคงเห็นในอาณาจักรพืชว่าสกุลดั้งเดิมมิได้แปรเปลี่ยนไป แต่รูปร่าง สี และส่วนต่างๆ เปลี่ยนไปหรือแม้แต่พัฒนา

เป็นการเน้นจุดสำคัญ: เนื่องด้วยมนุษย์ในครรภ์มารดาผ่านจากแบบหนึ่งไปอีกแบบแผนหนึ่ง จากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาและยังคงเป็นสกุลมนุษย์ตั้งแต่เริ่มต้นระยะตัวอ่อน ในทำนองเดียวกันตั้งแต่เริ่มต้นการดำรงอยู่ของมนุษย์ในครรภ์ของโลก มนุษย์ก็ยังคงเป็นสกุลต่างหากนั่นคือสกุลมนุษย์ และได้วิวัฒนาการที่ละน้อยจากรูปร่างหนึ่งไปอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นแม้ว่าเรายอมรับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง การวิวัฒนาการของอวัยวะ การพัฒนาและการเติบโต²⁰ มันก็มีได้ทำให้สกุลแปรเปลี่ยนไปจากดั้งเดิม ตั้งแต่เริ่มต้นมนุษย์มีแบบแผนและองค์ประกอบอันสมบูรณ์ มีความสามารถและพรสวรรค์ในการบรรลุความสมบูรณ์ทางโลกและทางธรรม และเป็นการแสดงปรากฏของวณะเหล่านี้ “เราจะสร้างมนุษย์ในรูปจำลองและความคล้ายคลึงของเรา” มนุษย์เปลี่ยนแปลงมีความสวยงาม สง่า น่าดูมากขึ้น อารยธรรมได้ทำให้มนุษย์ออกมาจากภาวะป่าเถื่อน ดังเช่นผลไม้ป่าที่ได้รับการเพาะปลูกโดยคนสวนแล้วมีความสวยงามและความหวานยิ่งขึ้น มีความสดและอร่อยมากขึ้น

คนสวนของโลกแห่งมนุษย์ชาติคือ ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้า

²⁰ ตัวอย่างเช่น ถ้าเรายอมรับว่า แต่ก่อนมนุษย์เดินสี่ขาหรือมีหาง

ข้อพิสูจน์ทางจิตของจุดกำเนิดของมนุษย์

ข้อพิสูจน์ที่เราได้อ้างถึงเกี่ยวกับจุดกำเนิดของสกุลมนุษย์เป็นข้อพิสูจน์ทางตรรกวิทยา ที่นี้เราจะให้ข้อพิสูจน์ทางจิตซึ่งเป็นสาระสำคัญ ดังที่เราได้พิสูจน์การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าด้วยตรรกวิทยา และยังได้พิสูจน์ด้วยเหตุผลด้วยว่ามนุษย์ดำรงอยู่ตั้งแต่จุดกำเนิดของเขาในฐานะมนุษย์ และสกุลของมนุษย์ได้ดำรงอยู่มาตั้งแต่นั้นตกาล ที่นี้เราจะให้ข้อพิสูจน์ทางจิตว่า การดำรงอยู่ของมนุษย์นั้นคือสกุลมนุษย์เป็นการดำรงอยู่ที่จำเป็น และหากปราศจากมนุษย์ ความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าย่อมไม่ปรากฏ แต่เหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์ทางจิตมิใช่ทางตรรกวิทยา

เราได้สังเกตเห็นให้เห็นหลายครั้งแล้วว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐสุด เป็นยอดรวมของความสมบูรณ์ทั้งหมด สิ่งมีชีวิตและสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นศูนย์กลางที่มีการสะท้อนความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ สัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏชัดอยู่ในการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งและสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ดังเช่นโลกเป็นสถานที่ที่มีการสะท้อนแสงอาทิตย์ เนื่องด้วยแสงสว่าง ความร้อนและอิทธิพลของดวงอาทิตย์ปรากฏชัดและเห็นได้ในทุกอณูของโลก ดังนั้นในทำนองเดียวกัน อณูของสรรพสิ่งทั้งหลายในอวกาศที่ไร้ขอบเขตนี้ เป็นข้อพิสูจน์ประกาศถึงหนึ่งในความสมบูรณ์ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดถูกพรากจากประโยชน์นี้ มันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของความปราณีของพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่ก็เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ ความยิ่งใหญ่ ความยุติธรรม และอิสรียะของพระองค์ ซึ่งประสิทธิ์ประสาทการศึกษา หรือไม่ก็เป็นสัญลักษณ์ของการเอื้อเฟื้อ การเห็น การไต่ยิน ความรู้ ความมั่งคั่งของพระองค์ และอื่นๆ

ไม่มีข้อสงสัย แต่ละสิ่งมีชีวิตเป็นศูนย์กลางของการฉายแสงแห่งความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏออกมาและเจิดจ้าอยู่ในสิ่งมีชีวิตต่างๆ ประดุจดวงอาทิตย์ที่เจิดจ้าอยู่ในทะเลทราย บนผิวน้ำใส ในต้นไม้ ผลไม้ ดอกและทุกสรรพสิ่งบนโลก แท้จริงแล้วโลกและสิ่งมีชีวิตทั้งหมดประกาศถึงหนึ่งในพระนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า แต่การดำรงอยู่ของมนุษย์เป็นที่รวม และเป็นศูนย์กลางที่ฉายความรุ่งโรจน์ของความสมบูรณ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ พระนาม คุณลักษณะและความสมบูรณ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้ามีสัญลักษณ์อยู่ในมนุษย์ ถ้ามิได้เป็นดังนี้ มนุษย์ย่อมไม่สามารถจินตนาการและไม่เข้าใจความสมบูรณ์เหล่านี้ ดังนั้นเรากล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าเป็นพระผู้ทรงเห็น และดวงตาเป็นสัญลักษณ์ของการเห็นของพระองค์ หากมนุษย์ไม่มีการเห็น เราจะสามารถจินตนาการการเห็นของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร เพราะคนตาบอดนั้นคือคนที่เกิดมาตาบอดไม่สามารถจินตนาการการเห็น และคนหูหนวกแต่กำเนิดไม่สามารถจินตนาการการไต่ยิน สาระของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นยอดรวมของความสมบูรณ์ทั้งปวงสะท้อนอยู่ในสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ กล่าวคือสาระแห่งความเป็นหนึ่งเป็นที่รวมของความสมบูรณ์ทั้งปวง และพระองค์สะท้อนความเป็นหนึ่งนี้มายังสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์คือกระจกที่สมบูรณ์ที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์แห่งธรรม

และเป็นศูนย์กลางของการแผ่กระจายแสง ดวงอาทิตย์แห่งธรรมส่องแสงมายังกระจกนี้ การสะท้อนความ
สมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของปรากฏอยู่ในสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์คือตัวแทนของพระผู้
เป็นเจ้าของ คือทูตของพระผู้เป็นเจ้าของ หากมนุษย์มิได้ดำรงอยู่จักรวาลย่อมไม่มีความหมาย เพราะเป้าหมาย
ของการดำรงอยู่คือการปรากฏความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ

ดังนั้น ไม่สามารถกล่าวได้ว่า ครั้งหนึ่งมนุษย์เคยไม่ดำรงอยู่ เท่าที่เรากล่าวได้คือครั้งหนึ่งโลกนี้
ไม่ดำรงอยู่ และตอนเริ่มต้นมนุษย์มิได้ปรากฏบนโลก แต่ตั้งแต่เริ่มต้นที่ไม่มีการเริ่มต้นจนถึงจุดสิ้นสุดที่
ไม่มีการสิ้นสุด การแสดงปรากฏอันสมบูรณ์ดำรงอยู่เสมอ มนุษย์ที่เรากล่าวถึงนี้มีใช้มนุษย์ทุกคน เรา
หมายถึงมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพราะส่วนที่ประเสริฐสุดของต้นไม้คือผลไม้ซึ่งเป็นเหตุผลของการดำรงอยู่ของ
ต้นไม้ หากต้นไม้ไม่มีผล มันย่อมไม่มีความหมาย ดังนั้น สุดท้ายจะจินตนาการได้ว่า โลกแห่งการดำรงอยู่
ไม่ว่าเป็นดวงดาวอื่นๆ หรือโลกนี้เคยเป็นที่อาศัยของลิง วัว หมูและแมวและไม่มีมนุษย์ สมมุติฐานนี้
ผิดพลาดและไม่มีความหมาย พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของชัดเจนประดุจดวงอาทิตย์ นี่คือข้อพิสูจน์ทาง
จิต แต่เราไม่สามารถใช้กับนักวิทยาศาสตร์ได้ในตอนแรก เราต้องเริ่มต้นด้วยข้อพิสูจน์ทางตรรกวิทยา
หลังจากนั้นจึงพูดถึงข้อพิสูจน์ทางจิต

จิตและปัญญาของมนุษย์ดำรงอยู่ตั้งแต่แรกเริ่ม

คำถาม: มนุษย์มีจิตและปัญญาตั้งแต่แรกเริ่ม หรือว่าจิตและปัญญาเกิดขึ้นมาภายหลังจากวิวัฒนาการของมนุษย์

คำตอบ: การเริ่มต้นของการดำรงอยู่ของมนุษย์บนโลกคล้ายกับการก่อร่างของเขาในครรภ์มารดา ตัวอ่อนในครรภ์มารดาเติบโตและพัฒนาทีละน้อยจนคลอด หลังจากนั้นก็ยังคงเติบโตและพัฒนาต่อไปจนถึงวัยที่มีความสุขุมรอบคอบ แม้นวัยทารก สัญลักษณ์ของปัญญาและจิตปรากฏอยู่ในมนุษย์ กระนั้นมันมิได้บรรลุถึงระดับของความสมบูรณ์ มันอยู่ในภาวะที่ไม่สมบูรณ์ ต่อเมื่อมนุษย์เติบโตเต็มที่ ปัญญาและจิตจึงปรากฏและกระจ่างชัดอยู่ในความสมบูรณ์ที่สุด

เช่นกัน การก่อร่างของมนุษย์ในครรภ์ของโลกในตอนเริ่มต้นเป็นเหมือนกับตัวอ่อนในครรภ์มารดา เขาค่อยๆ พัฒนาการความสมบูรณ์ทีละน้อย และเติบโตจนกระทั่งถึงภาวะสมบูรณ์เต็มที่ คือภาวะที่สติปัญญาและจิตปรากฏด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุด ในตอนเริ่มต้นของการเติบโตปัญญาและจิตดำรงอยู่แต่ซ่อนเร้น และแสดงปรากฏเมื่อภายหลัง ในครรภ์ของโลก จิตและปัญญาได้ดำรงอยู่ในตัวอ่อนเช่นกันแต่ซ่อนเร้นอยู่ปรากฏออกมาภายหลัง เช่นเดียวกับต้นไม้ดำรงอยู่ในเมล็ดแต่มันซ่อนเร้นอยู่ เมื่อเมล็ดเติบโตและพัฒนา ต้นไม้ที่สมบูรณ์ปรากฏออกมาในทำนองเดียวกัน การเติบโตและพัฒนาของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดเป็นไปทีละน้อย นี่คือนิยามของพระผู้เป็นเจ้า คือระบบของธรรมชาติ เมล็ดมิได้กลายเป็นต้นไม้ในทันใด ตัวอ่อนมิได้กลายเป็นมนุษย์ในทันใด แร่ธาตุมิได้กลายเป็นก้อนหินในทันใด มันเติบโตและพัฒนาทีละน้อยและบรรลุถึงขีดสุดของความสมบูรณ์

สิ่งที่ชีวิตทั้งหมดไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ล้วนถูกสร้างขึ้นมาสมบูรณ์ตั้งแต่แรกเริ่ม แต่ความสมบูรณ์ของมันปรากฏทีละน้อย ระบบของพระผู้เป็นเจ้าเป็นหนึ่ง การวิวัฒนาการของการดำรงอยู่เป็นหนึ่ง ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตจะเล็กหรือใหญ่ ทั้งหมดอยู่ภายใต้กฎและระบบเดียวกันตั้งแต่แรกเริ่มแต่ละเมล็ดมีความสมบูรณ์ทั้งหมดของพืช ความสมบูรณ์ทั้งหมดของพืชดำรงอยู่ในเมล็ดตั้งแต่แรกเริ่มแต่มองไม่เห็น หลังจากนั้นความสมบูรณ์ค่อยๆ ปรากฏ เริ่มต้นหน่อโผล่ออกมา ตามมาด้วยกิ่ง ใบ ดอกและผล แต่ทั้งหมดนี้ดำรงอยู่ในเมล็ดตั้งแต่เริ่มแรก เป็นศักยภาพที่แฝงอยู่แม้ว่ามิได้ปรากฏชัด

ในทำนองเดียวกัน ตัวอ่อนมีความสมบูรณ์ทั้งหมดตั้งแต่แรกเริ่ม เช่น จิต ปัญญา สายตา การดมกลิ่น การรับรส กล่าวคือพลังทั้งหมด แต่มันมองไม่เห็นและปรากฏขึ้นทีละน้อย

ในทำนองเดียวกัน ตั้งแต่แรกเริ่มโลกถูกสร้างขึ้นมาด้วยธาตุ สสาร แร่ธาตุ อณู และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด แต่สิ่งเหล่านี้ปรากฏขึ้นทีละน้อย เริ่มแรกคือแร่ธาตุ ต่อมาพืช หลังจากนั้นสัตว์และสุดท้ายคือมนุษย์ แต่สิ่งเหล่านี้ดำรงอยู่ตั้งแต่แรกเริ่ม แต่ยังไม่พัฒนา และจากนั้นค่อยๆ ปรากฏออกมา เพราะระบบอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าและระบบธรรมชาติสากลล้อมรอบทุกสิ่งมีชีวิต และทั้งหมดอยู่

ภายใต้กฎเกณฑ์นี้ เมื่อท่านพิจารณาระบบสากลนี้ ท่านเห็นว่าไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่บรรลุถึงความสมบูรณ์
ทันทีเมื่อแรกเกิด มันเติบโตและพัฒนาทีละน้อยจนบรรลุถึงความสมบูรณ์

การปรากฏของจิตในร่างกาย

คำถาม: อะไรคือเหตุผลของการปรากฏของจิตในร่างกาย

คำตอบ: เหตุผลของการปรากฏของจิตในร่างกายคือ จิตของมนุษย์เป็นของฝากจากพระผู้เป็นเจ้า และมันต้องเดินผ่านสภาวะทั้งหมด เพราะการเคลื่อนไหวผ่านสภาวะต่างๆ ของการดำรงอยู่จะเป็นการทำให้จิตบรรลุความสมบูรณ์ เมื่อมนุษย์เดินทางผ่านเขตแดนต่างๆ ผ่านประเทศมากมายอย่างเป็นระบบและมีวิธีการ แน่นนอนมันทำให้เขาสามารถบรรลุความสมบูรณ์ เพราะเขาจะเห็นสถานที่ ทิวทัศน์ ประเทศต่างๆ ความอัศจรรย์และศิลปะของประเทศเหล่านั้น เขาจะคุ้นเคยกับอุปนิสัย ธรรมเนียมและพฤติกรรมของประชาชน เขาจะเห็นอารยธรรมและความก้าวหน้าของยุค จะทราบนโยบายของรัฐบาลต่างๆ รู้ถึงอำนาจและความสามารถของแต่ละประเทศ เช่นเดียวกันเมื่อจิตของมนุษย์ผ่านสภาวะต่างๆ ของการดำรงอยู่ มันจะครอบครองแต่ละระดับและฐานะ แม้แต่ในสภาวะของร่างกาย มันก็จะได้รับความสมบูรณ์แน่นอน

นอกจากนี้ จำเป็นที่สัญลักษณ์ทั้งหลายของความสมบูรณ์ของจิตควรปรากฏชัดในโลกนี้ เพื่อว่าโลกแห่งการสร้างสรรคจะก่อให้เกิดผลอันไม่รู้สิ้น และโลกนี้จะได้รับชีวิตและแสดงปรากฏความอารีแห่งสวรรค์ ตัวอย่างเช่น รัศมีของดวงอาทิตย์ต้องฉายมายังโลก และความร้อนของมันพัฒนาสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก หากรัศมีและความร้อนของดวงอาทิตย์มิได้ส่องมายังโลก โลกจะไม่มีสิ่งใดอาศัย ไม่มี ความหมาย และการพัฒนาของโลกจะล่าช้า ในทำนองเดียวกัน หากความสมบูรณ์ของจิตมิได้ปรากฏในโลกนี้ โลกนี้ย่อมมีตมและโหดร้ายการปรากฏของจิตในร่างกายทำให้โลกนี้ได้รับความสว่าง เนื่องด้วยจิตของมนุษย์เป็นเหตุของชีวิตของร่างกาย ดังนั้นโลกอยู่ในภาวะของร่างกายและมนุษย์อยู่ในภาวะของจิต ถ้าหากไม่มีมนุษย์ ความสมบูรณ์ของจิตย่อมไม่ปรากฏ และแสงสว่างของปัญญาย่อมไม่เจิดจ้าในโลกนี้ โลกนี้ย่อมเป็นเหมือนร่างกายที่ปราศจากวิญญาณ

โลกนี้ก็เปรียบได้กับต้นไม้เช่นกัน และมนุษย์คือผลไม้ หากปราศจากผล ต้นไม้อ่อมไร้ประโยชน์

ยิ่งกว่านั้น อวัยวะ ธาตุและองค์ประกอบเหล่านี้ที่พบอยู่ในร่างกายมนุษย์ เป็นแม่เหล็กดึงดูดจิต เป็นที่แน่นอนว่าจิตย่อมมาปรากฏในร่างกาย ดังเช่นกระจกใสดึงดูดแสงอาทิตย์ กระจกจะสว่างไสวและมีภาพอันน่าพิศวงต่าง ๆ ปรากฏในกระจก กล่าวคือเมื่อธาตุที่ดำรงอยู่รวมตัวเข้าด้วยกันตามระบบธรรมชาติและด้วยพลังอันสมบูรณ์ มันจะกลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดจิต และจิตจะแสดงปรากฏอยู่ในมันด้วยความสมบูรณ์ทั้งหมด

ภายใต้สภาวะเหล่านี้จะกล่าวได้ว่า “จำเป็นอย่างยิ่งที่แสงอาทิตย์จะลงมาสู่กระจก” เพราะพันธะที่ดำรงอยู่ระหว่างสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะทางจิตหรือทางวัตถุ ก่อให้เกิดเงื่อนไข

ที่ว่า เมื่อกระจกใสและหันเข้าหาดวงอาทิตย์ แสงอาทิตย์ต้องปรากฏในกระจก ในทำนองเดียวกัน เมื่อธาตุต่าง ๆ รวมตัวเข้าด้วยกันเป็นร่างกายเป็นระบบและแบบแผนอันรุ่งโรจน์ที่สุด จิตจะปรากฏอยู่ในร่างกายนั้น นี่คือโองการของพระผู้ทรงอนุภาพ พระผู้ทรงปรีชาญาณ

ความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากับสิ่งสร้างสรรค์

คำถาม: อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและสิ่งสร้างสรรค์ กล่าวคือระหว่างพระผู้ทรงประเสริฐสุดและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

คำตอบ: ความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างและสิ่งสร้างสรรค์ เป็นประจักษ์ความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์และดาวนพเคราะห์ที่มีดมืด ดวงอาทิตย์ในสาระของมันเป็นได้ขึ้นกับดาวนพเคราะห์ที่มันส่องแสงไปสู่ เพราะแสงอาทิตย์อยู่ในดวงอาทิตย์เอง ดวงอาทิตย์เป็นอิสระไม่ขึ้นกับโลก โลกอยู่ภายใต้อิทธิพลของดวงอาทิตย์และได้รับแสงจากดวงอาทิตย์ แต่ดวงอาทิตย์และแสงอาทิตย์เป็นอิสระโดยสมบูรณ์ไม่ขึ้นกับโลก แต่ถ้าหากไม่มีดวงอาทิตย์ โลกและสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนโลกย่อมดำรงอยู่ไม่ได้

ลักษณะที่สิ่งมีชีวิตทั้งหลายขึ้นอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นแบบการสืบออกมา กล่าวคือ สิ่งมีชีวิตทั้งหลายสืบมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และมีได้แสดงปรากฏพระองค์²¹ ความสัมพันธ์เป็นแบบการสืบออกมา มิใช่การแสดงปรากฏ แสงอาทิตย์สืบมาจากดวงอาทิตย์มิได้แสดงปรากฏดวงอาทิตย์ การปรากฏโดยการสืบออกมาเป็นเหมือนการปรากฏของรัศมีออกมาจากดวงอาทิตย์บนขอบฟ้าของโลก กล่าวคือสาระอันบริสุทธิ์ของดวงอาทิตย์แห่งธรรมมิได้ถูกแบ่งแยกและมีได้ลงมาสู่โลก รัศมีของดวงอาทิตย์สืบออกมาจากดวงอาทิตย์และส่องสว่างโลกที่มีดมืด

แต่การแสดงปรากฏเป็นการปรากฏของกิ่ง ใบบอกและผลออกมาจากเมล็ด เพราะเมล็ดในสาระของมันเองกลายเป็นกิ่งและผล และสภาพความเป็นจริงของเมล็ดเข้ามาอยู่ในกิ่งและผล การปรากฏโดยการแสดงปรากฏนี้ย่อมเป็นความไม่สมบูรณ์สำหรับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเป็นไปไม่ได้ทีเดียว เพราะมันยอมแสดงนัยว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนถูกจำกัดอยู่กับคุณลักษณะของปรากฏการณ์ แต่ถ้าเป็นดังนั้น ความเป็นอิสระที่แท้ย่อมกลายเป็นเพียงความยากจน และการดำรงอยู่ที่แท้จึงยอมกลายเป็นการไม่ดำรงอยู่ และนี่เป็นไปไม่ได้

ดังนั้นสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมดสืบมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า กล่าวคือทุกสรรพสิ่งบังเกิดขึ้นโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า สิ่งแรกที่สืบมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือการดำรงอยู่สากลที่นักปรัชญาโบราณให้ชื่อว่า “ปัญญาแรก” และประชาชนของบาฮาเรียกว่า “พระประสงค์แรก” การสืบออกมานี้ไม่ถูกจำกัดโดยเวลาหรือสถานที่เมื่อเกี่ยวพันกับภพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า มันไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด การเริ่มต้นและการสิ้นสุดเป็นสิ่งเดียวกันเมื่อสัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การดำรงอยู่ก่อนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นการดำรงอยู่ที่แท้และเป็นการดำรง

²¹ การสืบออกมาและการแสดงปรากฏอธิบายไว้ในบทต่อไป

อยู่ก่อนของกาลเวลา และปรากฏการณ์ของความผันแปรเป็นสาระมิใช่เป็นของกาลเวลา ตามที่เราอธิบายไว้ที่โต๊ะเมื่อวันก่อน

ถึงแม้ “ปัญญาแรก” ไม่มีการเริ่มต้น มันก็มีได้กลายเป็นผู้มีส่วนร่วมกับการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า เพราะการดำรงอยู่ของจักรวาลเป็นความว่างเปล่าเมื่อสัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้า และมันไม่มีอาณาเขตที่จะกลายเป็นภาคีกับพระผู้เป็นเจ้าหรือเป็นเหมือนกับพระองค์ในการดำรงอยู่ก่อน เรื่องนี้ได้อธิบายไว้แล้ว

การดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตหมายถึงการรวมตัวกัน และความตายของสิ่งมีชีวิตหมายถึงการสลายตัว แต่สสารของจักรวาลและธาตุต่างๆ มิได้ถูกทำลายหรือสิ้นสุดการดำรงอยู่โดยสมบูรณ์ การไม่ดำรงอยู่ของมันเป็นเพียงการเปลี่ยนรูปร่าง ตัวอย่างเช่น เมื่อมนุษย์สิ้นสุดการดำรงอยู่ เขากลายเป็นธุลี แต่เขามีได้กลายเป็นการไม่ดำรงอยู่โดยสมบูรณ์ แต่การเปลี่ยนรูปร่างได้เกิดขึ้นและองค์ประกอบนี้สลายไป การสิ้นสุดการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ก็เหมือนกัน เพราะการดำรงอยู่มิได้กลายเป็นการไม่ดำรงอยู่โดยสมบูรณ์ และการไม่ดำรงอยู่โดยสมบูรณ์มิได้กลายเป็นการดำรงอยู่

จิตของมนุษย์สืบมาจากพระผู้เป็นเจ้า

คำถาม: ในพระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าได้หายใจพระวิญญาณมาสู่ร่างกายของมนุษย์นี้หมายความว่าอะไร

คำตอบ: จงรู้ว่าการบังเกิดมีสองชนิด คือการบังเกิดโดยการสืบออกมา และการบังเกิดโดยการแสดงปรากฏ การบังเกิดโดยการสืบออกมาเป็นประดุจการกระทำที่บังเกิดจากผู้กระทำ ข้อเขียนที่บังเกิดจากผู้เขียน ข้อเขียนสืบมาจากผู้เขียน ปาฐกถาสืบมาจากผู้พูด และในทำนองเดียวกัน จิตของมนุษย์สืบมาจากพระผู้เป็นเจ้า จิตมิได้แสดงปรากฏพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือไม่มีส่วนใดจากภาวะการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาสู่ร่างกายมนุษย์ จิตบังเกิดในร่างกายมนุษย์ประดุจปาฐกถาบังเกิดมาจากผู้พูด

แต่การบังเกิดโดยการแสดงปรากฏ เป็นการปรากฏสภาพความเป็นจริงของสิ่งหนึ่งในรูปแบบอื่นๆ ดังเช่นต้นไม้บังเกิดจากเมล็ด ดอกไม้บังเกิดจากเมล็ด เพราะเมล็ดปรากฏขึ้นเป็นรูปร่างของกิ่ง ใบ และดอก นี่คือการบังเกิดโดยการปรากฏ จิตของมนุษย์บังเกิดขึ้นโดยสืบมาจากพระผู้เป็นเจ้า ดังเช่นปาฐกถาบังเกิดมาจากผู้พูด ข้อเขียนมาจากผู้เขียน กล่าวคือผู้พูดมิได้กลายเป็นปาฐกถาและผู้เขียนมิได้กลายเป็นข้อเขียน แต่มันเป็นการบังเกิดขึ้นโดยการสืบออกมา ผู้พูดมีความสามารถและพลังอันสมบูรณ์ และปาฐกถาสืบออกมาจากเขา ดังเช่นการกระทำสืบมาจากผู้กระทำ พระผู้ทรงเป็นผู้พูดที่แท้จริงเป็นสาระแห่งเอกภาพ ทรงอยู่ในภาวะเต็มเสมอ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปร พระองค์ทรงความนิรันดร์ และเป็นอมตะ ดังนั้นการบังเกิดของจิตของมนุษย์จากพระผู้เป็นเจ้าเป็นการสืบออกมาในพระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้าหายใจพระวิญญาณของพระองค์มาสู่มนุษย์ วิญญาณหรือจิตนี้บังเกิดขึ้นในมนุษย์ ดังเช่นปาฐกถาสืบออกมาจากพระผู้เป็นผู้พูดที่แท้จริง

แต่การบังเกิดขึ้นโดยการแสดงปรากฏ (หากนี้หมายถึงการปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่การแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ)) ที่เราได้กล่าวไว้ เป็นการปรากฏของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และพระวจนะที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า ดังที่บทจอห์นในพระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่า “ในตอนเริ่มต้นคือพระวจนะ และพระวจนะอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า” ดังนั้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และพระวจนะคือการปรากฏของพระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณและพระวจนะหมายถึงความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ปรากฏในพระคริสต์ และความสมบูรณ์เหล่านี้อยู่กับพระผู้เป็นเจ้า ดังเช่นดวงอาทิตย์แสดงปรากฏความรุ่งโรจน์ทั้งหมดของมันในกระจกและพระวจนะมิได้หมายถึงร่างกายของพระคริสต์ แต่ความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏในพระคริสต์ เพราะพระคริสต์เป็นประดุจกระจกใสที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์แห่งธรรม และความสมบูรณ์ของดวงอาทิตย์แห่งธรรม กล่าวคือ แสงสว่างและความร้อนของมันเป็นที่เห็นได้และปรากฏชัดในกระจก ถ้าเรามองดูในกระจก เราเห็นดวงอาทิตย์และกล่าวว่า: มันคือดวงอาทิตย์ ดังนั้นพระวจนะและพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ซึ่งหมายถึงความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าคือลักษณะปรากฏแห่งสวรรค์นี้คือความหมายของบทกลอนในพระคัมภีร์ใหม่ที่ว่า: “พระวจนะอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า และพระวจนะคือพระผู้เป็นเจ้า” เพราะ

ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์มิได้ต่างจากสาระแห่งความเป็นหนึ่ง ความสมบูรณ์ของพระคริสต์ได้รับการเรียกว่าพระวจนะ เพราะทุกสรรพสิ่งอยู่ในภาวะของพญฺ์ชณะและพญฺ์ชณะตัวเดียวไม่มีความหมายสมบูรณ์ แต่ความสมบูรณ์ของพระคริสต์มีอาณาภาพของพระวจนะ เพราะความหมายที่สมบูรณ์สามารถอนุมานได้จากถ้อยคำ ทำไม? เพราะพระคริสต์กลายเป็นยอดรวมของความหมายที่สมบูรณ์ นี่เองที่พระองค์ได้รับการเรียกว่าพระวจนะ

และจงรู้ว่าการบังเกิดของพระวจนะและพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งเป็นการแสดงปรากฏ ต้องไม่เป็นที่เข้าใจว่าการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนตัวหรือทิวจำนวนหรือว่าลงมาจากภาวะอันศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงห้ามหากกระจักใสบริสุทธิ์หันเข้าหาดวงอาทิตย์ แสงสว่าง ความร้อน และดวงอาทิตย์จะเจ็ดจ้อยอยู่ในกระจักด้วยการแสดงปรากฏ หากผู้ที่เห็นกล่าวถึงดวงอาทิตย์ซึ่งสูงใสและเห็นได้ในกระจักว่า “นี่คือดวงอาทิตย์” มันเป็นความจริง กระนั้นกระจักก็คือกระจัก และดวงอาทิตย์ก็คือดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์แห่งธรรมแม้ว่าจะปรากฏอยู่ในกระจักมากมายก็เป็นดวงอาทิตย์ดวงเดียว ภาวะนี้มีได้อาศัยอยู่ มิได้เข้า มิได้ผสม มิได้ลง เพราะการอาศัย การลง การผุด การผสม เป็นความจำเป็นและลักษณะของร่างกายมิใช่จิต เช่นนั้นลักษณะเหล่านี้ยิ่งห่างไกลกว่าเพียงไหนจากภาวะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอิสระจากทุกสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความบริสุทธิ์ ความประเสริฐ ความศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของพระองค์

ดังที่เราได้กล่าว ดวงอาทิตย์แห่งธรรมอยู่ในภาวะเดิมเสมอ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปร และเป็นนิรันดร์ แต่การดำรงอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่ในสภาวะของกระจักที่ใสบริสุทธิ์ และความร้อน แสงสว่าง ภาพและความคล้ายคลึง กล่าวคือ ความสมบูรณ์ทั้งหลายของดวงอาทิตย์แห่งธรรมปรากฏอยู่ในกระจัก นั่นเองที่พระคริสต์กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ว่า “พระบิดาอยู่ในพระบุตร” กล่าวคือ ดวงอาทิตย์แห่งธรรมปรากฏอยู่ในกระจัก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงสอดส่องมายังศาสนทูตผู้ทรงความบริสุทธิ์ในหมู่สรรพสิ่งทั้งหลาย

วิญญาน จิต และปัญญา

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างระหว่าง ปัญญา จิต และวิญญาน?

คำตอบ: ก่อนหน้านี้ได้อธิบายไว้แล้วว่าสปีริต²² แบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ สปีริตพีช สปีริตสัตว์ สปีริตมนุษย์ สปีริตแห่งความศรัทธา และพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์

สปีริตพีชคือพลังของการเติบโต ซึ่งบังเกิดขึ้นในเมล็ดโดยอิทธิพลของสรรพสิ่งอื่นๆ

สปีริตสัตว์ คือพลังของประสาทสัมผัสทั้งหมด ซึ่งบังเกิดขึ้นจากการประกอบและรวมตัวกันของธาตุต่างๆ เมื่อองค์ประกอบนี้สลายตัว พลังนี้สูญสิ้นไป เปรียบได้กับตะเกียงนี้ เมื่อน้ำมัน ไข้ตะเกียงและไฟรวมเข้าด้วยกัน ตะเกียงถูกจุดสว่างขึ้น และเมื่อการรวมตัวนี้สลายไป กล่าวคือเมื่อส่วนประกอบเหล่านี้ถูกแยกออกจากกัน ตะเกียงก็ดับไปด้วย

สปีริตมนุษย์²³ ซึ่งทำให้มนุษย์ต่างจากสัตว์คือ วิญญานแห่งการใช้เหตุผล จิตและวิญญานแห่งการใช้เหตุผลหมายถึงสิ่งเดียวกัน จิตนี้ซึ่งตามการเรียกของนักปรัชญานั้นคือวิญญานแห่งการใช้เหตุผล ล้อมรอบทุกสรรพสิ่ง ค้นพบสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งต่างๆ ตรวจจับที่อยู่ในชีวิตความสามารถของมนุษย์ รู้ลักษณะพิเศษ ผลและคุณสมบัติของสรรพสิ่งต่างๆ แต่นอกจากนี้จิตของมนุษย์จะได้รับการช่วยเหลือโดยพลังความศรัทธา จิตจะไม่คุ้นเคยกับความลับของพระเจ้าและสภาพความเป็นจริงของสวรรค์ ประดุจกระจกที่แม้จะใสและขัดมัน ก็ยังจำเป็นต้องได้รับแสงสว่าง กระจกไม่สามารถค้นพบความลับของพระเจ้าจนกว่าแสงอาทิตย์จะสะท้อนมายังกระจก

แต่ปัญญาคือพลังของจิต จิตคือตะเกียง ปัญญาคือแสงที่ส่องมาจากตะเกียง จิตคือต้นไม้ ปัญญาคือผล ปัญญาคือความสมบูรณ์ของจิตและสสารของจิต ดังเช่นแสงอาทิตย์เป็นสสารของดวงอาทิตย์

คำอธิบายนี้แม้ว่าสั้นแต่ก็สมบูรณ์ ดังนั้นจงไตร่ตรองดู และหากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านอาจคุ้นเคยกับรายละเอียดต่างๆ

²² ดูบทที่ 23

²³ จิต

พลังทางกายและพลังสติปัญญา

ในมนุษย์มีพลังทางกาย 5 อย่างดำรงอยู่ซึ่งทำหน้าที่สัมผัสรู้ กล่าวคือ มนุษย์รับรู้สรรพสิ่งทางวัตถุโดยพลังทางกายทั้งห้านี้ คือ การเห็นซึ่งรับรู้สิ่งที่มองเห็นได้ การได้ยินซึ่งรับรู้เสียงที่ได้ยินได้ การดมกลิ่นซึ่งรับรู้กลิ่นต่าง ๆ การรับรสซึ่งรับรู้รสอาหาร และการสัมผัสซึ่งอยู่ในทุกส่วนของร่างกายและรับรู้สิ่งที่สัมผัสได้ พลังทางกายทั้งห้านี้รับรู้การดำรงอยู่ทางกายภาพ

มนุษย์ก็มีพลังทางจิตเช่นกัน คือ การจินตนาการซึ่งเป็นการก่อมโนภาพ ความคิดซึ่งเป็นการไตร่ตรองสภาพความเป็นจริงต่าง ๆ การเข้าใจซึ่งเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ความจำซึ่งจำสิ่งที่ได้จินตนาการคิดและเข้าใจ สื่อกลางระหว่างพลังทางกายทั้งห้ากับพลังทางจิตคือ ประสาทรวม กล่าวคือประสาทที่ปฏิบัติการอยู่ระหว่างพลังทางกายและพลังทางจิต ถ่ายทอดสิ่งที่พลังทางกายรับรู้ไปสู่พลังทางจิต ที่เรียกว่าประสาทรวมเพราะว่ามันติดต่อบetweenพลังทางกายและพลังทางจิตและดังนั้นจึงเป็นสิ่งร่วมกันของพลังทางกายและพลังทางจิต

ตัวอย่างเช่น การเห็นเป็นหนึ่งในพลังทางกาย มันมองเห็นดอกไม้และถ่ายทอดการรับรู้นี้ไปสู่พลังทางจิตนั่นคือประสาทรวมซึ่งประสาทรวมจะถ่ายทอดการรับรู้นี้ไปสู่พลังของการจินตนาการ พลังจินตนาการจะก่อมโนภาพและรูปร่างต่าง ๆ และส่งทอดต่อไปยังพลังความคิด พลังความคิดไตร่ตรองแล้วถ่ายทอดไปยังพลังความเข้าใจ เมื่อเข้าใจแล้วก็ส่งสิ่งที่รับรู้ขึ้นไปในความจำ และความจำเก็บสิ่งนั้นไว้

พลังทางกายมี 5 อย่างคือ พลังการมองเห็น การได้ยิน การรับรส การดมกลิ่น การสัมผัส พลังทางจิตก็มี 5 อย่างคือ ประสาทรวม พลังการจินตนาการ พลังความคิด ความเข้าใจ และความจำ

สาเหตุของความแตกต่างในอัตลักษณ์ของมนุษย์

คำถาม: มนุษย์มีอัตลักษณ์ที่ชนิด และอะไรคือเหตุของความแตกต่างในมนุษย์ทั้งหลาย

คำตอบ: มนุษย์มีอัตลักษณ์ที่มีอยู่แต่กำเนิด อัตลักษณ์ที่ถ่ายทอดมาทางกรรมพันธุ์ และอัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษา

เกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่มีอยู่แต่กำเนิด ถึงแม้การสร้างสรรคของพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์เป็นเจ้าสมบูรณ์เลิศ กระนั้น ความแตกต่างของคุณลักษณะทางธรรมชาติในมนุษย์มาจากความแตกต่างของระเบียบ ทั้งหมดล้วนดีเลิศแต่เหนือหรือด้อยกว่ากันตามระเบียบ ดังนั้นมนุษย์ชาติทั้งหลายมีความฉลาดและความสามารถ แต่ความฉลาด ความสามารถ และความมีคุณค่าของมนุษย์นั้นต่างกัน นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจน

ตัวอย่างเช่น นำเด็กมาจากครอบครัวเดียวกันจากสถานที่เดียวกัน เรียนโรงเรียนเดียวกัน ได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน ได้รับการเลี้ยงดูด้วยอาหารอย่างเดียวกัน อยู่ในภูมิอากาศเดียวกัน เรียนบทเรียนเดียวกัน เป็นที่แน่นอนว่าเด็กบางคนเหล่านี้จะเก่งในวิทยาศาสตร์ บางคนจะมีความสามารถระดับปกติ และบางคนจะปัญญาทึบ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าธรรมชาติโดยดั้งเดิมมีความแตกต่างของระดับความมีคุณค่าและความสามารถ ความแตกต่างนี้มิได้แสดงนัยถึงความดีหรือความชั่วร้าย มันเป็นเพียงความแตกต่างของระดับ สิ่งหนึ่งอยู่ระดับสูงสุด อีกสิ่งหนึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อีกสิ่งหนึ่งอยู่ในระดับต่ำสุด มนุษย์ สัตว์ พืช และแร่ธาตุดำรงอยู่ แต่ระดับของการดำรงอยู่ทั้งสิ้นนี้ต่างกัน การดำรงอยู่ของมนุษย์และสัตว์ช่างต่างกันเพียงไร กระนั้นทั้งสองดำรงอยู่เป็นที่ชัดเจนว่าในการดำรงอยู่มีความแตกต่างของระดับ

ความแตกต่างของคุณลักษณะที่ถ่ายทอดมาทางกรรมพันธุ์มาจากความแข็งแกร่งและความอ่อนแอทางกายภาพ กล่าวคือ เมื่อบิดามารดาอ่อนแอ ลูกก็จะอ่อนแอ ถ้าบิดามารดาแข็งแกร่ง ลูกก็จะแข็งแกร่งสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน ความบริสุทธิ์ของเลือดก็มีผลอย่างมาก เพราะเชื้อที่บริสุทธิ์เป็นเหมือนพันธุ์ที่เหนือกว่าซึ่งมีอยู่ในพืชและสัตว์ ตัวอย่างเช่น ท่านเห็นได้ว่าเด็ก ๆ ที่เกิดจากบิดามารดาที่อ่อนแอจะมีกายภาพและประสาทที่อ่อนแอโดยธรรมชาติ เด็ก ๆ เหล่านี้จะได้รับความยุ่งยาก จะไม่มีความอดทนหรือทนทาน ไม่มีความแน่วแน่ ไม่มีมานะและใจร้อน เพราะพวกเขาได้รับความอ่อนแอมาจากบิดามารดา

นอกจากนี้พระพรพิเศษอันหนึ่งได้ประทานมาให้แก่บางครอบครัวและบางรุ่น มันคือพระพรพิเศษที่ทายาททั้งหลายของพระอับราฮัมได้สืบทอดมาเป็นศาสนทูตทั้งหลายของอิสราเอล นี่คือพระพรที่พระผู้เป็นเจ้าของท่านให้แก่เชื้อสายนี้ ประทานให้พระโมเสสจากบิดามารดาของพระองค์ ประทานให้พระคริสต์จากทางสายมารดา ประทานให้แก่พระโมฮัมหมัดและพระบ็อบ และประทานให้ศาสนทูตทั้งหมดของอิสราเอล พระบาฮาอูลลาห์ก็ทรงเป็นผู้สืบเชื้อสายโดยตรงมาจากพระอับราฮัม เพราะพระอับ

ราชัมมีบุตรคนอื่นๆ นอกจากอิสมาอิลและไอแซค ซึ่งในสมัยนั้นได้ย้ายไปอาศัยที่ดินแดนเปอร์เซียและอัฟกานิสถานและพระบาฮาฮุลลาห์คือทายาทคนหนึ่งของพวกเขา

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า อັตลัษณะที่ถ่ายทอดมาทางกรรมพันธุ์ดำรงอยู่ในระดับซึ่งหากมันไม่ต้องตรงกับอັตลัษณะดั้งเดิม แม้ทางกายมันจะเป็นของเชื้อสายนั้นแต่ทางจิตใจมันจะไม่ได้รับพิจารณาว่าเป็นสมาชิกของครอบครัวนั้น เช่นเคนันซึ่งมิได้รับการนับว่าเป็นเชื้อสายของโนอาห์¹

แต่ความแตกต่างของคุณลักษณะเมื่อคำนึงวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะการศึกษามีอิทธิพลใหญ่หลวง โดยการศึกษาผู้โง่เขลากลายเป็นผู้คงแก่เรียน คนขลาดกลายเป็นคนกล้าหาญ โดยการเพาะปลูกกิ่งที่งอกกลายเป็นกิ่งตรง ผลไม้เปรี้ยวขมของภูเขาและป่ากลายเป็นผลไม้หวานและอร่อย ดอกไม้ห้ากลีบกลายเป็นร้อยกลีบ โดยการศึกษา ซาติป่าเถื่อนทั้งหลายกลายเป็นชาติที่มีอารยธรรม และแม้แต่สัตว์ก็กลายเป็นสัตว์เชื่อง การศึกษาต้องได้รับพิจารณาว่าสำคัญที่สุด เพราะโรคภัยทั้งหลายทางกายติดต่อกันรุนแรง ดังนั้นในทำนองเดียวกัน คุณลักษณะทางจิตและหัวใจก็ติดต่อกันรุนแรง การศึกษามีอิทธิพลอย่างเป็นสากล และความแตกต่างที่เป็นผลมาจากการศึกษานั้นยิ่งใหญ่มาก

บางคนอาจพูดว่าเนื่องด้วยความสามารถและความมีคุณค่าของมนุษย์นั้นต่างกัน ดังนั้นความแตกต่างของความสามารถได้ก่อให้เกิดความแตกต่างของอັตลัษณะอย่างแน่นอน²

แต่นี้มิได้เป็นดังนั้น เพราะความสามารถมีสองชนิดคือความสามารถตามธรรมชาติและความสามารถที่ได้มาภายหลัง ความสามารถตามธรรมชาติเป็นการสร้างสรรค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นสิ่งสมบูรณ์เลิศในการสร้างสรรค์ของพระเจ้าไม่มีความชั่วร้าย แต่ความสามารถที่ได้มาภายหลังได้กลายเป็นเหตุของการปรากฏความชั่วร้าย ตัวอย่างเช่น พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวงขึ้นมาในลักษณะหนึ่ง และได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาด้วยระบบร่างกายและความสามารถ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับประโยชน์โดยน้ำตาและน้ำผึ้ง ได้รับอันตรายและถูกทำลายโดยพิษ ธรรมชาติและระบบร่างกายนี้มีมาแต่กำเนิดและพระเจ้าได้ทรงประทานให้มนุษย์ชาติทั้งหมดเท่ากัน แต่มนุษย์เริ่มต้นทำ ความคุ้นเคยกับพิษที่ละน้อยโดยการบริโภคปริมาณน้อยแต่ละวันและค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนถึงจุดที่เขาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากผื่นหนึ่งกรัมต่อวัน ดังนั้นความสามารถตามธรรมชาติถูกใช้ไปในทางที่ผิดโดยสมบูรณ์ จึงสังเกตดูว่าความสามารถและระบบร่างกายตามธรรมชาติสามารถถูกเปลี่ยนไปได้มากเพียงไร ไม่มีใครตำหนิประชาชนชั่วร้ายเพราะความสามารถและธรรมชาติที่มีมาแต่กำเนิดของพวกเขา แต่ตำหนิเพราะความสามารถและธรรมชาติที่ได้มาภายหลัง

ในการสร้างสรรค์ไม่มีสิ่งชั่วร้าย ทั้งหมดเป็นสิ่งดี คุณลักษณะและธรรมชาติบางอย่างที่มีมาแต่กำเนิดในมนุษย์ซึ่งดูเหมือนน่าตำหนิ ในความเป็นจริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถเห็นสัญลักษณ์ของความตะกละ ความโกรธและอารมณ์ในเด็กทารกตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตของเขา ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความดีและความชั่วมีอยู่ในมนุษย์มาแต่กำเนิด ซึ่งเป็นการขัดกับความตึงามอันบริสุทธิ์ของ

² ดังนั้นจะตำหนิประชาชนเพราะอັตลัษณะของพวกเขาไม่ได้

ธรรมชาติและสร้างสรรค์ คำตอบสำหรับสิ่งนี้คือ ความตะกละคือความโลภ ซึ่งคือการเรียกร้องขอเพิ่มอีกเป็นคุณลักษณะที่น่าสรรเสริญหากว่ามันถูกใช้อย่างเหมาะสม ดังนั้นถ้ามนุษย์คนหนึ่งโลกที่จะแสวงหาวิทยาศาสตร์และความรู้ หรือโลกที่จะมีความเมตตา ความเอื้อเฟื้อและความเที่ยงธรรม มันเป็นสิ่งน่าสรรเสริญที่สุด หากมนุษย์ใช้ความโกรธของเขาต่อต้านบรรดาผู้กดขี่ที่กระหายเลือดซึ่งเป็นเหมือนสัตว์ป่าดุร้ายมันเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ แต่ถ้าหากเขามีได้ใช้คุณลักษณะเหล่านี้ไปในทางที่ถูก มันเป็นสิ่งน่าตำหนิ

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า ในการสร้างสรรค์และธรรมชาติไม่มีความชั่วร้าย แต่เมื่อคุณลักษณะทางธรรมชาติของมนุษย์ถูกใช้ไปในทางผิด มันเป็นสิ่งน่าตำหนิ หากผู้ร่ำรวยและเอื้อเฟื้อให้เงินจำนวนหนึ่งแก่คนยากไร้เพื่อขจัดความขัดสน และถ้าหากผู้ยากไร้ใช้เงินนั้นไปในทางที่มีชอบ มันเป็นสิ่งน่าตำหนิ เช่นเดียวกันกับคุณลักษณะทางธรรมชาติทั้งหมดของมนุษย์ที่ประกอบกันเป็นทุนของชีวิต ถ้ามันถูกใช้ไปและแสดงออกในทางที่มีชอบ มันกลายเป็นสิ่งน่าตำหนิ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าการสร้างสรรค์นั้นบริสุทธิ์ดีงาม จงพิจารณาว่าคุณลักษณะที่น่ารังเกียจที่สุดซึ่งเป็นรากฐานของความชั่วร้ายทั้งหมดคือการโกหก ไม่มีคุณลักษณะใดที่เลวร้ายกว่านี้สามารถเป็นที่จินตนาการได้ การโกหกเป็นผู้ทำลายความสมบูรณ์ทั้งหมดของมนุษย์ เป็นเหตุของความชั่วร้ายอันนับไม่ถ้วน ไม่มีคุณลักษณะใดที่ต่ำกว่านี้ การโกหกเป็นรากฐานของความชั่วร้ายทั้งปวง แม้กระนั้นก็ตามหากแพทย์ปลอมผู้ป่วยโดยกล่าวว่า “ขอขอบคุณพระผู้เป็นเจ้า อาการของท่านดีขึ้นและมีหวังหาย” แม้ถ้อยคำเหล่านี้ขัดกับความจริง กระนั้นมันอาจเป็นการปลอมผู้ป่วยและทำให้ความเจ็บป่วยเปลี่ยนแปลงอย่างมาก นี่มิใช่สิ่งน่าตำหนิ

บัดนี้ปัญหานี้ได้รับการชี้แจงอย่างกระจ่างแล้ว

ขีดความรู้ของมนุษย์และศาสนทูต

คำถาม: สติปัญญาของมนุษย์อยู่ในระดับไหนและมีขีดจำกัดแค่ไหน

คำตอบ: จงรู้ว่าความฉลาดแตกต่างกันไป ระดับต่ำสุดของความฉลาดคือความฉลาดของสัตว์ กล่าวคือความรู้สึกตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยประสาทสัมผัส ซึ่งมนุษย์และสัตว์มีเหมือนกัน ยิ่งกว่านั้น สัตว์มีพลังประสาทสัมผัสต่างๆ เหนือกว่ามนุษย์ แต่ในหมู่มนุษย์ สติปัญญาแตกต่างกันไปตามภาวะที่แตกต่างกันของมนุษย์

ภาวะแรกของสติปัญญาในโลกแห่งธรรมชาติคือสติปัญญาของวิญญาณแห่งการใช้เหตุผล มนุษย์ทั้งหมดล้วนมีพลังและสติปัญญานี้ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้ไม่เอาใจใส่หรือระมัดระวัง เป็นผู้เชื่อหรือ ผู้ปฏิเสธ วิญญาณแห่งการใช้เหตุผลของมนุษย์เป็นการสร้างสรรค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเลิศเหนือกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เนื่องด้วยวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลประเสริฐกว่าและเป็นเอก มันจึงครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง พลังของวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลสามารถค้นพบสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งต่างๆ เข้าใจ ลักษณะเฉพาะของสรรพสิ่ง และหยั่งรู้ความลึกซึ้งทั้งหลายของการดำรงอยู่ วิทยาศาสตร์ ความรู้ ศิลปะ ความอัจฉริยะ สถาบัน การค้นพบ และอุตสาหกรรม ล้วนมาจากสติปัญญาของวิญญาณแห่งการใช้เหตุผล ครั้งหนึ่งสิ่งเหล่านี้เคยเป็นสิ่งที่ไม่รู้ เป็นความลึกซึ้งและซ่อนเร้น วิญญาณแห่งการใช้เหตุผลค้นพบสิ่งเหล่านี้ทีละน้อยและทำให้มันปรากฏออกมาจากอาณาจักรที่มองไม่เห็นและซ่อนเร้น นี่คือพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดของสติปัญญาในโลกแห่งธรรมชาติ ซึ่งในระดับสูงสุดของมัน มันเข้าใจสภาพความเป็นจริง คุณสมบัติ และผลของสรรพสิ่งทั้งหลายที่ผันแปร

แต่ปัญญาสากลแห่งสวรรค์ซึ่งอยู่เหนือธรรมชาติเป็นพระพรของอาณาจักรที่ดำรงอยู่ก่อน ปัญญาสากลนี้เป็นของพระเจ้า มันห้อมล้อมทุกสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ ใต้รับแสงสว่างแห่งความลึกซึ้งของพระเจ้า ปัญญาสากลนี้เป็นพลังแห่งจิตสำนึก มิใช่พลังของการศึกษาค้นคว้า พลังสติปัญญาของโลกแห่งธรรมชาติคือพลังแห่งการค้นคว้า และโดยการค้นคว้าทำให้มันค้นพบสภาพความเป็นจริงและ คุณสมบัติของสรรพสิ่งต่างๆ แต่พลังปัญญาแห่งสวรรค์อยู่เหนือธรรมชาติ ห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง รู้และ เข้าใจทุกสรรพสิ่ง ทราบความลึกซึ้ง สภาพความเป็นจริงต่างๆ และความหมายของสวรรค์ และเป็นผู้ ค้นพบการดำรงอยู่ที่ซ่อนเร้นทั้งหลายของอาณาจักรสวรรค์ พลังปัญญาแห่งสวรรค์นี้เป็นคุณ ลักษณะเฉพาะของศาสนทูตทั้งหลาย รัศมีของแสงธรรมนี้ส่องมายังกระจกของหัวใจของผู้ที่เที่ยงธรรมทั้งหลายและพลังนี้แบ่งส่วนมาให้พวกเขาโดยศาสนทูตทั้งหลาย

ศาสนทูตทั้งหลายมี 3 สถานะ คือสถานะทางกายภาพ สถานะของวิญญาณแห่งการใช้เหตุผล และการปรากฏคุณลักษณะของพระเจ้า ร่างกายเข้าใจสิ่งต่างๆ ตามแต่ขีดความสามารถทาง กายภาพ ดังนั้นในบางกรณีมันแสดงให้เห็นความอ่อนแอทางกาย ตัวอย่างเช่น “เรากำลังหลับอยู่ แล้ว

สายลมของพระผู้เป็นเจ้าพัดมายังเราและบัญชาเราให้ประกาศพระวจนะ” หรือเมื่อพระคริสต์ได้รับการ
พรหมน้ำเมื่ออายุ 30 ปี และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ลงมาสู่พระองค์ ก่อนหน้านั้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มิได้
แสดงปรากฏในตัวพระคริสต์ ทั้งหมดนี้พาดพิงถึงภาวะทางกายของศาสนทูตทั้งหลาย แต่ภาวะแห่ง
สวรรค์ของพระองค์ห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง รู้ความลับทั้งหมด ค้นพบสัญลักษณ์ทั้งปวงและปกครองทุก
สรรพสิ่ง ทั้งก่อนและหลังภาระหน้าที่ของพระองค์เป็นสิ่งที่เดียวกัน นั่นเองที่พระคริสต์ทรงกล่าวว่า “เรา
คืออัลฟาและโอเมกา คือเริ่มแรกและสุดท้าย” กล่าวคือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือผันแปรในเรา

ความเข้าใจของมนุษย์เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า

คำถาม: มนุษย์สามารถเข้าใจพระผู้เป็นเจ้าได้มากแค่ไหน

คำตอบ: หัวข้อนี้จำเป็นต้องใช้เวลามาก การที่จะอธิบายที่โต๊ะมีโซ่ของงาย ภาระนั้นเราจะพูดอย่างรวบรัด

จงรู้ว่าความรู้มีสองชนิด คือความรู้เกี่ยวกับสาระของสรรพสิ่งและความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสรรพสิ่ง สาระของสรรพสิ่งเป็นที่รู้จักจากคุณสมบัติของมัน มิฉะนั้นมันจะไม่เป็นที่รู้และซ่อนเร้น

เนื่องด้วยความรู้ของเราเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ แม้จะเป็นสิ่งที่ถูกสร้างและถูกจำกัด เป็นความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสรรพสิ่งมีโซ่สาระของมัน ดังนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะเข้าใจสาระของการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งไร้ความจำกัด เพราะสาระของทุกสรรพสิ่งไม่เป็นที่เข้าใจได้ แต่เข้าใจได้เพียงคุณสมบัติของมัน ตัวอย่างเช่นสาระของดวงอาทิตย์ไม่เป็นที่ทราบ แต่เป็นที่เข้าใจโดยคุณสมบัติของดวงอาทิตย์ คือความร้อนและแสงสว่าง สาระของมนุษย์ไม่เป็นที่ทราบและไม่กระจ่าง แต่คุณสมบัติของมนุษย์เป็นที่ทราบและมีลักษณะเฉพาะ ดังนั้นทุกสรรพสิ่งเป็นที่ทราบโดยคุณสมบัติมีโซ่สาระ ถึงแม้สติปัญญาห้อมล้อมและเข้าใจทุกสรรพสิ่ง ภาระนั้นก็ตามสาระของสรรพสิ่งเหล่านั้นไม่เป็นที่ทราบ มันเป็นที่ทราบแต่เพียงคุณสมบัติ

ดังนั้น สาระของพระผู้เป็นนายผู้ทรงความนิรันดรอันหนึ่ง ผู้ซึ่งบริสุทธิ์พ้นจากความเข้าใจและความคิด จะเป็นที่ทราบได้อย่างไร? กล่าวคือ เนื่องด้วยสิ่งทั้งหลายเป็นที่รู้ได้แต่เพียงคุณสมบัติมีโซ่สาระเป็นที่แน่นอนว่าสาระของการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าไม่เป็นที่ทราบแต่เป็นที่ทราบโดยคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์ นอกจากนี้สิ่งที่เกิดมาภายหลังจะล้อมรอบพระผู้เป็นเจ้าผู้ดำรงอยู่ก่อนได้อย่างไร เพราะการเข้าใจเป็นผลมาจากการห้อมล้อม ต้องมีการห้อมล้อม ความเข้าใจจึงอาจเป็นไปได้ และสาระของพระผู้เป็นเจ้าล้อมรอบทุกสรรพสิ่งมิได้ถูกล้อม

เช่นเดียวกัน ความแตกต่างของสภาวะต่าง ๆ ในโลกแห่งการดำรงอยู่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจ ตัวอย่างเช่น แร่ธาตุซึ่งอยู่ในอาณาจักรแร่ธาตุ ไม่ว่ามันจะเจริญแค่ไหนก็ไม่สามารถเข้าใจพลังของการเติบโต พืชและต้นไม้ไม่ว่าจะก้าวหน้าไปแค่ไหนก็ไม่สามารถเข้าใจพลังการเห็นหรือพลังประสาทสัมผัสอื่น ๆ สัตว์ไม่สามารถจินตนาการสภาวะของมนุษย์กล่าวคือพลังทางจิตของเขา ความแตกต่างของสภาวะเป็นอุปสรรคหนึ่งของความเข้าใจ ระดับที่อยู่ต่ำกว่าไม่สามารถเข้าใจระดับที่สูงกว่า เช่นนั้น สิ่งที่เกิดมาภายหลังจะเข้าใจพระผู้เป็นเจ้าผู้ดำรงอยู่ก่อนได้อย่างไร ดังนั้นการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าหมายถึงการเข้าใจคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์ มิใช่การเข้าใจการดำรงอยู่ของพระองค์ ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะนี้เป็นสัดส่วนกับความสามารถและพลังของมนุษย์ มิใช่เป็นสิ่งตายตัว ส่วนสำคัญของปรัชญาคือความเข้าใจสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งต่าง ๆ ตามที่มันดำรงอยู่ตามความสามารถของมนุษย์

เพราะสิ่งที่เกิดมาภายหลังสามารถเข้าใจคุณลักษณะต่างๆ ที่ดำรงอยู่ก่อนตามแต่ขีดความสามารถของมนุษย์ ความลึกซึ้งของการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าบริสุทธิ์พ้นจากการเข้าใจของสรรพสิ่งใด ๆ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากจินตนาการเป็นสิ่งที่มนุษย์เข้าใจ และพลังการเข้าใจของมนุษย์มิได้ห้อมล้อมการดำรงอยู่ของสาระของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งหมดที่มนุษย์สามารถเข้าใจคือคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งการส่องสว่างของพระองค์ปรากฏและเห็นได้อยู่บนโลกและบุคคลทั้งหลาย

เมื่อเรามองดูโลกและบุคคลทั้งหลาย เราเห็นสัญลักษณ์อัศจรรย์ของความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ ปรากฏชัดเจน เพราะการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลายพิสูจน์ถึงการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าอาจเปรียบได้กับดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างมายังทุกขอบฟ้าจากยอดสุดแห่งความตระการตา แต่ละขอบฟ้า แต่ละบุคคลได้รับส่วนแบ่งจากการส่องสว่างของดวงอาทิตย์ หากแสงสว่างและรัศมีนี้มีได้ดำรงอยู่ สรรพสิ่งทั้งหลายย่อมไม่ดำรงอยู่ ทุกสรรพสิ่งแสดงออกซึ่งบางอย่างและได้รับส่วนแบ่งจากแสงสว่างนี้ ความมั่งคั่ง ความสมบูรณ์ ความอารี และคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าส่องแสงแผ่ออกจากศาสนทูตสากล สรรพสิ่งอื่นๆ ได้รับเพียงลำแสงเดียว แต่ศาสนทูตสากล เป็นกระจกสำหรับดวงอาทิตย์แห่งธรรมนี้ ดวงอาทิตย์ปรากฏและชัดแจ้งอยู่ในกระจกด้วยความสมบูรณ์ คุณลักษณะ สัญลักษณ์ และความอัศจรรย์ทั้งหมด

ความรู้เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นไปไม่ได้ และไม่มีทางบรรลุถึงได้ แต่ความรู้ของศาสนทูตสากลคือความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า เพราะพระพร ความมั่งคั่ง และคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏชัดอยู่ในศาสนทูต ดังนั้นหากมนุษย์บรรลุถึงความรู้ของศาสนทูต เขาจะบรรลุถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า และหากมนุษย์ไม่เอาใจใส่ความรู้ของศาสนทูต เขาจะถูกพรากจากความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นเป็นที่ยืนยันและพิสูจน์แล้วว่า ศาสนทูตทั้งหลายเป็นศูนย์กลางแห่งความอารี สัญลักษณ์ และความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอพระพรจงมีแด่บรรดาผู้ที่ได้รับแสงธรรมจากศาสนทูต

เราหวังว่ามีตราหลายทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าจะดึงดูดแสงธรรมนี้จากแหล่งกำเนิด และลุกขึ้น ด้วยการส่องสว่างและสัญลักษณ์อย่างที่เราจะเป็นข้อพิสูจน์อันกระจ่างของดวงอาทิตย์แห่งธรรม

ความเป็นอมตะของจิต (1)

หลังจากที่ได้แสดงให้เห็นว่าจิตของมนุษย์ดำรงอยู่²⁴ เราต้องพิสูจน์ถึงความเป็นอมตะของจิต

ความเป็นอมตะของจิตได้รับการกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานของศาสนาทั้งหลายแห่งสวรรค์ การลงโทษและรางวัลได้รับการกล่าวไว้เป็น 2 ชนิด คือรางวัลและการลงโทษในชีวิตนี้และในโลกหน้า แต่สวรรค์และนรกของการดำรงอยู่พบอยู่ในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าโลกนี้หรือในโลกของวิญญาณ การได้รับรางวัลเหล่านี้คือการได้รับชีวิตนิรันดร์ นี่เองที่พระคริสต์ทรงกล่าวไว้ว่า “จงปฏิบัติตามหนทางที่เจ้าจะได้พบชีวิตนิรันดร์ และเจ้าจะได้กำเนิดด้วยน้ำและจิต เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าไปสู่อณาจักรสวรรค์”

รางวัลของชีวิตนี้คือคุณความดีและความสมบูรณ์ที่ระดับสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ ตัวอย่างเช่นมนุษย์มีดমনและกลับกลายเป็นสว่างไสว เขาโง่เขลาและกลับกลายเป็นฉลาด เขาไม่เอาใจใส่และกลับกลายเป็นผู้ระมัดระวัง เขาหลับใหลและตื่นขึ้น เขาตายและกลับมีชีวิต เขาตาบอดแล้วกลายเป็นผู้มองเห็น เขาหูหนวกแล้วกลายเป็นผู้ได้ยิน เขาหมกมุ่นทางโลกแล้วกลายมาฝึกฝนในธรรม เขาหมกมุ่นทางวัตถุแล้วมาฝึกฝนทางจิต โดยรางวัลเหล่านี้เขาได้รับการเกิดใหม่ทางธรรมและกลายเป็นคนใหม่ กลายเป็นผู้แสดงปรากฏบทกลอนในพระคัมภีร์ใหม่ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับสาวกทั้งหลายว่า พวกเขาไม่ได้เกิดมาจากเลือด มิใช่จากเนื้อหนังหรือเจตนาของมนุษย์ แต่เกิดมาจากพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากลักษณะและคุณสมบัติของสัตว์ และครอบครองกิตติคุณแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นความอารีของพระผู้เป็นเจ้า นี่คือการหมายของการเกิดครั้งที่สอง สำหรับประชาชนดังกล่าว ไม่มีความทรมาณใดยิ่งใหญ่กว่าการถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีการลงโทษใดรุนแรงกว่าความเสเพล คุณลักษณะที่ต่ำช้า และความหมกมุ่นในตัณหา เมื่อมนุษย์ได้รับการปลดปล่อยจากความต่ำช้าเหล่านี้โดยแสงแห่งความศรัทธา และได้รับการส่องสว่างด้วยแสงของดวงอาทิตย์แห่งธรรม ประเสริฐด้วยคุณความดี พวกเขาจะถือว่านี่คือรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่สุดและรู้ว่ามันคือสวรรค์ที่แท้จริง ในทำนองเดียวกันพวกเขาพิจารณาว่าการลงโทษทางจิต กล่าวคือการทรมาณและการลงโทษการดำรงอยู่คือการตกอยู่ภายใต้โลกแห่งธรรมชาติ การถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า การเป็นผู้โหดร้ายและโง่เขลา ตกอยู่ในตัณหาและความเยือกของสัตว์ มีคุณลักษณะอันมีดমনเช่น การโกหก การกตัญญู ความโหดร้าย ผูกพันทางโลก และจมอยู่ในความคิดชั่วร้ายต่างๆ สิ่งเหล่านี้คือการลงโทษและความทรมาณอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับพวกเขา

ในทำนองเดียวกัน รางวัลของอีกโลกหนึ่งคือชีวิตนิรันดร์ซึ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ คือความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ คือพระพรอันดีและความสุขนิรันดร์ รางวัลของอีกโลกหนึ่งคือความสมบูรณ์และความสงบที่ได้รับในโลกแห่งวิญญาณภายหลังที่จากโลกนี้ไป ขณะที่รางวัลของชีวิต

²⁴ ดูบทที่ 33: ความแตกต่างระหว่างมนุษย์และสัตว์

นี่คือความสมบูรณ์ที่บรรลุนิรันดร์ในโลกนี้ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งชีวิตนิรันดร์ เพราะมันเป็นความก้าวหน้าของการดำรงอยู่ดังเช่นมนุษย์ที่ผ่านจากภาวะตัวอ่อนมาสู่การเติบโตเต็มที่และกลายเป็นการแสดงปรากฏของพระวาทะ “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้า พระผู้สร้างผู้เลิศที่สุด” รางวัลของอีกโลกคือความสงบสุข ความงามทางจิต พระพรแห่งธรรมในอาณาจักรของพระเจ้า การบรรลุความปรารถนาของหัวใจและวิญญาณ การพบกับพระเจ้าในโลกแห่งอนันตกาล ในทำนองเดียวกันการลงโทษหรือการทรมานของอีกโลกหนึ่งคือการถูกพรากจากพระพรแห่งสวรรค์ และตกอยู่ในระดับต่ำสุดของการดำรงอยู่ ผู้ที่ถูกพรากจากพระกรุณาสวรรค์นี้ แม้ว่าเขายังคงอยู่ภายหลังจากความตาย เขาได้รับการพิจารณาว่าเป็นประดุจคนตายโดยประชาชนผู้มีธรรม

ข้อพิสูจน์ทางตรรกวิทยาของความเป็นอมตะของจิตคือ ไม่มีสัญลักษณ์ใดมากสิ่งที่มีได้ดำรงอยู่ กล่าวคือ เป็นไปไม่ได้ที่สัญลักษณ์จะปรากฏมาจากสิ่งที่ไม่ดำรงอยู่โดยแท้จริง เพราะสัญลักษณ์เป็นผลมาจากการดำรงอยู่ ดังนั้นหากดวงอาทิตย์ไม่ดำรงอยู่ แสงอาทิตย์ไม่สามารถฉาย หากทะเลไม่ดำรงอยู่ คลื่นไม่สามารถปรากฏ หากเมฆไม่ดำรงอยู่ ฝนไม่สามารถตก หากต้นไม้ไม่ดำรงอยู่ก็ไม่มีผลไม้ มนุษย์ที่ไม่ดำรงอยู่ก็ไม่แสดงปรากฏหรือสร้างสิ่งใด ดังนั้นตราบนเท่าที่สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ยังปรากฏ มันเป็นข้อพิสูจน์ว่าสิ่งที่เป็นเจ้าของสัญลักษณ์ดำรงอยู่

จงพิจารณาดูว่า ปัจจุบันอาณาจักรของพระคริสต์ยังดำรงอยู่หากพระองค์ไม่ดำรงอยู่ อาณาจักรของพระองค์จะแสดงปรากฏได้อย่างไร หากทะเลไม่ดำรงอยู่ คลื่นจะซัดสูงได้อย่างไร หากสวนไม่ดำรงอยู่ สายลมที่หอมหวานจะพัดพาได้อย่างไร จงไตร่ตรองดู ไม่มีผล ร่องรอยหรืออิทธิพลของสิ่งใดดำรงอยู่หลังจากที่องค์ประกอบของมันเสื่อมสลาย ไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุ พืชหรือสัตว์ มีเพียงการดำรงอยู่และจิตของมนุษย์ที่ยังคงอยู่ปฏิบัติการและมีพลังภายหลังการเสื่อมสลายของอวัยวะและองค์ประกอบต่างๆ

ปัญหานี้ลึกลับมาก จงพิจารณาอย่างตั้งใจ นี่คือนิพจน์ทางเหตุผลเพื่อว่าผู้ที่ชาญฉลาดจะชั่งมันด้วยตาซึ่งแห่งเหตุผลและความยุติธรรม แต่ถ้าหากจิตของมนุษย์ปีติและได้รับการดึงดูดเข้าหาอาณาจักรของพระเจ้า หากสายตาและการได้ยินแห่งธรรมเปิดออก ความรู้สึกทางจิตมีอำนาจเหนือ มนุษย์จะเห็นความเป็นอมตะของจิตชัดเจนดังเช่นเห็นดวงอาทิตย์ และข่าวอันน่ายินดีและสัญลักษณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าจะล้อมรอบเขา

พรุ่งนี้เราจะให้ข้อพิสูจน์อื่นๆ

ความเป็นอมตะของจิต (2)

เมื่อวานนี้เราได้อธิบายถึงความเป็นอมตะของจิต จงรู้ว่า พลังและความเข้าใจของจิตของมนุษย์ที่ 2 ชนิด กล่าวคือ พลังจิตรับรู้และปฏิบัติการโดย 2 วิธี หนึ่งคือโดยเครื่องมือและอวัยวะ ดังนั้นด้วยตามันมองเห็น ด้วยหูมันได้ยิน ด้วยลิ้นมันพูด ดังกล่าวคือการปฏิบัติการของจิตและการรับรู้ของมนุษย์โดยอวัยวะ กล่าวคือ จิตเป็นผู้เห็นโดยดวงตา เป็นผู้ได้ยินโดยหู เป็นผู้พูดโดยลิ้น

การแสดงปรากฏอีกอย่างหนึ่งของพลังการปฏิบัติการของจิตนั้นปราศจากเครื่องมือหรืออวัยวะ ตัวอย่างเช่นในภาวะหลับ จิตมองเห็นโดยปราศจากสายตา ได้ยินโดยปราศจากหู พูดโดยปราศจากลิ้น วังโดยปราศจากเท้า กล่าวโดยรวบรัด การปฏิบัติการเหล่านี้ขึ้นอยู่กับวิธีการของเครื่องมือหรืออวัยวะบ่อยครั้งเท่าไรที่จิตเห็นความฝันในภาวะหลับและความหมายของฝันนั้นปรากฏชัดเมื่อสองปีต่อมาต้องตรงกับเหตุการณ์ในทำนองเดียวกัน เป็นจำนวนกี่ครั้งที่ปัญหาที่เราไม่สามารถไขได้ในเวลาที่เรตื่น แต่กลับไขได้ในเวลาฝัน

ในภาวะตื่น ตามองเห็นได้ไม่ไกล แต่ในฝันผู้ที่อยู่ในซีกโลกตะวันออกมองเห็นซีกโลกตะวันตก ขณะตื่นเขาเห็นปัจจุบัน ขณะหลับเขาเห็นอนาคต ขณะตื่นเขาสามารถเดินทางโดยพาหนะได้เร็วที่สุดเพียง 80 ฟาร์ซัค²⁵ ต่อชั่วโมง ขณะหลับเขาเดินทางจากโลกตะวันออกไปโลกตะวันตกเพียงชั่วพริบตา จิตเดินทางโดย 2 วิธีต่างกัน คือโดยปราศจากวิธีการซึ่งเป็นการเดินทางของจิต และโดยอาศัยวิธีการซึ่งเป็นการเดินทางวัตถุ ดังเช่นนกที่บินไปและนกที่ถูกอุ้มไป

ในเวลาหลับ ร่างกายเป็นราวกับตาย แต่จิตยังมีชีวิตและดำรงอยู่ ไม่เพียงเท่านั้นการรับรู้ของจิตเพิ่มขึ้น การบินของจิตสูงกว่า และปัญญาของมันยิ่งใหญ่มากกว่า การถือว่าจิตสูญสิ้นไปภายหลังจากร่างกายตาย เป็นเหมือนกับจินตนาการว่านกในกรงถูกทำลายเมื่อกรงแตกหักแม้ว่านกไม่มีอะไรจะต้องกลัวการทำลายกรง เราเห็นได้ว่าเมื่อปราศจากกรง นกนี้บินอยู่ในภาวะหลับ ดังนั้นถ้ากรงแตกหัก นกยังคงดำรงอยู่ ความรู้สึกของมันยังมีอำนาจมากขึ้น การรับรู้ยิ่งใหญ่อขึ้น ความสุขเพิ่มขึ้น ในความเป็นจริงแล้ว มันจากอเวจีไปถึงสวรรค์แห่งความปิติเพราะสำหรับนกที่รับรู้คุณ ไม่มีสวรรค์ใดยิ่งใหญ่กว่าการเป็นอิสระจากกรง นั่นเองที่สาวกทั้งหลายได้รับสละชีวิตเพื่อศาสนาด้วยความปิติและความสุขที่สุด

ในขณะที่ตื่น ดวงตาของมนุษย์เห็นได้ไกลสุดเท่าระยะเดินทางหนึ่งชั่วโมง เพราะพลังของจิตถูกกำหนดโดยอวัยวะของร่างกาย แต่ด้วยสายตาของจิต มันเห็นอเมริกาและสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ทีนั้น ค้นพบสภาพของสรรพสิ่งและจัดการธุรกิจทั้งหลาย เช่นนั้นหากจิตเป็นเช่นเดียวกับร่างกาย พลังการมองเห็นของจิตย่อมเป็นสัดส่วนเดียวกับการมองเห็นของดวงตา ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า จิตต่างจากร่างกาย นก

²⁵ หนึ่งฟาร์ซัคคือประมาณสี่ไมล์

ต่างจากกรง และพลังการหยั่งรู้ของจิตแข็งแกร่งกว่าเมื่อปราศจากสื่อทางร่างกายหากเครื่องมือถูกละทิ้งไป ผู้เป็นเจ้าของเครื่องมือยังคงปฏิบัติกรอยู่ ตัวอย่างเช่น หากปากกาถูกทิ้งไปและแตกหัก ผู้เป็นเจ้าของปากกาก็ยังมีชีวิตและดำรงอยู่ นี่คือหลักฐานหนึ่งทางตรรกวิทยาของความเป็นอมตะวิญญาณ

ยังมีอีกหลักฐานหนึ่ง ร่างกายมีความอ่อนแอ ชบเซาหรือเจ็บป่วยหรือมีสุขภาพดี มีการเหนื่อยหรือพักผ่อน บางครั้งแขนขาถูกตัด พิกการ ตาบอด หูหนวกหรือเป็นใบ้ แขนขาอาจเป็นอัมพาต กล่าวคือร่างกายอาจมีความไม่สมบูรณ์ทั้งหมด กระนั้นก็ตามจิตคงอยู่นิรันดร์ในภาวะดั้งเดิมและมีการรับรู้ทางจิต เช่นเดิม จิตมิได้มีความไม่สมบูรณ์หรือกลับกลายเป็นพิการ แต่เมื่อร่างกายเจ็บป่วยหรือเคราะห์ร้าย ร่างกายถูกพรากจากพรของจิต ประดุจกระจกเมื่อแตกหรือสกปรกหรือจับฝุ่นก็ไม่สามารถสะท้อนแสงอาทิตย์

เราได้อธิบายแล้วว่าจิตของมนุษย์มิได้อยู่ในร่างกาย เพราะว่าจิตบริสุทธิ์และเป็นอิสระพ้นจากการเข้าและออกซึ่งเป็นภาวะของร่างกาย พันธะระหว่างจิตกับร่างกายเป็นเหมือนดวงอาทิตย์กับกระจก กล่าวโดยย่อจิตของมนุษย์อยู่ในภาวะหนึ่ง จิตมิได้เจ็บป่วยเพราะโรคภัยของร่างกาย หรือได้รับการรักษาโดยสุขภาพที่ดีของร่างกาย จิตมิได้กลับกลายเป็นเจ็บป่วย อ่อนแอ ทุกข์โศก ยากจน เบาหรือเล็ก กล่าวคือจิตจะไม่ได้รับอันตรายจากความเจ็บป่วยของร่างกาย แม้ว่าร่างกายจะกลับกลายเป็นอ่อนแอหรือแขนขาและลิ้นถูกตัด หรือการได้ยินและการมองเห็นเสียไป ก็ไม่มีผลต่อจิต ดังนั้นเป็นที่กระจ่างและแน่นอนว่าจิตต่างจากร่างกาย และการคงอยู่ของจิตมิได้ขึ้นอยู่กับคงอยู่ของร่างกาย ในทางตรงข้ามจิตปกครองร่างกายด้วยความยิ่งใหญ่ที่สุด พลังและอิทธิพลของจิตปรากฏชัดและเห็นได้ประดุจแสงอาทิตย์ในกระจกแต่เมื่อกระจกมีฝุ่นจับหรือแตก กระจกจะหยุดสะท้อนแสงอาทิตย์

ความสมบูรณ์ไม่มีขีดจำกัด

จงรู้ว่าภาวะของการดำรงอยู่จำกัดอยู่ที่ภาวะของการรับใช้ ภาวะของศาสนทูตและภาวะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แต่ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์และความสมบูรณ์ของสรรพสิ่งไม่มีขีดจำกัด เมื่อท่านไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง ท่านจะพบว่าความสมบูรณ์ทั้งหลายของการดำรงอยู่ไม่มีขีดจำกัด เพราะท่านไม่สามารถพบสิ่งใดที่สมบูรณ์ยิ่งจนท่านไม่สามารถจินตนาการสิ่งที่เหนือกว่า ตัวอย่างเช่น ท่านไม่สามารถพบกับทิมไต่ในอาณาจักรแรธาตุที่คิดว่าไม่มีทับทิมอื่นดีกว่า ไม่สามารถพบดอกกุหลาบไต่ในอาณาจักรพีชที่คิดว่าไม่มีดอกอื่นที่ดีกว่า ไม่สามารถพบนกในดิงเกลตั่วไต่ในอาณาจักรสัตว์ที่คิดว่าไม่มีตัวอื่นที่ดีกว่า เนื่องด้วยพระพรของพระเจ้าไม่มีสิ้นสุด ดังนั้นความสมบูรณ์ทั้งหลายของมนุษย์ก็ไม่มีสิ้นสุด หากเป็นไปได้ที่จะไปถึงขีดสุดของความสมบูรณ์ เช่นนั้นสรรพสิ่งอาจบรรลุถึงภาวะของพระเจ้า และสิ่งที่ผันแปรอาจบรรลุถึงภาวะของสิ่งที่แน่นอน แต่ทุกสรรพสิ่งมีจุดหนึ่งที่ไม่สามารถผ่านไปได้อีก กล่าวคือ ผู้ที่อยู่ในภาวะของการรับใช้ไม่ว่าเขาจะก้าวหน้าไปถึงความสมบูรณ์แค่ไหนก็ไม่มีวันบรรลุถึงภาวะของพระเจ้า เช่นเดียวกับกับสรรพสิ่งอื่นๆ ไม่ว่าแรธาตุจะก้าวหน้าไปแค่ไหนในอาณาจักรแรธาตุ มันก็ไม่สามารถได้รับพลังพีช ไม่ว่าดอกไม้อะไรจะก้าวหน้าไปไกลแค่ไหนในอาณาจักรพีช มันก็ไม่มีพลังของประสาทสัมผัส ดังนั้นแร่เงินนี้ไม่สามารถได้ยินหรือมองเห็น มันสามารถพัฒนาอยู่ในภาวะของมันเองและกลายเป็นแรธาตุที่สมบูรณ์ แต่มันไม่สามารถได้รับพลังการเติบโตหรือพลังการรับสัมผัสหรือมีชีวิต มันสามารถเพียงพัฒนาอยู่ในภาวะของมันเอง

ตัวอย่างเช่น ปีเตอร์ไม่สามารถกลายเป็นพระคริสต์ ทั้งหมดที่เขาทำได้คือการบรรลุความสมบูรณ์อันไม่มีสิ้นสุดในภาวะของการรับใช้ เนื่องด้วยจิตของมนุษย์เมื่อหลุดพ้นจากร่างกายแล้วมีชีวิตนิรันดร์ แน่แน่นอนว่าสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ย่อมสามารถก้าวหน้าไป ดังนั้นจึงเป็นที่อนุญาตให้ขอความก้าวหน้าของการประทานอภัย ขอความปรานี ความกรุณา และพระพรสำหรับมนุษย์ภายหลังจากที่เขาตาย เพราะการดำรงอยู่สามารถก้าวหน้าต่อไป นั่นเองที่ในบทอธิษฐานของพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มีการขออภัยบาปสำหรับผู้ถึงแก่กรรม ยิ่งกว่านั้นเนื่องด้วยประชาชนในโลกนี้จำเป็นต้องพึ่งพาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพาพระองค์เช่นกันในโลกหน้า สิ่งสร้างสรรค์จำเป็นต้องพึ่งพาเสมอและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอิสระโดยสมบูรณ์ไม่ขึ้นกับสิ่งใดไม่ว่าโลกนี้หรือโลกหน้า

ความมั่งคั่งของโลกหน้าคือความใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เป็นที่แน่นอนว่าบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้พระราชฐานของพระเจ้าย่อมได้รับอนุญาตให้วิงวอน และการวิงวอนนี้เป็นที่ยอมรับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แต่การวิงวอนในอีกโลกหนึ่งไม่เหมือนกับการวิงวอนในโลกนี้ มันเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เป็นอีกสภาพหนึ่งซึ่งไม่สามารถแสดงออกมาได้เป็นคำพูด

เมื่อถึงเวลาตายของชายผู้มั่งคั่งคนหนึ่ง หากเขายกทรัพย์สินให้แก่ผู้ยากไร้และผู้ทุกข์ยาก และมอบส่วนหนึ่งของความมั่งคั่งของเขาให้หาไปใช้จ่ายเพื่อผู้ยากไร้ การกระทำนี้อาจเป็นเหตุของการให้อภัยแก่เขาและความก้าวหน้าของเขาในอาณาจักรสวรรค์

เช่นกันบิดาและมารดาทนความยุ่งยากและความลำบากอย่างใหญ่หลวงที่สุดเพื่อลูก และเมื่อลูกๆ ได้มาถึงวัยผู้ใหญ่ บิดามารดามักจากไปสู่อีกโลกหนึ่ง บิดามารดาไม่ค่อยได้เห็นรางวัลของการดูแลและความลำบากเพื่อลูกขณะอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทน ลูกๆ ต้องใจบุญและกรุณา และต้องวิงวอนขอภัยให้บิดามารดา ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนความรักและความกรุณาที่บิดามีต่อท่าน ท่านควรให้ท่านคนจนเพื่อเห็นแก่บิดา วิงวอนขอภัยบาปและความปรานีสูงสุดด้วยความยอมจำนนและถ่อมตัวที่สุด

เป็นไปได้ถึงขนาดที่ว่า ภาวะของบรรดาผู้ที่ตายอยู่บาปและความไม่เชื่ออาจเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือพวกเขาอาจได้รับการอภัยโดยความอารีของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่โดยความยุติธรรมของพระองค์ เพราะความอารีประทานให้โดยปราศจากความคู่ควร แต่ความยุติธรรมประทานให้กับสิ่งที่คู่ควร เนื่องด้วยเรามีพลังที่จะอธิษฐานเพื่อวิญญาณทั้งหลายที่นี้ ทำนองเดียวกันเราก็จะมีพลังเดียวกันในโลกหน้า ซึ่งเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ประชาชนทั้งหมดในโลกหน้ามิใช่สิ่งสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าหรือ? ดังนั้นในโลกหน้าพวกเขาก็สามารถก้าวหน้าไปเช่นกัน เนื่องด้วยที่นี้พวกเขาสามารถได้รับแสงสว่างโดยการวิงวอนเช่นกันในโลกหน้าพวกเขาก็สามารถวิงวอนขอการอภัยและได้รับแสงสว่าง เนื่องด้วยวิญญาณในโลกนี้สามารถพัฒนาไปโดยความช่วยเหลือจากการวิงวอนและการอธิษฐานของบรรดาผู้บริสุทธิ์ มันเป็นเช่นเดียวกัน ภายหลังความตาย พวกเขาสามารถก้าวหน้าไปโดยการอธิษฐานและวิงวอนของพวกเขาเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อศาสนทูตวิงวอนเพื่อพวกเขา

วิวัฒนาการของมนุษย์ในอีกภพหนึ่ง

จงรู้ว่าไม่มีสิ่งใดที่ดำรงอยู่ในภวะหนึ่ง กล่าวคือทุกสรรพสิ่งอยู่ในภวะเคลื่อนไหว ทุกสรรพสิ่งกำลังเจริญขึ้นหรือเสื่อมลง กำลังเปลี่ยนจากการไม่ดำรงอยู่มาสู่การดำรงอยู่และกลับกัน ดังนั้นดอกไม้นี้ ในช่วงเวลาหนึ่งเคยเปลี่ยนจากการไม่ดำรงอยู่มาสู่การดำรงอยู่ และบัดนี้กำลังเปลี่ยนกลับไปสู่การไม่ดำรงอยู่ ภวะเคลื่อนไหวนี้คือสสาร นั่นคือธรรมชาติ มันไม่สามารถแยกออกจากสรรพสิ่งทั้งหลายเพราะมันคือสสารของสรรพสิ่ง ดังเช่นสสารของไฟคือการเผา

ดังนั้นเป็นที่ยอมรับว่าภวะเคลื่อนไหวนี้เป็นสิ่งจำเป็นของการดำรงอยู่ ซึ่งอาจกำลังเจริญขึ้นหรือเสื่อมลง เนื่องด้วยจิตของมนุษย์ยังดำรงอยู่ภายหลังความตาย ดังนั้นจิตจำเป็นต้องก้าวหน้าไปหรือเสื่อมลง และในภพหน้าการหยุดความก้าวหน้าเป็นเหมือนกับการเสื่อมลง แต่จิตยังคงพัฒนาอยู่ในภวะของมันเองมิได้ออกไปนอกภวะของมัน ตัวอย่างเช่น จิตของปีเตอร์ไม่ว่าจะก้าวหน้าไปไกลแค่ไหนก็ไม่บรรลุถึงภวะของพระคริสต์ มันก้าวหน้าอยู่ในภวะของมัน

จงดูแร่ธาตุนี้ ไม่ว่ามันจะวิวัฒน์ไปไกลแค่ไหน มันก็วิวัฒน์อยู่ในภวะของมันเอง ท่านไม่สามารถทำให้ผลึกมาสู่ภวะที่ทำให้มันสามารถมองเห็น มันเป็นไปไม่ได้ ดวงจันทร์บนท้องฟ้าไม่ว่ามันจะวิวัฒน์ไปไกลแค่ไหนก็ไม่สามารถกลายเป็นดวงอาทิตย์ แต่ในภวะของมันเองมันมีจุดไกลสุดและใกล้สุดจากโลก ไม่ว่าสาวกทั้งหลายจะก้าวหน้าไปไกลแค่ไหน พวกเขา也不能กลายเป็นพระคริสต์ เป็นความจริงว่าท่านไม่สามารถกลายเป็นเพชร แต่ทั้งสองอยู่ในภวะของแร่ธาตุและมีองค์ประกอบเหมือนกัน

ภาวะของมนุษย์และความก้าวหน้าภายหลังจากความตาย

เมื่อเราพิจารณาสรรพสิ่งต่าง ๆ อย่างถ่องแท้ เราสังเกตเห็นว่ามันถูกจำกัดอยู่ใน 3 ชนิด กล่าวคือแร่ธาตุ พืชหรือสัตว์ แต่ละชนิดมีสกุลต่าง ๆ มนุษย์เป็นสกุลสูงที่สุด เพราะเขาเป็นผู้ครอบครอง ความสมบูรณ์ของทุกระดับชั้น เขามีร่างกายที่เติบโตและรับรู้ลึก มีความสมบูรณ์ของแร่ธาตุ ของพืชและ สัตว์ เขายังมีความเลิศพิเศษที่สรรพสิ่งอื่นไม่มีนั่นคือความสมบูรณ์ของปัญญา ดังนั้นมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิต ที่ประเสริฐสุด

มนุษย์อยู่ในระดับสูงสุดของโลกทางวัตถุและอยู่ที่จุดเริ่มต้นของโลกทางธรรม กล่าวคือเขาคือ ตอนปลายของความไม่สมบูรณ์และตอนต้นของความสมบูรณ์ เขาอยู่ที่ระดับสุดท้ายของความมืดและอยู่ที่ จุดเริ่มต้นของความสว่าง นั่นเองที่มีการกล่าวว่าสภาวะของมนุษย์คือการสิ้นสุดของกลางคืนและการ เริ่มต้นของกลางวัน หมายความว่าเขาคือยอดรวมของความไม่สมบูรณ์ทุกระดับและเขาครอบครองความ สมบูรณ์ขั้นต่าง ๆ มนุษย์มีเทพภาวะและภาวะของสัตว์ และจุดมุ่งหมายของผู้ให้การศึกษาคือการฝึกฝน วิญญาณทั้งหลายของมนุษย์ เพื่อว่าเทพภาวะของพวกเขาจะมีชัยเหนือภาวะของสัตว์ ดังนั้นหาก อาณาภพสวรรค์ในมนุษย์ซึ่งเป็นสาระแห่งความสมบูรณ์ของเขามีชัยเหนืออำนาจชั่วร้ายซึ่งเป็นความไม่ สมบูรณ์โดยแท้ เขาจะกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่เลิศที่สุด นั่นเองที่มนุษย์คือตอนปลายของความไม่สมบูรณ์ และตอนต้นของความสมบูรณ์ ไม่มีสกุลอื่นใดในโลกแห่งการดำรงอยู่ที่มีความแตกต่าง ความตรงกันข้าม ดังที่มีอยู่ในสกุลมนุษย์ ดังนั้นการสะท้อนแสงธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ในมนุษย์ ดังที่อยู่ในพระคริสต์ และจงดูว่าพระองค์เป็นที่รักและสรรเสริญเพียงไร ในเวลาเดียวกัน เราเห็นมนุษย์บูชาก้อนหิน ก้อนดิน หรือต้นไม้ ช่างน่าละอายเพียงไรที่จุดหมายของการบูชาของเขาคือสิ่งที่ดำรงอยู่ในระดับต่ำสุด นั่นคือหิน หรือดินเหนียวซึ่งปราศจากวิญญาณ คือภูเขา ป่า หรือต้นไม้ มีอะไรน่าละอายสำหรับมนุษย์มากกว่าการ บูชาสิ่งที่ดำรงอยู่ในระดับต่ำสุด? ในทำนองเดียวกัน ความรู้คือคุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์ และความโง่เขลา ก็เช่นกัน ความสัตย์คือคุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์ และการโกหกก็เช่นกัน ความนำไวใจและความ ททรยศ ความยุติธรรมและความอยุติธรรม คือคุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์ และอื่น ๆ อีก กล่าวโดยรวบรัด ความสมบูรณ์และคุณความดีและความชั่วร้ายทั้งหมดเป็นคุณลักษณะของมนุษย์

จงพิจารณาความแตกต่างระหว่างมนุษย์แต่ละคน พระคริสต์อยู่ในร่างมนุษย์ เคอะเฟสอยู่ใน ร่างกาย พระโมเสสและฟาโรห์ เอเบลและเคน พระบาฮาอุลลาห์และมีร์ซา ยาห์ยอ ล้วนเป็นมนุษย์

มนุษย์ได้รับการกล่าวว่าเป็นตัวแทนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าเป็นเจ้า และเขาคือพระคัมภีร์แห่ง การสร้างสรรค์ เพราะความลึกซึ้งทั้งปวงของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายอยู่ในตัวเขา หากเขามาอยู่ภายใต้ร่มเงา ของพระเจ้าให้การศึกษาที่แท้จริงและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้อง เขาจะกลายเป็นสาระของสาระทั้งหลาย เป็นแสงสว่างของแสงสว่างทั้งหลาย เป็นพลังธรรมของพลังธรรมทั้งหลาย เขาจะกลายเป็นศูนย์กลาง ของลักษณะปรากฏทั้งหลายของสวรรค์ เป็นแหล่งกำเนิดของคุณธรรมต่าง ๆ เป็นอรุณทัยสถานของดวง

ตะวันแห่งสวรรค์ และเป็นที่ยอมรับแรงดลใจของพระผู้เป็นเจ้าของเขา หากเขาถูกพรากจากการศึกษา เขาจะกลายเป็นการแสดงปรากฏของลักษณะชั่วร้ายต่าง ๆ เป็นยอดรวมของทราจารย์ของสัตว์ และเป็นแหล่งกำเนิดของภาวะอันมีดมนทั้งปวง

ภาระหน้าที่ของศาสนทูตทั้งหลายคือการให้การศึกษามนุษย์เพื่อว่าถ่านหินนี้จะกลายเป็นเพชร และต้นไม้ที่ไร้ผลนี้จะได้รับการทาบกิ่งและออกผลไม้ที่หวานและอร่อยที่สุด เมื่อมนุษย์มาถึงภาวะอันประเสริฐสุดในโลกแห่งมนุษยชาติ เมื่อนั้นเขาจะสามารถสร้างความก้าวหน้าต่อไปในสภาพต่าง ๆ ของความสมบูรณ์ แต่มิใช่ภาวะ เพราะภาวะดังกล่าวนั้นมีขีดจำกัด แต่ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ไม่มีขีดจำกัด

ทั้งก่อนและหลังจากที่ร่างกายของมนุษย์สูญสลาย มีความก้าวหน้าในความสมบูรณ์แต่มิใช่ภาวะ ดังนั้นสรรพสิ่งทั้งหลายมาถึงจุดสมบูรณ์ในมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่มีสรรพสิ่งใดเหนือกว่ามนุษย์ที่สมบูรณ์ แต่เมื่อมนุษย์มาถึงภาวะนี้ เขายังคงสามารถก้าวหน้าต่อไปในความสมบูรณ์แต่มิใช่ในภาวะ เพราะไม่มีภาวะใดสูงกว่าภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ซึ่งมนุษย์สามารถก้าวไปถึง มนุษย์เพียงก้าวหน้าอยู่ในภาวะของมนุษย์ เพราะความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นไม่ว่ามนุษย์จะรอบรู้เพียงใด เราก็สามารถจินตนาการถึงผู้ที่รอบรู้กว่า

ดังนั้น เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีสิ้นสุด มนุษย์จึงสามารถก้าวหน้าต่อไปในความสมบูรณ์ภายหลังที่จากโลกนี้ไป

คำถาม: จิตของมนุษย์ กล่าวคือวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลก้าวหน้าไปโดยวิธีใดภายหลังที่จากโลกนี้ไป

คำตอบ: ความก้าวหน้าของจิตในภพสวรรค์ภายหลังจากที่มันแยกออกจากร่างกาย เป็นไปโดยความอารีและความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของเขาเพียงผู้เดียว หรือเป็นไปโดยการวิงวอนและการอธิษฐานอย่างจริงใจของบุคคลอื่น หรือโดยการกุศลและงานสำคัญที่ดิงามที่กระทำในนามของเขา

คำถาม: เด็กที่ตายก่อนถึงวัยที่จะมีความคิดอ่านเป็นของตนเองหรือตายก่อนคลอด ภาวะของเด็กนั้นจะเป็นเช่นไร

คำตอบ: ทารกเหล่านี้ได้อยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของเขา และเนื่องด้วยพวกเขา มิได้กระทำความบาปใดๆ และมีได้เปราะเปื้อนด้วยความไม่บริสุทธิ์ของโลกแห่งธรรมชาติ พวกเขาคือศูนย์กลางของการแสดงปรากฏความอารี และดวงตาของพระผู้ทรงเมตตาจะหันมาสู่พวกเขา

คำอธิบายบทกลอนหนึ่งในพระคัมภีร์ คีตาบี-อัคดัส

คำถาม: ในพระคัมภีร์คีตาบี-อัคดัส กล่าวไว้ว่า “เขาเป็นประชาชนแห่งความผิดพลาด แม้ว่าเขาจะกระทำดีทุกอย่าง” อะไรคือความหมายของบทกลอนนี้

คำตอบ: บทกลอนศักดิ์สิทธิ์นี้หมายความว่า มูลฐานของความสำเร็จและความรอดพ้นคือความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า และผลจากรู้อย่างของพระผู้เป็นเจ้าคือการกระทำดีซึ่งเป็นผลของความศรัทธา

หากมนุษย์ไม่มีความรู้นี้ เขาจะถูกแยกออกจากพระผู้เป็นเจ้าและเมื่อการแยกออกนี้ดำรงอยู่ การกระทำดีทั้งหลายไม่มีผลสมบูรณ์ บทกลอนนี้มีได้หมายความว่าวิญญาณทั้งหลายที่แยกออกจากพระผู้เป็นเจ้ามีความเท่าเทียมกันไม่ว่าพวกเขาทำดีหรือชั่ว มันเพียงหมายความว่ารากฐานนั้นคือการรู้จักพระผู้เป็นเจ้า และการกระทำดีเป็นผลมาจากความรู้นี้ กระนั้นเป็นที่แน่นอนว่าระหว่างคนดีและคนบาป และคนชั่วร้ายที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า มีความแตกต่างกัน ผู้ที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าแต่มีหลักธรรมและอุปนิสัยดีงามสมควรได้รับการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้า แต่คนบาปที่มีคุณลักษณะและอุปนิสัยชั่วร้ายถูกพรากจากพระพรของพระผู้เป็นเจ้า นี้มีความแตกต่างกัน

ดังนั้นบทกลอนศักดิ์สิทธิ์นี้หมายความว่า การกระทำดีเพียงลำพังโดยปราศจากรู้อย่างของพระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถเป็นเหตุแห่งการรอดพ้นนิรันดร์ ความสำเร็จอันดี ความเจริญรุ่งเรือง และการเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ชีวิตนิรันดร์และการเข้าไปสู่อณาจักรของพระเจ้า

ท่านถามเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์และการเข้าไปสู่อณาจักรของพระเจ้า คำที่ใช้สำหรับอาณาจักรของพระเจ้าคือสวรรค์ แต่นี่เป็นการเปรียบเทียบมิใช่ความจริง เพราะอาณาจักรของพระเจ้ามีใช้สถานที่ มันบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ มันเป็นภพของจิต เป็นภพของพระเจ้า เป็นศูนย์กลางของอำนาจปกครองของพระเจ้า มันเป็นอิสระจากร่างกาย บริสุทธิ์พ้นจากการจินตนาการของมนุษย์ การถูกจำกัดอยู่กับสถานที่เป็นคุณสมบัติของร่างกายมิใช่จิต จงสังเกตดูว่าร่างกายของมนุษย์ถูกจำกัดอยู่กับพื้นที่เล็กน้อย ร่างกายครอบคลุมเนื้อที่เพียงสองคืบ แต่จิตและปัญญาของมนุษย์เดินทางไปทุกประเทศและทุกดินแดน และไปแม้แต่อวกาศที่ไร้ขอบเขต ล้อมรอบทุกสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ ทำการค้นพบในดวงดาวอันประเสริฐและระยะทางอันไม่มีสิ้นสุด นี่เป็นเพราะว่าจิตไม่มีสถานที่ โลกและสวรรค์เป็นเหมือนหนึ่งเดียวกันสำหรับจิต เพราะจิตทำการค้นพบทั้งในโลกและสวรรค์ แต่ร่างกายถูกจำกัดอยู่กับสถานที่ และไม่รู้อะไรที่อยู่เหนือไปจากนั้น

ชีวิตมี 2 ชนิด คือชีวิตของร่างกายและชีวิตของจิต ชีวิตของร่างกายเป็นชีวิตทางกายภาพ แต่ชีวิตของจิตแสดงถึงการดำรงอยู่ของอาณาจักรสวรรค์ซึ่งสำคัญอยู่ที่การได้รับพระวิญญูญาณของพระเจ้าและได้รับการฟื้นฟูชีวิตโดยลมหายใจของพระวิญญูญาณศักดิ์สิทธิ์ แม้ว่าชีวิตทางกายมีการดำรงอยู่ แต่มันเป็นการไม่ดำรงอยู่และเป็นความตายโดยสมบูรณ์สำหรับผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย มนุษย์ดำรงอยู่และก่อนหินั้นก็ดำรงอยู่ แต่การดำรงอยู่ของมนุษย์และก่อนหิมันต่างกันอย่างไร แม้ว่าหิมันดำรงอยู่ แต่เมื่อเปรียบกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ หิมันไม่ได้ดำรงอยู่

ความหมายของชีวิตนิรันดร์คือพระพรของพระวิญญูญาณศักดิ์สิทธิ์ ดังเช่นดอกไม้ไม่รับพรของฤดูกาล อากาศและสายลมของฤดูใบไม้ผลิ จงพิจารณาดูดอกไม้นี้ ในตอนเริ่มแรกมันมีชีวิตของแร่ธาตุ แต่เมื่อฤดูใบไม้ผลิมาถึง ก้อนเมฆหลังฝน แสงอาทิตย์ส่องความร้อนมาให้ มันบรรลุสู่อีกชีวิตหนึ่งด้วยความสดชื่น ความละเอียดอ่อนและความหอมหวานที่สุด ชีวิตแรกของดอกไม้เมื่อเปรียบกับชีวิตที่สองมันคือความตาย

ความหมายคือ ชีวิตของอาณาจักรสวรรค์คือชีวิตของจิต คือชีวิตนิรันดร์ และมันบริสุทธิ์พ้นจากสถานที่เหมือนกับจิตของมนุษย์ซึ่งไม่มีสถานที่ เพราะถ้าหากท่านตรวจสอบร่างกายของมนุษย์ ท่านจะไม่พบตำแหน่งใดของจิต เพราะจิตไม่มีสถานที่ มิได้เป็นวัตถุ จิตมีการเชื่อมโยงกับร่างกาย ดังเช่นการเชื่อมโยงของดวงอาทิตย์กับกระจกนี้ ดวงอาทิตย์มิได้อยู่ในกระจก แต่ดวงอาทิตย์มีการเชื่อมโยงกับกระจก

ในทำนองเดียวกัน อาณาจักรของพระเจ้าบริสุทธิ์พ้นจากทุกสิ่งที่สามารถรับรู้ได้โดยดวงตาหรือโดยประสาทสัมผัสอื่น ๆ คือการได้ยิน การดมกลิ่น การรับรส และการสัมผัส ปัญญาอยู่ในมนุษย์ซึ่ง

การดำรงอยู่ของปัญญาเป็นที่ยอมรับ ปัญญาอยู่ที่ไหนในมนุษย์? หากท่านตรวจสอบร่างกายด้วยตา ด้วยหูหรือประสาทสัมผัสอื่นๆ ท่านจะไม่พบปัญญา กระนั้นก็ตามปัญญาดำรงอยู่ ดังนั้นปัญญาไม่มีสถานที่แต่มันเชื่อมโยงอยู่กับสมอง อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นคล้ายกันนี้ ในทำนองเดียวกันความรักไม่มีสถานที่แต่มันเชื่อมอยู่กับหัวใจ ดังนั้นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีสถานที่ แต่เชื่อมโยงอยู่กับมนุษย์

การเข้าไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นไปโดยความรักของพระผู้เป็นเจ้า โดยความไม่ผูกพัน โดยความศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์โดยความสัตย์ ความมั่นคง ความเชื่อสัตย์ และการสละชีวิต

คำอธิบายเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เป็นอมตะและมีชีวิตไปนิรันดร์ สำหรับผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า รักพระผู้เป็นเจ้า มีความศรัทธา ชีวิตของเขาเป็นเลิศนั่นคือเป็นนิรันดร์ แต่ผู้ที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้เขาจะมีชีวิต มันก็เป็นความมืด และเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตของผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้ามันเป็นการไม่ดำรงอยู่

ตัวอย่างเช่นดวงตาและเล็บมีชีวิต แต่ชีวิตของเล็บเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตของดวงตา มันเป็นการไม่ดำรงอยู่ หินและมนุษย์ดำรงอยู่ แต่เมื่อหินสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของมนุษย์ มันมิได้ดำรงอยู่ เพราะเมื่อมนุษย์ตายและร่างกายของเขาสลาย มันกลายเป็นเหมือนหินและดิน ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า แม้ว่าแร่ธาตุดำรงอยู่ แต่เมื่อสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของมนุษย์ มันมิได้ดำรงอยู่

ในทำนองเดียวกัน วิญญาณทั้งหลายที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าพวกเขาดำรงอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า เมื่อเปรียบกับการดำรงอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของเด็กๆ ของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขามิได้ดำรงอยู่และถูกแยกจากพระผู้เป็นเจ้า

ชะตา

คำถาม: ชะตาลีขิตที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่บัญญัติไว้หรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้นความพยายามที่จะเลี่ยงมันจะไร้ประโยชน์หรือไม่?

คำตอบ: ชะตามีสองชนิด หนึ่งในสิ่งที่บัญญัติไว้ และอีกสิ่งหนึ่งเป็นเงื่อนไขหรืออาจเกิดขึ้น ชะตาที่บัญญัติไว้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นสำหรับตะเกียงนี้ชะตาที่บัญญัติไว้คือน้ำมันจะถูกเผาผลาญ และการดับของตะเกียงเป็นชะตาที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในทำนองเดียวกันพลังของชีวิตถูกสร้างขึ้นมาในมนุษย์ และเมื่อพลังของชีวิตถูกทำลายและสิ้นสุด ร่างกายต้องเสื่อมสลาย ดังนั้นเมื่อน้ำมันในตะเกียงถูกเผาหมดสิ้น ตะเกียงต้องดับอย่างไม่มีสงสัย

แต่ชะตาที่เป็นเงื่อนไขอาจเปรียบได้ดังนี้: ขณะที่ยังมีน้ำอยู่มีลมแรงพัดมาที่ตะเกียงและดับไฟของตะเกียง นี่เป็นชะตาที่เป็นเงื่อนไขและควรหลีกเลี่ยงมัน ควรคุ้มครองตนเองให้พ้นจากมัน ควรระมัดระวังแต่ชะตาที่บัญญัติไว้ ซึ่งเป็นเหมือนน้ำมันในตะเกียงหมดไป ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือหน่วงเหนี่ยวไว้ มันต้องเกิดขึ้น เป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ที่ตะเกียงจะต้องดับ

อิทธิพลของดวงดาว

คำถาม: ดวงดาวต่าง ๆ บนท้องฟ้ามีอิทธิพลต่อวิญญาณมนุษย์หรือไม่?

คำตอบ: ดวงดาวบางดวงบนท้องฟ้ามีผลทางกายภาพอย่างชัดเจนต่อโลกและสรรพสิ่งบนโลก ซึ่งไม่จำเป็นต้องอธิบาย จะพิจารณาดวงอาทิตย์ซึ่งพัฒนาโลกและสิ่งมีชีวิตบนโลกโดยความช่วยเหลือและความอารักขาของพระผู้เป็นเจ้า หากปราศจากแสงสว่างและความร้อนของดวงอาทิตย์ สิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนโลกย่อมไม่ดำรงอยู่

เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลจากจิตของดวงดาว แม้ว่าอิทธิพลนี้ของดวงดาวในโลกแห่งมนุษย์อาจดูเหมือนแปลกประหลาด กระนั้นหากท่านไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านจะไม่ประหลาดใจมากนัก อย่างไรก็ตามเรามีได้หมายความว่าสิ่งที่นักดาราศาสตร์ทั้งหลายในอดีตอนุมานจากการเคลื่อนไหวของดวงดาวนั้นต้องตรงกับเหตุการณ์ต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นจินตนาการที่เริ่มมาจากชาวอียิปต์ ชาวอะซีเรียนและพระแคลเดียน ไม่เพียงเท่านั้น มันยังมาจากความเพ้อฝันของชาวฮินดู มาจากตำนานของชาวกรีก ชาวโรมันและผู้บูชาดวงดาวทั้งหลาย แต่เราหมายความว่าจักรวาลอันไร้ขอบเขตนี้เป็นเหมือนร่างกายของมนุษย์ ซึ่งอวัยวะทั้งหมดของมันเชื่อมโยงกันและกันด้วยพลังอันยิ่งใหญ่เหลือเกินและกันมากเท่าไร และมีอิทธิพลต่างกันมากเพียงไร ในทำนองเดียวกัน ส่วนต่างๆ ของจักรวาลอันไร้ขอบเขตนี้มีสมาชิกและองค์ประกอบเชื่อมโยงกันและกัน และมีอิทธิพลต่อกันทั้งทางกายภาพและทางจิต

ตัวอย่างเช่น ดวงตามองเห็น แล้วร่างกายทุกส่วนได้รับผลกระทบ หูได้ยิน แล้วอวัยวะทั้งหมดของร่างกายถูกไหว นี้ไม่มีข้อสงสัย และจักรวาลเป็นเหมือนผู้ที่มีชีวิต ยิ่งกว่านั้น ความเชื่อมโยงที่อยู่ระหว่างอวัยวะของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายต้องมีผลต่อกันไม่ว่าเป็นทางกายภาพหรือทางจิต

สำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธอิทธิพลทางจิตที่มีต่อสรรพสิ่งทางวัตถุ เราขอยกตัวอย่างสั้น ๆ นี้ เสียงและทำนองอันอัศจรรย์ ดนตรี และน้ำเสียงอันไพเราะ เป็นสิ่งที่มีผลต่ออากาศ เพราะเสียงคือการสั่นสะเทือนของอากาศ และโดยการสั่นสะเทือนนี้มีผลต่อเยื่อแก้วหูและบังเกิดการได้ยิน ที่นี้จึงไตร่ตรองดูว่าการสั่นสะเทือนของอากาศซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่มีความสำคัญ ได้ดึงดูดและรบกวนจิตของมนุษย์ และมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อเขา มันทำให้เขาร้องไห้หรือหัวเราะ บางทีมันอาจโน้มน้ำหนักจนถึงขนาดที่ทำให้เขาพาตัวเองไปสู่อันตราย ดังนั้นจึงดูความเชื่อมโยงที่ดำรงอยู่ระหว่างจิตของมนุษย์และการสั่นสะเทือนของอากาศการเคลื่อนไหวของอากาศกลายเป็นเหตุพาเขาจากภาวะหนึ่งไปสู่อีกภาวะหนึ่งและครอบงำเขาโดยสมบูรณ์ มันพรากเขาจากความอดทนและความสงบ จงพิจารณาดูว่านี่เป็นสิ่งที่ประหลาดเพียงไร เพราะไม่มีสิ่งใดออกมาจากนักร้องและเข้าไปในหูผู้ฟัง กระนั้นก็มีผลทางจิตใจอย่างใหญ่หลวงบังเกิดขึ้น ดังนั้นเป็นที่แน่นอนว่าความสัมพันธ์ระหว่างสรรพสิ่งต่างๆ ต้องมีผลและอิทธิพลทางจิต

ได้กล่าวไว้แล้วว่าอวัยวะและส่วนต่างๆ ของมนุษย์ส่งผลและมีอิทธิพลต่อกันและกัน ตัวอย่างเช่น ดวงตามองเห็นแล้วมีผลต่อหัวใจ หูได้ยินแล้วจิตถูกโน้มน้าว หัวใจหยุดพักแล้วทำให้ความคิดสงบและอวัยวะทั้งหมดของร่างกายอยู่ในภาวะผ่อนคลาย นี่เป็นความเชื่อมโยงและความสอดคล้องเพียงไร เนื่องด้วยความเชื่อมโยงนี้ ผลและอิทธิพลทางจิตนี้ ดำรงอยู่ระหว่างอวัยวะต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในสรรพสิ่งที่มีชีวิตจำกัด เป็นที่แน่นอนว่าระหว่างจักรวาลและสรรพสิ่งที่ไม่สิ้นสุด จะต้องมีความเชื่อมโยงทางจิตและทางกายภาพเช่นกันถึงแม้ว่ากฎเกณฑ์ที่ดำรงอยู่และวิทยาศาสตร์ไม่สามารถค้นพบความสัมพันธ์เหล่านี้ กระนั้นก็ตามการดำรงอยู่ของมันระหว่างสรรพสิ่งทั้งหมดเป็นที่แน่นอนและสมบูรณ์

เป็นการสรุป สรรพสิ่งทั้งหลายไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก เชื่อมโยงกันและกันอยู่ด้วยปรีชาญาณอันสมบูรณ์ของพระเจ้า ส่งผลและมีอิทธิพลต่อกันและกัน หากมิได้เป็นเช่นนี้ ระบบของจักรวาลและแบบแผนของการดำรงอยู่ย่อมไม่เป็นระเบียบและไม่สมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยสรรพสิ่งทั้งหลายเชื่อมโยงกันและกันด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดมันจึงอยู่ในระเบียบ อยู่ในตำแหน่งของมันและสมบูรณ์

เรื่องนี้ควรค่าแก่การตรวจสอบพิจารณา

อิสระของเจตนา

คำถาม: มนุษย์มีอิสระในการกระทำทุกอย่าง หรือว่าเขาถูกบังคับ

คำตอบ: ปัญหานี้เป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญที่สุดและลึกลับที่สุด หากเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเริ่มอาหารเย็นของอีกวันเราจะอธิบายเรื่องนี้อย่างละเอียด ตอนนี้เราจะอธิบายอย่างรวบรัดด้วยคำพูดเล็กน้อยดังต่อไปนี้ บางสิ่งอยู่ภายใต้เจตนาที่อิสระของมนุษย์ เช่น ความยุติธรรม ความเที่ยงธรรม การกตขี ความมอยุติธรรม การทำดีและชั่ว เป็นที่กระจ่างและชัดเจนว่าการกระทำเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ที่เจตนาของมนุษย์ แต่มีบางสิ่งที่มนุษย์ถูกบังคับ เช่น การนอน การตาย ความเจ็บป่วย ความเสื่อมของพลัง การบาดเจ็บและเคราะห์ร้าย สิ่งเหล่านี้มีได้้อยู่ภายใต้เจตนาของมนุษย์ และเขาไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งเหล่านี้ เพราะเขาถูกบังคับให้ทนมัน แต่เขามีอิสระในการทำดีหรือชั่วและเขาทำตามเจตนาของเขา

ตัวอย่าง ถ้าเขาต้องการ เขาสามารถใช้เวลาในการสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า หรือเขาอาจหมกมุ่นอยู่กับความคิดอื่นๆ เขาสามารถเป็นประทีปที่จุดขึ้นโดยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้เห็นแก่เพื่อนมนุษย์ หรือเขาอาจเป็นผู้เกลียดชังมนุษยชาติและจมอยู่ในโลภวัตถุ เขาสามารถเป็นผู้ยุติธรรมหรือเป็นคนโหดร้าย การกระทำเหล่านี้อยู่ภายใต้การควบคุมของเจตนาของมนุษย์เอง และเขาต้องรับผิดชอบต่อการกระทำเหล่านี้

ทีนี้มีอีกปัญหาหนึ่ง มนุษย์ช่วยตัวเองไม่ได้และต้องพึ่งพา เนื่องด้วยอำนาจและอาณาภาพเป็นของพระผู้เป็นเจ้าโดยเฉพาะ ความประเสริฐและความอับอายขึ้นอยู่กับความยินดีและพรประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

ในพระคัมภีร์ใหม่กล่าวไว้ว่า พระผู้เป็นเจ้าเป็นประดุจช่างปั้นหม้อซึ่งปั้น “ภาชนะหนึ่งให้มีเกียรติและอีกภาชนะหนึ่งให้อับยศ” ภาชนะที่อับยศไม่มีสิทธิจะต่อว่าช่างปั้นโดยกล่าวว่า ทำไมท่านไม่ปั้นข้าให้เป็นถ้วยที่ล้ำค่าที่ได้รับการส่งผ่านจากมือหนึ่งไปยังอีกมือหนึ่ง ความหมายของบทกลอนนี้คือภาวะของสรรพสิ่งทั้งหลายแตกต่างกัน สิ่งที่อยู่ในภาวะต่ำสุดของการดำรงอยู่ดังเช่นแร่ธาตุไม่มีสิทธิบ่นโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ทำไมพระองค์ไม่ให้ความสมบูรณ์ของพืชแก่ข้า ในทำนองเดียวกัน พืชไม่มีสิทธิบ่นว่ามันถูกพรากจากความสมบูรณ์ของสัตว์ เช่นเดียวกัน ไม่เป็นการเหมาะสมสำหรับสัตว์ที่จะบ่นว่ามันต้องการมีความสมบูรณ์ของมนุษย์ ทุกสรรพสิ่งเหล่านี้สมบูรณ์อยู่ในระดับของมันเอง ดังที่เราได้กล่าวแล้ว สรรพสิ่งที่ต่ำกว่าไม่มีสิทธิหรือเหมาะสมสำหรับภาวะของความสมบูรณ์ของระดับที่เหนือกว่า ความก้าวหน้าของมันต้องอยู่ในภาวะของมันเอง

เช่นกัน การอยู่นิ่งหรือเคลื่อนไหวของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า หากเขาไม่ได้รับการช่วยเหลือ เขาจะไม่สามารถทำดีหรือชั่ว แต่เมื่อความช่วยเหลือมาจากพระผู้เป็นนายผู้ทรงเอื้อเฟื้อ เขาสามารถกระทำทั้งดีและชั่ว แต่เมื่อการช่วยเหลือถูกตัดขาด เขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง

ได้เลย นี่เองที่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายพูดถึงความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นภาวะนี้เป็นเหมือนกับเรือลำหนึ่งที่เคลื่อนไหวโดยพลังของลมและกระแสน้ำ หากพลังนี้สิ้นสุด เรือจะไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เลย กระนั้นทางเสือหันเรือไปทางใดทางหนึ่ง และพลังของกระแสน้ำขับเรือไปตามทิศทางที่ต้องการ หากเรือถูกบังคับไปทางทิศตะวันออก มันก็ไปทางทิศตะวันออก หากเรือถูกบังคับไปทางทิศตะวันตก มันก็ไปทางทิศตะวันตก การเคลื่อนไหวย่นนี้มิได้มาจากเรือ มันมาจากลมและกระแสน้ำ

ในทำนองเดียวกัน ในการกระทำและการนิ่งทั้งหมดของมนุษย์ เขาได้รับพลังจากความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า แต่การเลือกดีหรือชั่วอยู่ที่มนุษย์เอง ดังนั้นหากกษัตริย์แต่งตั้งใครคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองเมืองหนึ่งและให้อำนาจเขา แสดงให้เขาเห็นหนทางที่ยุติธรรมและอยู่ดีธรรมตามกฎหมาย หากผู้ปกครองนี้กระทำความอยุติธรรม แม้ว่าเขากระทำไปด้วยอำนาจของกษัตริย์ กษัตริย์ก็มิได้มีความผิดจากความอยุติธรรมนั้น แต่ถ้าผู้ปกครองกระทำความอยุติธรรม เขาก็กระทำด้วยอำนาจของกษัตริย์เช่นกัน และกษัตริย์ย่อมยินดีและพอใจ

กล่าวคือ แม้ว่าการเลือกดีหรือชั่วอยู่ที่มนุษย์ กระนั้นในทุกสถานการณ์ เขาขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือแห่งชีวิตที่มาจากพระผู้ทรงอำนาจอันไม่มีขีดจำกัด อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่มาก และทุกคนเป็นนักโทษอยู่ในเงื้อมมือแห่งอำนาจของพระองค์ คนรับใช้ไม่สามารถกระทำสิ่งใดโดยเจตนาของเขาเอง พระผู้เป็นเจ้าทรงอำนาจ ทรงอำนาจอันไม่มีขีดจำกัด และทรงเป็นผู้ช่วยเหลือสรรพสิ่งทั้งปวง

ปัญหานี้ได้รับการอธิบายชัดเจนแล้ว

นิมิตและการติดต่อทางจิต

คำถาม: ประชาชนบางคนเชื่อว่าพวกเขาบรรลุถึงการหยั่งรู้ทางจิต กล่าวคือพวกเขาติดต่อกับจิต การติดต่อชนิดนี้คืออะไร?

คำตอบ: การหยั่งรู้ทางจิตมีสองชนิด ชนิดหนึ่งเป็นจินตนาการและเป็นเพียงการอ้างของประชาชนบางคน อีกชนิดหนึ่งเหมือนกับการตั้งใจและเป็นสิ่งที่แท้จริง เช่น การเปิดเผยของอิสซียา เจริเมย์ และเซินท์จอห์น

จงไตร่ตรองดู พลังความคิดมีสองชนิด ชนิดหนึ่งเป็นสิ่งที่แท้ต้องตรงกับความจริง ความคิดดังกล่าวมีการบังเกิดขึ้นจริง เช่นความคิดเห็นที่แม่นยำ ทฤษฎีที่ถูกต้อง การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ และการประดิษฐ์คิดค้น

ความคิดอีกชนิดหนึ่งเกิดจากจินตนาการที่ไร้สาระและไร้ประโยชน์ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลอะไรและไม่มีความเป็นจริง มันสาดซัดเหมือนกับคลื่นของทะเลแห่งจินตนาการ และผ่านไปเหมือนความฝันอันไร้สาระ

ในทำนองเดียวกัน การหยั่งรู้ทางจิตมีสองชนิด หนึ่งคือการเปิดเผยของศาสนทูตทั้งหลายและการหยั่งรู้ของผู้ที่ได้รับเลือก นิมิตของศาสนทูตมิใช่ความฝันแต่เป็นความหยั่งรู้ทางจิตและเป็นจริง ตัวอย่างเช่นพระองค์กล่าวว่า “เราเห็นรูปร่างของบุคคลหนึ่ง และเรากล่าวสิ่งหนึ่ง แล้วเขาให้คำตอบเช่นนั้น” นิมิตนี้อยู่ในภาวะตื่นมิใช่ในภาวะหลับ ไม่เพียงเท่านั้น มันเป็นการหยั่งรู้ทางจิตอันหนึ่งที่แสดงออกราวกับว่าเป็นการปรากฏของนิมิต

การหยั่งรู้ทางจิตอีกชนิดหนึ่งเกิดจากการจินตนาการ แต่จินตนาการเหล่านี้ก่อรูปลักษณะจนประชาชนที่หัวอ่อนจำนวนมากเชื่อว่ามันเป็นจริง สิ่งที่พิสูจน์อย่างชัดเจนคือว่า จากการควบคุมของจิตไม่เคยมีผลอันใดเกิดขึ้น มันเป็นเรื่องราวและนิทาน

จงรู้ว่าการดำรงอยู่ของมนุษย์ห้อมล้อมการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลาย และค้นพบความเป็นจริง คุณสมบัติและความลับของสรรพสิ่ง ดังนั้นศิลปะ สิ่งอัศจรรย์ วิทยาศาสตร์และความรู้ทั้งหมดเหล่านี้ ถูกค้นพบโดยมนุษย์ ครั้งหนึ่งวิทยาศาสตร์ ความรู้ สิ่งอัศจรรย์ และศิลปะเคยเป็นความลับซ่อนเร้น จากนั้นมนุษย์ค้นพบมันทีละน้อย และนำมันจากอาณาจักรที่มองไม่เห็นออกมาปรากฏแก่สายตา ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่าการดำรงอยู่ของมนุษย์ล้อมรอบทุกสรรพสิ่ง ดังนั้นมนุษย์ในยุโรปค้นพบอเมริกา มนุษย์อยู่บนโลกและค้นพบสิ่งต่าง ๆ บนท้องฟ้า มนุษย์คือผู้เปิดเผยความลับของสรรพสิ่งทั้งหลายและเป็นผู้รู้สภาพความเป็นจริงของสิ่งดำรงอยู่ การค้นพบเหล่านี้ที่ต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงคล้ายกับการเปิดเผยที่เป็นความเข้าใจทางจิต เป็นการตั้งใจจากสวรรค์และการสมาคมกับจิตของมนุษย์ ตัว

อย่างเช่นศาสนทูตกล่าวว่า “เราเห็น เรากล่าว เราได้ยินสิ่งนั้น” ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า จิตมีการรับรู้อันยิ่งใหญ่โดยปราศจากสื่อของประสาทสัมผัสทั้งห้า เช่นตาหรือหู ในหมู่วิญญาณที่ประเสริฐ มีการเข้าใจ การค้นพบและการติดต่อทางจิตซึ่งบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ ดังนั้นในพระคัมภีร์ใหม่เขียนไว้ว่า พระโมเสสและเอลิยามาหาพระคริสต์บนภูเขาทาเบอร์ นี่เป็นที่กระจ่างว่ามันมิใช่การพบกันทางร่างกาย มันเป็นภาวะทางจิตที่แสดงออกเป็นเหมือนการพบกันทางกาย

ปัญญาและความคิดของมนุษย์บางครั้งค้นพบความจริง และจากความคิดและการค้นพบนี้ สัญลักษณ์และผลบังเกิดขึ้น ความคิดนี้มีรากฐาน แต่หลายสิ่งที่มาสู่จิตใจของมนุษย์เป็นเหมือนกับคลื่นของทะเลแห่งจินตนาการ มันไม่มีประโยชน์อะไร ในทำนองเดียวกันมนุษย์มองเห็นนิมิตขณะหลับซึ่งต่อมาบังเกิดขึ้นจริง ในอีกเวลาหนึ่งเขาเห็นความฝันที่ไม่มีประโยชน์อะไร

ความหมายของเราคือ ภาวะนี้ที่เราเรียกว่าการสนทนาและติดต่อของจิต มีสองชนิด หนึ่งเป็นเพียงจินตนาการ และอีกชนิดหนึ่งเป็นนิมิตที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เช่น การเปิดเผยของเซนต์จอห์นและอิสซียา การพบกันของพระคริสต์กับพระโมเสสและเอลิยา สิ่งเหล่านี้เป็นจริงและก่อให้เกิดผลอันนำพิศวงต่อจิตใจและความคิดของมนุษย์ และดึงดูดหัวใจของพวกเขา

การรักษาโดยวิธีทางจิต

คำถาม: ประชาชนบางคนรักษาผู้ป่วยโดยทางจิต กล่าวคือไม่ใช้ยา สิ่งนี้เป็นอย่างไร?

คำตอบ: จงรู้ว่าการรักษาโดยไม่ใช้ยามี 4 ชนิด สองชนิดเป็นผลมาจากทางวัตถุ อีกสองชนิดเป็นผลมาจากทางจิต

ในสองชนิดที่เป็นผลมาจากทางวัตถุ หนึ่งในมาจากความจริงที่ว่าทั้งสุขภาพและความเจ็บป่วยในมนุษย์เป็นสิ่งที่ติดต่อกันได้ การติดต่อกันของโรคนั้นรุนแรงและรวดเร็ว ขณะที่การติดต่อกันของสุขภาพนั้นช้าและอ่อนพลังมาก หากร่างกายสองร่างมีการติดต่อกัน เป็นที่แน่นอนว่าเชื้อจุลินทรีย์จะผ่านจากร่างกายหนึ่งไปสู่อีกร่างกายหนึ่ง ในทำนองเดียวกันโรคนั้นถ่ายทอดจากร่างกายหนึ่งไปสู่อีกร่างกายหนึ่งด้วยความรวดเร็วและติดต่อย่างรุนแรง สุขภาพที่แข็งแกร่งของผู้ที่มีสุขภาพดีสามารถเอาชนะร่างกายนี้อ่อนแอเล็กน้อย และก่อให้เกิดสุขภาพ นี่คือการรักษาชนิดหนึ่ง

การรักษาอีกชนิดที่ไม่ใช้ยาคือโดยพลังดึงดูดที่ร่างหนึ่งมีผลต่อร่างกายหนึ่ง หลังนี้ก็มีผลเล็กน้อยเช่นกัน บางครั้งคนหนึ่งสามารถช่วยผู้ป่วยได้โดยการวางมือของเขาบนศีรษะเหนือหน้าอกของผู้ป่วย ทำไม? เป็นเพราะผลของการดึงดูดทางจิตใจบังเกิดกับผู้ป่วยซึ่งทำให้โรคหายไป แต่ผลที่บังเกิดนี้อ่อนมาก

สำหรับการรักษาโดยไม่ใช้ยาที่เป็นผลมาจากทางจิต กล่าวคือการรักษาโดยพลังจิต หนึ่งในผลมาจากการเพ่งสมาธิของผู้ที่แข็งแรงไปที่ผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยคาดหวังด้วยความศรัทธาว่าการรักษาจะบังเกิดขึ้นจากพลังจิตของผู้ที่แข็งแรง ถึงขนาดที่ว่ามีความเชื่อมโยงอันอบอุ่นระหว่างผู้ที่แข็งแรงและผู้ทุพพลภาพ ผู้ที่แข็งแรงพยายามทุกอย่างที่จะรักษาผู้ป่วย และดังนั้นผู้ป่วยจะได้รับการรักษาอย่างแน่นอน ผลทางจิตใจนี้ก่อให้เกิดการกระตุ้นเส้นประสาท และการตื่นของเส้นประสาทนี้กลายเป็นเหตุของการฟื้นจากการเจ็บป่วย ดังนั้นเมื่อผู้ป่วยมีความต้องการและหวังอย่างแรงกล้าบางสิ่ง และได้ยินการบังเกิดขึ้นของสิ่งนั้นทันที จะก่อให้เกิดการตื่นของเส้นประสาท ซึ่งจะทำให้โรคร้ายหายไปโดยสิ้นเชิง ในทำนองเดียวกันหากเหตุของความน่ากลัวเกิดขึ้นทันที เส้นประสาทของผู้ที่แข็งแรงอาจถูกกระตุ้นซึ่งจะก่อให้เกิดโรคร้ายทันที เหตุของความเจ็บป่วยนี้มีใช้ทางวัตถุเพราะบุคคลนั้นมีได้กินอะไรและไม่มีสิ่งที่เป็นภัยและต้องเขา ดังนั้นการตื่นของเส้นประสาทเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย ในทำนองเดียวกัน ความสมปรารถนาอย่างทันใดยังความปิติซึ่งจะกระตุ้นเส้นประสาท และการกระตุ้นนี้ก่อให้เกิดสุขภาพ

สรุป ความเชื่อมโยงอันสมบูรณ์ระหว่างแพทย์และผู้ป่วย นั่นคือความเชื่อมโยงชนิดที่ว่าแพทย์สำรวจสมาธิเต็มทีและผู้ป่วยตั้งจิตทั้งหมดสู่แพทย์ผู้นั้น จะกระตุ้นเส้นประสาทและก่อให้เกิดสุขภาพ แต่สิ่งนี้มีผลอยู่เพียงระดับหนึ่งและไม่บังเกิดผลเสมอไป เพราะหากใครคนหนึ่งมีโรคที่รุนแรงมากหรือมีบาดแผล วิธีนี้จะไม่สามารถขจัดโรคหรือสมานแผล กล่าวคือวิธีนี้ไม่มีพลังพอสำหรับโรคร้ายที่รุนแรง

นอกจากว่าร่างกายจะช่วยเหลือ เพราะร่างกายที่แข็งแรงมักจะเอาชนะโรคภัยได้ นี่คือการรักษาชนิดที่สาม

แต่การรักษาชนิดที่สี่เกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญูณศกดิ์สิทธิ์ ซึ่งไม่ขึ้นกับการติดต่อ การเห็น การอยู่ร่วม ไม่ขึ้นกับเงื่อนไขใดๆ ไม่ว่าโรคจะเล็กน้อยหรือรุนแรง ไม่ว่าจะมีการติดต่อทางร่างกายหรือไม่ ไม่ว่าความเชื่อมโยงส่วนบุคคลระหว่างผู้ป่วยและผู้รักษาจะมีหรือไม่ การรักษานี้ยังเกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญูณศกดิ์สิทธิ์

การรักษาทางยา

เมื่อวานที่โตะเราได้พูดถึงการรักษาทางจิต ซึ่งส่วนสำคัญของมันคือการรักษาโรคภัยโดยพลังจิต

ตอนนี้ขอให้เราพูดถึงการรักษาทางยา การแพทย์ยังอยู่ในวัยทารกและยังไม่พัฒนาเต็มที่ แต่เมื่อการแพทย์พัฒนาเต็มที่ การรักษาจะใช้สิ่งที่ไม่สะอาดละเอียดอ่อนต่อกลิ่นและรสของมนุษย์ กล่าวคือใช้ อาหาร ผลไม้ พืชที่ถูกรับรสและกลิ่น เพราะเหตุของโรคภัยหรือเหตุที่โรคภัยเข้าไปสู่ร่างกายมนุษย์นั้น เป็นเหตุทางกายภาพหรือไม่ก็เป็นผลจากการกระตุ้นประสาท

แต่สาเหตุสำคัญต่าง ๆ ของโรคภัยนั้นเป็นเหตุทางกายภาพ เพราะร่างกายของมนุษย์ ประกอบด้วยธาตุมากมายแต่อยู่ในความสมดุลเป็นพิเศษ ตรวจจับที่ความสมดุลนี้ยังคงอยู่ มนุษย์ก็ปลอดภัยจากโรค แต่ถ้าสมดุลอันสำคัญนี้ซึ่งเป็นแกนของโครงสร้างร่างกายถูกรบกวนระบบของร่างกาย จะเสียไปและโรคภัยจะแทรกเข้ามา

ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการลดลงของส่วนประกอบหนึ่งในร่างกายมนุษย์ และมีการเพิ่มขึ้นของอีก ส่วนประกอบหนึ่ง สมดุลถูกรบกวนและโรคภัยบังเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น สารหนึ่งต้องมีปริมาณ 1,000 กรัม และอีกสารหนึ่งต้องมี 5 กรัม สารที่มี 1,000 กรัมลดลงเหลือ 700 กรัมและสารที่มี 5 กรัมเพิ่ม ปริมาณขึ้นจนกระทั่งสมดุลเสียไป ดังนั้นโรคจึงเกิดขึ้น เมื่อสมดุลได้รับการปรับให้ปกติโดยการรักษา โรคก็หายไป ดังนั้นหากองค์ประกอบของน้ำตาลเพิ่มขึ้น สุขภาพเสียไป และเมื่อแพทย์ห้ามของหวาน และอาหารจำพวกแป้ง องค์ประกอบของน้ำตาลลดลง สมดุลได้รับการปรับใหม่และโรคถูกขจัดไป การปรับองค์ประกอบเหล่านี้ของร่างกายมนุษย์ทำได้โดย 2 วิธี คือโดยใช้ยาหรือใช้อาหาร และเมื่อร่างกาย กลับคืนสู่สมดุลใหม่ โรคก็หายไป ธาตุทั้งหมดที่ประกอบกันอยู่ในมนุษย์ก็มีอยู่ในพืชเช่นกัน ดังนั้นหาก ธาตุหนึ่งของร่างกายมนุษย์ลดลงและเขารับอาหารที่มีธาตุนั้นอยู่มาก สมดุลก็จะคืนสู่ปกติและโรคได้รับการรักษา ตรวจจับที่เป้าหมายคือการปรับองค์ประกอบของร่างกาย อาจกระทำได้โดยใช้ยาหรืออาหาร

โรคส่วนใหญ่ของมนุษย์ก็เกิดกับสัตว์ด้วย แต่สัตว์มิได้หายจากโรคโดยยา ในภูเขาและในที่ อ่างว่าง แพทย์ของสัตว์คือพลังการรับรสและการดมกลิ่น สัตว์ที่ป่วยดมกลิ่นพืชที่เติบโตในที่อ่างว่าง มัน กินพืชที่หวานและหอมสำหรับมันแล้วหายจากโรค นี่คือการรักษาของสัตว์ เมื่อองค์ประกอบของน้ำตาล ลดลงในร่างกายสัตว์ มันเริ่มต้องการอาหารหวาน ดังนั้นมันกินพืชที่หวาน เพราะธรรมชาติกระตุ้นและ นำทางให้มัน กลิ่นและรสถูกกับมัน มันจึงกินพืชนั้น องค์ประกอบของน้ำตาลในตัวมันเพิ่มขึ้นและ สุขภาพกลับคืนมา

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า เป็นไปได้ที่จะรักษาโรคโดยใช้อาหารและผลไม้ แต่วิทยาศาสตร์การแพทย์ในปัจจุบันยังไม่สมบูรณ์ ความจริงนี้ยังไม่เป็นที่เข้าใจเต็มที่ เมื่อวิทยาศาสตร์การแพทย์บรรลุถึงความสมบูรณ์ การรักษาจะใช้อาหาร ผลไม้ที่หอมหวานและผัก ใช้น้ำร้อนและเย็น

การบรรยายนี้รวบรัด แต่หากเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โอกาสเหมาะข้างหน้า ปัญหานี้ จะได้รับการอธิบายละเอียดกว่านี้

ตอนที่ 5

หัวข้อทั่วไป

ไม่มีความชั่วร้ายดำรงอยู่

การอธิบายที่แท้จริงเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้นยากมาก จงรู้ว่าการดำรงอยู่ทั้งหลายมีสองชนิด คือ การดำรงอยู่ทางวัตถุและการดำรงอยู่ทางจิต นั่นคือสิ่งที่ประสาทสัมผัสรับรู้ได้และสิ่งที่เป็นนามธรรม

สิ่งที่สัมผัสได้คือสิ่งที่ประสาทสัมผัสทั้งห้ารับรู้ ดังนั้นการดำรงอยู่ที่ตามองเห็นเรียกว่าเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ นามธรรมคือสิ่งที่มิได้มีการดำรงอยู่ให้เห็นได้แต่เป็นความคิดที่ก่อในจิตใจ ตัวอย่างเช่น ปัญญาเป็นนามธรรมที่ไม่มีการดำรงอยู่ปรากฏให้เห็น อัตลักษณ์และคุณลักษณะทั้งหมดของมนุษย์รวมเข้าเป็นการดำรงอยู่ทางนามธรรมและสัมผัสไม่ได้

กล่าวโดยรวบรัด การดำรงอยู่ทางนามธรรมเช่น คุณลักษณะและความสมบูรณ์อันน่าชมเชยทั้งหมดของมนุษย์เป็นสิ่งดีแท้และดำรงอยู่ ความชั่วร้ายเป็นเพียงการไม่ดำรงอยู่ของความสมบูรณ์ ดังนั้นความโงเขลาคือการขาดความรู้ ความผิดพลาดคือการขาดการนำทาง การลี้มคือการขาดความจำ ความเบาปัญญาคือการขาดสติที่ดี ทั้งหมดนี้ไม่มีการดำรงอยู่ที่แท้จริง

ในทำนองเดียวกัน การดำรงอยู่ที่สัมผัสได้เป็นสิ่งที่ดีโดยสมบูรณ์และความชั่วร้ายนั้นมาจากการไม่ดำรงอยู่ของสิ่งที่ดี กล่าวคือตาบอด คือการขาดการมองเห็น หูหนวกคือการขาดการได้ยิน ความจนคือการขาดความมั่นคง ความป่วยคือการขาดสุขภาพ ความตายคือการขาดชีวิต และความอ่อนแอคือการขาดความแข็งแรง

กระนั้นก็ตามมีข้อสงสัยหนึ่งเกิดขึ้นในใจ กล่าวคือ แมลงป่องและงูมีพิษเป็นสิ่งที่ดีหรือชั่วร้าย เพราะมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่ดำรงอยู่ แมลงป่องและงูมีพิษเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายเมื่อสัมพันธ์กับมนุษย์ แต่เมื่อมันสัมพันธ์กับตัวมันเอง มันไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย เพราะพิษเป็นอาวุธของมันและการกัดเป็นการป้องกันตัวมันเอง แต่เนื่องด้วยพิษของมันเข้ากันไม่ได้กับธาตุของเรา กล่าวคือธาตุทั้งสองที่แตกต่างกันนี้ต่อต้านกัน ดังนั้นการต่อต้านนี้เป็นสิ่งชั่วร้าย แต่ในความเป็นจริงแล้วเมื่อพิจารณาถึงตัวมันเองมันเป็นสิ่งที่ดี

ใจความย่อของการบรรยายนี้คือ เป็นไปได้ที่สิ่งหนึ่งเมื่อสัมพันธ์กับอีกสิ่งหนึ่งอาจเป็นสิ่งชั่วร้าย และในเวลาเดียวกันภายในขอบเขตของการดำรงอยู่ที่เหมาะสมของมันเอง มันอาจไม่ได้เป็นสิ่งชั่วร้าย ดังนั้นเป็นที่พิสูจน์แล้วว่าไม่มีความชั่วร้ายดำรงอยู่ พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งขึ้นมาดีงาม ความชั่วร้ายคือความว่างเปล่า ความตายคือความไร้ชีวิต เมื่อมนุษย์ไม่ได้รับชีวิตอีกต่อไปเขาก็ตาย ความมืดคือความไร้แสงสว่าง เมื่อไม่มีแสงสว่างก็มีความมืด แสงสว่างเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่แต่ความมืดมิได้ดำรงอยู่ ความมั่งคั่งเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ แต่ความจนเป็นสิ่งที่มิได้ดำรงอยู่

ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า ความชั่วร้ายทั้งหมดกลับไปสู่การไม่ดำรงอยู่ พระผู้เป็นเจ้ายังดำรงอยู่ ความชั่วร้ายมิได้ดำรงอยู่

ความทรมานมีสองชนิด

จงรู้ว่าความทรมานมีสองชนิด คือความทรมานที่ซ่อนเร้นและความทรมานที่ปรากฏชัด ตัวอย่างเช่นความโง่เขลาในตัวเองคือความทรมานที่ซ่อนเร้น ความไม่แยแสต่อพระผู้เป็นเจ้าคือความทรมานในตัวเอง เช่นเดียวกับการโกหก ความโหดร้าย ความทรยศ ความไม่สมบูรณ์ ทั้งหมดคือความทรมานแต่เป็นความทรมานที่ซ่อนเร้น เป็นที่แน่นอนว่าสำหรับผู้ฉลาด ความตายนั้นดีกว่าบาป และการถูกตัดสินดีกว่าการโกหก หรือการพูดใส่ร้าย

ความทรมานอีกชนิดหนึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏชัด เช่นการลงโทษ การจำคุก การตี การขับไล่ การเนรเทศ แต่สำหรับประชาชนของพระผู้เป็นเจ้า การแยกจากพระผู้เป็นเจ้าคือความทรมานอันยิ่งใหญ่ที่สุด

ความยุติธรรมและความปราณีของพระเจ้า

จงรู้ว่าการกระทำความยุติธรรมคือการให้ทุกคนตามที่เขาควรได้รับ ตัวอย่างเช่น เมื่อคนงานทำงานตั้งแต่เช้าจนค่ำ ความยุติธรรมจะต้องให้เขาได้รับค่าแรง เมื่อเราไม่ได้ทำงานและไม่ได้เห็น้อยาก แต่ได้รับของขวัญ สิ่งนี้คือความอารี หากท่านได้ให้ท่านและของขวัญแก่คนจนแม้ว่าพวกเขาไม่ได้เห็น้อยากเพื่อท่านและมีได้ทำอะไรที่สมควรได้รับ นี่คือความอารี เช่นกันที่พระคริสต์วิงวอนขออภัยเพื่อฆาตกรที่ฆ่าพระองค์ นี้เรียกว่าความอารี

ที่นี้ปัญหาของความดีหรือความชั่วร้ายถูกกำหนดโดยเหตุผลหรือกฎ บางคนเชื่อว่าความดีหรือความชั่วร้ายถูกกำหนดโดยกฎ เช่นชาวฮิวเชื่อว่าบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์เก่าเป็นบทบังคับโดยสมบูรณ์ พิจารณาวามันเป็นเรื่องของกฎมิใช่เหตุผล ดังนั้นชาวฮิวทั้งหลายกล่าวว่า บัญญัติหนึ่งในพระคัมภีร์เก่าคือเป็นสิ่งมิชอบที่จะรับประทานเนื้อและเนยด้วยกัน เพราะวามันเป็น “การเรพ” และ “การเรพ” ในภาษาฮีบรูหมายถึงไม่สะอาด ดังเช่น “โคเซอร์” หมายความว่าสะอาด พวกเขา กล่าวว่า นี่เป็นเรื่องของกฎมิใช่เหตุผล

แต่นักศาสนศาสตร์ทั้งหลายคิดว่าความดีและความชั่วขึ้นกับทั้งเหตุผลและกฎ รากฐานสำคัญของการห้ามขโมย ทรมาน ฆาตกรรม เสสร้าง และความโหดร้ายคือเหตุผล ผู้ที่ฉลาดทุกคนเข้าใจว่าฆาตกรรม การขโมย การทรมาน การฆาตกรรม การเสสร้างและความโหดร้าย เป็นความชั่วร้ายที่น่าตำหนิ เพราะหากท่านใช้หนามแทงคนหนึ่ง เขาจะร้องบ่น และคร่ำครวญ ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่าเขาจะเข้าใจตามเหตุผลว่าฆาตกรรมเป็นสิ่งน่าตำหนิ หากเขากระทำฆาตกรรม เขาจะต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะชื่อเสียงของศาสนทูตจะมาถึงเขาหรือไม่ เพราะมันเป็นเหตุที่กำหนดลักษณะที่น่าตำหนิของการกระทำ เมื่อคนหนึ่งกระทำสิ่งที่ไม่ดีนี้ เขาจะต้องรับผิดชอบ

แต่ในสถานที่ซึ่งบัญชาของศาสนทูตไม่เป็นที่ทราบ และประชาชนมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า เช่นบัญชาของพระคริสต์ที่ให้ตอบแทนความชั่วร้ายด้วยความดี แต่พวกเขาปฏิบัติตามความต้องการทางธรรมชาติ กล่าวคือหากเขาทรมานผู้ที่ทรมานเขา จากแง่หนึ่งของศาสนา พวกเขาได้รับการอภัยเพราะบัญชาสวรรค์มิได้ส่งมอบไปถึงพวกเขา แม้ว่าพวกเขาไม่คู่ควรกับความปราณี กระนั้นพระเจ้าปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความปราณีและให้อภัยพวกเขา

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามเหตุผล การแก้แค้นเป็นสิ่งน่าตำหนิ เพราะว่าโดยการแก้แค้น ไม่มีผลดีบังเกิดขึ้นแก่ผู้แก้แค้น หากมนุษย์คนหนึ่งตีอีกคนหนึ่ง และผู้ที่ถูกตีแก้แค้นด้วยการตีกลับ เขาจะได้รับประโยชน์อะไร? สิ่งนี้เป็นยาสำหรับแผลของเขาหรือเป็นการรักษาความเจ็บป่วยของเขาหรือไม่ พระเจ้าเป็นเจ้าของห้าม ในความเป็นจริงแล้วการกระทำหนึ่งเกิดก่อน อีการกระทำหนึ่งเกิดทีหลัง ดังนั้นหากผู้ที่ถูกตีให้อภัย ไม่เพียงเท่านั้น หากเขาปฏิบัติตรงกันข้ามกับสิ่งที่เขาถูกกระทำ นี่เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ กฎ

ของชุมชนจะลงโทษผู้ก้าวร้าวแต่จะไม่แก้แค้น การลงโทษนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตักเตือน ป้องกันและต่อต้านความโหดร้ายและการทำผิด เพื่อว่าคนอื่น ๆ จะไม่เป็นผู้กดขี่

แต่ถ้าผู้ที่ถูกตียกโทษและให้อภัย เขาแสดงความปรานีสูงสุดนี้คู่ควรแก่การชมเชย

วิธีถูกต้องในการปฏิบัติต่ออาชญากร

คำถาม: อาชญากรควรถูกลงโทษ หรือยกโทษให้และไม่ต้องใส่ใจ

คำตอบ: การลงโทษสำหรับการทำผิดมีสองชนิด หนึ่งเป็นการแก้แค้น อีกอย่างหนึ่งเป็นการลงโทษ มนุษย์ไม่มีสิทธิจะแก้แค้น แต่ชุมชนมีสิทธิจะลงโทษอาชญากร และการลงโทษนี้มีจุดหมายเพื่อ ตักตักเตือนและป้องกัน เพื่อว่าจะไม่มีคนอื่นกล้าก่ออาชญากรรมนั้น การลงโทษนี้เป็นการคุ้มครองสิทธิของมนุษย์ มิใช่เป็นการแก้แค้น การแก้แค้นระงับโทษโดยใช้ความชั่วร้ายต่อต้านความชั่วร้าย ไม่ได้รับอนุญาต เพราะมนุษย์ไม่มีสิทธิที่จะแก้แค้น แต่หากอาชญากรรมได้รับการอภัยโทษโดยสิ้นเชิง โลกย่อมไร้ระเบียบ ดังนั้นการลงโทษเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับความปลอดภัยของชุมชน แต่ผู้ถูกกดขี่ไม่มีสิทธิแก้แค้นผู้ก้าวร้าว ในทางตรงข้ามเขาควรให้อภัย เพราะมันเป็นสิ่งคู่ควรกับความเป็นมนุษย์

ชุมชนต้องลงโทษผู้กดขี่ ฆาตกร อาชญากร เพื่อตักเตือนและเหนี่ยวรั้งคนอื่นไม่ให้กระทำอาชญากรรมเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือประชาชนต้องได้รับการศึกษาจนพวกเขาจะไม่ก่ออาชญากรรมเพราะเป็นไปได้ที่จะให้การศึกษามวลชนจนพวกเขาจะหลีกเลี่ยงและไม่อยากก่ออาชญากรรม เพื่อว่าประชาชนจะพิจารณาว่าอาชญากรรมในตัวเองเป็นการลงโทษอันสาหัสที่สุด เป็นการประณามและการทรมานที่สุด ดังนั้นจะไม่มีภารกิจอาชญากรรมที่ต้องถูกลงโทษ

เราต้องพูดถึงสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะนำมาปฏิบัติในโลกนี้ มีทฤษฎีและความคิดสูงส่งมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่นำมาปฏิบัติไม่ได้ เช่นนั้นเราต้องพูดถึงสิ่งที่นำมาปฏิบัติได้

ตัวอย่างเช่น หากใครคนหนึ่งกดขี่ ทำร้ายหรือประทุษร้ายอีกคนหนึ่ง และผู้ถูกประทุษร้ายโต้ตอบ นี่คือการแก้แค้นและเป็นที่น่าติเตียน หากบุตรของอัมรุษบุตรของซาอิด ซาอิดไม่มีสิทธิจะฆ่าบุตรของอัมรุษ หากว่าเขาฆ่า นั่นเป็นการแก้แค้น และเป็นที่น่าตำหนิอย่างยิ่ง เขาควรตอบแทนความชั่วร้ายด้วยความดี และไม่เพียงแต่ให้อภัยเท่านั้นแต่ถ้าเป็นไปได้เขาควรให้การรับใช้แก่ผู้กดขี่เขา ความประพฤติเช่นนี้คู่ควรกับมนุษย์ เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไรจากการแก้แค้น การกระทำทั้งสองอย่างเท่ากัน หากการกระทำหนึ่งน่าตำหนิ การกระทำทั้งสองก็น่าตำหนิ มันต่างกันเพียงว่าสิ่งหนึ่งทำก่อน อีกสิ่งหนึ่งทำทีหลัง

แต่ชุมชนมีสิทธิในการปกครองและคุ้มครอง ชุมชนไม่มีความเกลียดชังหรือเป็นศัตรูกับฆาตกร ชุมชนจำคุกหรือลงโทษเขาก็เพียงเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่คนอื่น มิได้มีจุดประสงค์จะแก้แค้นฆาตกร แต่ลงโทษเพื่อชุมชนจะได้รับการปกป้อง หากชุมชนและทายาทของผู้ถูกฆ่าให้อภัยและตอบแทนความชั่วร้ายด้วยความดี ผู้โหดร้ายย่อมจะทำร้ายคนอื่น ๆ ต่อไปอีก และย่อมจะมีการลอบสังหารประชาชนชั่วร้ายเหมือนสุนัขป่าย่อมจะทำลายแกะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ชุมชนไม่มีเจตนาร้ายหรือ

ความแค้นที่ลงโทษและมีได้ต้องการระงับโทษ แต่มีจุดประสงค์เพื่อคุ้มครองคนอื่นๆ เพื่อว่าจะไม่มีการกระทำอันโหดร้ายเกิดขึ้นอีก

ดังนั้นเมื่อพระคริสต์กล่าวว่า “ใครที่ตีแก้มขวาของเจ้า จงหันแก้มซ้ายให้เขา” คำกล่าวนี้มีจุดประสงค์เพื่อสั่งสอนมนุษย์ไม่ให้เกิดแค้นกันเป็นการส่วนตัว พระองค์มิได้หมายความว่าหากสุนัขป่าตัวหนึ่งมาที่ฝูงแกะและต้องการทำลายฝูงแกะ สุนัขป่าควรได้รับการสนับสนุน ไม่ หากพระคริสต์ทราบว่ามีสุนัขป่าเข้ามาในฝูงและจะทำลายแกะ พระองค์ย่อมจะป้องกันฝูงแกะแน่นอน

เนื่องด้วยการให้อภัยเป็นคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงปราณี เช่นกันความยุติธรรมก็เป็นคุณลักษณะหนึ่งของพระเจ้าเป็นนาย การดำรงอยู่ได้รับการค้ำจุนด้วยเสาหลักแห่งความยุติธรรม มิใช่การให้อภัย การคงอยู่ของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความยุติธรรมมิใช่การให้อภัย ดังนั้นในปัจจุบันหากกฎหมายของการให้อภัยนำมาใช้ในทุกประเทศ ภายในเวลาอันสั้น โลกย่อมเสียระเบียบ และรากฐานของมนุษยชาติย่อมแตกสลาย ตัวอย่างเช่นหากรัฐบาลทั้งหลายในยุโรปมิได้ดำเนินตามอดีตผู้ชั่วร้าย เขาจะไม่ปล่อยให้ใครมีชีวิตเหลือสักคน

ประชาชนบางคนเป็นเหมือนสุนัขป่าที่หะหยาเลือด หากเขารู้ว่าเขาจะไม่ถูกลงโทษ เขาจะฆ่าคนเพื่อความพอใจและความสนุกสนาน ผู้กตัญญูคนหนึ่งแห่งเปอร์เซียได้ฆ่าครูของเขาเพียงเพื่อความสนุกสนาน เพื่อความขบขันและเป็นการกีฬา มุทาวิกคิลผู้มีชื่อเสียงได้เรียกรัฐมนตรี สมาชิกสภาและเจ้าหน้าที่ทั้งหลายเข้ามาพบ แล้วปล่อยแมลงป่องเต็มกล่องออกมา และห้ามไม่ให้ใครขยับเขยื้อน เมื่อแมลงป่องต่อยบุคคลเหล่านั้น เขาหัวเราะอย่างเดือดพล่าน

เป็นการเน้นจุดสำคัญ: รัฐธรรมนูญของชุมชนขึ้นอยู่กับความยุติธรรมมิใช่การให้อภัย เช่นนั้นการให้อภัยที่พระคริสต์กล่าวถึงนี้มีได้หมายความว่า เมื่อชาติทั้งหลายโจมตีท่าน เผาบ้านของท่าน ปล้นสินค้าของท่าน ทำร้ายภรรยา ลูก และญาติของท่านและพยายามเกียรติท่าน ท่านควรยอมจำนนต่อศัตรูผู้กตัญญูเหล่านี้และยอมให้พวกเขากระทำความโหดร้าย ไม่ วจนะของพระคริสต์พาดพิงถึงการปฏิบัติระหว่างบุคคลสองคน หากคนหนึ่งโจมตีอีกคนหนึ่ง คนที่ถูกโจมตีควรให้อภัยเขา แต่ชุมชนต้องคุ้มครองสิทธิของมนุษย์ ดังนั้นหากใครคนหนึ่งโจมตีทำร้าย กตัญญูเรา เราจะไม่ต่อสู้และจะให้อภัยเขา แต่หากคนหนึ่งต้องการโจมตีซียิต แมนชาติ²⁶ แน่แน่นอนเราจะขัดขวาง แม้ว่าการไม่เข้าแทรกแซงเป็นความกรุณาสำหรับอาชญากร แต่มันเป็นการกตัญญูสำหรับแมนชาติ หากขณะนี้ชาวอาหรับที่ป่าเถื่อนคนหนึ่งถือดาบเข้ามาที่นี่และต้องการโจมตี ทำร้ายและฆ่าท่าน เราจะขัดขวางเขาอย่างแน่นอน หากเราละทิ้งท่านไว้กับชาวอาหรับคนนั้น ย่อมไม่เป็นการยุติธรรมแต่เป็นการอภัยธรรม แต่ถ้าหากเขาทำร้ายเรา เราจะให้อภัยเขา

มีอีกอย่างหนึ่งที่จะกล่าวคือ: ชุมชนหมกมุ่นทั้งกลางวันกลางคืนในการออกกฎหมายลงโทษ เตรียมเครื่องมือและวิธีการลงโทษ พวกเขาสร้างคุก โซ่ ตรวน จัดสถานที่ไว้สำหรับเนรเทศ สำหรับ

²⁶ บาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งที่นั่งอยู่ด้วยกัน

ความลำบากและการทรมานชนิดต่างๆ และคิดว่าการฝึกวินัยของอาชญากรโดยวิธีเหล่านี้ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันก่อให้เกิดการทำลายศีลธรรมและอุปนิสัย ในทางตรงกันข้ามชุมชนควรพยายามอย่างกระตือรือร้นที่สุดทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อให้การศึกษามนุษย์ ทำให้พวกเขาก้าวหน้าไปทุกวันและเพิ่มพูนวิทยาศาสตร์และความรู้ ทำให้พวกเขาบรรลุคุณค่าความดี มีศีลธรรม หลีกเลียงสิ่งชั่วร้าย เพื่อที่อาชญากรรมจะไม่เกิดขึ้น แต่ในปัจจุบันกลับเป็นตรงกันข้าม ชุมชนมักคิดแต่การใช้กฎหมายลงโทษ การเตรียมวิธีการและเครื่องมือสำหรับลงโทษและประหารชีวิต เตรียมสถานที่ไว้สำหรับจำคุกและเนรเทศโดยพวกเขาคาดว่าจะมีการก่ออาชญากรรม นี่เป็นผลในทางบ่อนทำลายศีลธรรม

แต่ถ้าชุมชนพยายามให้การศึกษามวลชน ความรู้และวิทยาศาสตร์ย่อมเพิ่มขึ้นทุกวัน ความเข้าใจย่อมกว้างขึ้น ความละเอียดอ่อนย่อมพัฒนาขึ้น ธรรมเนียมย่อมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และศีลธรรมย่อมไม่แปรเปลี่ยน กล่าวคือ ในความสมบูรณ์ทุกประเภทเหล่านี้ย่อมมีการก้าวหน้าและมีอาชญากรรมลดลง

เป็นการยืนยันแล้วว่าในหมู่ประชาชนผู้มีอารยธรรม อาชญากรรมมีน้อยกว่าในหมู่ประชาชนที่ด้อยอารยธรรม กล่าวคือในหมู่ผู้ที่บรรลุถึงอารยธรรมที่แท้จริง ซึ่งเป็นอารยธรรมสวรรค์ เป็นอารยธรรมของบรรดาผู้ที่ประสานความสมบูรณ์ทางธรรมและทางวัตถุเข้าด้วยกัน เนื่องด้วยความโง่เขลาเป็นเหตุของอาชญากรรม เมื่อความรู้และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น อาชญากรรมจะยิ่งลดน้อยลง จงพิจารณาดูว่าฆาตกรรมเกิดขึ้นบ่อยแค่ไหนในหมู่ชนป่าเถื่อนในแอฟริกา พวกเขาฆ่ากันและกันเพื่อกินเลือดเนื้อกันเอง ทำไมความป่าเถื่อนเช่นนี้ไม่เกิดในสวีตเซอร์แลนด์ เหตุผลที่กระจ่างชัด เป็นเพราะการศึกษาและคุณความดีขัดขวางมิให้เกิดความป่าเถื่อนเหล่านั้น

ดังนั้นชุมชนต้องคิดถึงการป้องกันอาชญากรรม ดีกว่าคิดถึงการลงโทษ

การประท้วงหยุดงาน

ท่านได้ถามเราเกี่ยวกับการประท้วงหยุดงาน ปัญหานี้จะเป็นเรื่องยุ่งยากไปอีกเป็นระยะเวลา นาน การประท้วงหยุดงานมีสองสาเหตุ หนึ่งเป็นเพราะความเข้มงวดเกินไปและความโลภของนายทุนและเจ้าของโรงงาน อีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะความเกินควร ความโลภและเจตนาร้ายของคณงาน และช่างฝีมือ ดังนั้นจำเป็นต้องรักษาสาเหตุทั้งสองนี้

แต่สาเหตุสำคัญของความยุ่งยากเหล่านี้อยู่ที่กฎหมายของอารยธรรมในปัจจุบัน เพราะกฎหมายเหล่านั้นทำให้บุคคลกลุ่มน้อยสะสมสมบัติไว้อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ซึ่งเกินความจำเป็น ขณะที่บุคคลอีกจำนวนมากขัดสนขาดแคลนและอยู่ในความทุกข์ยากที่สุด สิ่งนี้ขัดกับความยุติธรรม ขัดกับความเป็นมนุษย์ มันเป็นความไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งและตรงข้ามกับสิ่งอันเป็นที่น่าพอใจของสวรรค์

ความแตกต่างนี้เป็นสิ่งเฉพาะของมนุษยชาติ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ กล่าวคือสัตว์เกือบทุกชนิดมีความยุติธรรมและความเท่าเทียม ดังนั้นในฝูงแกะ ฝูงกวางในชนบท ในหมู่นกตามทุ่งหญ้า ที่ราบ เนินเขาหรือสวนผลไม้ สัตว์เกือบทุกตัวได้รับส่วนแบ่งอย่างยุติธรรม ความแตกต่างของวิธีการดำรงชีวิตไม่พบในหมู่สัตว์ ดังนั้นพวกมันดำรงอยู่ด้วยความสงบและความหรูหราอย่างสมบูรณ์

แต่สกุลมนุษย์มิได้เป็นเช่นนั้นเลย ซึ่งพวกเขายังคงขึ้นอยู่กับความผิดพลาดอันใหญ่หลวงและความยุติธรรมโดยสมบูรณ์ จงพิจารณาบุคคลหนึ่งซึ่งได้กอบโกยความมั่งคั่งโดยเข้ายึดครองประเทศหนึ่งเพื่อหาผลประโยชน์ เขาได้รับสมบัติอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ ได้รับกำไรและรายได้ซึ่งหลังไหลรวกกับแม่น้ำ ขณะที่ประชาชนผู้โชคร้ายนับแสนผู้อ่อนแอและไร้อำนาจ ไม่มีแม้แต่ขนมปังสักคำ ไม่มี ความเท่าเทียมหรือภราดรภาพ ดังนั้นท่านเห็นได้ว่าความสวยงามและความหรูหราของส่วนรวม ความผาสุกของมนุษย์ดับสูญไปบางส่วน และชีวิตโดยส่วนรวมไม่ออกผล แท้จริงแล้วสมบัติ เกียรติ การค้า อุตสาหกรรม อยู่ในมือของเจ้าของกิจการบางคน ขณะที่ประชาชนคนอื่นๆ จำนวนอยู่กับความลำบากเป็นลำดับและความยุ่งยากไม่มีสิ้นสุด พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์หรือกำไร ไม่ได้รับความสบายหรือความสงบ

ดังนั้นควรก่อตั้งกฎหมายเพื่อควบคุมความมั่งคั่งเกินควรของบุคคลบางคน และจำกัดความทุกข์ยากของมวลชนผู้ยากจนนับล้าน ดังนั้นความพอประมาณจะบังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์เป็นไปได้ ความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์ในสมบัติ เกียรติ การค้า เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ย่อมสิ้นสุดลงที่ความต้องการ ความสบาย ความท้อแท้ ความไม่เป็นระเบียบของวิธีการดำรงชีวิตและความผิดหวังอย่างทั่วหน้า ระบบของมนุษย์ย่อมถูกทำลาย ดังนั้นมีเหตุผลแอบแฝงอยู่ในความจริงที่ว่า ความเท่าเทียมกันมิได้ระบุไว้ในกฎหมาย เป็นสิ่งดีกว่าที่ความพอประมาณถูกนำมาปฏิบัติ จุดสำคัญคือใช้กฎหมายควบคุมยับยั้งการสะสมสมบัติมากเกินไปเกินควรของบางคนและคุ้มครองมวลชนให้มีปัจจัยการดำรงชีวิตที่เพียงพอ ตัวอย่างเช่น เจ้าของโรงงานและเจ้าของกิจการสะสมสมบัติทุกวัน และ

ช่างฝีมือ ผู้ยากไร้ไม่ได้รับอาหารประทังชีวิตประจำวัน นี่เป็นความไม่ยุติธรรมที่สุดและไม่มีผู้ที่เที่ยงธรรมคนใดยอมรับได้ ดังนั้นกฎหมายควรอนุญาตให้คนงานได้รับค่าแรงและส่วนแบ่งหนึ่งในสี่หรือหนึ่งในห้าของผลกำไรจากเจ้าของโรงงานตามความจำเป็นของโรงงาน หรือคณะคนงานและเจ้าของโรงงานควรแบ่งกำไรและประโยชน์กันด้วยวิธีที่ยุติธรรม แท้จริงแล้วแนวทางและการบริหารธุรกิจมาจากเจ้าของโรงงาน งานและแรงงานมาจากคนงาน กล่าวคือคนงานควรได้รับค่าแรงที่ค่าจ้างพวกเขาได้เพียงพอและเมื่อพวกเขาหยุดทำงานเพราะอ่อนแอและช่วยตัวเองไม่ได้ พวกเขาควรได้รับบำนาญที่เพียงพอจากเจ้าของโรงงาน ค่าแรงควรสูงพอสำหรับคนงานเพื่อว่าพวกเขาสามารถเก็บออมได้ทีละน้อยในยามคับขันและหมดหนทาง

เมื่อกำหนดได้ดังนี้ เจ้าของโรงงานจะไม่สะสมสมบัติแต่ละวันซึ่งไม่มีความจำเป็นสำหรับเขา (โดยไม่คิดว่าหากกำไรแบ่งกันไม่ได้สัดส่วนนายทุนยอมจำนนอยู่ภายใต้ภาระอันหนักหน่วงและตกอยู่ในความลำบากและความยุ่งยากอย่างยิ่ง การจัดการกับสมบัติที่มากเกินไปเป็นเรื่องยากมากและบั่นทอนพลังธรรมชาติของมนุษย์) และคนงานและช่างฝีมือจะไม่ตกอยู่ในความทุกข์ยากและความขัดสนอันแสนสาหัสอีกต่อไป พวกเขาจะไม่ต้องทนความขาดแคลนในบั้นปลายของชีวิต

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและกระจ่างว่าการแบ่งสมบัติมากเกินไปในหมู่บุคคลจำนวนน้อยขณะที่มวลชนอยู่ในความทุกข์ยากนั้นเป็นความไม่ยุติธรรม ในทำนองเดียวกัน ความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์ย่อมเป็นอุปสรรคต่อชีวิต ต่อความผาสุก ต่อระเบียบและความสงบของชุมชน ควรใช้ทางสายกลางสำหรับปัญหานี้ นายทุนควรมีความพอประมาณในการแบ่งกำไรและคำนึงถึงความผาสุกของผู้ยากไร้และขัดสน กล่าวคือคนงานและช่างฝีมือควรได้รับค่าแรงตายตัวจำนวนหนึ่งและได้รับส่วนแบ่งอีกส่วนหนึ่งจากผลกำไรทั่วไปของโรงงาน

เมื่อพิจารณาถึงสิทธิทางสังคมของเจ้าของโรงงาน คนงานและช่างฝีมือ ควรมีการกำหนดกฎหมายที่ให้ผลกำไรพอประมาณแก่เจ้าของโรงงาน และให้ปัจจัยดำรงชีวิตแก่คนงานพร้อมกับความมั่นคงของชีวิตในอนาคต ดังนี้เมื่อพวกเขาอ่อนแอลงและหยุดทำงาน ชราลงและช่วยตัวเองไม่ได้และถึงแก่กรรมทิ้งลูกๆ ที่ยังเยาว์ไว้ ลูกๆ จะไม่อดตายเพราะความยากจน และพวกเขามีสิทธิจะได้รับปัจจัยเล็กน้อยในการดำรงชีวิตจากรายได้ของโรงงาน

ในทำนองเดียวกันคนงานไม่ควรต้อตั้งหรือก่อจลาจล ไม่ควรเรียกร้องค่าแรงเกินควร แต่สิทธิทั้งสองฝ่ายจะถูกกำหนดไว้ตามธรรมเนียมด้วยกฎหมายที่ยุติธรรม ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งฝ่าฝืน ศาลยุติธรรมจะให้การพิพากษา และหยุดการฝ่าฝืนโดยตัดสินปรับ ดังนั้นระเบียบจะกลับคืนสู่ปกติและความยุ่งยากจะสงบลง ระหว่างรอการตัดสินศาลยุติธรรมและรัฐบาลจะเข้าแทรกแซงตามกฎหมาย เพราะกิจการทั้งหลายในปัจจุบันระหว่างคนงานและเจ้าของโรงงานไม่สามารถนำมาเปรียบได้กับธุรกิจทั่วไประหว่างบุคคลซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับสาธารณะและรัฐบาลไม่ควรเข้าไปหมกมุ่น ในความเป็นจริงแล้ว แม้ว่านี่ดูเหมือนเป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่ความยุ่งยากระหว่างผู้อุปถัมภ์และคนงานก่อให้เกิดผลเสียหายต่อส่วนรวม เพราะการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และธุรกิจทั่วไปของประเทศเชื่อมโยงกันอยู่อย่าง

ใกล้ชิด หากธุรกิจหนึ่งหยุดชะงัก จะมีผลเสียหายต่อมวลชน ดังนั้นความยุ่งยากระหว่างคนงานและเจ้าของโรงงานจะก่อความเสียหายให้แก่ส่วนรวม

ดังนั้นศาลยุติธรรมและรัฐบาลจึงมีสิทธิแทรกแซง เมื่อความยุ่งยากเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนในเรื่องสิทธิส่วนบุคคล จำเป็นที่บุคคลที่สามจะจัดการกับปัญหา นี่คือนโยบายของรัฐบาล ปัญหาของการประท้วงหยุดงานได้ก่อความยุ่งยากในประเทศและมักสัมพันธ์กับการก่อวินาศกรรมของคนงานและความโลภของเจ้าของโรงงาน ปัญหานี้จะถูกละเลยได้อย่างไร

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความดีงาม เป็นไปได้หรือที่คนหนึ่งสามารถพักผ่อนและดำรงชีวิตอย่างสบายในคฤหาสน์ที่หรูหรา เมื่อเขาเห็นว่าเพื่อนมนุษย์ของเขาอดอยากและขาดแคลนทุกสิ่ง ผู้ที่พบคนอื่นตกอยู่ในความทุกข์ยากอันสาหัสจะเพเลิดเพลินกับความมั่งคั่งของตนเองได้หรือ นั่นเองที่ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดไว้ว่าผู้มั่งคั่งต้องแบ่งทรัพย์สินสมบัติของเขาเพื่อประทังผู้ยากไร้และผู้โชคร้าย นี่คือนโยบายของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นสาระสำคัญที่สุดของบัญญัติทั้งหลาย

เนื่องด้วยปัจจุบันมนุษย์มิได้ถูกบังคับโดยรัฐบาล ถ้าหากเขาสละค่าใช้จ่ายให้กับคนยากไร้ด้วยหัวใจที่ดีงามและด้วยเมตตาธรรม สิ่งนี้จะเป็นที่น่าสรรเสริญอย่างยิ่ง เป็นที่ยอมรับและน่ายินดี

ดังที่กล่าวคือความหมายของงานที่ดีงามในพระคัมภีร์และธรรมจารึกแห่งสวรรค์

การกลับชาติมาเกิด

คำถาม: อะไรคือความจริงเกี่ยวกับการกลับชาติมาเกิดที่ประชาชนบางคนเชื่อ

คำตอบ: จุดมุ่งหมายของสิ่งที่เรากำลังจะพูดคือเพื่ออธิบายความเป็นจริง มิใช่จะยับยั้งความเชื่อของคนอื่น ๆ ทั้งหมดเป็นเพียงการอธิบายความจริง เราไม่ได้ต่อต้านความคิดเห็นของคนอื่นใดและมิได้รับรองการวิพากษ์วิจารณ์

ดังนั้นจึงรู้ว่าบรรดาผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดมีสองประเภท ประเภทหนึ่งไม่เชื่อการลงโทษและรางวัลของโลกหน้า และพวกเขาคิดว่ามนุษย์ได้รับรางวัลและการชดเชยเมื่อกลับชาติมาเกิดและกลับมาสู่โลกนี้อีก พวกเขาถือว่าสวรรค์และนรกจำกัดอยู่ที่โลกนี้และไม่พูดถึงการดำรงอยู่ของโลกหน้า พวกเขาแย่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคิดว่าบางครั้งมนุษย์กลับมาสู่โลกนี้ในร่างของสัตว์เพื่อรับการลงโทษที่รุนแรง และภายหลังจากได้ทนการทรมานอันเจ็บปวดนี้แล้ว เขาจะถูกปลดปล่อยจากอาณาจักรสัตว์และกลับมาสู่อาณาจักรมนุษย์อีกครั้ง นี้ได้รับการเรียกว่าการเคลื่อนย้ายวิญญาณไปสู่อีกร่างหนึ่ง อีกกลุ่มหนึ่งคิดว่ามนุษย์กลับชาติมาเกิดในอาณาจักรมนุษย์อีกครั้งและการกลับชาติมาเกิดนี้มนุษย์จะได้รับรางวัลและการลงโทษจากชาติก่อน ทั้งสองกลุ่มนี้มิได้พูดถึงโลกหน้า

ผู้ที่เชื่อในการกลับชาติมาเกิดประเภทที่สองยืนยันการดำรงอยู่ของโลกหน้า และพวกเขาคิดว่าการกลับชาติมาเกิดเป็นวิธีการบรรลุความสมบูรณ์ กล่าวคือพวกเขาคิดว่าโดยการจากไปจากโลกนี้และกลับมาสู่โลกนี้อีก มนุษย์จะได้รับความสมบูรณ์ที่ละน้อยจนกระทั่งเขาบรรลุถึงความสมบูรณ์อันแท้จริง กล่าวคือมนุษย์ประกอบด้วยสสารและพลังงาน ในเริ่มแรกหรือในวัฏจักรแรกสสารไม่สมบูรณ์ แต่โดยการกลับมาสู่โลกนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า มันได้รับความบริสุทธิ์และความละเอียดอ่อนจนกระทั่งมันกลายเป็นประจุกระจกขัดมัน และพลังนั้นซึ่งมิใช่อื่นใดนอกจากจิต ถูกปลดปล่อยเข้ามาในกระจกด้วยความสมบูรณ์ทั้งหมด

นี่คือการนำเสนอของบรรดาผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดและการเคลื่อนย้ายวิญญาณไปสู่อีกร่างหนึ่ง เราย่อใจความไว้ หากเราพูดถึงรายละเอียดจะใช้เวลามาก การย่อใจความนี้เพียงพอ ปัญหาที่ไม่มีอาการเหตุผลหรือข้อพิสูจน์ทางตรรกวิทยา มันเป็นเพียงสมมุติฐานและการอนุมานจากการเดาและไม่มีเหตุผลยืนยัน ต้องถามถึงข้อพิสูจน์จากบรรดาผู้ที่เชื่อในการกลับชาติมาเกิด มิใช่การเดา สมมุติฐานหรือจินตนาการ

แต่ท่านได้ถามถึงเหตุผลที่การกลับชาติมาเกิดเป็นไปได้หรือไม่ได้นี่คือสิ่งที่เราต้องอธิบายตอนนี้ เหตุผลแรกคือ ภายนอกคือการแสดงออกของภายใน โลกคือกระจกของอาณาจักรสวรรค์ โลกทางวัตถุมีลักษณะเหมือนกับโลกแห่งวิญญาณ บัดนี้จึงสังเกตว่าในโลกทางวัตถุไม่มีการปรากฏซ้ำสองเพราะไม่มีสิ่งใดเหมือนกันทั้งหมดกับอีกส่วนหนึ่งสัญลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งเป็นที่เห็นได้และปรากฏชัดอยู่ในทุก

สรรพสิ่ง หากยังฉางทั้งหมดในโลกเต็มไปด้วยเมล็ด ท่านจะไม่พบสองเมล็ดไหนที่เหมือนกันทั้งหมดโดยไม่มี ความแตกต่างกัน เป็นที่แน่นอนว่าย่อมมีความแตกต่างระหว่างเมล็ด เนื่องด้วยข้อพิสูจน์ในความ เป็นหนึ่งไม่เหมือนใครดำรงอยู่ในทุกสรรพสิ่ง และความเป็นหนึ่งและเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏ ชัดอยู่ในทุกสรรพสิ่ง การกลับมาใหม่ของลักษณะปรากฏเดิมเป็นไปไม่ได้โดยสิ้นเชิง ดังนั้นการกลับชาติ มาเกิดซึ่งเป็นการกลับมาใหม่ของวิญญาณเดียวกันในโลกนี้พร้อมด้วยสาระและภาวะเดิมของวิญญาณ นั้นเป็นไปไม่ได้และเกิดขึ้นไม่ได้ เนื่องด้วยการกลับมาใหม่ของลักษณะปรากฏเดียวกันเป็นไปไม่ได้และ เป็นที่ห้ามสำหรับสรรพสิ่งทางวัตถุ เช่นเดียวกันกับวิญญาณ การกลับมาสู่ภาวะเดิมไม่ว่าในโค้งลาดลง หรือโค้งขึ้นเป็นที่ห้ามและเป็นไปไม่ได้ เพราะโลกวัตถุมีลักษณะเหมือนกับโลกแห่งวิญญาณ

กระนั้นก็ตามการกลับมาของสรรพสิ่งทางวัตถุเป็นสิ่งที่กระจางชัดเมื่อพิจารณาถึงสกุล ต้นไม้ใน ระหว่างปีที่ผ่านไปได้ออกใบ ดอกและผล ในปีที่จะมาถึงก็ออกใบ ดอกและผลเหมือนกัน นี้เรียกว่าการ กลับมาของสกุล หากใครตัดค้ำโดยกล่าวว่าใน ดอกและผลไม้เสื่อมสลายไปจากอาณาจักรพืชลงไปสู่ อาณาจักรแร่ธาตุ และกลับมาสู่อาณาจักรพืชอีก และดังนั้นจึงมีการกลับมา คำตอบคือดอก ใบและผล ของปีที่แล้วได้เสื่อมสลายไป และองค์ประกอบเหล่านั้นแตกสลายและกระจายไป อนุภาคของใบและผล ของปีที่แล้วมิได้รวมตัวเข้าด้วยกันกลับมาใหม่ภายหลังจากที่ได้เสื่อมสลายไป ในทางตรงข้ามสกุลได้ กลับมาโดยการรวมตัวกันขององค์ประกอบใหม่ เช่นเดียวกับร่างกายมนุษย์ซึ่งภายหลังที่เสื่อมสลาย องค์ประกอบต่าง ๆ ก็แตกกระจายไป ในลักษณะคล้ายกัน หากร่างกายนี้กลับมาอีกจากอาณาจักรพืชหรือ อาณาจักรแร่ธาตุมันย่อมมีองค์ประกอบไม่เหมือนกันทั้งหมดกับร่างกายของมนุษย์คนก่อน องค์ประกอบ เหล่านั้นได้เสื่อมสลายและแตกกระจายไป มันกระจายไปในบริเวณอันกว้างขวาง หลังจากนั้นอนุภาค อื่น ๆ ของธาตุต่าง ๆ ได้รวมตัวกันและก่อตัวเป็นร่างที่สอง อนุภาคหนึ่งของบุคคลก่อนอาจเข้ามาสู่ ร่างกายของคนใหม่ แต่อนุภาคเหล่านี้มิได้รับการอนุรักษ์หรือรักษาไว้อย่างสมบูรณ์โดยไม่มี การเพิ่มเข้า มาหรือขาดหายไป มันอาจรวมตัวกันใหม่ และจากองค์ประกอบและการผสมกันนั้น อีกบุคคลหนึ่ง ต่างหากเกิดขึ้นมา ดังนั้นไม่สามารถพูดได้ว่าร่างกายนี้กับอนุภาคทั้งหมดของมันได้กลับมา หรือมนุษย์ คนแรกได้กลายมาเป็นมนุษย์คนหลังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าวิญญาณได้กลับมาเช่นเดียวกับร่างกาย หรือ ภายหลังความตายสาระของวิญญาณได้กลับมาสู่โลกนี้อีก

หากเรากล่าวว่าการกลับชาติมาเกิดนี้เป็นไปเพื่อบรรลุความสมบูรณ์ เพื่อว่าสาระจะกลับกลาย บริสุทธิ์และละเอียดอ่อน และแสงของวิญญาณจะแสดงปรากฏอยู่ในร่างกายด้วยความสมบูรณ์ที่สุด นี้ก็ เป็นเพียงจินตนาการ เพราะแม้สมมุติว่าเราเชื่อสิ่งนี้ กระนั้นการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะก็เป็นไปได้โดย การฟื้นฟูหรือกลับมาใหม่ สาระของความอ่อนแอมิได้ถูกเปลี่ยนไปเป็นพลังและอำนาจโดยการกลับมา ใหม่ และคุณลักษณะทางโลกมิได้กลายเป็นคุณลักษณะทางธรรม ต้นไม้แห่งแซคคัม²⁷ จะไม่ออกผลที่ หวานไม่ว่าจะกลับมาถี่แค่ไหน และต้นไม้ที่ดีก็จะไม่ออกผลที่ขมไม่ว่าจะกลับมาบ่อยแค่ไหน ดังนั้นเป็นที่ กระจางว่าการกลับมาสู่โลกทางวัตถุได้เป็นเหตุของความสมบูรณ์ ทฤษฎีนี้ไม่มีข้อพิสูจน์หรือหลักฐาน

²⁷ ต้นไม้ในรกรกที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์สุราอัน

มันเป็นเพียงความคิดเห็น ในความเป็นจริงแล้วเหตุของการบรรลุความสมบูรณ์คือความอารีของพระผู้เป็นเจ้า

นักเทวปรัชญาเชื่อว่ามนุษย์บนโค้งขึ้น²⁸ จะกลับมาหลายครั้งจนกระทั่งเขาไปถึงศูนย์กลางอันยิ่งใหญ่ที่สุด ในภาวะนั้นสสารจะกลายเป็นกระจกใส แสงของวิญญาณจะฉายมายังกระจกนั้นด้วยพลังเต็มที และจะได้รับสาระแห่งความสมบูรณ์ ที่นี้คำยืนยันของนักศาสนศาสตร์คือ โลกทางวัตถุสิ้นสุดลงเมื่อปลายของโค้งลาดลง ภาวของมนุษย์อยู่ที่ปลายของโค้งลาดลงและอยู่ที่จุดเริ่มต้นของโค้งขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับศูนย์กลางอันยิ่งใหญ่ที่สุด เช่นกัน จากจุดเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโค้งขึ้นมีระดับมากมายของวิญญาณ โค้งลาดลงได้รับการเรียกว่าการเริ่มต้น²⁹ และโค้งขึ้นได้รับการเรียกว่า ความก้าวหน้า³⁰ โค้งลาดลงสิ้นสุดลงที่โลกทางวัตถุและโค้งขึ้นสิ้นสุดลงที่โลกทางธรรม ขณะเขียนวงกลมปลายของวงเวียนมิได้เคลื่อนไหวย้อนกลับ เพราะนั้นย่อมเป็นการขัดกับการเคลื่อนไหวทางธรรมชาติแบบระบบแห่งสวรรค์ มิฉะนั้นวงกลมจะไม่กลมสนิท

ยิ่งกว่านั้นโลกทางวัตถุมิได้มีคุณค่าหรือความดีเลิศที่จะทำให้มนุษย์อยากกลับมาอยู่กับดักนี้ อีก หลังจากที่เขาได้หนีหลุดออกไปด้วยความอารีนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า คุณค่าและความสามารถที่แท้จริงของมนุษย์ปรากฏชัดและเห็นได้ด้วยการผ่านไปสู่อะดับต่างๆ ของการดำรงอยู่ มิใช่ด้วยการกลับมา เมื่อเปลือกหอยเปิดออก จะเป็นที่ปรากฏชัดและกระจ่างว่ามันบรรจุไข่มุกหรือสิ่งไร้ค่า เมื่อพีชเติบโตขึ้น มันจะออกผลหรือมีหนามงอกออกมา ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่พีชนั้นจะเติบโตอีกครั้ง นอกจากนี้ การคืบหน้าและการเคลื่อนไหวในภพต่างๆ เป็นลำดับตามกฎของธรรมชาติ นั่นคือเหตุของการดำรงอยู่ และการเคลื่อนไหวที่ขัดกับระบบและกฎธรรมชาติคือเหตุของการไม่ดำรงอยู่ การกลับมาของวิญญาณภายหลังความตายขัดกับการเคลื่อนไหวทางธรรมชาติ และขัดกับระบบแห่งสวรรค์

ดังนั้นเป็นไปได้ที่จะได้รับการดำรงอยู่โดยการกลับมา มันเป็นราวกับว่ามนุษย์กลับมาสู่ครรภ์มารดาอีกภายหลังจากที่ได้คลอดออกไป จงพิจารณาดูว่าความเชื่อในการกลับชาติมาเกิดและการเคลื่อนย้ายวิญญาณไปสู่ร่างอื่นเป็นจินตนาการที่เหลวไหลเพียงไร บรรดาผู้ที่เชื่อพิจารณาร่างกายเป็นประดุจภาชนะซึ่งมีวิญญาณบรรจุอยู่ ดังเช่นน้ำในถ้วย น้ำที่เทออกจากถ้วยหนึ่งไปใส่อีกถ้วยหนึ่ง นี่เป็นของเด็กลเล่น พวกเขาไม่ทราบ่วาวิญญาณมิได้เป็นสรรพสิ่งทางกายภาพ ไม่มีการเข้าหรือออก แต่เพียงเชื่อมโยงอยู่กับร่างกายดังเช่นดวงอาทิตย์เชื่อมโยงกับกระจก ถ้าหากเป็นอย่างที่พวกเขาเชื่อและวิญญาณสามารถผ่านไปสู่อะดับต่างๆ และบรรลุสู่สาระของความสมบูรณ์โดยการกลับมาสู่โลกนี้ ย่อมเป็นการดีกว่า ถ้าพระผู้เป็นเจ้ายึดชีวิตของวิญญาณในโลกนี้จนกว่าวิญญาณจะบรรลุความสมบูรณ์และความสง่างาม เช่นนั้นวิญญาณย่อมไม่จำเป็นต้องล้มรสความตายและได้รับชีวิตที่สอง

²⁸ โค้งของวงกลมแห่งการดำรงอยู่

²⁹ ผลิต

³⁰ ผลิตบางสิ่งใหม่ ๆ

ความคิดเห็นว่าการดำรงอยู่ถูกจำกัดอยู่ที่โลกนี้และการปฏิเสธการดำรงอยู่ของภพสวรรค์ เริ่มต้นมาจากจินตนาการของบุคคลจำนวนหนึ่งที่เชื่อการกลับชาติมาเกิด แต่ภพสวรรค์ไม่มีที่สิ้นสุด หากภพสวรรค์ทั้งหลายมาลงเอยที่โลกนี้ การสร้างสวรรค์ย่อมไร้สาระ ไม่เพียงเท่านั้นการดำรงอยู่ย่อมเป็นเพียงของเด็กเล่น ผลของสรรพสิ่งอันไม่มีสิ้นสุดเหล่านี้ซึ่งคือการดำรงอยู่อันประเสริฐของมนุษย์ย่อมจะไปกับและกลับมาในโลกนี้ไม่กี่วัน และหลังจากที่ได้รับการลงโทษและรางวัล ในที่สุดทุกคนจะสมบรูณ์ สรรพสิ่งอันไม่มีสิ้นสุดที่ดำรงอยู่จะได้รับความสมบรูณ์และเช่นนั้นการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นนายและพระนาม และคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของ ย่อมลงเอยที่ความขี้เกียจและความไม่เคลื่อนไหวเมื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดจากบรรดาผู้มีธรรม ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้เป็นนายผู้บริสุทธิ์เหนือกว่าการพรรณนาทั้งหมดของพวกเขา

ดังกล่าวคือสติปัญญาที่จำกัดของนักปรัชญาสมัยก่อนเช่นปโตเลมีและคนอื่น ๆ ที่เชื่อและจินตนาการว่าโลก ชีวิตและการดำรงอยู่จำกัดอยู่ที่โลกนี้ และอวกาศที่ไร้ขอบเขตจำกัดอยู่ที่ดาวนพเคราะห์ 9 ดวง และทุกดวงนั้นว่างเปล่า จงพิจารณาดูว่าความคิดของพวกเขาถูกจำกัดเพียงไร และสติปัญญาของพวกเขาอ่อนแอเพียงไหน บรรดาผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดคิดว่าภพสวรรค์ทั้งหลายจำกัดอยู่ที่จินตนาการของมนุษย์ ยิ่งกว่านั้นพวกเขาบางคนเช่น ครุสเซสและนูไซริสคิดว่าการดำรงอยู่จำกัดอยู่ที่โลกทางกายภาพนี้ ช่างเป็นความคิดที่เบาปัญญาเพียงไร เพราะในจักรวาลนี้ของพระผู้เป็นเจ้าของซึ่งปรากฏด้วยความสมบรูณ์ ความงามและความยิ่งใหญ่ที่สุด มีดวงดาวมากมายนับไม่ถ้วน เช่นนั้นเราต้องไตร่ตรองดูว่าภพสวรรค์ทั้งหลายไม่มีขีดจำกัดและไม่มีสิ้นสุดอย่างไร ซึ่งภพเหล่านั้นคือรากฐานที่เป็นสาระสำคัญ “ดูกร ประชาชนผู้มีความหยิ่งรู้ จงเอาใจใส่”

แต่ขอให้กลับมาที่หัวข้อของเรา ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมีการพูดถึง “การกลับมา” แต่ผู้เบาปัญญาไม่เข้าใจความหมายและบรรดาผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดได้ใช้การเดาเกี่ยวกับเรื่องนี้ “การกลับมา” ที่ศาสนทูตทั้งหลายกล่าวไว้มิได้หมายถึงการกลับมาของสาระแต่เป็นการกลับมาของคุณลักษณะ มิใช่การกลับมาของศาสนทูตแต่เป็นการกลับมาของความสมบรูณ์ ในพระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่า จอห์นผู้เป็นบุตรชายของแซคคาริยาชื่ออีเลียส นี้มิได้หมายความว่าวิญญาณและตัวตนของอีเลียสกลับมาอยู่ในร่างของจอห์น แต่หมายความว่าความสมบรูณ์และคุณลักษณะของอีเลียสแสดงปรากฏอยู่ในจอห์น

ตะเกียงดวงหนึ่งส่องแสงอยู่ในห้องนี้เมื่อคืนวาน และคืนนี้ตะเกียงอีกดวงหนึ่งส่องแสง เรากล่าวว่าแสงของเมื่อคืนกำลังส่องอีก น้ำพุมาจากน้ำพุแล้วหยุด และเมื่อมันเริ่มต้นพุอีกครั้งที่สอง เรากล่าวว่าน้ำเดียวกันพุขึ้นมา เช่นเดียวกับกับฤดูใบไม้ผลิของปีที่แล้วเมื่อดอกไม้และรากไม้ที่มีกลิ่นหอมเบ่งบานและให้ผลที่อร่อย ปีหน้าเรากล่าวว่าผลไม้เหล่านี้กลับมาอีก ดอกไม้เหล่านั้นกลับมาอีกครั้ง นี้มิได้หมายความว่าทุกอนุภาพที่ประกอบกันเป็นดอกไม้เมื่อปีที่แล้วได้รวมตัวเข้าด้วยกันไม่และกลับมาอีกหลังจากที่เสื่อมสลายไป ในทางตรงข้ามมันหมายความว่าความอร่อย ความสด กลิ่นอันหอมหวานและสีอันน่าพิศวงของดอกไม้เมื่อปีที่แล้วเป็นที่เห็นได้และปรากฏอยู่ในดอกไม้ของปีนี้ในลักษณะเดียวกัน กล่าวโดยรวบรัด นี้พาดพิงถึงความเคล้าคลึงและความเหมือนที่ดำรงอยู่ระหว่างดอกไม้แรกและดอกไม้

หลัง “การกลับมา” ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายหมายความว่าขณะนี้ พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงอธิบายไว้อย่างละเอียดในพระคัมภีร์คิตาบิ-อิกาน จงไปดูที่พระคัมภีร์นั้น เพื่อว่าเจ้าจะได้ทราบสัจจะของความลึกลับแห่งสวรรค์

ขอพระพระและความสรรเสริญจงมีแต่ท่าน

การได้รับความรู้สี่วิธี

วิธีการเข้าใจอันเป็นที่ยอมรับมีเพียง 4 วิธี กล่าวคือสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นที่เข้าใจได้โดยสี่วิธี

วิธีแรกคือโดยการใช้ประสาทสัมผัส กล่าวคือทั้งหมดที่รับรู้ได้โดยตา หู การรับรส การดมกลิ่น การสัมผัส เป็นที่เข้าใจโดยวิธีนี้ ปัจจุบันวิธีนี้ได้รับการพิจารณาโดยนักปรัชญายุโรปว่าสมบูรณ์ที่สุด พวกเขาถือว่าวิธีสำคัญของการได้รับความรู้คือการใช้ประสาทสัมผัส พวกเขาถือว่าวิธีนี้ยอดเยี่ยมที่สุด แม้ว่ามันไม่สมบูรณ์ เพราะมันมีความผิดพลาด ตัวอย่างเช่นประสาทสัมผัสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสายตา สายตามองเห็นเงาบนทะเลทรายเป็นน้ำ สายตามองเห็นภาพในกระจกเป็นประตูลึกลับที่ดำรงอยู่จริง วัตถุใหญ่ที่อยู่ไกลดูเหมือนเล็กกลง และจุดที่หมุนรอบเร็ว ๆ ดูเหมือนเป็นวงกลม สายตาเชื่อว่าโลกไม่เคลื่อนไหวและเห็นดวงอาทิตย์เคลื่อนไหว และมีกรณีคล้ายกันมากมาย สายมีความผิดพลาด ดังนั้นเราไม่สามารถไว้วางใจมัน

วิธีที่สองคือการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นวิธีของนักปรัชญาโบราณเป็นเสาหลักแห่งปรัชญาอันเป็นวิธีการเข้าใจ พวกเขาพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยเหตุผล และยึดมั่นในข้อพิสูจน์ทางตรรกวิทยา การอภิปรายทั้งหมดของพวกเขาเป็นการอภิปรายทางเหตุผล กระนั้นก็ตามพวกเขามีความคิดเห็นแตกต่างและขัดกันมากมาย พวกเขาถึงกับเปลี่ยนทัศนะของตนเอง กล่าวคือพวกเขาพิสูจน์การดำรงอยู่ของสิ่งหนึ่งโดยการอภิปรายทางตรรกวิทยา และหลังจากนั้น 20 ปี เขาปฏิเสธสิ่งเดียวกันโดยการอภิปรายทางตรรกวิทยา ถึงขนาดที่ว่าในตอนแรกพลาโตพิสูจน์ด้วยเหตุผลว่าโลกไม่เคลื่อนไหวและดวงอาทิตย์เคลื่อนไหว ต่อมาโดยการใช้เหตุผลเขาก็พิสูจน์ว่าดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางที่อยู่กับที่และโลกเคลื่อนไหว หลังจากนั้นทฤษฎีนี้กระจายออกไปและความคิดเห็นของพลาโตถูกลืมไป จนกระทั่งในที่สุดผู้สังเกตคนใหม่ได้รื้อฟื้นทฤษฎีนี้ขึ้นมาอีก ด้วยเหตุนี้เองนักคณิตศาสตร์ทั้งหมดขัดแย้งกันแม้ว่าพวกเขาต่างเชื่อเหตุผล ในทำนองเดียวกันโดยการอภิปรายทางตรรกวิทยาพวกเขาพิสูจน์ปัญหาหนึ่งในเวลาหนึ่ง ต่อมาพวกเขาอภิปรายปัญหาเดียวกันด้วยเหตุผลแล้วปฏิเสธมัน ดังนั้นนักปรัชญายึดถือทฤษฎีหนึ่งอย่างหนักแน่นเป็นระยะเวลาหนึ่ง และใช้เหตุผลและข้อพิสูจน์ที่มีน้ำหนักสนับสนุนทฤษฎีนั้น ซึ่งต่อมาภายหลังเขาก็คืนคำและปฏิเสธมันด้วยการอภิปรายเหตุผล ดังนั้นเป็นที่กระจ่างชัดว่าวิธีการใช้เหตุผลไม่ใช่วิธีที่สมบูรณ์ ความไม่มั่นคงและการผันแปรของความคิดเห็นทั้งหลายพิสูจน์สิ่งนี้ เพราะถ้ามันเป็นวิธีที่สมบูรณ์ ทุกคนควรมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

วิธีที่สามของการเข้าใจคือโดยอาศัยพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เพราะประชาชนกล่าวว่าในพระคัมภีร์ใหม่และพระคัมภีร์เก่า พระผู้เป็นเจ้ากล่าวเช่นนั้น วิธีนี้ไม่สมบูรณ์เหมือนกัน เพราะข้อความในพระคัมภีร์เป็นที่เข้าใจโดยเหตุผล เนื่องด้วยการใช้เหตุผลมีโอกาสผิดพลาด เช่นนั้นจะกล่าวได้อย่างไรว่าการตีความหมายข้อความในพระคัมภีร์จะไม่มีผิดพลาด เพราะเป็นไปไม่ที่การใช้เหตุผลจะไม่มีผิดพลาด

ดังนั้นมันเชื่อถือไม่ได้ นี่คือนิยามของผู้นำศาสนาทั้งหลาย อะไรก็ตามที่พวกเขาเข้าใจจากพระคัมภีร์คือสิ่งที่มาจากเหตุผลของพวกเขาและอาจไม่ใช่สิ่งที่แท้จริง เพราะเหตุผลเป็นเหมือนตาชั่ง และความหมายที่บรรจุอยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเป็นเหมือนสิ่งที่จะชั่ง ถ้าตาชั่งเชื่อถือไม่ได้ น้ำหนักที่ชั่งจะเป็นที่รู้แน่ได้อย่างไร

เช่นนั้นจึงรู้ว่าสิ่งที่อยู่ในมือของประชาชน สิ่งที่ประชาชนเชื่อล้วนมีโอกาสผิดพลาด เพราะหากการพิสูจน์หรือการหักล้างข้อพิสูจน์สิ่งหนึ่งมาจากการใช้ประสาทสัมผัส วิธีนี้เป็นที่กระจ่างแล้วว่าไม่สมบูรณ์หากข้อพิสูจน์มาจากการใช้เหตุผล วิธีนี้ก็ยังไม่สมบูรณ์เช่นกัน และหากข้อพิสูจน์มาจากพระคัมภีร์ข้อพิสูจน์ดังกล่าวก็ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นไม่มีมาตรฐานใดในมือของมนุษย์ที่เขาสามารถเชื่อถือได้

แต่ความอารีของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ให้วิธีที่แท้จริงสำหรับการเข้าใจ ซึ่งไม่มีผิดพลาดและไม่มีข้อสงสัย วิธีนี้เป็นการช่วยเหลือของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่มาสู่มนุษย์ และเป็นภาวะเดียวเท่านั้นที่เชื่อถือได้

ความจำเป็นที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนทูต

คำถาม: บรรดาผู้ที่มีการกระทำดีงาม ต้องการทำดีอย่างเป็นสากล มีลักษณะที่น่าสรรเสริญ ปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งหมดด้วยความรักและความเมตตา ห่วงใยคนยากจน และพยายามสถาปนาสันติภาพสากล คำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้ามีความจำเป็นอะไรสำหรับพวกเขา ซึ่งที่จริงแล้วพวกเขาคิดว่าไม่ต้องอาศัยคำสั่งสอนเหล่านั้นเลย ภาวะของประชาชนเหล่านี้เป็นอย่างไร

คำตอบ: จงรู้การกระทำ ความพยายามและคำพูดดังกล่าวเป็นที่น่าสรรเสริญและเป็นที่ยอมรับ และเป็นความรุ่งโรจน์ของความเป็นมนุษย์ แต่การกระทำเหล่านี้โดยลำพังแล้วไม่เพียงพอ มันเป็นร่างกายที่นาร์กยิ่งแต่ปราศจากจิตใจ สิ่งที่เป็นเหตุของชีวิตนิรันดร์ เกียรติอันนิตย์ ความรู้แจ้งสากล ความรอดพ้นและความเจริญรุ่งเรืองที่แท้จริงในอันดับแรกคือ ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า เป็นที่ทราบแล้วว่า ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือความรู้ทั้งปวงและเป็นความรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของอาณาจักรมนุษย์ เพราะความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งต่าง ๆ เป็นประโยชน์ทางด้านวัตถุ และโดยความรู้นี้อารยธรรมทางวัตถุได้ก้าวหน้าไป แต่ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเหตุของความก้าวหน้าและการดึงดูดทางจิตใจ และโดยความรู้นี้ได้ก่อให้เกิดการแลเห็นสัจจะ ความประเสริฐของมนุษย์ อารยธรรม สวรรค์ ศีลธรรมและแสงสว่าง

อันดับที่สองคือความรักของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งแสงของมันฉายอยู่ในตะเกียงของหัวใจของบรรดาผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้า รัศมีอันโชติช่วงของมันส่องสว่างขอบฟ้าและให้ชีวิตทางธรรมแก่มนุษย์ ในความเป็นจริงแล้วผลของการดำรงอยู่ของมนุษย์คือความรักของพระผู้เป็นเจ้าเพราะความรักนี้คือพลังแห่งชีวิต และเป็นความอารีนิรันดร์ หากความรักของพระผู้เป็นเจ้ามิได้ดำรงอยู่ โลกอันผันแปรนี้ย่อมอยู่ในความมืดมน หัวใจของมนุษย์ทั้งหลายย่อมตายซากและถูกพรากจากความรู้สึกของการดำรงอยู่ หากความรักของพระผู้เป็นเจ้ามิได้ดำรงอยู่ ความสามัคคีของจิตใจจะสูญไป แสงแห่งเอกภาพย่อมไม่ส่องสว่าง มนุษยชาติโลกตะวันออกและโลกตะวันตกย่อมไม่สวมกอดกัน การแบ่งแยกและความแตกสามัคคีย่อมไม่ถูกเปลี่ยนเป็นภราดรภาพ ความไม่แยแสย่อมไม่ลงเอยที่ความรัก คนแปลกหน้าย่อมไม่กลับกลายเป็นเพื่อน ความรักของอาณาจักรมนุษย์ได้ฉายแสงมาจากความรักของพระผู้เป็นเจ้าและปรากฏขึ้นโดยความอารีและความกรุณาของพระองค์

เป็นที่ชัดเจนว่าสภาพความเป็นจริงของมนุษยชาติแตกต่างกัน ความคิดเห็นและความรู้สึกมีความแตกต่างกัน ความแตกต่างในความคิดเห็น ความคิด สติปัญญาและความรู้สึกในสกุลมนุษย์ เป็นสาระที่แท้จริงของมนุษย์ เพราะความแตกต่างของระดับการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของการดำรงอยู่ ซึ่งคลี่ตัวมันเองออกมาเป็นรูปแบบต่าง ๆ ไม่รู้สิ้น ดังนั้นเราจำเป็นต้องมีพลังสากลอันหนึ่งที่มีอิทธิพลเหนือความรู้สึก ความคิดเห็นและความคิดของทุกคน เพื่อว่าความ

แตกแยกนี้จะไม่ผลอีกต่อไป และทุกคนจะมารออยู่ใต้อิทธิพลของเอกภาพของมนุษยชาติ เป็นที่ชัดเจน และกระจ่างว่าพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรมนุษย์คือความรักของพระผู้เป็นเจ้า ความรักของพระผู้เป็นเจ้าทำให้ประชาชนที่แตกต่างกันมาอยู่ภายใต้ร่มเงาของความเสนาหา ทำให้ชาติและครอบครัวที่เป็นศัตรูกันมาอยู่ในความรักและความสามัคคีอันยิ่งใหญ่ที่สุด

จงดูว่าหลังจากยุคพระคริสต์ โดยพลังความรักของพระผู้เป็นเจ้า ชาติ เชื้อชาติ ครอบครัวและเผ่าพันธุ์จำนวนมากมาอยู่ภายใต้ร่มเงาของพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า ความแตกแยกเมื่อหนึ่งพันปีก่อนถูกกำจัดไปโดยสมบูรณ์ ความคิดของความแตกต่างทางเชื้อชาติและดินแดนสูญหายไป ความสามัคคีของวิญญาณและการดำรงอยู่บังเกิดขึ้น ทุกคนกลายเป็นคริสเตียนที่มีศีลธรรม

คุณความดีที่สามของความเป็นมนุษย์คือ เจตนาที่ดีซึ่งเป็นพื้นฐานของการทำดี นักปรัชญาจำนวนหนึ่งพิจารณาว่าเจตนาเหนือการกระทำ เพราะเจตนาที่ดีคือแสงสว่างที่แท้ มันบริสุทธิ์พ้นจากความเห็นแก่ตัว ความเป็นศัตรู การหลอกลวง มนุษย์อาจกระทำสิ่งที่ดูภายนอกแล้วเป็นสิ่งดี แต่ถูกบงการมาจากความโลภ ตัวอย่างเช่นคนขายเนื้อเลี้ยงดูและปกป้องแกะ การกระทำดีนี้ของคนขายเนื้อถูกบงการมาจากความต้องการกำไร และผลของการดูแลแกะนี้คือการฆ่ามันมาเป็นอาหาร มีการกระทำดีอีกมากมายเพียงไรที่ถูกบงการมาจากความโลภ แต่เจตนาที่ดีบริสุทธิ์พ้นจากมลทินดังกล่าว

กล่าวอย่างรวบรัด เมื่อความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าเชื่อมกับความรักของพระผู้เป็นเจ้าและความดีดุด ความปลอบปล้ำและเจตนาที่ดี การกระทำดีนั้นเป็นสิ่งสมบูรณ์ ถ้าไม่เช่นนั้นแม้การกระทำจะเป็นที่น่าสรรเสริญ กระนั้นถ้ามันไม่ได้รับการคำจูนโดยความรู้และความรักของพระผู้เป็นเจ้าและเจตนาที่จริงใจ มันเป็นการกระทำที่ไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่นการดำรงอยู่ของมนุษย์ต้องเชื่อมความสมบูรณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกันจึงจะสมบูรณ์ สายตาเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่ง แต่สายตาต้องได้รับการช่วยเหลือด้วยการไต่ยีน การไต่ยีนมีค่ามาก แต่การไต่ยีนต้องได้รับการช่วยเหลือด้วยการพูด การพูดเป็นที่ยอมรับอย่างยิ่ง แต่มันต้องได้รับการช่วยเหลือด้วยพลังการใช้เหตุผล และอื่นๆ อีก เป็นความจริงเช่นเดียวกันกับพลังและอวัยวะอื่น ๆ ของมนุษย์ เมื่อพลัง ประสาทสัมผัส อวัยวะทั้งหมดเหล่านี้ดำรงอยู่ มนุษย์จึงสมบูรณ์

ปัจจุบันนี้เราพบประชาชนในโลกที่ปรารถนาความดีงามเป็นสากล หมกมุ่นอยู่กับการปกป้องผู้ถูกกดขี่และช่วยเหลือคนจนเท่าที่พวกเขาสามารถ พวกเขากระตือรือร้นเพื่อสันติภาพและความผาสุกอันเป็นสากลแม้ว่าจากแง่หนึ่งพวกเขาอาจจะสมบูรณ์ แต่ถ้าพวกเขาขาดความรู้และความรักของพระผู้เป็นเจ้าพวกเขาไม่สมบูรณ์

นายแพทย์กาเลนได้วิจารณ์ไว้ในหนังสือของเขาเกี่ยวกับตำราของพลาโตเรื่องศิลปะของการปกครอง นายแพทย์กาเลนกล่าวว่าหลักธรรมของศาสนามีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่ออารยธรรมที่สมบูรณ์เพราะ “มวลชนไม่สามารถเข้าใจคำอธิบาย ดังนั้นจำเป็นต้องประกาศถึงรางวัลและการลงโทษของโลกหน้าด้วยการใช้ถ้อยคำเป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่พิสูจน์ความจริงของการยืนยันนี้คือ ปัจจุบันเราเห็นประชาชนที่เรียกว่าคริสเตียนซึ่งเชื่อในรางวัลและการลงโทษ และนิกายนี้แสดงการกระทำที่สวยงาม

เหมือนกับการกระทำของผู้ที่นักปรัชญาที่แท้จริง ดังนั้นพวกเราทั้งหมดเห็นได้ชัดเจนว่าพวกเขาไม่กลัวตาย พวกเขาไม่คาดหวังหรือปรารถนาสิ่งใดจากมวลชนนอกจากความยุติธรรม และพวกเขาได้รับการพิจารณาว่าเป็นนักปรัชญาที่แท้จริง”

ที่นี้จึงสังเกตว่าอะไรคือระดับของความจริงใจ ความกระตือรือร้น ความรู้สึกทางจิตใจ มิตรภาพ และการกระทำดีของผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ ที่ทำให้นายแพทย์กาเลนผู้เป็นนักปรัชญาแม้ว่าไม่ได้เป็นคริสเตียนก็เป็นพยานต่อศีลธรรมและความสมบูรณ์ของประชาชนเหล่านี้ ถึงขนาดกล่าวว่าพวกเขาเป็นนักปรัชญาที่แท้จริง คุณความดีและศีลธรรมเหล่านี้มีมาได้มาด้วยเพียงการทำดี เพราะหากคุณความดีเป็นเพียงเรื่องของการได้รับและการให้สิ่งที่ดีงาม ประดุจตะเกียงดวงนี้ที่ถูกจุดและส่องสว่างบ้าน ไม่มีข้อสงสัยว่าการส่องสว่างนี้เป็นสิ่งที่ดี เช่นนั้นทำไมเราไม่สรรเสริญตะเกียง ดวงอาทิตย์ยกระดับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนโลกความร้อนและแสงสว่างของดวงอาทิตย์ทำให้สิ่งมีชีวิตเติบโตและพัฒนา มีประโยชน์อื่นใดที่ยิ่งกว่านี้ กระนั้นก็ตามเนื่องด้วยความดีนี้ได้มาจากเจตนาที่ดี มิได้มาจากความรักและความรู้ของผู้เป็นเจ้าของ มันจึงเป็นสิ่งไม่สมบูรณ์

ในทางตรงข้ามเมื่อชายคนหนึ่งให้น้ำถ้วยหนึ่งแก่อีกคนหนึ่ง คนที่ได้รับจะขอบคุณเขา ผู้ที่ไม่ทันไตร่ตรองจะกล่าวว่า: ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างแก่โลก ความอารีสูงสุดที่ปรากฏชัดอยู่ในดวงอาทิตย์ต้องได้รับการบูชาและสรรเสริญ ทำไมเราไม่ขอบคุณดวงอาทิตย์สำหรับแสงของมัน ในเมื่อเราสรรเสริญชายคนหนึ่งที่แสดงความกรุณาเพียงเล็กน้อย? แต่ถ้าเรามองดูความจริง เราเห็นได้ว่าความกรุณาเล็กน้อยนี้ของชายผู้นั้นมาจากความสำนึกที่ดำรงอยู่ ดังนั้นมันควรแก่การสรรเสริญ แต่แสงสว่างและความร้อนของดวงอาทิตย์มิได้มาจากความรู้สึกหรือความสำนึก ดังนั้นมันไม่คู่ควรแก่การสรรเสริญและไม่สมควรได้รับการขอบคุณ

ในทำนองเดียวกัน เมื่อบุคคลหนึ่งกระทำความดี แม้ว่าการกระทำนั้นจะนำสรรเสริญแต่ถ้ามันมิได้เกิดมาจากความรักและความรู้ของผู้เป็นเจ้าของ มันเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ ยิ่งกว่านั้นหากท่านไตร่ตรองอย่างเที่ยงธรรม ท่านจะเห็นว่ากระทำดีเหล่านี้ของบุคคลอื่นๆ ที่ไม่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าของก็ยังคงมาจากคำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้าของ กล่าวคือศาสนทูตองค์ก่อนๆ ได้ชักนำมนุษย์ทั้งหลายให้กระทำความดีได้ทรงอธิบายความงามของการทำดีให้แก่พวกเขาและประกาศผลอันงดงามของการทำดี หลังจากนั้นคำสั่งสอนเหล่านี้กระจายไปในหมู่มนุษย์และสืบเนื่องต่อกันไป และหันจิตใจของพวกเขามาสู่ความสมบูรณ์เหล่านี้ เมื่อมนุษย์เห็นว่ากระทำเหล่านี้ได้รับการพิจารณาว่าสวยงามและการเป็นเหตุของความปิติและความสุขสำหรับมนุษยชาติ พวกเขาจึงปฏิบัติตาม

ดังนั้นการกระทำเหล่านี้ก็มาจากคำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้าของเช่นกัน แต่จำเป็นต้องมองดูอย่างยุติธรรม ไม่ได้แย้งหรือถกเถียง ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ ท่านได้ไปที่ประเทศเปอร์เซียและท่านได้เห็นว่าเป็นโดยสายลมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระบาฮาอูลลาห์ ชาวเปอร์เซียได้กลายเป็นผู้ต้องการทำดีเพื่อมนุษยชาติ เมื่อก่อนถ้าพวกเขาพบคนชาติอื่น พวกเขาจะทรมาณคนนั้น พวกเขาเต็มไปด้วยความปิติ ความเกลียดชังและความประสงคร้าย พวกเขาถึงขนาดกับขว้างดินใส่เขา พวกเขา

เฝ้าพระคัมภีร์ใหม่และพระคัมภีร์เก่า และถ้ามือของพวกเขาเปราะเปื้อนโดยการแตะต้องพระคัมภีร์ทั้งสองนี้ พวกเขาจะล้างมือ ปัจจุบันชาวเปอร์เซียจำนวนมากขึ้นห้องและสวดเนื้อหาในพระคัมภีร์ทั้งสองตามความเหมาะสมในที่ชุมนุมและอยู่ในความสามัคคีและอธิบายคำสั่งสอนอันลึกลับในพระคัมภีร์ พวกเขาให้การต้อนรับศัตรู สุนัขป่าที่กระหายเลือดเหล่านี้ได้กลับกลายเป็นสุนัขป่าอ่อนโยนราวกับดวงในที่ราบแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้เห็นธรรมเนียมและอุปนิสัยของพวกเขา และท่านได้ยินพวกเขาพูดถึงมารยาทของชาวเปอร์เซียสมัยก่อน การเปลี่ยนรูปของศีลธรรมนี้ การปรับปรุงความประพฤติและคำพูดนี้เป็นไปได้โดยสิ่งอื่นใดหรือไม่ใช่โดยความรักของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ ในนามของพระผู้เป็นเจ้า หากเราต้องการริเริ่มศีลธรรมและธรรมเนียมเหล่านั้นโดยใช้วิทยาศาสตร์และความรู้ มันจะใช้เวลาพันปี และเมื่อนั้นศีลธรรมและธรรมเนียมนี้ก็ยังไม่กระจายไปในมวลชนอย่างทั่วถึง

ขอขอบคุณความรักของพระผู้เป็นเจ้า ปัจจุบันศีลธรรมและธรรมเนียมเหล่านี้มาถึงด้วยความสะดวกที่สุด

ดูกร บรรดาผู้ที่มีสติปัญญา จงตื่นตัว